

Den Europæiske Unions Tidende

C 81 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

15. marts 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2010-2011

Mødeperioden fra den 5. til 6. maj 2010

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 188 E af 13.7.2010.

De vedtagne tekster af 5. maj 2010 om decharge for regnskabsåret 2008 er offentliggjort i EUT L 252 af 25.9.2010.

VEDTAGNE TEKSTER

Onsdag, den 5. maj 2010

2011/C 81 E/01

Overgang til Lissabontraktaten: screening af verserende lovforslag

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) - Omnibus 1

2011/C 81 E/02

Beføjelse til delegation af lovgivning

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning (2010/2021(INI)) 6

2011/C 81 E/03

EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger (2009/2095(INI)) 10

2011/C 81 E/04

Europeana - næste fase

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om Europeana - næste fase (2009/2158(INI)) 16

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 81 E/05	Evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 (2009/2202(INI))	25
2011/C 81 E/06	EU's landbrug og klimaændringerne Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om EU's landbrug og klimaændringerne (2009/2157(INI))	33
2011/C 81 E/07	Landbrug i områder med naturbetingede ulemper: et særligt sundhedstjek Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om landbrug i områder med naturbetingede ulemper: en særskilt vurdering (2009/2156(INI))	40
2011/C 81 E/08	En ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu (2009/2225(INI))	45
2011/C 81 E/09	EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika (2009/2213(INI))	54
2011/C 81 E/10	Topmøde EU-Canada Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om det forestående topmøde mellem EU og Canada den 5. maj 2010	64
2011/C 81 E/11	SWIFT Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om en aftale om at give det amerikanske finansministerium oplysninger om finansielle betalingsdata for at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering af terrorisme	66
2011/C 81 E/12	Passagerliste (PNR) Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om iværksættelse af forhandlinger om aftaler om passagerlisteoplysninger (PNR-aftaler) med USA, Australien og Canada	70
2011/C 81 E/13	Forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om et generelt forbud mod anvendelse af cyanidteknologi i minedrift inden for EU	74
2011/C 81 E/14	Kampen mod brystkræft i Den Europæiske Union Europa-Parlamentets erklæring af 5. maj 2010 om kampen mod brystkræft i Den Europæiske Union	77
Torsdag, den 6. maj 2010		
2011/C 81 E/15	Revision af traktaterne - Overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet * Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om udkast til protokol om ændring af protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning for resten af valgperioden 2009-2014: Europa-Parlamentets udtalelse (EU-traktatens artikel 48, stk. 3) (17196/2009 – C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE))	78

Onsdag, den 5. maj 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Overgang til Lissabontraktaten: screening af verserende lovforslag

P7_TA(2010)0126

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) - Omnibus

(2011/C 81 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) og tillægget hertil (KOM(2010)0147),
- der henviser til Ministerrådets skrivelser om fornyet høring af 23. marts 2010
- der henviser til formandens meddelelse på plenarmødet den 15. december 2009,
- der henviser til forretningsordenens artikel 58 og 59,
- der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten ⁽¹⁾, særlig punkt 75,
- der henviser til udvalgenes gennemgang af alle de forslag, der er under behandling, og resultaterne heraf, som fremlagt af Udvalgsformandskonferencen den 8. februar 2010,
- der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 4. marts 2010 om godkendelse af resultaterne af gennemgangen,
- der henviser til skrivelserne fra formanden af 14. april 2010 til formanden for Ministerrådet og til formanden for Europa-Kommissionen, som svar på Kommissionens meddelelse KOM(2009)0665,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0373.

Onsdag, den 5. maj 2010

- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet har kontrolleret, at Kommissionens meddelelse er fuldstændig og korrekt, navnlig for så vidt angår det retsgrundlag og den procedure efter Lissabontraktaten, som Kommissionen har angivet i sine oversigter,

1. mener, at Lissabontraktaten fastlægger nogle nye retlige rammer, der berører de dossierer, der endnu ikke er afsluttet, navnlig på grund af ændrede retsgrundlag og/eller relevante procedurer, og gør derfor opmærksom på nedenstående liste bestående af 10 procedurer, hvor det anmoder Kommissionen om at fremsætte et nyt eller et ændret forslag eller, når det er relevant, Ministerrådet om at foretage fornyet høring med henblik på at tage behørigt hensyn til de nye rammer og opfordrer de to institutioner til at imødekomme disse anmodninger:

- Forslag til Rådets forordning (EØF) om anvendelse i Fællesskabet af Associeringsrådet EØF - Tyrkiet's afgørelse nr. 3/80 om anvendelse af De Europæiske Fællesskabs medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer, 1983/1101(CNS)
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af supplerende pensionsrettigheders portabilitet, 2005/0214(COD)
- Forslag til Rådets henstilling om foranstaltninger til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme, særlig Alzheimers, gennem fælles programmering af forskningsindsatsen, 2009/0113(CNS)
- Forslag til Rådets forordning om indførelse af en evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne, 2009/0033(CNS)
- Forslag til Rådets forordning om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse fysiske og juridiske personer, enheder og organer på grund af situationen i Somalia, 2009/0114(CNS)
- Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II), 2009/0136(CNS)
- Forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger, 2008/0112(CNS)
- Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Belarus på den anden side om handel og handelsanliggender, 1996/0053(CNS)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af den internationale overenskomst om tropisk træ af 2006, 2006/0263(CNS)
- Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2100/94, for så vidt angår embedsperioden for præsidenten for EF-Sortsmyndigheden, 2005/0078(CNS);

Onsdag, den 5. maj 2010

2. bekræfter sin holdning i følgende 29 procedurer, der efter Lissabontraktaten gik fra høring til den almindelige lovgivningsprocedure, fra høring til godkendelse eller fra samstemmende udtalelse til godkendelse:
- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side, 2003/0266(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Andinske Fællesskab og dets medlemslande Republiken Bolivia, Republiken Colombia, Republiken Ecuador, Republiken Peru og Den Bolivariiske Republik Venezuela på den anden side, 2003/0268(CNS)
 - Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, 2008/0183(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund på det audiovisuelle område om vilkår og betingelser for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i fællesskabsprogrammet Media 2007 og om undertegnelse af en slutakt til aftalen, 2007/0171(CNS)
 - Forslag til Rådets forordning om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. [...] til at omfatte tredjelandstatsborgere, som ikke allerede er omfattet af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, 2007/0152(CNS)
 - Forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (konvention 188), 2008/0107(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af den valgfrie protokol til De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder, 2008/0171(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af de relevante aftaler i henhold til artikel XXI i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) med Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Colombia, Cuba, Ecuador, Filippinerne, Hongkong (Kina), Indien, Japan, Korea, New Zealand, Schweiz, Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (Kinesisk Taipei) og USA om de nødvendige kompensationsjusteringer som følge af Den Tjekkiske Republiks, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Letlands, Republiken Litauens, Republiken Ungarns, Republiken Maltas, Republiken Østrigs, Republiken Polens, Republiken Sloveniens, Den Slovakiske Republiks, Republiken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union, 2007/0055(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til rammeaftalen om handel og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republiken Korea på den anden side for at tage hensyn til Den Tjekkiske Republiks, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Letlands, Republiken Litauens, Republiken Ungarns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union, 2005/0121(CNS)

Onsdag, den 5. maj 2010

- Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Turkmenistan på den anden side om handel og handelsanliggender, 1998/0304(CNS)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en tillægsprotokol til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, 2007/0083(AVC)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Cariforumlandene på den anden side, 2008/0061(AVC)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en foreløbig økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Côte d'Ivoire på den anden side, 2008/0136(AVC)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale om Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og fire dertil knyttede aftaler, 2007/0115(AVC)
- Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2007/2004, for så vidt angår embedsperioden for den administrerende direktør og vicedirektør for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser, 2005/0089(CNS)
- Forslag til Rådets direktiv om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin (kodificeret udgave), 2008/0039(CNS)
- Forslag til Rådets direktiv om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet (kodificeret udgave), 2008/0037(CNS)
- Forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande (kodificeret udgave), 2008/0253(CNS)
- Forslag til Rådets forordning om EF-patentet, 2000/0177(CNS)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Armenien om visse aspekter af lufttrafik, 2005/0143(CNS)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om visse aspekter af lufttrafik, 2005/0140(CNS)
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Serbien og Montenegro om visse aspekter af lufttrafik, 2005/0141(CNS)

Onsdag, den 5. maj 2010

- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den multilaterale aftale mellem Republiken Albanien, Bosnien-Hercegovina, Republiken Bulgarien, Republiken Kroatien, Det Europæiske Fællesskab, Republiken Island, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Kongeriget Norge, Serbien og Montenegro, Rumænien og De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde (FELO), 2006/0036(CNS)
 - Forslag til afgørelse truffet af Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet om indgåelse af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden, 2006/0048(CNS)
 - Forslag til afgørelse truffet af Rådet og repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet om indgåelse af lufttransportaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Amerikas Forenede Stater på den anden side, 2006/0058(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om regelsamarbejde inden for civil luftfartssikkerhed, 2007/0111(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af et samarbejdsmemorandum mellem Organisationen for International Civil Luftfart og Det Europæiske Fællesskab vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/ inspektioner og beslægtede spørgsmål, 2008/0111(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af protokollen om gennemførelse af Alpe-konventionen på transportområdet (transportprotokollen), 2008/0262(CNS)
 - Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af aftalen om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980 som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, 2009/0121(CNS);
3. vedtager ikke at bekræfte sin holdning, der allerede er indtaget i følgende fire procedurer, og understreger, at det ønsker at foretage en ny førstebehandling af det oprindelige forslag:
- Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af statutten for Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) og om udøvelsen af dets rettigheder og forpligtelser, 2009/0085(CNS)
 - Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse, 2007/0112(CNS)
 - Forslag til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, 2007/0229(CNS)
 - Forslag til Rådets beslutning om et informations- og varslingsnetværk vedrørende kritisk infrastruktur (CIWIN), 2008/0200(CNS);
4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Ministerrådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.
-

Onsdag, den 5. maj 2010

Beføjelse til delegation af lovgivning

P7_TA(2010)0127

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning (2010/2021(INI))

(2011/C 81 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«),
- der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om tilpasning af retsakter til den nye komitologiafgørelse ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, til Rådets afgørelse 1999/468/EF, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol – Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol – Del 5 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. december 2009 om anvendelse af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (KOM(2009)0673),
- der henviser til skrivelse af 29. januar 2010 fra Europa-Parlamentets formand til Kommissionens formand om artikel 290 og 291 i TEUF,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed (A7-0110/2010),
- A. der henviser til, at Lissabontraktaten indfører lovgivningsbeføjelser og et regelhierarki i Unionens retsorden og dermed styrker Unionens demokratiske karakter og gør dens retsorden mere rationel, og at Lissabontraktaten indfører det nye begreb lovgivningsmæssig retsakt, hvilket har vidtrækkende konsekvenser,
- B. der henviser til, at et af elementerne i lovgivningsbeføjelserne er den mulighed, lovgiveren i henhold til artikel 290 i TEUF har for at delegere en del af sine beføjelser til Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt (herefter »basisretsakten«),
- C. der henviser til, at delegation er en vanskelig proces, hvorved Kommissionen får til opgave at udøve beføjelser, der er uadskilleligt forbundet med lovgiverens egen rolle, og at der derfor ved behandlingen af spørgsmålet om delegation altid må tages udgangspunkt i lovgiverens frihed,

⁽¹⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 22.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0373.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0083.

Onsdag, den 5. maj 2010

- D. der henviser til, at sådanne delegerede beføjelser kun kan bestå i at supplere eller ændre dele af en lovgivningsmæssig retsakt, som lovgiveren ikke anser for væsentlige; der henviser til de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager, vil være at generelle ikke-lovgivningsmæssige retsakter, og at basisretsakten udtrykkeligt skal fastsætte delegationens formål, indhold, omfang og varighed og fastlægge de betingelser, der gælder for delegationen,
- E. der henviser til, at delegerede retsakter vil få betydelige konsekvenser på mange områder, og at det derfor er af meget stor betydning, særlig hvad angår delegerede retsakter, at udarbejdelsen af dem og den dertil knyttede beslutningstagning finder sted i fuld åbenhed, således at medlovgiverne reelt kan føre kontrol med udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen, herunder om nødvendigt gennem offentlig debat i Parlamentet,
- F. der henviser til, at Parlamentet bør være ligestillet med Rådet med hensyn til alle aspekter af beføjelsen til delegation af lovgivning,
- G. der henviser til, at »Lamfalussy-proceduren« banede vejen for den nuværende delegationsmekanisme, hvor lovgiveren udøver fuld kontrol; der henviser til, at det i erklæring nr. 39 fra konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 23. juli 2007, som er knyttet som bilag til Lissabontraktaten, fastslås, at området finansielle tjenesteydelser har en særlig karakter; der henviser til, at den nye ordning for delegerede retsakter må på ingen måde må underminere Parlamentets eksisterende rettigheder på dette område, navnlig med hensyn til tidlig fremsendelse af dokumenter og information,
- H. der henviser til, at delegation kan betragtes som et redskab til bedre lovgivning, som har til formål at sikre, at lovgivningen både kan forblive enkel og kan gennemføres og ajourføres, uden at der er behov for gentagne lovgivningsprocedurer, samtidig med at lovgiveren i sidste ende kan bevare kompetencen og ansvaret,
- I. der henviser til, at artikel 290 i TEUF, i modsætning til artikel 291 om gennemførelsesforanstaltninger, ikke indeholder et retsgrundlag for vedtagelse af en horisontal retsakt, der fastlægger regler og generelle principper for delegationer af beføjelser, der henviser til, at disse betingelser derfor skal fastlægges i hver enkelt basisretsakt,
- J. der henviser til, at Kommissionen er ansvarlig over for Parlamentet, og at kommissæren for inter-institutionelle forbindelser og administration under høringen i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender den 18. januar 2010 gav tilsagn om at ville samarbejde meget tæt med Parlamentet for at sikre, at Kommissionens udøvelse af sine delegerede beføjelser var tilfredsstillende for Parlamentet,

Aspekter, som skal fastlægges i basisretsakten

1. mener, at hver enkelt basisretsakt udtrykkeligt og omhyggeligt skal fastsætte formålet med og indholdet, omfanget og varigheden af en delegation i henhold til artikel 290 i TEUF;
2. understreger, at lovgiveren efter artikel 290 i TEUF frit kan vælge, hvilke(n) kontrolmekanisme(r) der skal indføres, og mener, at de to eksempler, der gives i artikel 290, stk. 2, nemlig indsigelse og tilbagekaldelse, udelukkende tjener til illustration, og at man kan forestille sig, at en delegation af beføjelser underkastes andre former for kontrol, som f.eks. Parlamentets og Rådets udtrykkelige godkendelse af hver enkelt delegeret retsakt eller en mulighed for at ophæve enkelte delegerede retsakter, der allerede er i kraft;
3. er dog af den opfattelse, at de to eksempler på mulige betingelser, der er nævnt i artikel 290, stk. 2, i TEUF, nemlig indsigelse og tilbagekaldelse, kan betragtes som de mest almindelige metoder til at kontrollere Kommissionens anvendelse af delegerede beføjelser og begge bør medtages i alle basisretsakter;

Onsdag, den 5. maj 2010

4. finder, at de kontrolmekanismer, som lovgiveren indfører, skal overholde visse generelle EU-retlige principper, og at de navnlig skal

— være enkle og let forståelige

— værne om retssikkerheden

— gøre det muligt for Kommissionen at udøve de delegerede beføjelser på en effektiv måde og

— gøre det muligt for lovgiveren at føre behørig kontrol med anvendelsen af de delegerede beføjelser;

5. mener, at Parlamentets udøvelse af retten til at gøre indsigelse nødvendigvis er betinget af dets parlamentariske rolle og arbejdssteder; mener, at der ikke er grundlag for en fast indsigelsesfrist, der gælder for alle retsakter, og at indsigelsesfristen bør fastsættes fra sag til sag i hver enkelt basisretsakt under hensyntagen til spørgsmålenes kompleksitet og skal være tilstrækkelig lang til at tillade en effektiv kontrol med delegationen, uden at det forsinker ukontroversielle delegerede retsakters ikrafttræden unødigt;

6. mener, at der bør indføres mulighed for en hasteprocedure fastlagt i selve basisretsakten i helt ekstraordinære tilfælde, f.eks. tilfælde hvor der er tale om sikkerhedsspørgsmål, sundhed eller humanitære kriser;

7. tror dog, at langt de fleste situationer, hvor der er behov for en hurtig vedtagelse af delegerede retsakter, kan klares med en fleksibel procedure, hvorefter Parlamentet og Rådet efter anmodning fra Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde tidligt kan tilkendegive, at der ikke vil blive gjort indsigelse;

8. fastholder, at varigheden af en delegation kan være ubegrænset, eftersom delegationen til enhver tid kan tilbagekaldes, men er af den opfattelse, at der i forbindelse med en delegation af begrænset varighed kan gives mulighed for periodisk fornyelse efter udtrykkelig anmodning fra Kommissionen; finder, at delegationen kan kun fornyes, hvis hverken Parlamentet eller Rådet gør indsigelse inden for en bestemt frist;

9. afviser på det bestemtteste, at der i basisretsakter kan indsættes bestemmelser, der pålægger lovgiveren yderligere forpligtelser end dem, der allerede fremgår af artikel 290 i TEUF;

Praktiske ordninger

10. mener, at visse praktiske ordninger med fordel kan koordineres i en fælles aftale mellem institutionerne, evt. i form af en interinstitutionel aftale, om bl.a.

— konsultationer i forbindelse med forberedelsen og udfærdigelsen af delegerede retsakter

— gensidig udveksling af oplysninger, navnlig i tilfælde af en tilbagekaldelse

— ordninger vedrørende fremsendelse af dokumenter

— minimumsfrister for indsigelse fra Parlamentets og Rådets side

— beregning af frister

— offentliggørelse af retsakter i EU-Tidende på forskellige stadier i proceduren;

Onsdag, den 5. maj 2010

11. understreger, at Kommissionen i forbindelse med forberedelsen og udfærdigelsen af delegerede retsakter skal

— sørge for, at der tidligt og løbende sendes information og relevante dokumenter til Parlamentets relevante udvalg, herunder udkastene til de delegerede retsakter og modtagne bidrag; det eksisterende komitologiregister kunne i dette øjemed anvendes som model for et fremtidigt forbedret register

— give Parlamentet adgang til hermed forbundne forberedende møder, drøftelser og høringer;

12. er af den opfattelse, at der forud for en tilbagekaldelse bør udveksles oplysninger som et udslag af gennemsigtighed, høflighed og loyalt samarbejde mellem de berørte institutioner, hvorved det sikres, at alle institutioner er fuldt ud opmærksomme på muligheden for tilbagekaldelse i god tid, men anser det for overflødigt og forvirrende at indføre en specifik retlig forpligtelse i basisretsakterne til at angive en begrundelse for vedtagelsen af bestemte retsakter ud over det generelle krav, der følger af artikel 296 i TEUF, som gælder for alle retsakter;

13. foreslår, at der fastsættes en minimumsfrist for indsigelse i en eventuel kommende aftale, hvor det gøres klart, at dette ikke bør opfattes som en spændetrøje, men blot som et minimum, hvorunder Parlamentets demokratiske kontrol ville blive udvandet; mener, at minimumsfristen for indsigelse bør være to måneder, med mulighed for forlængelse med yderligere to måneder på Parlamentets eller Rådets initiativ; understreger dog, at indsigelsesfristen bør afhænge af den delegerede retsakts karakter;

14. kræver med henblik på en eventuel kommende aftale, at de forskellige frister for kontrollen med delegerede retsakter først må begynde at løbe, når Kommissionen har fremsendt alle sprogversioner, og skal tage behørigt hensyn til Parlamentets pauser og valg;

15. understreger med henblik på en eventuel kommende aftale, at delegerede retsakter, der kan gøres indsigelse imod, først kan offentliggøres i *EU-Tidende* og således træde i kraft efter indsigelsesfristens udløb, medmindre der foreligger en tidlig tilkendegivelse af, at der ikke vil blive gjort indsigelse; mener, at det er overflødigt at indføre en udtrykkelig forpligtelse for Parlamentet og Rådet til i hver enkelt basisretsakt at offentliggøre afgørelser truffet som led i kontrollen med Kommissionens udøvelse af delegerede beføjelser;

Afsluttende bemærkninger

16. opfordrer alle sine udvalg til at udveksle og regelmæssigt opdatere bedste praksis og indføre en mekanisme, der sikrer, at Parlamentets praksis i henhold til artikel 290 i TEUF er så konsekvent som muligt; understreger behovet for, at alle parlamentsudvalg tilrettelægger deres arbejde på en måde, der er i overensstemmelse med udvalgets særlige karakter, og som drager fordel af den opbyggede ekspertise;

17. forpligter Parlamentets administration til at oprette de nødvendige stillinger gennem omrokering (budgetneutralt) for at sikre passende hjælp med opgaverne i henhold til artikel 290 i TEUF; opfordrer til indførelse af en institutionel tilgang til vurdering af de administrative strukturer og menneskelige ressourcer, som er til rådighed til udvikling af delegerede beføjelser;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til som et højt prioriteret anliggende at fremsætte de lovgivningsforslag, der er nødvendige for at tilpasse den gældende EU-ret til artikel 290 og 291 i TEUF; mener i relation til artikel 290 i TEUF, at denne tilpasning ikke bør begrænses til de foranstaltninger, der tidligere blev behandlet efter forskriftsproceduren med kontrol, men bør omfatte alle relevante generelle foranstaltninger, uanset hvilken beslutnings- eller komitologiprocedure der gjaldt for dem forud for Lissabontraktatens ikrafttræden;

Onsdag, den 5. maj 2010

19. kræver, at første prioritet må være at tilpasse gældende EU-ret inden for politikområder, der før Lissabontraktatens ikrafttræden ikke var underlagt den fælles beslutningsprocedure; opfordrer i den forbindelse til en vurdering i hvert enkelt tilfælde for at sikre, at især alle egnede generelle foranstaltninger, der hidtil blev vedtaget i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, defineres som delegerede retsakter;

20. mener, at der med henblik på at opretholde lovgiverens beføjelser fuldt ud bør lægges særlig vægt på en relativ anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF og på de praktiske konsekvenser af, at der er adgang til både den ene og den anden artikel, det være sig i forbindelse med den ovennævnte tilpasning eller i forbindelse med andre forslag i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure; insisterer på, at medlovgiverne har beføjelser til at beslutte, at tidligere vedtagne sager i henhold til forskriftsproceduren med kontrol kan vedtages i henhold til enten artikel 290 TEUF eller den almindelige lovgivningsprocedure;

*

* *

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger

P7_TA(2010)0128

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger (2009/2095(INI))

(2011/C 81 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. januar 2009 om strategiske mål og anbefalinger for EU's søtransportpolitik frem til 2018 (KOM(2009)0008) (meddelelse om EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2007 om en integreret EU-havpolitik (KOM(2007)0575),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0114/2010),
- A. der henviser til, at de europæiske rederier yder et vigtigt bidrag til Europas økonomi, men skal konkurrere i et globalt miljø,
- B. der henviser til, at strukturelle og integrerede foranstaltninger med sigte på at opretholde og udvikle den vitale søtransportsektor i Europa er vigtige og bør styrke søtransportsektorens og de tilknyttede sektors konkurrenceevne ved at integrere kravene om bæredygtig udvikling og fair konkurrence,

Onsdag, den 5. maj 2010

- C. der henviser til, at det er absolut nødvendigt at få de unge til at påbegynde og gennemføre en karriere til søs, og at uddannelsesniveaet for en karriere til søs i Europa bør forbedres i forbindelse med den kommende revision af den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen),
- D. der henviser til, at klimaforandringerne er den største udfordring i det 21. århundrede på alle europæiske politikområder,
- E. der henviser til, at søfarten er en relativt miljøvenlig transportform, der dog rummer et stort potentiale til at blive endnu renere, end det i øjeblikket er tilfældet, og at den bør deltage i indsatsen for at bekæmpe klimaforandringerne ved gradvist at reducere skibes og havneinfrastrukturers CO₂-fodafttryk,
- F. der henviser til, at sikkerheden er en væsentlig forudsætning for havnevirksomhederne, rederierne og personalet til lands og til søs, og at der i sikkerhedsforanstaltningerne skal tages hensyn til beskyttelsen af kystmiljøet og havmiljøet og arbejdsforholdene i havnene og om bord på skibene,
- G. der henviser til de vedvarende ulovlige angreb mod europæiske fiskeri-, handels- og passagerskibe i Adenbugten, ud for den somaliske kyst og i de internationale farvande,
- H. der henviser til, at den europæiske søfartsindustri spiller en vigtig rolle internationalt, og at denne stilling kun kan bevares på lang sigt ved hjælp af innovation,
- I. der henviser til, at afgørelser bør træffes på det korrekte administrative niveau, dvs. på internationalt plan, hvor det er muligt, og på europæisk plan, hvor det er nødvendigt,

Generelt

- 1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om søtransportpolitikken frem til 2018;
- 2. understreger søtransportsektorens betydning for den europæiske økonomi, idet den ikke alene transporterer passagerer, råstoffer, varer og energiprodukter, men også udgør et center for et bredere spektrum af maritime aktiviteter som skibsbygningsindustri, logistik, forskning, turisme, fiskeri og akvakultur samt uddannelse;
- 3. understreger, at EU's søtransportpolitik bør tage hensyn til, at søtransportindustrien ikke blot står over for intern konkurrence i Unionen, men navnlig over for global konkurrence; understreger endvidere søtransportens centrale rolle i den bredere transportsektor både internt i EU og uden for EU;
- 4. ønsker, at EU's havpolitikker i fremtiden bliver udformet på grundlag af et fælles europæisk havområde; opfordrer følgelig Kommissionen til at udvikle en europæisk søtransportpolitik inden for et fælles havområde;

Markedet

- 5. opfordrer Kommissionen til at fortsætte bekæmpelsen af misbrug af bekvemlighedsflag;
- 6. opfordrer følgelig medlemsstaterne til at stimulere anvendelsen af deres egne flag og støtte deres maritime klynger på land, f.eks. gennem afgiftsnedsettelse for tonnagebeskatning for skibe og skattenedsættelse for søfolk og rederier;

Onsdag, den 5. maj 2010

7. mener, at søfartssektoren, som enhver økonomisk sektor, i princippet skal være omfattet af bestemmelserne om statsstøtte; statsstøtte kan undtagelsesvis tillades i særtilfælde, hvis den ydes midlertidigt og på gennemskuelig og acceptabel vis;

8. mener, at retningslinjerne for statsstøtte til søtransport, der udløber i 2011, skal bibeholdes og forlænges, da de har bidraget væsentligt til at fastholde den europæiske søtransports internationale konkurrenceevne og dens evne til med held at imødegå den ofte uretfærdige konkurrence fra tredjelande samt til at fastholde dens stilling som verdens førende og derfor har medvirket til at støtte medlemsstaternes økonomi;

9. opfordrer Kommissionen til at fremlægge nye regler for statsstøtte for søtransport i 2010 og mener desuden, at Kommissionen snarest muligt bør fremlægge retningslinjer for statsstøtte til havne;

10. understreger i denne forbindelse, at statsstøtte udelukkende bør tildeles de europæiske søfartssektorer, der påtager sig den forpligtelse at opfylde sociale kriterier, at fremme beskæftigelsen, at uddanne personalet i Europa og at sikre den europæiske søtransports globale konkurrenceevne;

11. opfordrer medlemsstaterne til hurtig undertegning, ratifikation og implementering af FN-konventionen om kontrakter for international transport af gods til søs, kendt som Rotterdamreglerne, der fastlægger nye regler for ansvar til søs;

12. opfordrer Kommissionen til i højere grad end tidligere at tage hensyn til søtransporten og dens landstrukturer i forbindelse med den kommende revision af fællesskabsretningslinjerne for udviklingen af det transeuropæiske transportnet, særlig til de europæiske havnes multimodale forbindelse til deres bagland;

13. glæder sig over forslaget fra Kommissionen om meldeformalteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater (KOM(2009)0011), som har til formål at forenkle de gældende administrative procedurer for den europæiske nærskibsfart; opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme nærskibsfarten med henblik på at øge søtransporten internt i Unionen væsentligt;

Socialt

14. glæder sig over medlemsstaternes og Kommissionens initiativer til at gøre de maritime erhverv mere tiltrækkende for unge EU-borgere; understreger behovet for at tilbyde livslang uddannelse samt foranstaltninger til omskoling på alle niveauer af personer til søs og til lands for at styrke arbejdskraftens faglige kvalifikationer og kompetencer; ønsker desuden mere information om sektoren i skolerne og tilrådgivningsstillelse af flere praktikpladser;

15. opfordrer medlemsstaterne til inden for rammerne af internationale konventioner såsom STCW-konventionen og ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold fra 2006 at forbedre og modernisere de eksisterende uddannelsesprogrammer med henblik på at forbedre søfartsskolernes kvalitet yderligere;

16. understreger, at søfolk fra tredjelande skal opfylde uddannelseskravene i henhold til STCW-konventionen og opfordrer rederier og nationale inspektionsmyndigheder til at garantere og kontrollere dette, om nødvendigt assisteret af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA); gentager sin opfordring til medlemsstaterne om hurtigt at ratificere ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold fra 2006 og til at vedtage Kommissionens forslag, som er baseret på brancheoverenskomsten, således at dens nøgleelementer kan integreres i EU's lovgivning;

Onsdag, den 5. maj 2010

17. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til at ansætte søfolk fra EU i deres egne flåder og til at skabe tilstrækkelige faciliteter til at forhindre, at søfolk udvander til lande uden for Unionen;
18. glæder sig over Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne bør fremme samarbejdet mellem de europæiske maritime institutioner og opfordrer medlemsstaterne til at harmonisere deres respektive kursus- og uddannelsesprogrammer for at fremme og udvikle et højt kvalifikationsniveau og højtudvikle kompetencer for søfolk i EU;
19. understreger, at den sociale dimension og arbejdsforholdene for søfolk i EU hænger tæt sammen med den europæiske flådes konkurrenceevne, og at det er nødvendigt at lette arbejdskraftens bevægelighed inden for de maritime erhverv i hele Europa og sikre, at det indre marked fungerer fuldt ud, uden hindringer og urimelige begrænsninger for levering af tjenesteydelser;
20. understreger udvekslingen af god praksis for beskæftigelsesvilkår og sociale standarder; opfordrer til at forbedre levevilkårene om bord på skibe, navnlig ved at udvikle informations- og kommunikationsteknologier, ved at give bedre adgang til sundhedspleje og forbedre sikkerhedsstandarderne og undervisningen heri for at imødegå de risici, der er forbundet med søfolkenes erhverv;
21. understreger, at inspektioner skal være konkrete og baseret på en risikovurdering og ikke må øge den administrative byrde for sektoren;
22. ønsker, at det bliver undersøgt, i hvilken udstrækning teknologiske udviklinger kan kompensere for det faldende antal søfolk, men advarer mod forhastet indførelse af ikke-gennemprøvede teknologier;
23. opfordrer myndighederne i søhavne til at forbedre faciliteterne for søfolk, hvis skib ligger for anker ved en red, særlig ved at stille transportfaciliteter til rådighed, som gør turen fra skibet til kysten og omvendt lettere for dem;

Miljø

24. mener, at der inden for søfarten skal gøres store fremskridt for at reducere udledningen af svovl- og kvælstofoxider, finpartikler (PM10) og CO₂, hvilket er nødvendigt af hensyn til EU's mål for klimabelastningsskyttelse; understreger, at denne sektor kan bidrage til bekæmpelsen af skadelige udledninger og klimaforandringerne, og at offentlige og private investeringer i forskning og udvikling er særlig vigtige i denne henseende;
25. understreger, at der hurtigst muligt bør opnås enighed om emissionsreduktioner, og at disse må gennemføres gennem bindende aftaler inden for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) for at begrænse konkurrenceforvridningerne, men at dette ikke må forhindre Unionen i at tage yderligere reduktionsinitiativer, der er relevante for medlemsstaternes flåder, og dermed tilskynde de andre kontinenter til at følge efter og gøre dem konkurrencedygtige på dette område; gør i denne forbindelse opmærksom på de store forskelle mellem kort- og langdistancesøtransport, som der bør tages højde for i forhandlingerne i IMO;
26. opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at gøre brug af muligheden for, hvor det er muligt sammen med nabolande, at fastlægge maritime emissionskontrolområder, navnlig for kvælstofoxider; erindrer om, at fastlæggelsen af nye maritime emissionskontrolområder kan medføre en fordrejning af konkurrencen internt i Europa;
27. støtter foranstaltninger, der tilskynder til betinget overførsel til søtransporten for at aflaste vejforbindelserne; opfordrer Unionen og medlemsstaterne til at skabe logistiske havneplatforme, som er nødvendige for at udvikle intermodaliteten og styrke den territoriale samhørighed; understreger, at EU's og de internationale bestemmelser ikke må forhindre de nationale myndigheders indsats på dette område; håber, at der snarest og i vid udstrækning bliver oprettet motorveje til søs inden for rammerne af Middelhavsunionen, som vil gøre det muligt at reducere både forureningen og den trafikale belastning på land;

Onsdag, den 5. maj 2010

28. støtter principielt den ændring, som IMO foretog i oktober 2008 af bilag VI til Marpolkonventionen om nedbringelse af udledningen af svovloxider og kvælstofoxider fra skibsfarten; er imidlertid bekymret over en mulig forlæggelse af transport over korte afstande fra søtransport til landevejstransport som følge af grænseværdien på 0,1 % for svovl i emissionskontrolområderne i Nordsøen og Østersøen, som træder i kraft i 2015; opfordrer derfor Kommissionen til snarest muligt og senest ved udgangen af 2010 at forelægge Europa-Parlamentet en konsekvensanalyse af dette spørgsmål;

29. er af den opfattelse, at alle transportformer, herunder søtransport, gradvis skal internalisere deres eksterne udgifter; mener, at indførelsen af dette princip vil genere midler, som primært vil kunne anvendes til at føre innovationsbestræbelserne ud i livet;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at se på alternative instrumenter, som f.eks. indførelse af en afgift på brændselsolie til skibe, fortrinsvis baseret på oliens kvalitet og miljøegenskaber, samt konceptet med grønne havne, hvor rene skibe bliver lastet/losset hurtigere og/eller betaler lavere havneafgifter;

31. opfordrer medlemsstaterne til inden for IMO at udarbejde og iværksætte passende miljøstandarder, der gælder internationalt;

32. henviser i denne forbindelse til det tekniske gennembrud inden for indlandsskibsfarten, hvor der med de eksisterende skibsmotorer opnås betragtelige reduktioner af emissionerne, og til muligheden for anvendelse af flydende naturgas som brændstof; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om disse teknikker også kan anvendes til søgående skibe, og hvorledes anvendelsen heraf kan fremskyndes;

33. beklager, at klimatopmødet i København ikke førte til konklusioner om emissionsreduktioner for søfarten, men understreger, at der såvel i post-Kyoto-processen som i IMO intensivt må søges videre efter globale foranstaltninger med sigte på at opnå disse reduktioner; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats, for at IMO får et mandat med kvantificerede reduktionsmål for søtransporten under de kommende internationale klimaforhandlinger;

34. opfordrer Unionen til at gå i spidsen for denne proces på internationalt plan, særligt i IMO, med henblik på at reducere udledningerne fra søfarten;

35. understreger vigtigheden af interoperabelt teknisk udstyr i de europæiske havne til elforsyning til skibe fra land, hvilket vil kunne reducere miljøbelastningen betragteligt; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke havne der rent faktisk kan drage fordel af dette udstyr;

36. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af sin forsknings- og udviklingspolitik at prioritere innovation på området for vedvarende energiteknologier såsom sol- og vindenergi for udstyr til skibe;

37. opfordrer Kommissionen til at undersøge de muligheder for at begrænse og forebygge forurening, som intelligente teknologier giver på transportområdet, særlig inden for Galileoprogrammet;

38. understreger behovet for at udvikle papirløse havne- og toldprocedurer og fremme samarbejdet mellem de forskellige tjenesteydere og forbrugere i havnen ved at anvende forskellige intelligente transportsystemer og -net, som f.eks. SafeSeaNet og e-Custom, med henblik på at fremskynde havneoperationerne og begrænse forureningen;

Sikkerhed

39. glæder sig over vedtagelsen af den tredje lovgivningspakke om sikkerhed til søs, og opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre denne pakke;

Onsdag, den 5. maj 2010

40. ønsker streng kontrol med skibsbygning, herunder kontrol af kvaliteten af det anvendte stål og udformningen og vedligeholdelsen af skibe, således som det bl.a. er fastlagt i den ændrede lovgivning om klassifikationsselskaber;

41. støtter den kursændring, der er foretaget med Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol, hvormed den ordinære kontrol erstattes med en risikobaseret kontrol, således at skibe med flere sikkerhedsmangler undersøges grundigt;

42. opfordrer medlemsstaterne og rederierne til at bestræbe sig på at blive optaget på den hvide liste under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol; opfordrer navnlig Slovakiet til at bestræbe sig herpå;

43. opfordrer de nationale kontrolmyndigheder og andre nationale myndigheder til at arbejde tættere sammen om udveksling af data om skibe og ladninger, således at den administrative byrde mindskes, mens inspektionernes effektivitet øges; opfordrer til snarest at indføre et integreret system til forvaltning af oplysninger ved at anvende og øge de tilgængelige ressourcer, særlig SafeSeaNet; anmoder Kommissionen om snarest at oprette et grænseoverskridende og tværsektorielt overvågningssystem, der dækker hele EU;

44. er opmærksom på faren for piratvirksomhed på verdenshavene, særlig i området omkring Afrikas Horn og i farvandene ud for Somalia, og opfordrer alle rederier til at samarbejde med myndighederne i forbindelse med initiativer, der kan beskytte dem mod denne piratvirksomhed, som f.eks. EU's første vellykkede flådeoperation, Atalanta; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres samarbejde og samarbejdet inden for FN med henblik på at beskytte søfolk, fiskere og passagerer samt flåden;

45. erindrer om, at den globale strategi for bekæmpelse af piratvirksomhed ikke kan begrænses til en international flådestyrke, men at den bør indgå i en samlet plan, der har til formål at fremme freden og udviklingen i det berørte område; erkender ligeledes behovet for at skibene til fulde og på korrekt vis anvender de selvbeskyttelsesforanstaltninger, som søtransportorganisationerne har vedtaget i form af god forvaltningspraksis, og som er godkendt af IMO;

Diverse

46. understreger, at søfarten er en global sektor, og at aftaler så vidt muligt bør indgås på internationalt plan; konstaterer, at IMO er det mest velegnede forum herfor; opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at bestræbe sig på hurtigt at ratificere og gennemføre de IMO-konventioner, de har undertegnet;

47. anerkender desuden fuldt ud Unionens rolle i forbindelse med overtagelse af internationale bestemmelser i EU-retten og i forbindelse med gennemførelse af og støtte til havpolitikken, f.eks. gennem EMSA;

48. understreger behovet for at fremskynde moderniseringen og forøgelsen af havneinfrastrukturernes kapacitet i forbindelse med den forventede stigende mængde af varer, der transporteres ad søvejen; gør opmærksom på, at der til dette formål er behov for store investeringer, som skal overholde gennemsigtige og rimelige finansieringsregler for at sikre lige konkurrencevilkår for de europæiske havne; opfordrer Kommissionen til at sørge for en sammenhængende lovgivningsmæssig ramme på dette område;

49. opfordrer Kommissionen til at anvende meddelelsen »EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger« og denne beslutning som grundlag for den kommende revision af hvidbogen om transport;

50. opfordrer til at føre en politik, der fremmer havnenes forbindelse med baglandet (tørhavne og logistiske platforme) i områder med overbelastningsproblemer, og til at integrere denne politik i revisionen af TEN-T;

Onsdag, den 5. maj 2010

51. understreger skibsbygningsindustriens økonomiske og strategiske betydning, som gør det muligt at udvikle og anvende de nye teknologier, der bruges til skibe, og at bevare en vigtig europæisk knowhow, som er nødvendig for at bygge nye generationer af skibe; opfordrer til at indføre foranstaltninger, der fremmer innovation, forskning og udvikling og uddannelse, således at der kan udvikles en konkurrencedygtig og nyskabende europæisk skibsbygningsindustri;

52. opfordrer til, at det i forbindelse med projekter vedrørende modernisering og udvidelse af havne gøres obligatorisk, at færgeterminalerne og de nye færger skal have faciliteter til bevægelseshæmmede;

53. glæder sig over forslaget om at føre en kampagne for fremme af bedste praksis blandt færge- og krydstogtsoperatørerne vedrørende passagerers rettigheder;

54. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den aktuelle revision af TEN-T at tage hensyn til henstillingerne vedrørende EU's søtransportpolitik frem til 2018, navnlig hvad angår effektiv integration af motorveje til søs og transport ad de indre vandveje samt nettet af havne af europæisk interesse med disse som kernepunkter for integrationen;

55. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en tilsvarende strategi for den europæiske transport ad de indre vandveje og til at koordinere den med den nuværende strategi med henblik på at fremme en optimal transportkæde mellem søgodstransporten og varetransporten ad de indre vandveje;

56. opfordrer Kommissionen til snarest at forelægge den varslede køreplan med væsentlige detaljer til supplerende af sin meddelelse;

*

* *

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Europeana - næste fase

P7_TA(2010)0129

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om Europeana - næste fase (2009/2158(INI))

(2011/C 81 E/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. august 2009 med titlen »Europeana - næste fase« (KOM(2009)0440),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2009 med titlen »Ophavsret i videnøkonomien« (KOM(2009)0532),

— der henviser til konklusionerne fra Rådets møde den 20. november 2008 om det europæiske digitale bibliotek Europeana ⁽¹⁾,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. august 2008 med titlen »Adgang til Europas kulturarv med et museklik - Hvor langt er vi nået i EU med digitalisering af og onlineadgang til kulturelt materiale og digital bevaring« (KOM(2008)0513),

⁽¹⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 18.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til den endelige rapport af 4. juni 2008 fra ekspertgruppen på højt niveau for digitale biblioteker - undergruppen om ophavsret - om digital bevaring og forældreløse og udgåede værker,
 - der henviser til den endelige rapport fra maj 2008 fra ekspertgruppen på højt niveau for digitale biblioteker - undergruppen om offentlig-private partnerskaber - om offentlig-private partnerskaber for digitalisering af og onlineadgang til Europas kulturarv,
 - der henviser til sin beslutning af 27. september 2007 om i2010: mod et europæisk digitalt bibliotek ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens henstilling 2006/585/EF af 24. august 2006 om digitalisering af og onlineadgang til kulturelt materiale og digital opbevaring ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽³⁾,
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, især artikel 167,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Retsudvalget (A7-0028/2010),
- A. der henviser til, at det i et digitalt miljø er af afgørende betydning at sikre og lette adgang for alle til den europæiske kulturarv og at sikre, at den bliver fremmet og bevaret af hensyn til de kommende generationer, både i og uden for Europa,
- B. der henviser til, at en europæisk politik på kulturområdet er af afgørende betydning i forbindelse med digitaliseringen af Europas kulturarv og er et udtryk for et stærkt offentligt engagement fra EU's og medlemsstaternes side til at bevare, respektere og fremme kulturel mangfoldighed,
- C. der henviser til, at værdien af og mangfoldigheden i den fælles europæiske kulturarv bør fremmes og gøres tilgængelig i det videst mulige omfang også uden for Europa, og at medlemsstaterne og kulturinstitutionerne, navnlig biblioteker, spiller en afgørende rolle i denne indsats både på nationalt, regionalt og lokalt plan,
- D. der henviser til, at den europæiske kulturarv i det væsentlige består af værker i offentligt eje, og at der bør være adgang til disse i den digitale verden så vidt muligt i et format af høj kvalitet,
- E. der henviser til, at adgang til kulturel og uddannelsesmæssig information skal prioriteres med henblik på forbedring af uddannelses- og levestandarder,
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at fastsætte fælles standarder for digitaliseringen af den europæiske kulturarv, og der henviser til, at et stort antal digitaliserede værker, som forskellige biblioteker aktuelt ligger inde med, ikke er gjort tilgængelige for offentligheden på grund af manglende kompatibilitet mellem de digitale formater,

⁽¹⁾ EUT C 219 E af 28.8.2008, s. 296.

⁽²⁾ EUT L 236 af 31.8.2006, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

Onsdag, den 5. maj 2010

- G. der henviser til, at bibliotekerne takket være deres personale er de institutioner, som er bedst kvalificeret til at forestå og forvalte processen med at digitalisere værker,
- H. der henviser til, at det europæiske digitale bibliotek bør være mere end en digital samling med værktøjer til forvaltning af information og snarere bør indbefatte udvikling af en hel række tekniske kompetencer og ressourcer til frembringelse af, forskning i og brug af information,
- I. der henviser til, at der bør tages hensyn til den hurtige udvikling af nye teknologier, der medfører ændringer af kulturelle skikke, og til eksisterende digitaliseringsprojekter uden for Europa,
- J. der henviser til, at der som følge heraf er et påtrængende behov for, at medlemsstaterne øger deres bestræbelser, arbejder sammen og skaffer de fornødne midler til at opretholde og støtte deres bidrag til Europeana, således at Europas profil i verden forbedres,
- K. der henviser til, at det hidtil kun er en meget lille del af den europæiske kulturarv, der er blevet digitaliseret, at medlemsstaterne udvikler sig med forskellige hastigheder, og at den offentlige finansiering af massedigitalisering er utilstrækkelig; der henviser til, at medlemsstaterne bør øge deres bestræbelser på at fremskynde processen med at digitalisere offentlige og private værker,
- L. der henviser til, at digitaliseringen af den europæiske kulturarv og videnskabeligt materiale især vil komme sektorer som uddannelse, videnskab, forskning, turisme, iværksætteri, innovation og medierne til gode,
- M. der henviser til, at den digitale teknologi også udgør et bemærkelsesværdigt redskab til at gøre den europæiske kulturarv tilgængelig for mennesker, især handicappede, for hvilke det er vanskeligt at få adgang til kultur,
- N. der henviser til, at ophavsretslovgivningen er meget forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, og at ophavsretssituationen for mange værkers vedkommende stadig er uklar,
- O. der henviser til, at der stadig er behov for en hurtig indsats for at løse problemerne med det »digitale sorte hul«, hvor værker af stor kulturel værdi fra det 20. og 21. århundrede ligger ubrugte hen; der henviser til, at der i forbindelse med en eventuel løsning bør tages behørigt hensyn til alle de involverede parter interesser,
- P. der henviser til, at ethvert beskyttet eller opdaget værk, for hvilket der trods en dokumenteret og grundig eftersøgning ikke har kunnet identificeres eller findes en eller flere indehavere af ophavsrettigheder eller af lignende rettigheder, skal betragtes som et forældreløst værk,
- Q. der henviser til, at der er behov for mere information om, hvilke fremskridt der er gjort i det arbejde, som European Digital Library Foundation har udført,
- R. der henviser til, at der er behov for større gennemsigtighed i EU's aktiviteter,

Europeana - et afgørende skridt for opretholdelsen og udbredelsen af Europas kulturarv

- 1. glæder sig over indvielsen og udviklingen af det europæiske digitale bibliotek, museum og arkiv for værker af høj kvalitet, Europeana, som er en direkte og flersproget indgangsportal til den europæiske kulturarv;

Onsdag, den 5. maj 2010

2. anfører, at rollen for det digitale bibliotek, Europeana, bør være at beskytte den europæiske kulturarv, således at kommende generationer kan sammenstykke en kollektiv europæisk hukommelse, og at beskytte skrøbelige dokumenter mod beskadigelse forårsaget af hyppig anvendelse;

3. understreger, at det europæiske digitale bibliotek ved at være tilgængeligt for alle over store afstande udgør et redskab til demokratisering af kulturen og derfor vil give et meget bredt udsnit af befolkningen adgang til sjældne eller gamle dokumenter fra Europas kulturarv, som er vanskelige at konsultere af hensyn til deres bevarelse;

4. understreger betydningen af udviklingen af Europeana til en fuldt operationel tjeneste med en flersproget grænseflade og semantiske webfaciliteter, der bevarer den høje kvalitet af de værker og data, der er tilgængelige på verdensplan;

Mål og målsætninger

5. opfordrer til, at Europeana når op på en samling bestående af mindst 15 mio. forskellige, digitaliserede objekter i 2015;

6. beklager meget den ulige fordeling blandt medlemsstaterne, hvad angår deres bidrag til indholdet i Europeana, og opfordrer indtrængende dem og andre kulturinstitutioner til at arbejde tæt sammen om at digitalisere værker og fortsat gøre en indsats for at udarbejde digitaliseringsplaner på alle mulige niveauer og således undgå dobbeltarbejde og fremskynde digitaliseringen af kulturelt indhold med henblik på at nå de opstillede mål (10 mio. dokumenter i 2010);

7. insisterer på, at det er nødvendigt at overveje, hvorledes kulturinstitutionerne, efter at de har udarbejdet en digitaliseringsplan, kan tilskyndes til at indgå aftaler med rettighedshaverne om adgang til værkerne på et multiterritorialt grundlag og til at fremme udviklingen af et konkurrencedygtigt miljø med deltagelse af netbaserede boghandlere, således at det bliver lettere at udbrede kulturarven på hele det europæiske område;

8. bemærker, at Frankrig alene har leveret 47 % af Europeanas samlede antal digitaliserede objekter til dato, og at det derfor er nødvendigt at være betydeligt mere aktiv med hensyn til at tilskynde medlemsstaterne til at stille bidrag til rådighed fra deres nationale biblioteker og kulturinstitutioner, således at alle europæere får fuld adgang til deres egen kulturarv;

9. opfordrer Kommissionen til at bistå med at finde måder og midler til at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på, at brugere af Europeana søger efter større værker, der er tilgængelige i de nationale samlinger, men at de ikke gør det via Europeana;

Fordele

10. understreger de mulige økonomiske fordele ved digitalisering, eftersom digitaliserede kulturelle værdier understøtter videnøkonomien og har en betydningsfuld økonomisk effekt, navnlig for kulturrelaterede erhverv, men henleder samtidig opmærksomheden på, at kulturelle værdigenstande ikke er almindelige økonomiske varer og derfor skal beskyttes mod overdreven kommercialisering;

11. understreger, at Europeana bør blive et af de vigtigste referencepunkter i uddannelses- og forskningsøjemed; mener, at Europeana, hvis det integreres på sammenhængende vis i uddannelsessystemerne, kan bringe unge europæere tættere på deres kulturelle, litterære og videnskabelige arv og dennes indhold; mener, at det kan blive et konvergensområde og bidrage til den tværkulturelle samhørighed i EU;

Adgang for alle

12. understreger, at brugervenlighed, navnlig overskuelighed og den ubesværetthed, hvormed man kan finde frem til indholdet, bør være centrale kriterier for portalens design;

Onsdag, den 5. maj 2010

13. understreger, at Europeana hurtigst muligt bør gøres tilgængelig på alle officielle sprog, således at alle EU's borgere kan få glæde af det;

14. bemærker, at portalen bør tage hensyn til behovene blandt de handicappede, der bør have fuld adgang til Europas fælles viden; opfordrer derfor udgivere til at gøre flere værker tilgængelige i formater, handicappede kan få adgang til; anbefaler Kommissionen, at den for så stor en del af det digitale indhold som muligt sikrer tilvejebringelsen af en særlig digital version, f.eks. lydoptagelser, til mennesker med handicap;

15. understreger betydningen af lige adgang til Europas fælles kulturarv og anmoder derfor medlemsstaterne om at fjerne foranstaltninger inden for EU, der forhindrer adgang til visse dele af Europeana-indholdet;

16. understreger, at adgang til Europeana-portalen og mulighed for at se dokumenter uden at downloade dem skal være gratis for privatpersoner og offentlige institutioner; understreger, at Europeana bør have mulighed for at opkræve gebyr for download og print af alt materiale, der er beskyttet af copyright og at sådanne gebyrer bør være socialt acceptable;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at undgå en videnskloft mellem EU og lande uden for EU og sikre europæerne fuld adgang til deres egen kulturarv i al dens mangfoldighed samt at lette adgangen dertil for hele verden;

18. opfordrer Kommissionens til at lade det arbejde fortsætte, der blev indledt af ekspertgruppen på højt niveau, eftersom det bidrager til at skabe en fælles vision for europæiske digitale biblioteker og fremmer praktiske løsninger for vigtige problemstillinger af betydning for onlineadgang til kulturelle værdigenstande;

19. understreger, at Europeana bør træffe alle nødvendige foranstaltninger såvel online som offline for at gøre reklame for sig selv over for Europas borgere, navnlig dem der er involveret i kulturelle aktiviteter i hhv. den private sektor, den offentlige sektor og i uddannelsessektoren;

Mere og bedre indhold i Europeana

20. opfordrer leverandører af indhold til at øge mangfoldigheden i de forskellige typer af indhold i Europeana, navnlig lyd- og videomateriale, under særlig hensyntagen til de udtryksformer, der tilhører mundtlige kulturer, og til de værker, der let forringes, samtidig med, at de respekterer intellektuelle ejendomsrettigheder, især forfatteres og kunstners rettigheder; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at respektere de ideelle rettigheder for at beskytte værkets integritet og undgå eventuelle ændringer (censur, ændring i værker osv.);

21. mener, at det frie, kunstneriske udtryk er en grundlæggende værdi; mener ikke, at hverken kulturinstitutioner eller de ansvarlige for samlingerne bør underkastes kontrol eller censur, for så vidt angår det europæiske kulturelle, litterære og videnskabelige indhold, der indgives til Europeana;

Indhold uden ophavsretlig beskyttelse og adgang dertil

22. er overbevist om, at indhold, der ikke er ophavsretligt beskyttet i den analoge verden, bør forblive offentligt eje i den digitale verden, også efter det er skiftet til et andet format;

23. minder om, at hovedformålet med den europæiske digitaliseringspolitik må være beskyttelsen af Europas kulturarv, og at der i denne henseende må stilles garantier, der sikrer, at digitaliseringsaktiviteterne har ikke-eksklusiv status, således at disse aktiviteter ikke fører til opkomsten af »nye rettigheder«, der udspringer af digitaliseringsprocessen, som f.eks. en forpligtelse til at betale for genanvendelse af værkerne på det offentlige domæne;

Onsdag, den 5. maj 2010

24. minder om, at Europeana skal kunne have gavn af aftaler, der indgås med andre biblioteker i forbindelse med offentlig-private partnerskaber, og at disse biblioteker derfor skal forsynes med en fysisk kopi af alle de filer, der allerede er blevet digitaliseret;

25. anfører, at fysiske filer med værker uden ophavsretlig beskyttelse, som er blevet digitaliseret gennem offentlig-private partnerskaber, skal forblive den offentlige partnerinstitutions ejendom, og at der - i tilfælde hvor dette viser sig at være umuligt, og kulturelle institutioner fra medlemsstater i forbindelse med offentlig-private partnerskaber er nødt til at indgå aftaler, der indeholder eneretsklausuler vedrørende digitalisering af værker fra deres nationale arv - inden der gives adgang til Europeana-portalen, skal indhentes garanti for, at de digitaliserede filer bliver den pågældende institutions ejendom, når disse klausuler udløber;

26. understreger, at det digitale bibliotek ikke må afvige fra sin primære målsætning, nemlig at sikre, at udbredelsen af viden via internettet ikke overlades til private, kommercielle virksomheder, således at digitaliseringen af værker ikke kommer til at udgøre et jerngreb om Europas offentlige arv med det resultat, at værker i offentligt eje privatiseres;

27. anbefaler Kommissionen at anmode leverandører af digitalt materiale om at godkende websteder, som der henvises til på Europeana;

28. opfordrer de europæiske kulturinstitutioner, der digitaliserer værker, der ikke er ophavsretligt beskyttet, til at gøre indholdet tilgængeligt via Europeana, så det ikke kun er tilgængeligt i deres eget land;

Ophavsretlige problemstillinger, herunder forældreløse værker

29. understreger, at der bør findes en løsning, således at Europeana også kan tilbyde ophavsretligt beskyttede værker, navnlig værker, der er udgået fra forlaget, og forældreløse værker, idet der benyttes en sektorbaseret strategi, samtidig med, at lovgivning vedrørende intellektuel ejendomsret overholdes, og der værnes om rettighedshavernes lovmæssige interesser; mener, at løsninger såsom udvidede kollektive licensordninger eller andre kollektive forvaltningspraksisser bør fremmes;

30. glæder sig over, at Kommissionen har startet debatten om EU's ophavsretslovgivning, hvori der søges en balance mellem rettighedshavernes og forbrugernes interesser i en globalt forbundet verden set i sammenhæng med de nye teknologiers og sociale og kulturelle vaners hastigt skiftende online-virkelighed;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med den videre udvikling af ophavsretsbeskyttelse i Europa at vedtage retlige bestemmelser, der er så ensartede og omfattende som muligt, og som er udformet med henblik på at sikre, at digitaliseringsprocesserne i sig selv ikke fører til sui generis-ophavsret; er af den opfattelse, at disse drøftelser også bør behandle spørgsmålet om, hvorvidt der skal indføres retlige undtagelser for offentlige institutioners digitalisering af forældreløse værker;

32. understreger, hvor vigtige forældreløse værker er - dvs. ophavsretligt beskyttede værker, hvis rettighedshavere er ukendte og ikke kan opspores trods omhyggelig søgning - og hvor nødvendigt det er nøje at fastlægge, hvor mange og hvilken art værker der for hver enkelt sektors vedkommende kan betragtes som forældreløse, således at der kan findes egnede løsninger;

33. opfordrer Kommissionen under henvisning til dens meddelelse »Ophavsret i videnøkonomien« af 19. oktober 2009 til at forelægge et lovgivningsforslag om digitalisering, bevarelse og udbredelse af forældreløse værker, så der gøres en ende på den nuværende retsusikkerhed, under hensyntagen til kravet om omhyggelig søgning efter og vederlag til rettighedshavere;

Onsdag, den 5. maj 2010

34. støtter Kommissionens intentioner om at etablere et enkelt og omkostningseffektivt system for clearing af ophavsrettigheder i forbindelse med digitalisering af offentliggjorte værker og adgangen til dem på internettet i tæt samarbejde med alle de berørte parter;

35. glæder sig derfor over og støtter initiativer såsom Arrow-projektet ⁽¹⁾, som både omfatter rettighedshavere og repræsentanter for biblioteker, navnlig eftersom disse forsøger at identificere rettighedshavere og deres rettigheder og præcisere værkers status, hvad angår rettigheder, herunder om de er forældreløse, eller om de ikke trykkes længere;

36. opfordrer Kommissionen til over forældreløse værker, hvorved forstås beskyttede værker, hvis rettighedshavere er ukendte eller ikke kan opspores, til trods for at der er foretaget dokumenterede grundige eftersøgninger, at opbygge en europæisk database, der kan bruges til udveksling af oplysninger om eventuel placering af rettighedsejerskab samt til en rationalisering af udgifterne forbundet med omhyggelige søgninger efter rettighedshavere;

37. går ind for en afbalanceret løsning på europæisk plan for digitalisering og udbredelse af forældreløse værker, hvor man begynder med at definere disse, fastlægge fælles normer (herunder hvad rettidig omhu i indsatsen for at finde ophavsmændene til disse værker er) og løse problemet med eventuelle overtrædelser af ophavsrettighederne ved anvendelse af forældreløse værker;

38. understreger, at der bør findes en løsning med hensyn til dokumenter fra privatsfæren (korrespondance, notater, fotoer, film), der indgår i kulturinstitutioners samlinger, men aldrig er blevet offentliggjort eller bragt til offentlighedens kendskab, og rejser problemer med hensyn til såvel beskyttelse af privatlivets fred som ideelle rettigheder;

Teknologier

39. bemærker behovet for at udvikle teknologier for at sikre langsigtet og bæredygtig digital bevaring, kompatibilitet mellem systemer for adgang til indhold, mulighed for at browse på flere sprog, indholds tilgængelighed samt et sæt fælles normer; glæder sig over den fortsatte brug af open source-software i forbindelse med opbygningen af Europeana-samlingen;

40. anbefaler Kommissionen, at der gemmes sikkerhedskopier af det digitaliserede materiale fra nationale institutioner eller private partnere, og at disse kopier lagres på hardware, der tilhører disse institutioner eller partnere;

41. anbefaler Kommissionen og partnerinstitutioner i den private sektor, at de finder it-løsninger - som f.eks. read-only og kopibeskyttede formater - for den del af det digitaliserede materiale på Europeana, der er underlagt ophavsret, og at der på det pågældende materiales præsentationsside indføres et link til leverandørens websted, hvor dokumentet kan downloades under betingelser fastlagt af leverandøren;

42. anbefaler Kommissionen at insistere på, at der etableres et elektronisk standardformat for det digitaliserede materiale for at sikre, at digitaliserede dokumenter er kompatible med det online interface og databasen;

43. mener, at der bør udarbejdes en undersøgelse af Web 2.0-værktøjer med henblik på at finde måder, hvorpå borgere (på lang sigt) kan levere indholdsmæssigt input til Europeana, uden at det er nødvendigt at involvere kulturinstitutioner heri;

Finansierings- og forvaltningsspørgsmål

44. understreger, at etableringen af en bæredygtig finansierings- og forvaltningsmodel er af afgørende betydning for Europeanas eksistens på lang sigt, og at de direkte berørte parter rolle i udformningen af en sådan forvaltningsmodel ligeledes er af afgørende betydning;

⁽¹⁾ Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works.

Onsdag, den 5. maj 2010

Sponsorer og offentlig-private partnerskaber

45. understreger, at der for at håndtere såvel de høje omkostninger ved digitalisering som tidspresset bør findes nye finansieringsmetoder, såsom offentlig-private partnerskaber, forudsat at sidstnævnte overholder bestemmelserne om intellektuel ejendomsret og konkurrence, samtidig med at de øger adgangen til værker via kulturelle institutioner, hvorved det sikres, at digitaliserede filer er frit tilgængelige for bibliotekerne uden tidsbegrænsning;

46. understreger, at det er vigtigt at have en samordnet tilgang på europæisk plan til udformningen af betingelserne for et offentlig-privat partnerskab, og at det er nødvendigt at foretage en dybtgående gennemgang af partnerskabsaftaler med private aktører om digitaliseringsplaner, især hvad angår eneretsklausulers løbetid, søgemaskinens indeksering og kildeangivelse af digitale filer, som bibliotekerne fører til eget brug, den leverede tjenesteydelses kontinuitet, sådanne aftalers ikke-fortrolige karakter og digitaliseringens kvalitet;

47. påpeger, at digitaliseringen af værker på nationale biblioteker er et resultat af skatteydernes økonomiske investeringer via deres skattebetaling; understreger derfor, at kontrakter om offentlig-private partnerskaber skal indeholde en bestemmelse om, at den kopi af værket, som er digitaliseret af den private halvdel af partnerskabet på vegne af biblioteket, skal kunne indekseres af alle søgemaskiner, således at der kan opnås adgang til denne via bibliotekets hjemmeside og ikke kun via den private partnervirksomheds hjemmeside;

48. minder om, at inddragelsen af private partnere i digitaliseringsprocessen ikke må føre til dannelsen af private monopoler, hvilket ville være en trussel for den kulturelle mangfoldighed og pluralisme, og at overholdelse af konkurrencereglerne er en forudsætning for inddragelsen af private virksomheder;

49. understreger, at sponsorater er et interessant alternativ for Europeana, for så vidt som de giver mulighed for at finansiere ikke bare digitaliseringsaktiviteter, men også forvaltning af betalingen for ophavsret for værker, der er udgået fra forlaget, forældreløse værker og værker med ophavsret, samt processen med at lægge dem ud på nettet;

Økonomisk støtte fra EU og det offentlige

50. understreger, at en væsentlig del af finansieringen bør bestå i tilskud fra det offentlige, f.eks. fra EU, medlemsstaterne og kulturelle organisationer, og foreslår, at digitaliseringen af Europeana fortolkes som en del af Lissabonstrategien, og at der opføres en separat budgetpost i den næste flerårige finansielle ramme, men anbefaler, at projektet fortsat søger efter indtægtskilder, således at det på længere sigt kan blive selvfinansieret;

51. understreger, at kun en separat budgetpost kan skabe de nødvendige betingelser for at sikre, at de til rådighed værende midler anvendes på en gennemsigtig og omkostningseffektiv måde og i overensstemmelse med de fastsatte mål;

52. bemærker, at der til dato kun er øremærket 6,2 mio. EUR til Europeana for perioden 2009-2011 under programmet eContentplus;

53. opfordrer til, at der under den næste flerårige finansielle ramme afsættes mange gange flere midler end dem, der hidtil har været til rådighed for Europeana;

54. understreger behovet for at fjerne retlige hindringer på EU-plan, således at biblioteker får mulighed for at ansøge om EU-finansiering til digitaliseringsarbejde;

55. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forelægge en årsberetning for Parlamentet om udgifterne til Europeana og hvilke fremskridt, der er gjort;

Onsdag, den 5. maj 2010

56. foreslår, at Parlamentet i samarbejde med Kommissionen allerede i 2011 gennemfører en evaluering af finansieringsordningerne for Europeana med henblik på at finde frem til en bæredygtig finansieringsmodel for projektet fra 2013 og fremefter; minder om, at et skift til en offentlig-privat finansieringsstruktur vil maksimere hjemmesidens potentiale;

Oplysning og bevidstgørelse

57. foreslår, at der igangsættes en finansierings- og reklamekampagne med titlen »Join Europeana« for at øge opmærksomheden omkring emnet og dets presserende karakter, og anbefaler, at en del af de ressourcer, der er øremærkede til Europeana, anvendes til over for et så bredt publikum som muligt at fremme dette bibliotek som et bibliotek, der indeholder den bredest mulige samling af værker på alle typer medier (tekst, lyd, video);

58. foreslår, at der reklameres kreativt for »Join Europeana«; mener, at kampagnen, som gennemføres inden for rammerne af offentlig-private partnerskaber og sponsorater, primært bør målrettes mod unge mennesker, f.eks. ved internationale sportsbegivenheder eller i forbindelse med kunstudstillinger og kulturelle konkurrencer;

59. anmoder Kommissionen om at lancere en medie- og online-kampagne for at gøre Europeana-webstedet kendt og dirigere trafik fra europæiske servere hen til Europeana-kilderne som det primære sted, hvor man har adgang til data i digital form, samt for at tilskynde medlemsstaterne og kulturinstitutioner til at levere indhold til webstedet; opfordrer samtidig til, at der gennemføres en særlig mediekampagne, hvor målgruppen er studerende og undervisere på alle uddannelsesniveauer, og hvor der fokuseres på anvendelsen af Europeanas digitale ressourcer til uddannelsesformål;

60. er af den opfattelse, at en sådan kampagne er meget lig den form for foranstaltning, der allerede er identificeret som nødvendig for at lukke den digitale kløft, der stadig findes i Europa, og således sikrer, at alle har adgang til Europeana, andet online-indhold og andre oplysninger og kan drage nytte deraf, uanset hvor de befinder sig; anbefaler, at denne kampagne og navnlig en potentiel anvendelse af Europeana i skoler bygger på en forståelse af, at adgang til mere indhold og flere oplysninger online ikke er et mål i sig selv, og at det derfor bør ledsages af initiativer, der stimulerer kritisk analyse af online-indhold og -oplysninger;

61. opfordrer Kommissionen til at sikre, at oplysningskampagner og lignende aktiviteter til at gøre offentligheden bevidst om Europeana kanaliseres gennem de relevante partnerskabsorganisationer i medlemsstaterne;

Forvaltning

62. glæder sig over den indsats, som Europeana Digital Library Foundation har ydet for at fremme indgåelsen af formelle aftaler mellem museer, arkiver, audiovisuelle arkiver og biblioteker om, hvordan man samarbejder om etableringen og bæredygtigheden af den fælles Europeana-portal;

63. er af den overbevisning, at kulturinstitutioner fortsat bør spille en vigtig rolle i forvaltningen, der bør være så demokratisk som mulig, af Europeana-projektet; og opfordrer disse til at samarbejde for at undgå dobbeltarbejde i forbindelse med digitaliseringen af værker og for at rationalisere anvendelsen af ressourcerne;

64. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at forbedre forvaltningen af projektet og sikre, at der udpeges en kompetent myndighed på nationalt plan med ansvar for forvaltning og overvågning af digitaliseringsprocessen, om at øge kendskabet til Europeana-projektet blandt biblioteker og leverandører af kulturelle materialer og om at indsamle eksisterende digitalt materiale direkte fra leverandørerne med henblik på at konvertere det til ét enkelt standardiseret digitalt format, således at det bliver muligt straks at lægge det nye indhold ind i Europeana-databasen; mener, at det i det lange løb bør overvejes at prioritere at indsamle eksisterende digitalt materiale produceret som led i projekter, der er samfinansieret af EU, og lægge det ind i Europeanas digitale bibliotek;

Onsdag, den 5. maj 2010

65. foreslår, at der med henblik på at koordinere administrationen af Europeana så effektivt som muligt afholdes et offentligt udbud, hvori der defineres klare, realistiske mål, og i hvilken forbindelse driften om nødvendigt tages op til reevaluering;

66. anbefaler Kommissionen, at den undersøger muligheden for at etablere et europæisk organ, der skal koordinere de nationale myndigheders medvirken i overvågningen af digitaliseringsprocessen, betaling af ophavsretsafgifter til forfattere og andre forhold af relevans for Europeana-projektet;

*

* *

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Evaluerings og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010

P7_TA(2010)0130

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 (2009/2202(INI))

(2011/C 81 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. januar 2006 om en EF-handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 (KOM(2006)0013),
- der henviser til sin beslutning af 12. oktober 2006 om en EF-handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om en ny dyresundhedsstrategi for Den Europæiske Union (2007-2013) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet ⁽³⁾,
- der henviser til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det fastlægges, at Unionen og medlemsstaterne tager fuldt hensyn til velfærden hos dyr, da de er sansende væsener, når Unionens politikker inden for landbrug, fiskeri, transport, det indre marked, forskning og teknologisk udvikling samt rummet fastlægges og gennemføres, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009 om mulighederne for dyrevelfærdsmærkning og etablering af et europæisk netværk af referencecentre til dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (KOM(2009)0584),
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 28. oktober 2009 - En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa (KOM(2009)0591),

⁽¹⁾ EUT C 308 E af 16.12.2006, s. 170.

⁽²⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 89.

⁽³⁾ EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0053/2010),
- A. der henviser til, at dyresundhedsstandarder er af stor betydning for forvaltningen af det europæiske dyrehold, da de har en stigende virkning på landbrugenes konkurrencedygtighed,
- B. der henviser til, at enhver harmonisering af beskyttelsen af brugsdyr i EU skal ledsages af importbestemmelser med det samme formål, således at de europæiske producenter ikke stilles ufordelagtigt på det europæiske marked,
- C. der henviser til, at enhver aktivitet, der har til formål at beskytte og sikre dyrevelfærden, skal være baseret på princippet om, at dyr er sansende væsener, hvis særlige behov der skal tages hensyn til, og der henviser til, at dyrevelfærd i det 21. århundrede er et udtryk for vores menneskelighed og en udfordring for den europæiske civilisation og kultur,
- D. der henviser til, at målet med en dyrevelfærdsstrategi skal være at sikre, at der tages passende hensyn til de øgede udgifter som følge af dyrevelfærd, og der henviser til, at en ambitiøs dyrevelfærdspolitik kun kan være delvist vellykket uden en europæisk og international dialog og uden en aggressiv politik for bevidstgørelse og formidling af oplysninger i og uden for Europa om fordelene ved høje dyrevelfærdsstandarder, dvs. hvis den udformes unilateralt af EU,
- E. der henviser til, at det for at udvikle dyrebeskyttelsen i EU yderligere er nødvendigt at styrke forskningsindsatsen og at integrere dyrebeskyttelsen i alle relevante konsekvensanalyser samt at inddrage alle interessegrupper i beslutningstagningen, og der henviser til, at gennemsigtighed, godkendelse og ensartet anvendelse samt kontrol af overholdelsen af de gældende bestemmelser på alle niveauer er en forudsætning for en vellykket dyrebeskyttelsesstrategi i Europa,
- F. der henviser til, at EU i de seneste år har vedtaget en lang række dyrevelfærdslove og opnået et af de højeste dyrevelfærdsniveauer i verden,
- G. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 2006 anmodede Kommissionen om at forelægge en rapport om udarbejdelsen af en dyrevelfærdspolitik, inden den forelagde den næste handlingsplan, og medtage dyrevelfærd inden for alle områder af dens internationale forhandlingsdagsorden,
- H. der henviser til, at Parlamentet allerede i 2006 understregede behovet for at forbedre informationen til borgerne om dyrevelfærd og om de europæiske producenters bestræbelser på at overholde disse regler,
- I. der henviser til, at dyrevelfærden ikke må forsømmes, da den kan udgøre en komparativ fordel for Den Europæiske Union, dog på betingelse af at EU på et åbent marked sikrer sig, at alle dyr og alt kød, der importeres fra tredjelande, opfylder de samme velfærdskrav som dem, der gælder i EU,
- J. der henviser til, at EU under evalueringen og revisionen af EF-handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 skal forpligte sig til at sørge for, at dyrevelfærdsstandarderne anerkendes på landbrugssektionen i den kommende WTO-aftale inden den endelige indgåelse af en generel aftale,
- K. der henviser til, at der er en forbindelse mellem dyrevelfærd, dyresundhed og produktsikkerhed, og der henviser til, at et højt dyrevelfærdsniveau fra opdræt til slagtning kan forbedre produktsikkerheden og -kvaliteten,

Onsdag, den 5. maj 2010

- L. der henviser til, at en bestemt kategori af forbrugere accepterer højere priser for produkter, der opfylder højere dyrevelfærdsstandarder, mens størstedelen af forbrugerne stadig vælger billigere produkter,
- M. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 2006 fastholdt, at de vedtagne regler, standarder og indikatorer skulle være baseret på den seneste teknologi og videnskab, og der henviser til, at der også skal tages højde for de økonomiske aspekter, da en høj dyrevelfærdsstandard især også medfører driftsmæssige, finansielle og administrative omkostninger for EU's landbrugere, og der henviser til, at manglende overholdelse af gensidighedsprincippet udgør en risiko for den fair konkurrence over for producenter fra lande uden for Fællesskabet,
- N. der henviser til, at EU i forbindelse med denne revision af EF-handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 og lige inden de første drøftelser af den fælles landbrugspolitik efter 2013 skal vedtage en afbalanceret holdning til dyrevelfærd og tage højde for de økonomiske konsekvenser i form af yderligere udgifter for dyreproducenterne, som skal være forbundet med en passende indtægtsstøtte til dem gennem pris- og markedspolitikker og/eller direkte støtte,
- O. der henviser til, at den europæiske dyrebeskyttelsespolitik skal ledsages af en sammenhængende handelspolitik, som skal være baseret på den kendsgerning, at dyrevelfærd på trods af EU's anstrengelser hverken er omhandlet i rammeaftalen af juli 2004 eller i nogen andre af de vigtige dokumenter fra Doha-runden; der henviser til, at indtil der er en grundlæggende ændring i holdningen hos de vigtigste handelspartnere i WTO, er det derfor ikke rentabelt at indføre yderligere dyrevelfærdsnormer, som har negative virkninger for producenterne internationale konkurrencedygtighed,
- P. der henviser til, at dyrevelfærd almindeligvis betegner resultaterne af anvendelsen af de standarder og normer vedrørende dyrevelfærd og dyresundhed, som skal opfylde deres iboende artsspecifikke behov og langsigtede velfærdsbehov, der henviser til, at Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) anerkender de følgende som nogle af de væsentligste krav til dyresundhed: føde og vand, mulighed for at udvise naturlig adfærd og sundhedspleje,
- Q. der henviser til, at det i Kommissionens meddelelse med titlen »En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa« fra oktober 2009 anføres, at »Inden for fødevareforsyningskæden er store uligheder med hensyn til forhandlingsstyrke mellem kontrahenterne et almindeligt fænomen,« og at »Kontraktmæssige skævheder i forbindelse med en ulige forhandlingsposition har en negativ indvirkning på fødevareforsyningskædens konkurrencedygtighed, idet mindre, men effektive aktører kan være tvunget til at arbejde med reduceret rentabilitet, hvilket begrænser deres evne og incitament til at investere i bedre produkt-kvalitet og innovation af produktionsprocesserne«,
- R. der henviser til, at de førnævnte stigninger i udgifterne kan føre til, at produktionen flyttes til områder med et lavere dyrebeskyttelsesniveau,

Handlingsplanen for 2006-2010

1. udtrykte tilfredshed med Kommissionens beslutning om i en flerårig handlingsplan for dyrevelfærd at fokusere på nogle få centrale handlingsområder og derpå gå til værks på disse områder;
2. glæder sig over EF-handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010, som for første gang har omsat protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, til en integreret strategi for udviklingen af dyrebeskyttelsen i Europa;
3. konstaterer, at langt de fleste af de foranstaltninger, som er nævnt i den nuværende handlingsplan er blevet gennemført tilfredsstillende;

Onsdag, den 5. maj 2010

4. gør opmærksom på, at der er sket en positiv udvikling i dyrevelfærden takket være handlingsplanen for 2006-2010, men understreger, at EU's landmænd ikke har nydt godt af deres indsats på markederne og i den internationale handel, og påpeger, at dette bør understreges i den næste handlingsplan;
5. værdsætter det arbejde, der er blevet gjort for at finde frem til alternativer til dyreforsøg, men beklager, at der hidtil ikke er gjort nok for at sikre, at sådanne alternativer anvendes, hvis de eksisterer, som fastlagt i den relevante EU-lovgivning;
6. anerkender Kommissionens indsats for at få medtaget ikke-handelsmæssige hensyn, herunder dyrevelfærd, i bilaterale handelsaftaler, men understreger, at sådanne ikke-handelsmæssige hensyn skal fremmes på en effektiv måde i WTO;
7. opfordrer Kommissionen til at redegøre for, hvilke fremskridt der er gjort i WTO-forhandlingerne, hen imod at få anerkendt ikke-handelsmæssige hensyn, som omfatter dyrevelfærd, samt i hvilket omfang der tages højde for dyrevelfærdsspørgsmål og -standarder i Doharunden i forbindelse med WTO-forhandlingerne;
8. bemærker med stor tilfredshed de fremskridt, som er gjort inden for rammerne af »The Animal Welfare Quality Project«, for så vidt angår ny videnskab og viden om indikatorer for dyresundhed og dyrevelfærd; påpeger imidlertid, at der i dette projekt ikke er taget fuldt ud hensyn til fremme i praksis af anvendelsen af disse indikatorer;
9. erkender, at der er et behov for at opfølge og sikre en ordentlig gennemførelse af de eksisterende regler for dyretransport i EU-medlemsstaterne, især under henvisning til spørgsmålet om at udvikle satelitsystemer til at overvåge denne transport, og opfordrer indtrængende Kommissionen til, i den tid der er tilbage, inden handlingsplanen udløber, at opfylde sine forpligtelser på dette område og forelægge den undersøgelse, Parlamentet havde anmodet om og som er nævnt i artikel 32 i forordning (EF) nr. 1/2005; anmoder om, at der laves en økonomisk analyse af husdyrbrug, inden der gennemføres nogen nye regler, som bør være baseret på videnskabeligt beviste og objektive indikatorer;
10. er af den opfattelse, at det ville være hensigtsmæssigt at skabe incitamenter til regional avl, markedsføring og slagtning af dyr med henblik på at fjerne behovet for at transportere avls- og slagtedyr over lange afstande;
11. mener, at zoologiske haver spiller en vigtig rolle med hensyn til at informere offentligheden om bevarelsen af vilde dyr og deres velfærd; er bekymret over, at der ikke er tilstrækkeligt tilsyn til at sikre, at Rådets direktiv 1999/22/EF ⁽¹⁾ om hold af vilde dyr i zoologiske haver bliver overholdt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage initiativ til en undersøgelse af direktivets effektivitet og gennemførelse i alle EU-medlemsstaterne;
12. er tilfreds med de fremskridt, der er gjort i forbindelse med overholdelsen af opdrætskravene for svin, selv om der stadig er tilfælde af manglende overholdelse; er imidlertid bekymret over, at der trods henstillinger fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) vedrørende dette spørgsmål, stadig mangler anvendelige planer for gennemførelsen af de enkelte bestemmelser i direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelsen af svin, og opfordrer derfor Kommissionen, medlemsstaterne og de berørte sektorer til at finde tilfælde af manglende overholdelse og årsagerne til denne adfærd og gøre den nødvendige indsats for at sikre en bedre overholdelse af dette direktiv;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen til ligeledes at sikre, at forbuddet mod systemer, der mangler bure med reder til læggehøner, som træder i kraft i 2012, overholdes fuldstændigt, og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sørge for, at sektoren kan overholde denne forpligtelse, samt overvåge gennemførelsesproceduren i medlemsstaterne; fastholder, at æg importeret i EU ligeledes skal overholde de produktionsbetingelser, der pålægges de europæiske producenter;

⁽¹⁾ EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

Onsdag, den 5. maj 2010

14. anmoder om et EU-forbud mod æg, der ikke overholder loven;
15. mener, at gennemførelsen af den nuværende handlingsplan er utilstrækkelig på en række områder; understreger behovet for at overholde de gældende regler, før der udfærdiges nye regler; gør i den forbindelse opmærksom på betydningen af effektive sanktioner for manglende overholdelse i alle medlemsstaterne;
16. understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionens egen evaluering i 2010 indeholder en grundig analyse af de opnåede resultater og den lære, der kan drages af eventuelle mangler;
17. beklager, at Kommissionen ikke i denne periode har udarbejdet en klar kommunikationsstrategi for værdien af produkter, der er i overensstemmelse med dyrevelfærdsstandarder, men har stillet sig tilfreds med den rapport, der blev fremlagt i oktober 2009;
18. anerkender, at Fællesskabet betragter alle dyr som sansende væsner; erkender, at aktionerne hidtil hovedsagelig har været fokuseret på dyr, som anvendes i fødevareproduktionen, og at der er et behov for at medtage andre kategorier af dyr i handlingsplanen for 2010-2015;

Handlingsplanen for 2011-2015

19. erindrer om, at der i den ovennævnte beslutning af 2006 allerede anmodedes om, at den gældende handlingsplan skulle opfølges af en ny, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at forelægge en rapport, der skal være baseret på de nyeste videnskabelige beviser og resultater, og som vurderer gennemførelsen af den eksisterende plan og situationen vedrørende dyrevelfærdspolitikken i EU, og derefter udarbejde handlingsplanen for dyrevelfærd for 2011-2015, bakket op af de nødvendige finansielle midler;
20. anmoder om, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at den gældende lovgivning håndhæves snarest, for at sikre harmonisering af standarder og lige konkurrencevilkår på det indre marked; mener, at ethvert forslag til ny lovgivning bør vurderes i forhold til den alternative fremgangsmåde, som er at gennemføre den gældende lovgivning, for at undgå unødvendig overlapning;
21. foreslår Kommissionen, at den i sin evalueringsrapport bl.a. analyserer, i hvilket omfang den nuværende handlingsplan har opfyldt det europæiske samfunds krav på dyrevelfærdsområdet, om systemet for europæiske producenter er bæredygtigt, og hvordan det indre markeds funktion er blevet påvirket efter gennemførelsen af denne plan;
22. opfordrer Kommissionen til at bevise virkningen af dyrevelfærdsstandarder og tage hensyn til, hvordan forskellige faktorer, som f.eks. dyrevelfærd, bæredygtighed, dyresundhed, miljøet, produktkvalitet og økonomisk bæredygtighed hænger sammen indbyrdes;

En generel europæisk dyrevelfærdslov

23. bemærker, at artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har skabt en ny juridisk situation, som kræver, at når Den Europæiske Unions politikker inden for landbrug, fiskeri, transport, det indre marked, forskning og teknologisk udvikling samt rummet, fastlægges og gennemføres, tager Unionen og medlemsstaterne fuldt hensyn til velfærden hos dyr som sansende væsener, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke; mener, at denne artikel finder anvendelse på alle husdyr og dyr i fangenskab, kæledyr, cirkusdyr og dyr i zoologiske haver eller omstrejfende dyr, samtidig med at der tages højde for, at forskellige karakteristika og leveforhold kræver en differentieret behandling;

Onsdag, den 5. maj 2010

24. opfordrer Kommissionen til på baggrund af artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af en konsekvensanalyse og efter en høring af de berørte parter, at fremsætte et begrundet forslag om en generel dyrevelfærdslovgivning for EU senest i 2014, som på grundlag af den foreliggende videnskabelige viden og anerkendte erfaringer skal bidrage til en fælles forståelse af dyrevelfærdsbegrebet, de tilknyttede udgifter og de gældende grundlæggende betingelser;

25. mener, at denne generelle dyrevelfærdslovgivning i overensstemmelse med dyresundhedslovgivningen bør indeholde passende retningslinjer for ansvarsbevidst dyrehold, et fælles system for kontrol og indsamling af sammenlignelige data såvel som krav om uddannelse af dem, som holder dyr, og en præcisering af dyreejernes, landbrugernes og avlernes særlige ansvar; mener, at disse krav bør ledsages af midler til producenterne, således at det sikres, at de gennemføres korrekt;

26. mener, at den europæiske dyrevelfærdslovgivning skal danne et fælles grundlæggende niveau for dyrevelfærd i Den Europæiske Union, hvilket er forudsætningen for fri og fair konkurrence inden for det indre marked både for EU-produkter og import fra tredjelande; mener imidlertid, at medlemsstaterne og regionerne bør kunne tillade enkelte producenter eller grupper af producenter at indføre frivillige systemer, som er mere vidtgående, samtidig med at man undgår konkurrenceforvridning og bevarer EU's konkurrencedygtighed på de internationale markeder;

27. mener, at importerede produkter skal opfylde de samme dyrevelfærdskrav, som dem der gælder for europæiske operatører;

28. opfordrer til, at de europæiske landmænd skal have kompensation for de højere produktionsomkostninger i forbindelse med højere dyrevelfærdsstandarder; foreslår, at finansieringen af dyrevelfærdsforanstaltninger indarbejdes i støtteordningerne til den nye fælles landbrugspolitik fra 2013;

29. mener også, at information til borgerne om det høje dyrevelfærdsniveau i EU og om de berørte sektors indsats bør være et centralt element i denne politik;

30. mener, at optagelsen af dyrevelfærdskrav i internationale aftaler er vigtig for, at de europæiske producenter kan konkurrere på et globaliseret marked og for at forhindre, at produktionen flyttes til områder, som har et meget lavere dyrevelfærdsniveau og derfor kan konkurrere uretfærdigt med den europæiske model;

31. udtrykker tilfredshed med debatten om de forskellige muligheder for dyrevelfærdsmærkning i Kommissionens ovennævnte meddelelse af 28. oktober 2009; understreger imidlertid, at det er nødvendigt at tage dem i betragtning i en bredere sammenhæng ved især at tage højde for de forskellige eksisterende mærkningsordninger på miljø-, ernærings- og klimaområdet; understreger, at oplysningerne til de europæiske forbrugere vedrørende dette spørgsmål skal have et solidt og enstemmigt videnskabeligt grundlag samt være tydelige for forbrugerne;

32. mener, at oplysningerne på etiketten skal være nøjagtige og direkte og henvise til overholdelsen af de høje dyrevelfærdsstandarder, som EU kræver; mener, at det bør være Kommissionens opgave at give borgerne de nødvendige oplysninger om den europæiske dyrevelfærdsordning for at sikre, at de får objektive oplysninger;

33. mener, at der skal foretages en gennemgang af, om dyrevelfærdspolitikken er i overensstemmelse med EU's andre politikker;

34. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af de problemer, som de europæiske dyrevelfærdsstandarder kan indebære for de europæiske produkters konkurrencedygtighed, og til at revidere de støtteordninger for producenterne, der vedrører gennemførelsen af disse standarder;

Onsdag, den 5. maj 2010

35. mener, at de gældende regler, uanset om de er almene eller specifikke, bør håndhæves korrekt, før der udarbejdes ny lovgivning; som eksempler kan anføres forbuddet mod batteribure til høns, reglerne om svin og reglerne om dyretransport og opdræt af gæs og ænder; understreger, at yderligere dyrevelfærdsforanstaltninger bør bringes i overensstemmelse med andre fællesskabsmål som for eksempel en bæredygtig udvikling, især en bæredygtig husdyrproduktion og forbrug, beskyttelse af miljøet og biologisk mangfoldighed, en strategi for en bedre håndhævelse af den gældende lovgivning og en sammenhængende strategi for at fremskynde udviklingen hen imod forskning uden brug af dyr;

Et europæisk netværk af referencecentre for dyrevelfærd

36. mener, at der bør oprettes et europæisk koordineret netværk for dyrevelfærd under de eksisterende EU-institutioner eller medlemsstaternes institutioner, og at dets arbejde skal baseres på den almindelige dyrevelfærdslovgivning som foreslået ovenfor; mener, at et sådant netværk bør udpege en institution til at være det koordinerende organ, som bør udføre de opgaver, der er tildelt det »centralt koordinerende institut«, som nævnes i ovenfor omtalte meddelelse fra Kommissionen af 28. oktober 2009; mener endvidere, at et sådant koordinerende organ på ingen måde bør overlapse Kommissionens eller andre agenturers opgaver og bør blive et støtteredskab, der yder bistand til Kommissionen, medlemsstaterne, fødevarekædeaktører og borgerne vedrørende uddannelse, bedste praksis samt oplysninger og forbrugerkommunikation og fremsætter udtalelser om fremtidige lovforslag og politikforslag og disses indvirkning på dyrevelfærd samt vurderer dyrevelfærdsstandarder på grundlag af den seneste tilgængelige viden og koordinerer et EU-system til at teste nye teknikker;

37. er af den opfattelse, at befolkningen på grundlag af videnskabelig viden bør have oplysninger om dyrs behov, hvordan man bedst tager sig af dyr, og at dette bør ske på en passende, seriøs måde; mener, at et europæisk netværk af referencecentre skal stå for gennemførelsen af uddannelses- og oplysningsforanstaltninger, da det er af grundlæggende betydning at formidle viden på grundlag af standardiserede kvalitetskriterier, hvis befolkningen skal forhindres i at udvikle yderligtgående holdninger;

Bedre håndhævelse af den gældende lovgivning

38. anmoder Kommissionen om snarest at vurdere udgifterne for de europæiske producenter som følge af dyrevelfærdsforanstaltninger og senest 2012 at foreslå henstillinger, retningslinjer og andre nødvendige foranstaltninger for at tackle de europæiske kvægavlernes tab af konkurrencedygtighed;

39. opfordrer medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at begrebet dyrebeskyttelse og dyrevelfærd fremmes gennem uddannelse;

40. mener, at formålet må være et målrettet kontrolsystem baseret på risikoanalyse, hvor objektive faktorer står i centrum, og hvor de medlemsstater, hvis overtrædelsesprocent er over gennemsnittet, skal forvente at blive underkastet strengere kontroller;

41. understreger, at den ubalance i fødevarekæden, som beskrives i meddelelsen fra Kommissionen »En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa«, ofte stiller de primære producenter dårligere; minder om, at de primære producenter har begrænset mulighed for at investere på grund af de ekstra udgifter, som denne situation medfører;

42. understreger, at Den Europæiske Unions budget bør indeholde tilstrækkelige bevillinger til at gøre det muligt for Kommissionen at udføre sine overvågningsopgaver og for, om nødvendigt, at støtte producenterne og imødegå producenternes tab af konkurrencedygtighed som følge af vedtagelsen af nye og ændrede dyrevelfærdsstandarder, idet udgifterne til disse standarder ikke videregives i den pris landbrugerne får, når de sælger deres produkter;

Onsdag, den 5. maj 2010

43. understreger, at landbrugssektorens konkurrencedygtighed fortsat skal forbedres og styrkes gennem fremme og overholdelse af de gældende regler om dyrevelfærd og også i overensstemmelse med miljøbeskyttelseskravene;

44. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at enhver overtrædelse af EU-lovgivningen vedrørende dyrevelfærd bliver mødt med effektive sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og at de enkelte sanktioner ledsages af en større aktion med information og vejledning til de kompetente myndigheder samt passende afhjælpende foranstaltninger;

45. opfordrer medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til at forhindre overtrædelser af bestemmelser om dyrevelfærd i fremtiden;

46. udtrykker tilfredshed med den betydelige nedsættelse i brugen af antibiotika til dyr i medlemsstaterne, siden brugen deraf som væksthæmmende middel blev forbudt i EU, mens det stadig var tilladt i USA og visse andre lande; forventer imidlertid, at Kommissionen og medlemsstaterne tackler det voksende problem med antibiotikaresistens i dyr på en ansvarlig måde; opfordrer Kommissionen til at indsamle og analysere data om anvendelsen af dyresundhedsprodukter, herunder antibiotika, med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af sådanne produkter;

Indikatorer og nye teknikker

47. efterlyser en vurdering og videreudvikling af »The Animal Welfare Quality Project«, især hvad angår forenklingen af instrumentet og dets praktiske anvendelighed;

48. mener, at det vil vise sig at svært at måle disse indikatorer for dyrevelfærd i forbindelse med importerede produkter; understreger, at disse redskaber, uden at betvivle deres nytte eller gyldighed, ikke bør forvride konkurrencen til skade for de europæiske producenter;

49. anmoder Kommissionen om på grundlag af den endelige rapport for »The Animal Welfare Quality Project« at foreslå en forsøgsperiode til bedømmelse af dyrevelfærd i Den Europæiske Union ved at anvende den metode, som er udviklet i »The Animal Welfare Quality Project«;

50. anmoder medlemsstaterne om i denne forbindelse bedre at udnytte de muligheder for støtte til dyreavlsrelevant anvendt forskning og dyreavlsrelevante investeringer i innovation og modernisering, som er til rådighed gennem Den Europæiske Unions midler til udvikling af landdistrikterne og GD Forsknings syvende rammeprogram (2007-2013); opfordrer endvidere medlemsstaterne og Kommissionen til at øge den finansielle investering i forskning og udvikling af nye teknologier og teknikker inden for dyrevelfærd;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres bedste for at sikre, at der i retningslinjerne for dyrevelfærd fra OIE tilskyndes til gode velfærdsstandarder, som på en passende måde afspejler den videnskabelige viden på dette område;

*

* *

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag, den 5. maj 2010

EU's landbrug og klimaændringerne

P7_TA(2010)0131

Europa-Parlamentets beslutning beslutning af 5. maj 2010 om EU's landbrug og klimaændringerne (2009/2157(INI))

(2011/C 81 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, »Tilpasning til klimaændringer: en udfordring for EU's landbrug og landdistrikter«(SEK(2009)0417),
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, »The role of European agriculture in climate change mitigation«(SEK(2009)1093),
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 14. november 2007 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden og om ændring af direktiv 2004/35/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2008 om bæredygtigt landbrug og biogas: behov for revision af EU-lovgivningen ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009 om »2050: Fremtiden begynder i dag - henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2009 om forringelse af landbrugsarealerne i EU og navnlig i Sydeuropa: en udfordring for EU's landbrugspolitiske instrumenter ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om EU's strategi for klimakonferencen i København (COP 15) ⁽⁵⁾,
 - der henviser til IAASTD-rapporten (IAASTD - International Assessment of Agricultural Science and Technology (IAASTD)), som er udarbejdet af FN's Organisation for Ernæring og Landbrug og Verdensbanken og underskrevet af 58 lande,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0060/2010),
- A. der henviser til, at det er videnskabeligt fastslået, at den historiske koncentration af drivhusgasser i atmosfæren har forårsaget klimaændringer, og at dette kan få alvorlige konsekvenser for økosystemerne,

⁽¹⁾ EUT C 282E af 6.11.2008, s. 281.⁽²⁾ EUT C 66 E af 20.3.2009, s. 29.⁽³⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 44.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0130.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0089.

Onsdag, den 5. maj 2010

- B. der henviser til, at landbruget som en af de erhvervsaktiviteter, der forvalter de naturlige ressourcer til gavn for menneskeheden, er direkte berørt,
- C. der henviser til, at klimaændringen er en af de alvorligste trusler mod såvel miljøet som samfundet og økonomien, og at produktionen af landbrugsafgrøder varierer fra år til år, fordi den er yderst sårbar over for de ekstremt svingende vejrforhold, hvilket indirekte påvirker alle økonomiske sektorer, hvoraf landbruget er den mest sårbare,
- D. der henviser til, at landbruget, der er en af de største udledere af to vigtige drivhusgasser (nitrogenoxid og metan) som følge af forskellige biologiske processer i landbrugsproduktionen, både medvirker til klimaforstyrrelserne og i høj grad påvirkes af de skadelige virkninger heraf,
- E. der henviser til, at drivhusgasemissionerne fra landbruget i EU-27 (herunder fra husdyravl) faldt med 20 % mellem 1999 og 2007, og landbrugets andel af Unionens drivhusgasemissioner faldt fra 11 % i 1990 til 9,3 % i 2007, blandt andet på grund af effektivitetsforbedringer i EU's landbrug, løbende innovation og anvendelse af nye teknikker, en mere effektiv brug af gødning og de nylige reformer af den fælles landbrugspolitik,
- F. der henviser til, at land- og skovbrug er de økonomiske sektorer, som takket være deres oplagringsevne er bedst i stand til at opfange CO₂ fra menneskelige aktiviteter og bevare og lagre kulstof i jorden og binde det i planterne gennem fotosyntese, og at disse sektorer således har et betydeligt potentiale for at medvirke positivt til begrænsningen af den globale opvarmning,
- G. der henviser til, at klimaændringerne allerede har negative konsekvenser for landbruget i EU (bl.a. færre vandressourcer, forsøltning og hyppigere tørkeperioder, ørkendannelse, en betydelig stigning i nedbørsmængderne om vinteren og i antallet af oversvømmelser mod nord, trusler mod lavtliggende kystområder som følge af stigende havspejl og risikoen for forsøltning, storme og andre ekstreme vejr-fænomener, erosion, jordskred og hyppigere angreb af skadedyr og af dyre- og plantesygdomme), og at den forventede optrapning af disse fænomener kan få store økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser for såvel land- og skovbrug som turisme,
- H. der henviser til, at landbrugssektoren er i stand til ikke blot at tilpasse sig klimaændringerne, men også at dæmme op for dens følger, støttet af landbrugernes knowhow, en stærk fælles landbrugspolitik og udviklingen i forskning og innovation, men at det kræver en stor indsats i betragtning af, at det drejer sig om naturlige processer, som er vanskelige at styre,
- I. der henviser til, at europæisk landbrug rummer et beskæftigelsespotentiale, som bør beskyttes og udbygges,
- J. der henviser til, at landbruget fortsat spiller en vigtig rolle til bevarelse af den menneskelige aktivitet i de europæiske landdistrikter, navnlig på grund af den brede vifte af tjenesteydelser, som landmændene kan levere til resten af samfundet,
- K. der henviser til, at landbruget er direkte berørt af EU's målsætning om udvikling af vedvarende energikilder, og at denne udvikling kan bidrage mærkbart til at mindske udledningen af drivhusgasser,
- L. der henviser til, at en af det europæiske landbrugs vigtigste opgaver er at sikre fødevareforsyningen til EU's befolkning,
- M. der mener, at EU bør gå forrest i kampen mod den globale opvarmning,

Onsdag, den 5. maj 2010

Europæisk landbrugs bidrag til indsatsen for at begrænse opvarmningen

1. bekræfter, at europæisk land- og skovbrug kan bidrage til at nå de mål, EU har sat sig med hensyn til modvirkning af klimaændringer, ved at tilbyde løsninger og støtte til fremme af reduktionen af landbrugets drivhusgasemissioner, fremme lagringen af kulstof i jorden og udvikle produktionen af bæredygtige, vedvarende energikilder og udnytte fotosyntesens virkning bedst muligt; fremhæver, at det i dette øjemed er nødvendigt at stimulere udviklingen af et landbrug, som producerer omsættelige og ikke-omsættelige varer, udnytter de enkelte økosystemers potentiale og naturlige ressourcer så effektivt som muligt og forener de økonomiske, sociale og miljømæssige krav samt hensynet til dyrevelfærden for dermed at blive mere bæredygtigt;
2. mener, at det skal undgås, at en mere aktiv inddragelse af landbruget i den verdensomspændende kamp til modvirkning af klimaændringer fører til en svækkelse af EU's landbrugs- og fødevarersektors konkurrenceevne på verdensmarkedet;
3. mener, at økologisk landbrug, ekstensiv græsning og integrerede produktionsmetoder udgør en række alternativer, der kan udnyttes til at fremme en mere økologisk landbrugsproduktion, men fremhæver, at der skal findes løsninger, som giver det traditionelle landbrug, der praktiseres på størstedelen af det europæiske landbrugsareal, mulighed for at yde et væsentligt bidrag til en bæredygtig miljøforvaltning;
4. erkender, at innovation kan bidrage væsentligt til at mindske landbrugets indvirkning på klimaændringen og miljøet;
5. kræver navnlig, at den fremtidige fælles landbrugspolitik gennem oplysnings- og uddannelseskampanjer og incitamenter fremmer landbrugsmetoder, som bidrager til at forbedre dels landbrugets effektivitet og potentiale til at mindske udledningen af drivhusgasser og dels kulstofbindingen, som f.eks.:
 - teknikker, der kombinerer en tilpasset, minimal jordbearbejdning, som sikrer et plantedække (f.eks. reduceret pløjning eller ingen pløjning og bevarelse af afgrøderester på markerne), med samdyrkning og sædskifte, hvilket optimerer fotosyntesen og fremmer berigelsen af jordbunden med organiske stoffer, således som det blev demonstreret med SoCo-projektet, der blev lanceret på Europa-Parlamentets initiativ,
 - bevarelse af skovbeplantningen, skovrejsning, genskovrejsning, udvikling af skovagerbrug, læhegn, skovvækst på landbrugsarealer, permanente eller midlertidige græsningsarealer,
 - indførelse af styringsmetoder, som muliggør en mere langvarig lagring af det kulstof, der er bundet i skovene,
 - bedre forvaltning af jord og mineraler, hensigtsmæssig beskyttelse af kulstofholdig jord som f.eks. tørvemoser og vådområder (afgrøder, der er tilpasset efter forholdene, som f.eks. rørplanter som alternativ til dræning),
 - modernisering af landbrugene (bygningisolerering, energibesparende udstyr, anvendelse af vedvarende energikilder) og mere effektive produktionskæder,
 - brug af moderne teknikker til spredning/nyttiggørelse af gylle, husdyrhold og fodring af husdyr, som kan reducere metanudledningerne betydeligt,
 - udnyttelse til energiformål af biomasse i tilknytning til fødevarerproduktion, hvilket sikrer anvendelse af biprodukter og affald og samtidig bidrager til at sænke CO₂-udledningerne,
 - dyrkning af træ- og urteagtige energiafgrøder på oversvømmelses- og vådområder, på sandarealer og på arealer, som er mindre velegnede til landbrug, for at øge CO₂-opsamlingen og kulstofbindingen;

Onsdag, den 5. maj 2010

6. fremhæver, at disse landbrugsmetoder, som i højere grad respekterer det naturlige miljø, også indvirker positivt på biodiversiteten, jordbundskvaliteten, vandoptagelseskapaciteten og kampen mod erosion og forurening, og at afbødningen af landbrugsaktiviteternes indvirkning på klimaændringen er en af de »samfundsgoder«, som landbruget kan tilbyde;

7. slår til lyd for indførelse af en fælles europæisk skovpolitik, der kan fremme en bæredygtig forvaltning og produktion i skovene og en bedre udnyttelse af den kapacitet og økonomiske udvikling, træindustrien har som den sektor, der bidrager mest til optagelsen af CO₂; mener, at dette skal ske under nøje hensyntagen til forskellige regionale forhold for skovbruget, da mulighederne for og truslerne mod skovbiotoperne er forskellige i Syd- og Nordeuropa;

8. påpeger, at skove også yder et væsentligt bidrag til effektiv vandforvaltning, og at medlemsstaterne derfor skal tilskyndes til at iværksætte skovforvaltningsmetoder, som vil mindske forskellene i vandregimet i perioder med hhv. tørke og oversvømmelse og dermed mindske de negative følgevirkninger af tørker og oversvømmelser for landbruget, energiproduktionen og befolkningen;

9. anbefaler en styrkelse af de politiske tiltag til fordel for bjergområder, idet græsning og husdyr opdræt spiller en særlig vigtig rolle i forbindelse med begrænsning af virkningerne af klimaændringerne, fremme af tilpasningsevnen og mindskelse af sårbarheden, især gennem en fornuftig forvaltning af græsningsarealerne;

10. anmoder om, at der udarbejdes strategier, der skal forebygge og mildne de negative følger for landbruget i EU, og som omfatter følgende:

— en handlingsplan for de hårdest ramte områder: anvendelse af plantesorter, som passer til de nye klimaforhold, tilpasning af landbrugskalenderen til de nye betingelser, skovrejsning, opførelse af drivhuse, styring af landbrugets vandressourcer, sanering af forurenet jord,

— desuden en langsigtet plan med henblik på at fjerne årsagerne til klimaændringerne ved at fremme en verdensøkonomi, som udleder mindre CO₂ og samtidig satser stærkere på energiforsyningsikkerhed;

11. understreger, at nitrogenoxidemissioner kan nedbringes gennem en mere effektiv anvendelse af kvælstofholdig gødning (præcisionslandbrug); understreger endvidere, at gødning med restmasse fra biogasproduktionen giver mulighed for at anvende organisk præcisionsgødning og dermed mindske udledninger;

12. anmoder om en styrkelse af forskningen i dyrefoder og forædling af avlsdyr med henblik på at reducere metanudledningen, idet vedtagelse af afbødningsforanstaltninger ikke må ske på bekostning af dyrenes sundhed eller velfærd; anmoder parallelt hermed om indførelse af dels et program, der gør det muligt at mindske EU's afhængighed af importerede plante proteiner til dyrefoder, og dels et oplysningsprogram, som oplyser forbrugerne om klimakonsekvenserne af deres indkøbs- og ernæringsadfærd;

13. kræver samtidig, at der træffes foranstaltninger for at fremskynde og intensivere forskningen i planteforædling med det mål at tilpasse planter og afgrøder bedre til de nye klimaforhold og tage de udfordringer op, som disse ændringer udgør, navnlig hvad angår kravene om forsyningsikkerhed på fødevarerområdet gennem tilstrækkelige mængder råvarer af en rimelig kvalitet; mener, at denne forskning først og fremmest bør vedrøre plantesorter, som tåler vandknaphed og ekstremt høje temperaturer, samt de dertil knyttede dyrkningsteknikker; understreger endvidere, at disse sorter og teknikker kan udgøre hensigtsmæssige alternativer til de eksisterende kostbare og ineffektive vandingssystemer i visse områder og desuden har den fordel, at de i vid udstrækning accepteres af den lokale befolkning;

Onsdag, den 5. maj 2010

14. fremhæver, at en forbedret oplagring og spredning af organisk gødning samt bearbejdning af denne gødning i anaerobe fermenteringsanlæg på indeværende tidspunkt er en af de mest lovende metoder til reduktion af metanudledning (og samtidig udgør en kilde til vedvarende energi) og til reduktion af afhængigheden af kemisk kvælstofgødning, især i regioner med intensiv husdyravl; mener, at denne biogas bidrager til at gøre landbruget selvforsynende med energi;

15. påpeger i denne forbindelse, at det skal være muligt at anvende digestat fra fermenteringsanlæg til fremstilling af biogas som erstatning for kunstgødning, uden at det kommer i kategorien »husdyrgødning«, hvorved anvendelsen af kunstgødning kan reduceres yderligere;

16. kræver en forenklet forvaltning samt en optrapning af forsknings- og udviklingsbestræbelserne for at udnytte og nyttiggøre biomasse fra landbrugene (landbrugsaffald og skovningsaffald) samt biogas fra husdyravl og andre bæredygtige agrobiomasser, forudsat at det ikke går ud over fødevarer sikkerheden;

17. understreger, at bæredygtighedsprincippet skal håndhæves i forbindelse med anvendelse af biomasse, og at der ligeledes skal tilskyndes til, at biomassen anvendes så tæt som muligt på det sted, hvor landbrugsråvarerne fremstilles, hvilket vil reducere energitab som følge af transport;

18. påpeger, at anvendelsen af biomasse til opvarmning kan mindske klimaændringernes negative følger, betydeligt, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at tildele offentlige institutioner i landdistrikterne, som skifter til opvarmningssystemer baseret på bioenergi, midler til udvikling af landdistrikterne;

19. understreger, at det gennem øget anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) ville være muligt at forbedre overvågningen af en række produktionsfaser og at optimere styringen heraf, således at produktionen øges i forhold til anvendelsen af produktionsmidler, og drivhusgasemissionerne og energiforbruget samtidig mindskes; understreger ligeledes, at mere udstrakt anvendelse af IKT, integration af politikker, som skal fremme uddannelse af landbrugere i nye teknologier, og støtte til innovation og iværksætteri blandt især unge landbrugere er vigtige elementer, når det drejer sig om at forbedre landbrugets konkurrenceevne og bæredygtighed ud fra et miljømæssigt synspunkt;

20. understreger, at den kendsgerning, at EU er den største importør af landbrugsprodukter, medfører højere CO₂-omkostninger end dem, der forårsages af de europæiske landbrug, på grund af de ofte mere lempelige miljøkrav i tredjelande og udledningerne fra langdistancetransporten og skovrydningen; mener i denne forbindelse, at det er nødvendigt at informere forbrugerne gennem en målrettet kommunikationsstrategi om fordelene ved en sund og afbalanceret kost sammensat af regionale og sæsonbestemte varer produceret af et bæredygtigt og effektivt landbrug, hvis CO₂-fodaftryk er forskelligt fra importerede produkter; mener endvidere, at de europæiske landbrugere bør ydes en rimelig kompensation for deres indsats for at reducere deres udledninger, og at de lokale landbrug bør tilskyndes til at differentiere deres produktion (f.eks. gennem udvikling af planteproteiner i EU);

21. slår i denne forbindelse til lyd for en frivillig EU-oprindelsesmærkning for produkter, der udelukkende har oprindelse i EU;

22. kræver, at der indføres effektive instrumenter til kontrol af import fra tredjelande, og går ind for fuld gensidighed mellem de krav, som europæiske producenter skal opfylde i forbindelse med bekæmpelse af klimaændringer, og kravene til import fra tredjelande, så EU's produkter ikke bliver mindre konkurrencedygtige;

23. understreger, at EU skal geninvestere i land- og skovbrugsudviklingspolitikken for at medvirke til udbredelse af nye metoder og fremme udviklingen af andre bæredygtige landbrugsmetoder i verden;

Onsdag, den 5. maj 2010

Foranstaltninger til tilpasning af europæisk landbrug til følgerne af den globale opvarmning

24. understreger, at europæisk landbrug både nu og i fremtiden må tilpasse sig følgerne af igangværende klimaændringer og forberede sig på disse ændrings konsekvenser for en lang række regioner i EU;

25. mener i denne forbindelse, at EU skal udvikle en sammenhængende strategi for tilpasning af landbruget til de to forskellige typer af klimaforstyrrelser, som vil indtræde:

- dels den stigende gennemsnitstemperatur,
- og dels de større udsving i vejrforholdene, som vil give sig udslag i hyppigere tilfælde af ekstreme vejrforhold;

26. mener, at den fælles landbrugspolitik skal fokusere på en mere effektiv og bæredygtig ressourceforvaltning, og at der bør tages hensyn hertil i den kommende reform af den fælles landbrugspolitik, blandt andet på følgende områder:

- optimal forvaltning af vandressourcerne (mere effektive vandingssystemer, brug af genvundet vand, vandbesparende metoder i markarbejdet, vandreservoirer i kuperede områder osv.), ansvarliggørelse af brugerne,
- valg af sorter, navnlig på grundlag af deres modstandsdygtighed under ekstreme forhold, samt sædskifte med afgrøder, der er tilpasset til tørke, sygdomme osv.,
- beskyttelse af jordbunden (gennem bevarelse af det organiske materiale) mod erosion forårsaget af vand og luft,
- plantning af alleer, hegn eller skov omkring markerne for at opdæmme vand og begrænse afstrømning eller som læhegn og tilflugtssted for nyttedyr som f.eks. bestøvende insekter,
- bevaring af græsningsarealer og fremme af animalsk produktion på græsningsarealer,
- overvågning og kontrol af sygdomme; i denne forbindelse synes det nødvendigt at indføre nationale og europæiske foranstaltninger til at overvåge udbrud og genoplussen af sygdomme,
- foranstaltninger til overvågning og kontrol af insekter; i denne forbindelse skal overvågningen af risikopotentialet og de nødvendige foranstaltninger inden for sundhedsbeskyttelse (øget kontrol ved grænserne og følsomme steder såsom planteskoler og lufthavne, foranstaltninger til biologisk sikkerhed) styrkes,
- genopretning af skadede arealer,
- bevaring af skove, der er tilpasset klimaændringerne, samt skovforvaltning for at begrænse brandrisikoen;

27. understreger, at det kan være nødvendigt ikke blot at genindføre vandforvaltning på områder, der tidligere blev oversvømmet på grund af ugunstige lokale forhold, og som senere er blevet drænet, men også at genoverveje regulering af vandløbene, genoprette egnede oversvømmelsesområder og iværksætte skovrejsning på disse arealer;

Konsekvenser for den europæiske landbrugsmodel

28. understreger, at den fælles landbrugspolitik skal bidrage til en mere bæredygtig landbrugspolitik og samtidig øge udbyttet og tage højde for, at den globale opvarmning kan bringe verdens, herunder Europas, fødevarerproduktionskapacitet i fare;

Onsdag, den 5. maj 2010

29. mener samtidig, at den fælles landbrugspolitik på det finansielle plan bør tilskynde de lokale myndigheder i medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med følgende formål:

- genopretning af produktionskapaciteten og beskyttelse af de naturlige økosystemer, landbrugsafgrøder og andre ressourcer, som er påvirket af tørke og ørkendannelse eller oversvømmelser,
- forbedring af metoderne til udnyttelse af vand- og jordressourcerne samt vegetationen, som i tidens løb har vist sig ikke at være ubegrænsede,
- foranstaltninger til identifikation, forædling og fremavl af plantesorter og dyreracer i områder, som er udsat for tørke og/eller i risiko for ørkendannelse,
- forbedring af de forebyggende foranstaltninger;

30. konstaterer, at klimaændringerne har direkte og uforholdsmæssigt alvorlige konsekvenser for landbruget; mener derfor, at landbrugssektoren skal prioriteres højt, når der udarbejdes foranstaltninger til modvirkning af klimaændringerne;

31. mener, at de »nye udfordringer«, der henvises til i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik, som f.eks. klimaændringer, vandforvaltning, vedvarende energi og biodiversitet, bør fastslås på ny, og at respekt for og forbedring af kvaliteten af jorden og dens funktioner (CO₂-opsamling, evne til at binde vand og mineraler, biologisk liv osv.) også bør føjes til disse udfordringer, da der er tale om vigtige spørgsmål, som har betydning for kommende generationer, og at der i videre omfang bør tages hensyn til dem i den fremtidige fælles landbrugspolitik;

32. noterer sig, at den nuværende krydsoverensstemmelsesordning, som skulle sikre, at landbrugsproducenterne opfylder meget høje standarder med hensyn til dyrevelfærd, dyresundhed og miljøbeskyttelse, har været problematisk for landbrugerne, og at den i sin nuværende form måske ikke har været det bedste middel til at opnå de ønskede resultater; opfordrer med henblik på den kommende reform af den fælles landbrugspolitik til, at der lægges større vægt på mere bæredygtige og effektive produktionsmodeller under hensyntagen til, at disse kræver offentlig finansiering, hvis landbrugerne skal kunne dække de ekstra omkostninger i forbindelse med leveringen af »offentlige goder« til gavn for hele samfundet (som f.eks. bevarelse af landdistrikterne og af biodiversiteten, CO₂-opsamling og fødevarerikkerhed);

33. medgiver, at den fælles landbrugspolitik bør indføre de højeste miljøstandarder i verden; påpeger, at dette vil skabe omkostninger, som ikke kan dækkes af markedet, selv om det til dels kan betragtes som ydelse af offentlige goder, og at det vil være nødvendigt at beskytte de europæiske producenter mod konkurrence fra tredjelande, som ikke opfylder EU's miljøkriterier;

34. mener, at klimaændringerne tvinger EU til at finde frem til en ny model for landbrugspolitikken; opfordrer derfor Kommissionen til i sin kommende meddelelse om reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013 at fremme en mere bæredygtig og effektiv landbrugsmodel på linje med målsætningen for den fælles landbrugspolitik med det formål at producere tilstrækkelige mængder af sikre fødevarer på en måde, som i højere grad respekterer miljøet; en sådan model skal være baseret på en retfærdig og legitim producentstøtteordning og samtidig give landbrugsfaget ny mening;

35. mener, at det for at gøre det muligt for de europæiske landbrugere i fremtiden at bidrage til fødevarerikkerheden og klimabeskyttelsen er nødvendigt at opretholde en ambitiøs fælles landbrugspolitik, som navnlig integrerer systemet med direkte betalinger finansieret af fællesskabsbudgettet og forenklede og mere retfærdige betalinger i hele EU;

36. mener, at det er vigtigt at skabe og vedvarende garantere et grundlag for at udvikle alternative erhvervsformer, der gør lokalbefolkningerne mindre afhængige af en landbrugsproduktion, som hjemsøges af tørkeperioder, eller af naturressourcer i det hele taget; fremhæver desuden, at adgangen til støtte fra europæiske fonde i afgørende grad bidrager til, at forudsætningerne for at udvikle alternative erhvervsformer er til stede;

Onsdag, den 5. maj 2010

37. henleder opmærksomheden på betydningen af at fremme metoder til en omfattende udviklingsplanlægning i landområderne, som er tilpasset de lokale behov, ved at indføre principper om en optimal arealudnyttelse, så det kan lykkes at tilpasse markedet for lokalt producerede varer og tjenesteydelser til de ændrede miljøforhold (længere tørkeperioder, jordskred, oversvømmelser osv.);

38. anmoder også Kommissionen om at overveje nye støtteordninger, som skal hjælpe landbruget med at bidrage til at mindske CO₂-udledningen, f.eks. gennem kulstofbindingen i landbrugsjord og –biomasse, og som fremmer anvendelse af landbrugsjorden på en måde, som yder et positivt bidrag til modvirkningen af klimaændringerne;

39. understreger, at Kommissionen må fremlægge præcise skøn over udgifterne til tilpasning af landbruget til klimaændringerne;

40. skønner det nødvendigt at styrke og tilpasse risiko- og krisestyringsinstrumenterne efter den stigende markedsvolatilitet og udviklingen i klimarisiciene;

41. understreger i lyset af klimaudfordringens omfang og de investeringer, som land- og skovbruget er nødt til at foretage i mere bæredygtige produktionsmetoder, at det er nødvendigt at opretholde en stærk fælles landbrugspolitik med et rimeligt budget efter 2013 og at afsætte nye finansielle midler til dette for at fremme udbredelsen af moderne og innovative teknologier og metoder, der kan give konkrete resultater med hensyn til modvirkning af klimaændringerne og tilpasning af de forskellige landbrugssektorer;

42. fremhæver, at den fælles landbrugspolitik ganske vist ikke er en europæisk politik med fokus på klimaet, men at den alligevel skal skabe et grundlag for indførelse af effektive foranstaltninger og incitamenter i kampen mod klimaændringerne, og at dette element også bør medtages i debatterne om det kommende EU-budget;

43. mener, at EU fortsat bør gå foran med et godt eksempel i bekæmpelsen af klimaændringerne, som ikke må prioriteres lavere i lyset af de aktuelle økonomiske vanskeligheder;

44. understreger, at EU har behov for at udvikle og finansiere en landbrugspolitik, der garanterer sikre fødevarer af høj kvalitet;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Landbrug i områder med naturbetingede ulemper: et særligt sundhedstjek

P7_TA(2010)0132

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om landbrug i områder med naturbetingede ulemper: en særskilt vurdering (2009/2156(INI))

(2011/C 81 E/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en stærkere målretning af støtten til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper (KOM(2009)0161),
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Kommissionens meddelelse, som blev afgivet den 17. december 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og til udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0056/2010),
- A. der henviser til, at det med 54 % er over halvdelen af de udnyttede landbrugsarealer i EU, der klassificeres som ugunstigt stillede områder,
- B. der henviser til, at alle medlemsstater har udpeget ugunstigt stillede områder, dog i forskelligt omfang,
- C. der henviser til, at ca. 16 % af de udnyttede landbrugsarealer er bjergområder (inkl. de arktiske områder nord for den 62. breddegrad, som ligestilles med bjergområderne), men at over 35 % af de udnyttede landbrugsarealer klassificeres som såkaldte »moderat ugunstigt stillede områder«,
- D. der henviser til, at disse moderat ugunstigt stillede områder er blevet klassificeret af medlemsstaterne ud fra mange forskellige kriterier, hvilket efter Den Europæiske Revisionsrets opfattelse ⁽¹⁾ kan føre til forskelsbehandling,
- E. der henviser til, at kun en lille del af landbrugene i disse områder modtager udligningsbetalinger, og at disse støttebeløbs størrelse varierer betydeligt mellem medlemsstaterne ⁽²⁾,
- F. der henviser til, at der for bjergområder og områder med særlige ulemper, der defineres i henhold til artikel 50, stk. 1, (bjergområder), hhv. artikel 50, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), foreligger klare og ubestridelige kriterier, således at disse områders klassificering hverken er blevet kritiseret af Den Europæiske Revisionsret eller er genstand for den foreliggende meddelelse fra Kommissionen,
- G. der henviser til, at den særlige situation, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi, kræver, at der gennemføres særlige procedurer for at kunne håndtere dem,
- H. der henviser til, at støtten til de ugunstigt stillede områder er en væsentlig bestanddel af den fælles landbrugspolitikens såkaldte anden søjle, dvs. politikken til udvikling af landdistrikterne, hvorfor der i denne forbindelse hverken fokuseres på regionalpolitiske mål eller spørgsmålet om omfordeling af ELFUL-midlerne,
- I. der henviser til, at den hidtidige kategori »moderat ugunstigt stillede områder« afskaffedes i forbindelse med reformen af lovgivningen om støtte til ugunstigt stillede områder og vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1698/2005, samtidig med at de støtteberettigede områder defineredes som områder »præget af betydelige naturbetingede ulemper«,

⁽¹⁾ Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 4/2003, EUT C 151 af 27.6.2003.

⁽²⁾ Fra 16 EUR/ha i Spanien til 250 EUR/ha på Malta.

Onsdag, den 5. maj 2010

- J. der henviser til, at de socioøkonomiske kriterier, som nogle medlemsstater anvendte før reformen i 2005, siden da ganske vist ikke længere må bruges som hovedkriterier til at afgrænse områder med »naturbetingede ulemper«, men at disse kriterier stadigvæk kan anvendes til at definere områder »med særlige ulemper«, som modtager støtte i henhold til artikel 50, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1698/2005,
- K. der henviser til, at medlemsstaterne har omfattende spillerum ved udarbejdelsen af deres nationale og regionale programmer for landdistriktsudvikling, så de kan forelægge en afbalanceret foranstaltningspakke, som er tilpasset deres specifikke regionale situation, samt at det er medlemsstaternes opgave i deres programmer at fremlægge et passende tilbud til deres ugunstigt stillede områder,
- L. der henviser til, at de foreslåede otte biofysiske kriterier muligvis ikke er tilstrækkelige, og at den foreslåede tærskel på 66 % af arealet muligvis ikke i alle tilfælde er egnet til at påvise de rent faktiske ulemper på en måde, der tager hensyn til de store forskelle mellem landdistrikterne i EU; der henviser til, at de dyrkede afgrøder, kombinationen af jordtyper, jordfugtigheden og klimaet blandt andre faktorer også har betydning for målsætningen om at påvise de rent faktiske ulemper i et givet område,
1. understreger, hvor vigtige passende udbetalinger for ugunstigt stillede områder er som et uundværligt redskab til at sikre tilvejebringelsen af offentlige goder af stor værdi såsom bevarelse af arealforvaltningen og kulturlandskabet i disse områder; gør opmærksom på, at netop de ugunstigt stillede områder ofte er af stor værdi for kulturlandskabet, bevarelsen af biodiversiteten og de miljømæssige fordele samt for beskæftigelsen i landdistrikterne og for landdistrikternes levedygtighed;
 2. anerkender, at ugunstigt stillede områder i kraft af deres unikke position har en vigtig rolle at spille med hensyn til at levere miljømæssige fordele og bevare landskabet, og understreger, at udbetalinger i forbindelse med dette tiltag skal have til formål at opfylde disse målsætninger;
 3. understreger, at der i EF-traktatens artikel 158 om samhørighedspolitikken, som ændret i henhold til Lissabontraktaten, gives særlig opmærksomhed til regioner med naturbetingede ulemper; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udforme en global strategi, der fjerner disse uligheder mellem medlemsstaterne i behandlingen af disse områder og fremmer en integreret strategi, der tager hensyn til specifikke naturbetingede og regionale forhold;
 4. understreger, at det med støtten til områder med naturbetingede ulemper tilstræbes at sørge for, at der i vid udstrækning og varigt bevares en effektiv og flerfunktionel form for landbrug, således at landdistrikterne fastholdes som vitale økonomiske områder og bosteder;
 5. understreger, at det er nødvendigt, at disse ugunstigt stillede områder forvaltes ikke blot med henblik på produktion af levnedsmidler af høj kvalitet, men også for at bidrage til disse områders generelle økonomiske udvikling, forbedring af livskvaliteten og til den demografiske og sociale stabilitet i disse områder;
 6. opfordrer i denne henseende Kommissionen til også at tage hensyn til de sociale implikationer af den nye klassificering af områder med naturbetingede ulemper;
 7. påpeger, at betalingerne for ugunstigt stillede områder i modsætning til landbrugsmiljøforanstaltningerne ikke må betinges af nogen yderligere specifikke krav til, efter hvilken metode arealforvaltningen foregår, ud over kravene om krydsoverensstemmelse; minder om, at ordningen for udligningsstøtte til ugunstigt stillede områder (USO) i princippet skal yde kompensation til landbrugere, som også er arealforvaltere, der arbejder med væsentlige naturbetingede ulemper, som markedet ikke som sådan kompenserer for;

Onsdag, den 5. maj 2010

8. understreger imidlertid, at udbetalinger fra USO skal være knyttet til aktiv dyrkning af jorden, f.eks. fødevarerproduktion eller aktiviteter i umiddelbar tilknytning dertil;
9. mener, at de otte biofysiske kriterier, som Kommissionen foreslår, i princippet kunne være egnede til at afgrænse områder med naturbetingede ulemper til en vis grad; understreger imidlertid, at kriterierne ikke i alle tilfælde kan anvendes til objektivt at afgrænse områder med naturbetingede ulemper;
10. anerkender imidlertid, at strenge og rent biofysiske kriterier muligvis ikke er hensigtsmæssige for alle områder i Europa og kan have utilsigtede konsekvenser med hensyn til, hvilke områder der godkendes; anbefaler derfor, at socioøkonomiske kriterier såsom afstand til markeder, mangel på tjenesteydelser og affolkning undersøges på ny på et helt objektivt grundlag;
11. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage højde for alle de synspunkter, som er kommet til udtryk under høringerne af medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og landbrugsorganisationerne vedrørende definitionen på områder med naturbetingede ulemper;
12. navnlig ville medtagelsen af et geografisk kriterium kaldet »isolation« komme ind på de særlige naturbetingede ulemper, der har at gøre med afstand til markedet, afsondrethed og begrænset adgang til tjenesteydelser;
13. finder det nødvendigt at revidere definitionen af kriteriet for »jord/vand-balance« for at tage hensyn til de forskellige agroklimatiske forhold, der findes i EU's forskellige medlemsstater;
14. mener, at tilføjelsen af et kriterium om »markkapacitetsdage« for at tage højde for fugtige ubearbejdede jordes begrænsede udnyttelsesmuligheder vil gøre det muligt at tage hensyn til samspillet mellem jordtype og klima (f.eks. for på passende måde at afspejle vanskeligheder ved kystklima);
15. opfordrer derfor Kommissionen til at fortsætte sine forsknings- og analysebestrebelse med henblik på at tilføje eventuelle supplerende kriterier i den ny USO-ordning, så den yderligere kan tilpasse sine forslag til de praktiske vanskeligheder, som landbrugerne står over for, og opbygge et stabilt sæt kriterier, som vil være brugbart på lang sigt;
16. understreger imidlertid, at det for at anvende disse kriterier og fastlægge realistiske tærskelværdier i praksis er absolut påkrævet, at medlemsstaterne og regionerne råder over de nødvendige biofysiske naturområdedata af en tilstrækkelig nøjagtighed; støtter derfor den praksistest af de foreslåede kriterier, som Kommissionen har påbegyndt; kræver, at de detaljerede kort, som medlemsstaterne skal forelægge, i givet fald bruges til at tilpasse grænseværdierne for de kriterier, der anvendes til afgrænsning af områder med naturbetingede ulemper, samt den foreslåede tærskelværdi på 66 % på nationalt eller regionalt niveau til de rent faktiske naturforhold på stedet;
17. understreger navnlig, at det kan vise sig nødvendigt at anvende de vedtagne kriterier kumulativt for at gribe vekselvirkningerne mellem mange influerende faktorer an på en praktisk måde; det kan gøre det muligt for de ugunstigt stillede områder, der kan påvise to eller flere små til mellemstore naturbetingede ulemper, at blive klassificeret som USO, selv om de enkelte kriterier ikke ville føre til en sådan klassifikation;

Onsdag, den 5. maj 2010

18. understreger, at der først kan tages endelig stilling til den valgte territoriale basisenhed, de kriterier og tærskelværdier, Kommissionen foreslår, når de detaljerede kort udarbejdet af medlemsstaterne foreligger; understreger, at den foreslåede tærskel på 66 % og de tærskler, der definerer selve kriterierne, i mangel på sådanne simuleringresultater skal betragtes med betydelig forsigtighed og kun kan justeres objektivt og på passende måde, når de nationale kort foreligger; opfordrer derfor Kommissionen til omgående at undersøge resultaterne af simuleringerne og på grundlag heraf hurtigst muligt at udarbejde en detaljeret meddelelse om afgrænsning af områder med naturbetingede ulemper;

19. understreger, at der, når det endelige kort over moderat ugunstigt stillede områder er udarbejdet, også bør tages hensyn til objektive nationale kriterier, således at definitionen af områderne kan tilpasses til de forskellige specifikke forhold i de enkelte lande; mener, at denne tilpasning bør foregå på en gennemskuelig måde;

20. mener, at der er behov for en vis grad af frivillig, national finjustering af kriterierne for støtte til områder med naturbetingede ulemper med henblik på at kunne reagere hensigtsmæssigt på særlige geografiske placeringer, hvor de naturbetingede ulemper er blevet udlignet ved menneskelig indgriben; understreger imidlertid, at der, når jordens kvalitet er blevet forbedret, må tages hensyn til byrden med vedvarende vedligeholdelsesomkostninger i forbindelse dermed såsom dræning og kunstvanding; foreslår, at driftsøkonomiske data (såsom bedriftens indkomst og jordens produktivitet) bl.a. anvendes til dette formål; gør dog opmærksom på, at det skal være medlemsstaterne, der bestemmer, efter hvilke kriterier finjusteringen foregår, eftersom mange medlemsstater allerede har udviklet et passende og hensigtsmæssigt differentierings-system, som bør bibeholdes;

21. mener, at de nye kriterier måske kan udelukke visse områder med naturbetingede ulemper, der i øjeblikket er støtteberettigede; påpeger, at der bør fastsættes en passende udfasningsperiode for at give de berørte regioner mulighed for at tilpasse sig den nye støtteordning;

22. understreger, at de områder, der har overvundet jordens naturbetingede ulemper ved hjælp af landbrugsteknikker, ikke bør fjernes endeligt, især ikke hvis de stadig har en lav landbrugsindtægt eller meget få produktionsalternativer, og opfordrer Kommissionen til at sikre en blød overgang for disse områder;

23. opfordrer til, at tekniske procedurer med sigte på at kompensere for naturbetingede ulemper ikke kun baseres på kortsigtede fordele, men også underkastes en bæredygtighedsvurdering;

24. understreger medlemsstaternes ansvar for den objektive fastlæggelse af områder med naturbetingede ulemper og for udarbejdelsen af afbalancerede programmer for udviklingen af landdistrikterne; understreger nødvendigheden af partnerskab med regionale og lokale myndigheder i denne proces; understreger samtidig nødvendigheden af, at Kommissionen notificerer hhv. godkender disse nationale afgørelser;

25. understreger, at reformen vedrørende arealer med naturbetingede ulemper udgør en væsentlig del af den fremtidige udvikling af EU's fælles landbrugspolitik;

26. opfordrer Kommissionen til i løbet af ét år at udarbejde en separat lovgivningstekst om landbrug i områder med naturbetingede ulemper;

Onsdag, den 5. maj 2010

27. anmoder om, at revisionen af ordningen for ugunstigt stillede områder finder sted i overensstemmelse med drøftelserne om reformen af den fælles landbrugspolitik som helhed for at sikre sammenhæng i udformningen af de nye støtteordninger til landbrugere, navnlig i forbindelse med den nye enkeltbetalingsordning;

28. er klar over de følger, som en nydefinering af moderat ugunstigt stillede områder kan få for den fremtidige udformning af støtten under den fælles landbrugspolitik, og opfordrer derfor Kommissionen til at tage hensyn til alle de synspunkter, som medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder samt de berørte landbrugssammenslutninger har givet udtryk for under den offentlige høring;

29. kræver, at EU's budget til udvikling af landdistrikterne beskyttes, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte samfinansieringsmulighederne for ugunstigt stillede områder, som er en af de mest effektive og vigtige ordninger for udvikling af landdistrikterne;

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

En ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu

P7_TA(2010)0133

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu (2009/2225(INI))

(2011/C 81 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Rapport om EU's digitale konkurrenceevne - Hovedresultater af i2010-strategien for 2005-2009« (KOM(2009)0390),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Grænseoverskridende e-handel fra virksomhed til forbruger i EU« (KOM(2009)0557),
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2006 om et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2007 om en europæisk frekvenspolitik ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2007 om udformning af en europæisk bredbåndspolitik ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. juni 2007 om forbrugertillid i et digitalt miljø ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

⁽¹⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 133.

⁽²⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 364.

⁽³⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 87.

⁽⁴⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 370.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0066/2010),
- A. der henviser til, at informations- og kommunikationsteknologier (ikt) strengt taget gennemsyrrer alle dele af vores liv og er uløseligt forbundet med vores ønske om en stærk og konkurrencedygtig økonomi, bevarelse af vores miljø og et mere demokratisk og åbent samfund for alle,
- B. henviser til, at Europa bør spille en ledende rolle i forbindelse med udviklingen og anvendelsen af ikt og således skabe merværdi for de europæiske borgere og virksomheder, der henviser til, at anvendelsen af ikt bidrager til at understøtte de aktuelle strukturelle udfordringer, hvormed der opnås en bæredygtig økonomisk vækst,
- C. der henviser til, at Europa kun vil kunne høste frugterne af denne digitale revolution, hvis alle EU-borgere mobiliseres og sættes i stand til fuldt ud at deltage i det nye digitale samfund, og den enkelte sættes i centrum for de politiske foranstaltninger; der henviser til, at denne digitale revolution ikke længere kan betragtes som en evolution på grundlag af vores industrielle fortid, men snarere som en radikal forandringsproces,
- D. der henviser til, at udviklingen af det digitale samfund bør omfatte alle og være tilgængeligt for alle EU-borgere, og at det bør understøttes af effektive politikker med det formål at bygge bro over den digitale kløft i EU, således at flere borgere får e-færdigheder og dermed fuldt ud kan udnytte de muligheder, der ligger i ikt,
- E. der henviser til, at selv om over 90 % af EU's befolkning har adgang til bredbånd, er blot 50 % af husholdningerne blevet tilsluttet,
- F. der henviser til, at konkurrencedygtige kommunikationsmarkeder er vigtige for at sikre, at brugerne opnår størst mulige fordele i form af valgmuligheder, kvalitet og rimelige priser,
- G. der henviser til, at Europas potentiale er ubrydeligt forbundet med befolkningens færdigheder, dets arbejdsstyrke og organisationer; der henviser til, at der uden færdigheder kun kan drages begrænset økonomisk og social yderligere nytte af ikt-teknologier og -infrastrukturer,
- H. der henviser til, at ikt kan være et ekstremt effektivt redskab i bestræbelserne på at sikre en positiv og bæredygtig udvikling i lande rundt om i verden og på at bekæmpe fattigdom og sociale og økonomiske uligheder,
- I. der henviser til, at borgerne vil afstå fra at kommunikere, give frit udtryk for deres holdninger og indgå i udvekslinger, hvis de ikke har tilstrækkelig tillid til den retlige ramme for det nye digitale rum; der henviser til, at garanti for og håndhævelse af grundlæggende rettigheder i denne forbindelse er en væsentlig betingelse for, at borgerne kan nære tillid dertil; der henviser til, at en garanteret beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR) og andre rettigheder er en væsentlig betingelse for, at virksomhederne kan nære tillid dertil,
- J. der henviser til, at cyberkriminaliteten, f.eks. tilskyndelse til terrorangreb, hadekriminalitet og børnepornografi, er steget og bringer borgerne, herunder børn, i fare,
- K. der henviser til, at den europæiske kulturelle og kreative sektor ikke blot spiller en vigtig rolle i forbindelse med fremme af kulturel mangfoldighed, mediepluralisme og inddragelse i den europæiske beslutningsproces, men også er en vigtig drivkraft for bæredygtig udvikling og det økonomiske opsving i Den Europæiske Union; der henviser til, at der navnlig bør lægges vægt på de kulturelle og sproglige specificiteter i debatten om, hvordan der oprettes et indre marked for kreativt indhold,

Onsdag, den 5. maj 2010

- L. der henviser til, at i det europæiske demokratiske samfund afhænger borgernes deltagelse i den offentlige debat og adgang til information i den digitale verden af en levende og konkurrencedygtig presse som demokratiets fjerde søjle,
- M. der henviser til, at de utilstrækkelige fremskridt med hensyn til udvikling, formidling og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi er årsagen til den langsomme vækst og produktivitet, og at de unge virksomheder med stort vækstpotentiale, som er innovative inden for informations- og kommunikationsteknologien, har svært ved at etablere sig varigt på markedet,
- N. der henviser til, at den private og offentlige sektor skal investere i nye innovative platforme og tjenester som f.eks. cloud computing, e-sundhed, intelligente målere, intelligent mobilitet osv.; der henviser til, at en styrkelse af det indre marked vil skabe større interesse for investeringer i den europæiske økonomi og de europæiske markeder og medføre yderligere stordriftsfordele,
- O. der henviser til, at vi endnu ikke har opnået et velfungerende digitalt indre marked for online- og kommunikationstjenester i Europa; der henviser til, at fragmenterede regler på nationalt niveau for nuværende udgør en alvorlig hindring for digitale ydelsers og den grænseoverskridende e-handels frie bevægelighed; der henviser til, at europæiske virksomheder og offentlige tjenester vil drage økonomiske og sociale fordele af brugen af avancerede ikt-tjenester og -applikationer,
- P. der henviser til, at selv om internettet er den hurtigst voksende detailkanal, bliver kløften mellem indenlandsk og grænseoverskridende e-handel i EU stadig bredere; der henviser til, at der er store muligheder for betydelige besparelser ved grænseoverskridende e-handel for EU's borgere, hvilket fremgik af Kommissionens meddelelse om grænseoverskridende e-handel fra virksomhed til forbruger i EU (KOM(2009)0557),
1. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til en ambitiøs digital dagsorden og handlingsplan, der kan sætte Europa i stand til at udvikle sig i retning af et åbent og fremgangsrigt digitalt samfund, som giver alle borgere såvel økonomiske som sociale og kulturelle muligheder; foreslår, at denne nye digitale dagsorden kaldes »2015.eu-dagsordenen« og udformes på grundlag af spiralen fra 2015.eu (The 2015.eu Virtuous Spiral);
2. understreger betydningen af fortsatte bestræbelser hen mod højhastighedsadgang til fast og mobil bredbåndsforbindelse overalt for alle borgere og forbrugere, også ved at sikre konkurrencen til gavn for forbrugerne; understreger, at dette kræver målrettede politikker, der fremmer konkurrence og effektiv investering og innovation i ny og forbedret adgangsinfrastruktur samt forbrugernes valgmuligheder ved at give adgang på rimelige vilkår og til konkurrencedygtige priser for alle borgere uafhængigt af deres placering, hvorved det sikres, at ingen europæiske borgere bliver udelukket;
3. mener, at alle husholdninger i EU bør have adgang til bredbåndsinternet til konkurrencedygtige priser inden 2013; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme alle tilgængelige politiske instrumenter med henblik på at opnå adgang til bredbånd for alle europæiske borgere, herunder brugen af de europæiske strukturfonde og af digitaliseringsdividenden til at udvide den mobile bredbåndsdekning og forbedre kvaliteten heraf; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at sætte nyt skub i den europæiske højhastighedsbredbåndsstrategi, navnlig ved at opdatere de nationale mål for bredbånds- og højhastighedsdekning;
4. bemærker, at der er nogle uklarheder i reglerne for statsstøtte, der kan påvirke fællesskabsstøttede bredbåndsydelser, navnlig for så vidt angår offentlige myndigheders evne til at konsolidere deres egne netværksbehov som grundlag for nye investeringer; anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at tage sig af disse problemer;

Onsdag, den 5. maj 2010

5. minder om, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod landområder, områder i en industriel overgangsproces, og regioner, der lider under alvorlige og permanente naturlige eller demografiske handicaps, navnlig regionerne i den yderste periferi; mener, at en passende løsning med hensyn til at sikre effektiv forsyning med og adgang til bredbåndsinternet for borgerne i disse regioner inden for en acceptabel tids-horisont og til rimelige priser er at bruge trådløse teknologier, herunder satellitter, som gør det muligt umiddelbart at få forbindelse til internettets backbone overalt og til enhver tid;
6. minder om, at forsyningspligtigheder er det minimumsæt af tjenester af en given kvalitet, hvortil alle brugere bør have adgang til en rimelig pris, uden at dette medfører konkurrenceforvridning og en ekstra byrde for forbrugere og operatører; opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde den længe ventede revurdering af forsyningspligten;
7. henleder opmærksomheden på vigtigheden af at sikre, at handicappede slutbrugeres adgang svarer til andre slutbrugeres adgang, jf. Europa-Parlamentets opfordring i evalueringen af direktivet om forsyningspligt og brugerrettigheder; anmoder Kommissionen om at tage mest muligt hensyn til handicappede brugeres behov i »2015.eu-dagsordenen«;
8. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse for at undersøge, på hvilken måde der kan gennemføres en nummerportabilitet i hele EU;
9. understreger betydningen af, at Europa bevarer sin status som det mobile kontinent, og af at sikre, at 75 % af alle mobilabonnenter inden 2015 er brugere af mobilt bredbånd med adgang til trådløse højhastigheds-tjenester;
10. minder om behovet for at sætte fart i den harmoniserede anvendelse af digitaliseringsdividendens frekvenser på en ikke-diskriminerende måde og uden at påvirke eksisterende og forbedrede spredningstjenester negativt;
11. opfordrer Kommissionen til gennem Frekvensudvalget til at tage hånd om de praktiske og tekniske krav for at sikre rettidig adgang til frekvenserne, med tilstrækkelig fleksibilitet, med henblik på at muliggøre udbredelsen af nye teknologier og tjenester såsom mobilt bredbånd; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport om konkurrencesituationen og frekvensmarkedets udvikling;
12. understreger behovet for yderligere analyse af og forskning i potentiel interferens mellem eksisterende og kommende brugere af frekvenserne for at afbøde eventuelle negative konsekvenser for forbrugere;
13. mener - set i lyset af at graden af internetadgang er stigende - at medlemsstaterne bør tilstræbe, at 50 % af EU's husholdninger er forbundet til højhastighedsnetværk inden 2015 og 100 % inden 2020 med henblik på en pålidelig og forbedret oplevelse for slutbrugere i overensstemmelse med forbrugernes forventninger og behov; minder om, at det er af afgørende betydning at have en passende politisk ramme for at nå disse mål og muliggøre private investeringer og samtidig sikre konkurrencen og øge forbrugernes valgmuligheder betydeligt;
14. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre de nye rammebestemmelser for elektromagnetisk kommunikation inden udløbet af den fastsatte frist og til fuldt ud at håndhæve dem og give de nationale myndigheder de dertil svarende nødvendige beføjelser; understreger, at den nye lovgivningsmæssige ramme sikrer et forudsigeligt og konsekvent lovgivningsmæssigt miljø, hvilket stimulerer investeringer og fremmer konkurrencebaserede markeder for ikt-netværk, -produkter og -tjenester, og dermed bidrager til et forbedret indre marked for informationssamfundstjenester; insisterer på, at alle retningslinjer for anvendelsen af telekommunikationspakken til næstgenerationsnetadgang skal sikre, at alle de begreber, der præsenteres i direktiverne til fremme af implementeringen af disse netværk, gennemføres fuldt ud;

Onsdag, den 5. maj 2010

15. mener, at det er nødvendigt at øge effektiviteten af koordineringen af reglerne gennem sikring af, at BEREC er fuldt funktionsdygtigt snarest muligt;
16. opfordrer interessenter til at indføre åbne modeller for udbredelsen af kommunikationsnetværk for at fremme innovation og sætte gang i efterspørgslen;
17. minder om behovet for gennemsigtighed og forudsigelighed i lovgivningen og opfordrer Kommissionen til fortsat at integrere principperne om bedre lovgivning ved udarbejdelsen af lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige initiativer, navnlig gennem målrettede og rettidige konsekvensanalyser;
18. minder om, at interoperabilitet og tilgængelighed hænger sammen og udgør det fundament, som et effektivt informationssamfund bygger på i forhold til at få produkter, infrastrukturer og tjenester til at fungere med hinanden, således at europæerne kan få adgang til tjenester og data uafhængigt af, hvilken software de anvender;
19. insisterer på, at digitale kompetencer er af afgørende betydning for at skabe et digitalt samfund for alle, og at alle EU-borgere bør styrkes og have incitamenter til at udvikle passende digitale færdigheder; fremhæver, at digitale kompetencer kan hjælpe dårligt stillede mennesker (f.eks. ældre mennesker og personer med lav indkomst) til at blive inkluderet i samfundet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hånd om skævhederne mellem forskellige samfundsgrupper med hensyn til digitale færdigheder og brugen af internet, den såkaldte fremspirende anden digitale kløft; fremhæver det væsentlige tilsagn om at halvere graden af manglende digitale færdigheder inden 2015;
20. opfordrer til respekt for gennemsigtighed, tilgængelighed og lige muligheder i forbindelse med anvendelsen af it-systemer med henblik på at forbedre systemernes brugervenlighed til gavn for det størst mulige antal europæiske borgere;
21. understreger, at alle grundskoler og skoler på sekundærniveau bør have pålidelig internetadgang af god kvalitet inden 2013 og internetadgang med meget høj hastighed inden 2015 med støtte fra regional- og samhørighedspolitikken, hvor det er relevant; understreger, at uddannelse i it og e-læring skal være en integreret del af aktiviteter i forbindelse med livslang læring og således åbne mulighed for bedre og mere tilgængelige uddannelser og uddannelsesprogrammer;
22. anerkender vigtigheden af e-læring som en undervisningsmetode, der er tilpasset innovative it-løsninger, og som kan opfylde behovene hos personer, der ikke har direkte adgang til traditionelle uddannelsesmetoder, men understreger, at udveksling af informationer mellem lærere, elever og andre berørte parter er en afgørende forudsætning; bemærker, at internationale udvekslinger også skal fremmes, således at uddannelsesinstitutionerne kan tilbageerobre deres vigtige funktion som forum for fremme af mellemfolkelig forståelse;
23. anbefaler, at begrebet »digitale færdigheder« indføres i uddannelsessystemerne fra et så tidligt tidspunkt som førskoleniveauet og sideløbende med fremmedsprogsundervisning med henblik på at gøre eleverne til øvede brugere så tidligt som muligt;
24. understreger vigtigheden af at bibringe EU-borgerne digitale færdigheder for at hjælpe dem til at få fuldt udbytte af fordelene ved at deltage i det digitale samfund; bekræfter endnu engang behovet for at sikre sig, at den europæiske arbejdsstyrkes viden, færdigheder, kompetence og kreativitet lever op til den højeste globale standard og hele tiden opdateres; mener, at digitale færdigheder og kompetencer bør spille en central rolle i EU's politikker, eftersom disse er den primære drivkraft bag Europas innovationssamfund;
25. foreslår, at der på EU- og medlemsstatsniveau iværksættes en handlingsplan for digitale færdigheder og inklusion, der navnlig skal omfatte: særlige undervisningstilbud i digitale færdigheder for arbejdsløse og grupper i fare for at blive udelukket; incitamenter til initiativer i den private sektor rettet mod at give alle ansatte undervisning i digitale færdigheder; et europæisk initiativ kaldet »Be smart online!«, der skal gøre alle skoleelever og studerende, herunder deltagere i livslang læring og erhvervsuddannelser, bekendt med sikker brug af it- og onlinetjenester, og en fælles it-certificeringsordning i EU;

Onsdag, den 5. maj 2010

26. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at inspirere unge fagfolk til at vælge en karriere inden for ikt; opfordrer medlemsstaterne til i den mellemliggende periode i deres nationale uddannelsesprogrammer at fokusere mere på naturvidenskabelige fag som matematik og fysik for elever i grundskolen; mener, at det, at der selv på kort til mellemlang sigt er et stort og presserende behov for initiativer til dækning af efterspørgslen efter ikt-færdigheder i Europa, betyder, at der er behov for en bedre database for overvågning af e-færdigheder; opfordrer EU-institutionerne til at tage yderligere skridt for at skabe denne database;

27. understreger, at alle EU-borgere bør oplyses om deres grundlæggende digitale rettigheder og forpligtelser ved hjælp af et europæisk charter om borgeres og forbrugeres rettigheder i det digitale miljø; mener, at dette charter bør konsolidere den gældende fællesskabsret, herunder navnlig for så vidt angår brugerrettigheder vedrørende beskyttelse af privatlivets fred, sårbare brugere og digitalt indhold samt sikre passende interoperabilitet; bekræfter endnu engang, at rettighederne i den digitale verden bør overvejes inden for de overordnede rammer, som udgøres af de grundlæggende rettigheder;

28. er af den faste overbevisning, at beskyttelse af privatlivets fred er en central værdi, og at alle brugere bør kunne kontrollere egne personoplysninger, herunder den såkaldte ret til at blive glemt; opfordrer kraftigt Kommissionen til at tage højde for ikke blot databeskyttelses- og fortrolighedsaspekter som sådan, men navnlig for mindreåriges og unges særlige behov i forhold til disse aspekter; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag om tilpasning af databeskyttelsesdirektivet til det nuværende digitale miljø;

29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage yderligere skridt til forbedring af den digitale sikkerhed og bekæmpelse af cyberkriminalitet og spam med det formål at øge brugernes tillid og sikre EU's cyberspace mod enhver form for kriminalitet og lovovertrædelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til effektivt at gå ind i og fremme det internationale samarbejde på dette område; minder medlemsstaterne om, at næsten halvdelen af dem stadig ikke har ratificeret Europarådets konvention om cyberkriminalitet, og beder indtrængende alle medlemsstater om at ratificere og gennemføre denne konvention;

30. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, som kan sikre, at samtlige borgere i Europa råder over sikker elektronisk identifikation;

31. insisterer på at sikre et åbent internet, hvor borgerne har ret til og virksomhedernes brugere er i stand til at få adgang til og distribuere information samt anvende de applikationer og tjenester, de ønsker, således som det er fastlagt i den nye lovgivningsmæssige ramme; opfordrer Kommissionen, Særlig Udvalget af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og de nationale tilsynsmyndigheder til at fremme bestemmelserne om netneutralitet, til nøje at overvåge gennemførelsen heraf og aflægge beretning til Parlamentet inden udgangen af 2010; mener, at EU-lovgivningen fortsat skal indeholde bestemmelsen om ren videreformidling som fastlagt i direktivet om elektronisk handel (2000/31/EF) som en yderst vigtig metode til fremme af fri og åben konkurrence på det digitale marked;

32. understreger, at pluralisme, pressefrihed og respekt for kulturel mangfoldighed er EU's kerneværdier og endelige mål; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at alle EU's foreslåede politikker stemmer overens med disse værdier og mål;

33. glæder sig over, at lovgivningen om roaming blev gennemført så hurtigt; understreger det yderligere behov for konstant overvågning af roaminggebyrer for mobile tjenester i EU, herunder gebyrer for data-roaming; opfordrer BEREC til at gennemføre en uafhængig analyse af andre metoder end prisregulering, der kunne anvendes til at skabe et konkurrencebaseret indre marked for roaming; opfordrer Kommissionen til på grundlag af BERECs analyse og sin egen evaluering inden 2013 at forelægge et forslag til en langsigtet løsning på roamingproblemet med henblik på at sikre et velfungerende, forbrugervenligt og konkurrencebaseret roamingmarked, hvilket igen resulterer i lavere priser;

Onsdag, den 5. maj 2010

34. understreger, at digitale tjenester kan bidrage til, at EU udnytter det indre marked fuldt ud; efterlyser en effektiv politik for et digitalt indre marked, der gør onlinetjenester i Europa mere konkurrencebaserede, tilgængelige, grænseoverskridende og gennemsigtige og således sikrer et så højt niveau for forbrugerbeskyttelse som muligt og sætter en stopper for territorial forskelsbehandling; opfordrer EU's institutioner til at fjerne de vigtigste lovgivningsmæssige og administrative hindringer for grænseoverskridende onlinetransaktioner inden 2013; anmoder Kommissionen om at fremme sin igangværende analyse af de dele af fællesskabsretten, der berører det digitale indre marked, og forelægge forslag om målrettet lovgivning rettet mod de vigtigste forhindringer;

35. efterlyser en undersøgelse af harmoniserede regler inden for EU med henblik på at fremme et fælles marked for netbaserede tjenester (»cloud computing«) og e-handel;

36. opfordrer Kommissionen til at overveje foranstaltninger til yderligere at øge gennemsigtigheden i forretningsbetingelser for grænseoverskridende handel og effektiviteten af grænseoverskridende håndhævelse og klageadgang; påpeger, at det for at sikre en succesrig udvikling af online-handel er nødvendigt at have en effektiv distribution af produkter og varer, og understreger derfor behovet for hurtig gennemførelse af det tredje postdirektiv (2008/6/EF);

37. mener, at medlemsstaterne bør sikre det nødvendige digitale miljø for virksomheder, navnlig SME'er; opfordrer medlemsstaterne til at oprette en »one-stop-shop« for moms i hver enkelt medlemsstat med henblik på at lette grænseoverskridende e-handel for SMV'er og iværksættere, og opfordrer Kommissionen til at støtte udstrakt brug af e-fakturaer;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at mindst 50 % af alle offentlige indkøb senest i 2015 foretages ad elektroniske kanaler, således som det er fastlagt i handlingsplanen fra ministerkonferencen om e-forvaltning, der blev afholdt i Manchester i 2005;

39. er af den opfattelse, at de direktiver, der udgør den retlige ramme for informationssamfundet, næsten ti år efter deres vedtagelse synes forældede på grund af onlinemiljøets øgede kompleksitet, indførelsen af nye teknologier og den omstændighed, at unionsborgernes data i stigende grad behandles uden for EU; mener, at de juridiske problemer i nogle direktiver kan løses gennem en yderligere opdatering, andre direktiver har brug for en mere tilbundsående revision, og at der er behov for at vedtage en international ramme for databeskyttelse;

40. understreger den potentielle værdi for borgere og virksomheder af offentlige serviceydelsers overgang til digitale tjenester (e-forvaltning) med henblik på at sikre mere effektive og målrettede offentlige tjenesteydelser; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af it-redskaber til at forbedre gennemsigtighed og ansvarlighed i det offentlige aktiviteter og til at bidrage til et mere deltagerorienteret demokrati, der inddrager alle socioøkonomiske grupper, øger bevidstheden hos nye brugere og opbygger tillid og tryghed; opfordrer medlemsstaterne til at udforme nationale planer for offentlige serviceydelsers overgang til digitale tjenester, som bør omfatte mål og foranstaltninger, rettet mod at alle offentlige serviceydelser kommer online og bliver tilgængelige for handicappede inden 2015;

41. understreger vigtigheden af bredbånd for EU-borgernes sundhed, idet bredbånd giver adgang til brug af effektive sundhedsoplysningsteknologier, højner plejekvaliteten, udvider sundhedsydelsers geografiske udstrækning til afsondrede landområder, bjergområder og tyndt befolkede områder, gør det lettere at pleje folk i deres hjem og nedbringer antallet af unødvendige behandlinger og dyre patientoverførsler; minder om, at bredbånd også kan bidrage til at beskytte de europæiske borgere, idet det kan lette og fremme arbejdet med offentlige sikkerhedsoplysninger, procedurer, katastrofeberedskaber og genopbygning;

42. påpeger, at it er særlig vigtig for handicappede, der har et større behov end de fleste for teknologisk hjælp i deres hverdagsaktiviteter; mener, at handicappede har ret til at få del i den hurtige udvikling af produkter og tjenesteydelser, der skabes på baggrund af nye teknologier, på lige fod med andre, eftersom dette vil sætte dem i stand til at deltage i et informationssamfund for alle uden forhindringer;

Onsdag, den 5. maj 2010

43. understreger behovet for at udvikle en femte frihed, der muliggør fri udbredelse af indhold og viden, og for at nå frem til en konvergerende, forbrugervenlig retlig ramme for adgangen til digitalt indhold i Europa inden 2015, der kan forbedre sikkerheden for forbrugerne og resultere i en retfærdig balance mellem rettighedshavernes rettigheder og den brede offentligheds adgang til indhold og viden; opfordrer indtrængende EU til i lyset af det tempo, den teknologiske udvikling sker i, at fremskynde debatten om ophavsrettigheder og undersøge virkningen af en EU-ophavsretsbetegnelse i henhold til artikel 118 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at kunne give samme beskyttelse til intellektuelle ejendomsrettigheder i hele Unionen, såvel online som offline;

44. anerkender, at Europas kreative og kulturelle industrier ikke blot spiller en afgørende rolle med hensyn til fremme af kulturel mangfoldighed, mediepluralisme og deltagelsesdemokrati i Europa, men at de ligeledes er en væsentlig drivkraft for bæredygtig vækst i Europa og således kan spille en afgørende rolle i forbindelse med EU's økonomiske genopretning; anerkender behovet for at fremme et miljø, der fortsat vil styrke den kreative industri; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at gennemføre UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed i alle de politiske initiativer, der vedrører den digitale dagsorden;

45. fremhæver, at det er nødvendigt, at en digital dagsorden i EU virker til fremme af produktion og formidling af kvalitetsindhold og kulturelt mangfoldigt indhold i EU med henblik på at give alle EU's borgere incitament til at benytte digitale teknologier såsom internettet, og at den maksimerer de kulturelle og sociale fordele, som disse teknologier kan give EU's borgere; anbefaler, at der iværksættes en informationskampagne på EU-plan for at øge kendskabet til disse værktøjer, navnlig gennem udvikling og formidling af digitalt kulturindhold; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af sit lovgivningsprogram at undersøge muligheden for at give medlemsstaterne tilladelse til at anvende en reduceret moms-sats for online-distribution af kulturgoder;

46. understreger, at internettet, der omfatter et væld af nye muligheder for distribution af og adgang til produkter af kreativt arbejde, ligeledes skaber nye udfordringer med hensyn til at sikre EU's cyberspace mod enhver form for kriminalitet og lovovertrædelse; bemærker, at sanktioner som et af flere mulige redskaber til håndhævelse af ophavsrettigheder som princip skal rettes mod erhvervsmæssige misbrugere af ophavsret, før de rettes mod den enkelte borger;

47. mener, at EU i lyset af nye teknologier, nye digitale leveringsmetoder og en forbrugeradfærd under forandring skal fremme politikker vedrørende udbudssiden og arbejde med videreudviklingen af regler for licensgivning og erhvervelse af ophavsrettigheder; efterlyser et forbedret, mere effektivt og mere sammenhængende gennemsigtigt system til forvaltning og erhvervelse af rettigheder gældende for både musik og audiovisuelle værker, og efterlyser mere gennemsigtighed og konkurrence mellem de organisationer, der varetager forvaltningen af opkrævning af vederlag;

48. understreger, at der i den nye digitale dagsorden skal lægges større vægt på digitaliseringen af og forbedringen af borgernes adgang til Europas enestående kulturarv; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at yde tilstrækkelig økonomisk støtte til EU's digitaliseringspolitik og tilskynder samtidig både Kommissionen og medlemsstaterne til at finde passende løsninger på de nuværende retlige hindringer;

49. er alvorligt bekymret over fremtidsudsigterne for projektet om et europæisk digitalt bibliotek, medmindre der sker radikale ændringer vedrørende bibliotekets digitale format, forvaltning, effektivitet, anvendelighed, nytteværdi og mediedækningens omfang;

50. mener, at det sideløbende med en sammenhængende udbredelse af ikt er af afgørende betydning at fremme ikt-forskning på højeste niveau samt offentlige og private investeringer i meget risikobetonet samarbejdsbaseret forskning og innovation inden for ikt; understreger, at Europa bør være i forreste linje inden for udviklingen af internetteknologier, cloud computing, intelligente omgivelser og supercomputere og ikt-applikationer med lavt kulstofforbrug; foreslår, at EU's budget til ikt-forskning fordobles, og at budgettet for indførelse af ikt firedobles i forbindelse med de næste finansielle overslag;

Onsdag, den 5. maj 2010

51. beklager, at Europa stadig sakker agterud med hensyn til at tiltrække, udvikle og bevare forskerkapacitet inden for it i forhold til andre førende markeder og udsættes for en betydelig hjerneflugt på grund af bedre arbejdsbetingelser for akademikere og forskere i USA; understreger, at dette problem kun kan løses, hvis EU samarbejder med forskerne og industrien om at udvikle et dynamisk karriereudviklingsprogram, der understøtter den videnskabelige forsknings afgørende rolle i en bredt forankret it-innovationsstrategi i verdensklasse;
52. mener, at inden 2015 skal alle europæiske forskningsinstitutioner og strukturer være forbundet gennem superhøjhastighedskommunikationsnetværk i størrelsesordenen Gbps, hvilket vil skabe et intranet for den europæiske forskningsverden;
53. efterlyser større satsninger på anvendelsen af open source software i EU;
54. opfordrer til, at der bliver foretaget nye investeringer i forskning med henblik på at forbedre gennemførelsen af de eksisterende digitale instrumenter, således at alle borgere sikres adgang til kulturprodukter;
55. udtrykker bekymring over bureaukrati i EU's rammeprogram; opfordrer Kommissionen til at fjerne bureaukratiet ved at omstrukturere processerne vedrørende rammeprogrammet uden at gøre programmet mindre effektivt og ved at etablere en brugerbestyrelse;
56. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at vurdere, i hvilken udstrækning direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF om offentlige kontrakter og implementeringen heraf støtter forskning og innovation, og eventuelt kortlægge bedste praksis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at udarbejde innovationsindikatorer i forbindelse med offentlige kontrakter;
57. gør opmærksom på, at Europas fremtidige konkurrenceevne og evne til at komme sig efter den nuværende økonomiske krise i høj grad afhænger af dets evne til at fremme generel og effektiv udbredelse af it i virksomhederne; konstaterer imidlertid, at SMV'erne stadig halter langt bagefter de store virksomheder, og henviser især til de garantier, som mikrovirksomheder og små virksomheder bør gives for at sikre, at de ikke forhindres i at drage fordel af it-udviklingen; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte SMV'erne, hvad angår anvendelse af it-værktøjer for at øge deres produktivitet;
58. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en digital plan til fremme af onlineforretningsmuligheder, der primært skal udgøre et alternativ for de personer, der har mistet deres job i forbindelse med finanskrisen; mener, at denne plan skal bestå af at stille software og hardware til rådighed til overkommelige priser kombineret med fri internetforbindelse og gratis rådgivning;
59. mener, at 2015.eu-dagsordenen bør sigte mod at integrere it med henblik på en økonomi med lavt kulstofforbrug; opfordrer til at udnytte it-teknologier til at opfylde 20-20-20-målene i klimaændringsstrategien; mener, at implementering af applikationer såsom intelligente elektricitetsnet, intelligent måling, intelligent mobilitet, intelligente biler, intelligent vandforsyning og e-sundhed bør betragtes som nøgleinitiativer i forbindelse med 2015.eu; påpeger endvidere, at it-sektorens fodaftryk bør være nedbragt med 50 % inden 2015;
60. mener, at international handel bør styres af princippet om fair handel med henblik på at opnå reel balance mellem åbningen af markeder og den legitime beskyttelse af forskellige økonomiske sektorer med hovedvægt på arbejdsvilkår og sociale vilkår;
61. mener, at ejerskab af 2015.eu-dagsordenen på alle politiske og geografiske niveauer (EU, medlemsstater og regioner) som et udslag af flerniveauforvaltningen samt politisk synlighed er afgørende forudsætninger for en effektiv gennemførelse; foreslår i denne forbindelse, at der organiseres regelmæssige topmøder om den digitale dagsorden for at evaluere fremskridtene på EU- og medlemsstatsniveau samt for at skabe fornyet politisk fremdrift;

Onsdag, den 5. maj 2010

62. henleder navnlig Kommissionens opmærksomhed på behovet for at fastsætte specifikke, målbare, passende, realistiske og tidsbaserede langsigtede mål og delmål (såkaldte SMART-mål) og vedtage en handlingsplan, der kan mobilisere alle relevante EU-instrumenter: finansiering, blød lovgivning, håndhævelse og, om nødvendigt, målrettet lovgivning inden for alle relevante politikområder (dvs. elektronisk kommunikation, uddannelse, forskning, innovation og samhørighedspolitik); opfordrer Kommissionen til at gennemføre en regelmæssig gennemgang af resultaterne af 2015.eu-strategien på grundlag af et bredt sæt indikatorer, der muliggør en kvantitativ og kvalitativ analyse af de sociale og økonomiske konsekvenser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre passende koordinering imellem EU-programmer og nationale og regionale programmer på dette område;

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika

P7_TA(2010)0141

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika (2009/2213(INI))

(2011/C 81 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til erklæringerne fra de fem topmøder mellem stats- og regeringscheferne fra Latinamerika og Caribien og EU, som fandt sted i henholdsvis Rio de Janeiro (28.-29. juni 1999), Madrid (17.-18. maj 2002), Guadalajara (28.-29. maj 2004), Wien (12.-13. maj 2006) og Lima (16.-17. maj 2008),
- der henviser til det fælles kommuniké fra det 14. ministermøde mellem Rio-Gruppen og EU, som fandt sted i Prag den 13.-14. maj 2009,
- der henviser til det fælles kommuniké fra ministerkonferencen under San José-dialogen mellem EU-trojkaen og ministrene fra Mellemamerika, som fandt sted i Prag den 14. maj 2009,
- der henviser til erklæringen fra det 19. iberøamerikanske topmøde mellem stats- og regeringscheferne, som fandt sted i Estoril (Portugal) fra den 29. november til den 1. december 2009 (Lissabonerklæringen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2009 om Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører (KOM(2009)0495),
- der henviser til Rådets konklusioner af 8. december 2009 om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Latinamerika,
- der henviser til beslutningerne fra Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, (EuroLat), især beslutningen af 20. december 2007 om forbindelserne mellem EU og Latinamerika med henblik på det femte topmøde i Lima og navnlig om demokratiske styreformer, beslutningen af 8. april 2009 om et euro-latinamerikansk charter for fred og sikkerhed og forslaget til beslutning af 15. oktober 2009 om partnerskabet mellem EU og Latinamerika med henblik på det sjette topmøde i Madrid i maj 2010,

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til sine beslutninger af 15. november 2001 om et globalt partnerskab og en fælles strategi for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Latinamerika ⁽¹⁾, af 27. april 2006 om et styrket partnerskab mellem Den Europæiske Union og Latinamerika ⁽²⁾, og af 24. april 2008 om det 5. topmøde mellem Latinamerika/Caribien og Den Europæiske Union i Lima ⁽³⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 10. februar 2010 om det nylige jordskælv i Haiti, af 11. februar 2010 om Venezuela og af 11. marts 2010 om politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba,
- der henviser til sin beslutning af 11. oktober 2007 om kvindedrabene i Mexico og Mellemamerika og Den Europæiske Unions rolle i bekæmpelsen af dette fænomen ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0111/2010),
- A. der henviser til, at det biregionale strategiske partnerskab mellem EU og Latinamerika er af afgørende betydning, og at det er væsentligt, at begge regioner til stadighed udbygger og forbedrer dette partnerskab,
- B. der henviser til, at et af det spanske EU-formandskabs og de kommende belgiske og ungarske formandskabers prioriterede mål er at styrke relationerne mellem EU og Latinamerika,
- C. der henviser til, at der med det biregionale strategiske partnerskab er gjort betydelige fremskridt siden det første topmøde i 1999, især oprettelsen på topmødet i Wien af EuroLat-forsamlingen, som er den parlamentariske gren af det biregionale strategiske partnerskab, men at det er nødvendigt fortsat at træffe visse foranstaltninger og at reagere på udfordringerne,
- D. der henviser til, at en af hovedmålsætningerne for det biregionale strategiske partnerskab er regional integration med indgåelse af subregionale og bilaterale associeringsaftaler samt strategiske partnerskaber,
- E. der henviser til, at Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR) – der selv om det er et organ af en anden karakter end de øvrige sydamerikanske integrationsprocesser (CAN, Mercosur, SICA) – vil kunne stimulere disse integrationsprocesser,
- F. der henviser til, at de involverede regeringer i forbindelse med eventuelle interamerikanske konflikter nu eller senere og i henhold til subsidiaritetsprincippet bør gå hele vejen gennem de juridiske instanser i Latinamerika, inden de går til domstole uden for dette kontinent,
- G. der henviser til, at militærudgifterne såvel i Latinamerika som i Europa er steget betydeligt i de seneste år,
- H. der henviser til, at koordineringen mellem de to parter inden for internationale fora og institutioner er blevet yderligere styrket med det biregionale strategiske partnerskab, og at parterne ikke blot bør opstille en fælles dagsorden men fortsat bør samordne deres holdninger om emner af global betydning under hensyntagen til begge parter interesser og problemer,

⁽¹⁾ EFT C 140 E af 16.3.2002, s. 569.

⁽²⁾ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 140.

Onsdag, den 5. maj 2010

- I. der henviser til, at EU med sin nylige ratificering af De Forenede Nationers konvention om handicap-
pedes rettigheder har passeret en historisk milepæl, og at gennemførelsen af denne kan komme til at
spille en stor rolle for en effektiv udøvelse af civile og sociale rettigheder og fremme af lige muligheder
for de mere end 60 mio. personer med handicap i den latinamerikanske region,
- J. der henviser til, at den nye amerikanske regering har skabt store forventninger,
- K. der henviser til, at Latinamerika er en region, hvor der bor over 600 millioner mennesker, og som
tegner sig for 10 % af verdens BNI, og hvor 40 % af verdens plantearter er repræsenteret, og som råder
over en ganske særlig menneskelig kapital,
- L. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Latinamerika er baseret på fælles værdier, og at
respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder indgår som en vigtig del
af det strategiske partnerskab,
- M. der henviser til, at det er i både alle EU-medlemsstaternes og samtlige latinamerikanske landes gensidige
interesse og kan medføre potentielle fordele for dem at udvikle forbindelserne med Latinamerika,
- N. der henviser til, at integreringen af ligestillingsaspektet i alle politikker kan være med til at skabe mere
retfærdige og demokratiske samfund, hvor kvinder og mænd betragtes som ligestillede i alle livets
aspekter,
- O. der henviser til, at EU og Latinamerika og Caribien samlet har et indbyggertal på over en milliard
mennesker og udgør en tredjedel af FN's medlemsstater,
- P. der henviser til, at EU er den vigtigste donor af udviklingsbistand, den største investor og Latinamerikas
næststørste handelspartner - og den vigtigste handelspartner for Mercosur og Chile – og at EU, efter at
det biregionale strategiske partnerskab blev lanceret i 1999, har finansieret projekter og programmer til
en samlet værdi af mere end 3 mia. EUR,
- Q. der henviser til, at det også i 2010 vil gå langsomt med at overvinde den internationale recession; der
endvidere henviser til, at denne proces, selv om Latinamerika har klaret sig bedre under krisen end andre
mere udviklede økonomier og vil kunne fremvise en gennemsnitlig vækst på næsten 3 % i 2010, vil
afvige meget fra land til land, og at væksten ikke vil være tilstrækkelig til i væsentlig grad at forbedre
den sociale beskyttelse for dets befolkning, som stadig nyder langt mindre social beskyttelse end den
europæiske befolkning,
- R. der henviser til, at der er stor arbejdsløshed blandt unge i visse større latinamerikanske lande og i EU's
medlemsstater,
- S. der henviser til, at der på trods af betydelige fremskridt endnu bør ske store forbedringer med hensyn til
børne- og mødredødeligheden i regionen,
- T. der henviser til, at fremstilling af og handel med narkotika fortsat er et meget alvorligt problem i
regionen; der endvidere påpeger, at dyrkningen af koka i Sydamerika er steget betydeligt, og at der er en
politisk og kulturel divergens mellem på den ene side FN's konventioner og resolutioner, i henhold til
hvilke det er forbudt at dyrke koka, og på den anden side den officielle holdning hos visse regeringer,
som fastholder, at denne plante er en del af deres oprindelige kultur,

Onsdag, den 5. maj 2010

- U. der henviser til fattigdommen, den manglende ligestilling og forskelsbehandlingen, der karakteriserer visse indfødte samfund i mange latinamerikanske lande,
- V. der henviser til, at der er behov for betydelige fremskridt indenfor områder, som f.eks. energi, vand, infrastrukturer og kommunikation, i lighed med de fremskridt, der allerede er gjort inden for telekommunikationssektoren,
- W. der henviser til, at udviklingen af den latinamerikanske region og dennes regions evne til at bidrage til integrationsprocesserne vil blive hæmmet, hvis der ikke sker en hensigtsmæssig tilpasning på infrastrukturområdet,
- X. der henviser til, at der i Latinamerika hersker stor bekymring med hensyn til EU's indvandrerpolitik, og at det er nødvendigt at indgå aftaler, som tager hensyn til både den europæiske og den latinamerikanske sides legitime interesser på dette meget følsomme område,
- Y. der henviser til, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) påbegyndte sine aktiviteter i Latinamerika i 1993, og at den under sit nuværende mandat (2007-2013) råder over mere end 2,8 mia. EUR til finansiering af projekter i regionen,
- Z. der henviser til, at innovation og viden er instrumenter af grundlæggende betydning for udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af sult og opnåelse af en bæredygtig udvikling, således som det blev fastslået på det seneste iberoamerikanske topmøde,
- Æ. der henviser til, at der i henhold til en undersøgelse foretaget for nylig af Organisationen af Iberoamerikanske Stater for Uddannelse, Videnskab og Kultur og af Den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC) er behov for et budget på 55 mia. EUR for i løbet af ti år (fra 2011 til 2021) at kunne realisere 2021-uddannelsesmålene, hvis sigte er at fjerne de nuværende enorme uligheder, udrydde analfabetisme, sikre undervisning for 15 millioner børn mellem 3-6 år, som stadig ikke går i skole, indføre solide og effektive systemer for faglig uddannelse og gennemføre væsentlige forbedringer i adgangsbetingelserne til universiteterne,
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører, hvis mål er at udarbejde, evaluere og forelægge operationelle retningslinjer til opnåelse af et fuldt biregionalt strategisk partnerskab;
2. glæder sig over det engagement, som det spanske formandskab har lagt for dagen for at få underskrevet associeringsaftalen mellem EU og landene i Mellemamerika og de flersidede handelsaftaler med Colombia og Peru, samt det klare ønske og løfte om at genoptage forhandlingerne mellem EU og Mercosur;
3. gentager, at støtte til de forskellige regionale integrationsprocesser i Latinamerika er et grundlæggende princip i det biregionale strategiske partnerskab, og nærer tillid til, at der gennem dette kan ske en tættere tilnærmelse af holdningerne til krisesituationer og emner af global betydning på grundlag af fælles værdier, interesser og problemer;
4. tager de politiske ændringer i de to regioner til efterretning og understreger behovet for at følge med i udviklingen for i givet fald at kunne ændre og tilpasse Latinamerikas og EU's politik til de nye vilkår;
5. fremhæver betydningen af principperne og værdierne for et biregionalt strategisk partnerskab, såsom et pluralistisk og repræsentativt demokrati, respekt for menneskerettighederne (på det politiske, økonomiske såvel som sociale område) og de grundlæggende frihedsrettigheder, ytringsfrihed, retsstatsprincippet, overholdelse af retten til retfærdig rettergang, retssikkerhed og afvisning af enhver form for diktatur og autoritært styre;

Onsdag, den 5. maj 2010

6. opfordrer alle parter i det biregionale strategiske partnerskab til at påtage sig deres ansvar med hensyn til god regeringsførelse og social retfærdighed;

Europa-Parlamentets strategiske vision for det biregionale strategiske partnerskab mellem EU og Latinamerika

7. fastslår på ny, at målsætningen for det biregionale strategiske partnerskab mellem EU og Latinamerika i sidste instans er oprettelsen af et euro-latinamerikansk globalt interregionalt partnerskabsområde omkring år 2015, der omfatter det politiske, økonomiske, handelsmæssige, sociale og kulturelle område og sikrer en bæredygtig udvikling i begge regioner;

Midler til opnåelse af målene i forbindelse med det euro-latinamerikanske globale interregionale partnerskab

På det politiske område inden for det biregionale strategiske partnerskab

8. opfordrer til, at de nye muligheder med Lissabontraktatens ikrafttræden udnyttes til gavn for det biregionale strategiske partnerskab;

9. anmoder om, at Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik sikrer enhed, kohærens og effektivitet i EU's optræden udadtil i forholdet til Latinamerika med bistand fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og ved aktiv deltagelse i det kommende topmøde mellem EU, Latinamerika og Caribien i maj 2010 i Madrid;

10. opfordrer især den højtstående repræsentant og Rådet til at udarbejde klare retningslinjer for den bedste fremgangsmåde for et snævert samarbejde om at fremme en effektiv multilateralisme, sikre bevarelse af miljøet og naturressourcerne, bekæmpe klimaforandringer, forbedre FN's kapacitet til bevarelse og konsolidering af freden, sikre opnåelse af millenniumudviklingsmålene og inden for rammerne af folkeretten imødegå fælles trusler mod fred og sikkerhed, herunder narkotikahandel og ulovlig våbenhandel, organiseret kriminalitet og terrorisme, således som det blev besluttet i Lima;

11. anmoder desuden om, at der indføres hensigtsmæssige mekanismer for institutionelt samarbejde mellem EuroLat-forsamlingen og de forskellige EU-organer som fastsat i konklusionerne fra topmødet i Lima;

12. gentager, at det med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør sikres, at Europa-Parlamentet i EU's delegationer, især i nøgleregioner som Latinamerika, får repræsentative samtalepartnere, der kan garantere et fuldt udbygget samarbejde med EP;

13. henstiller, at der vedtages et euro-latinamerikansk charter for fred og sikkerhed, som med De Forenede Nationers pagt og den dertil knyttede folkeret som grundlag omfatter strategier og retningslinjer for fælles politiske tiltag og sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at imødegå de fælles trusler og udfordringer, som medlemmerne af det biregionale strategiske partnerskab står over for;

14. påskønner det arbejde, der er udført i Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR), og de positive diplomatiske resultater, der er opnået i Sydamerika;

15. bekræfter, at det er overbevist om, at den interne stabilitet i mange latinamerikanske partnerlande fortsat er afhængig af, at der gennemføres en statslig reform, som indebærer, at alle oprindelige folk og andre mindretal i fuldt omfang og reelt inddrages i beslutningsprocesserne for at undgå enhver form for forskelsbehandling og fremme disse gruppers kulturelle rettigheder og traditioner, hvilket yderligere vil berige samfundene og styrke de demokratiske styreformer;

Onsdag, den 5. maj 2010

16. påpeger, at et effektivt og uafhængigt retsvæsen og en effektiv politik, der respekterer menneskerettighederne inden for en ansvarlig, kontrollerbar og gennemsigtig administration, skaber sikkerhed for borgerne, øger deres tillid til det repræsentative parlamentariske system og forhindrer, at de indtager en ligegyldig holdning til dette system;

17. opfordrer til en videreførelse og en uddybning af en konstruktiv dialog om spørgsmål vedrørende migration i Europa og Latinamerika med såvel bestemmelseslandene som oprindelses- og transitlandene; støtter i den forbindelse den strukturerede, globale biregionale dialog om migration mellem EU, Latinamerika og Caribien, der blev indledt den 30. juni 2009, og som gav stødet til opfyldelsen af de løfter, der blev givet under topmødet i Lima; glæder sig også over, at der inden for Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling (Eurolat) er nedsat en arbejdsgruppe om migration, som skal skabe et forum for dialog og for forslag på dette område, hvor der tages hensyn til, at dette er et følelsesladet anliggende for begge parter;

18. henstiller, for så vidt angår de igangværende projekter i Peru, Colombia og Bolivia, at der foretages en forhøjelse af bevillingerne til finansieringen af programmer med sigte på at afskaffe dyrkning af narkotika-afgrøder gennem udvikling af alternativer, idet det tilstræbes at finde frem til formler, som kan inddrage de berørte befolkninger;

19. beklager, at nogle lande i deres finansielle bestræbelser har prioriteret en overdreven stigning i deres militærbudgetter på et tidspunkt, hvor det er vigtigt at mindske følgerne af underudvikling, fattigdom, pandemier, fejlnærning, kriminalitet og naturkatastrofer;

20. anmoder indtrængende om, at bekæmpelsen af klimaforandringerne og den globale opvarmning fortsat bliver en prioriteret målsætning på den politiske dagsorden for EU og landene i Latinamerika og Caribien; slår til lyd for en koordinering af holdninger på forskellige dialogfora om miljøet og klimaforandringer, især i FN-regi samtidig med, at der ydes støtte til det topmøde, der vil finde sted i Mexico i slutningen af 2010; opfordrer endvidere til en fortsættelse af møderne mellem de to regioners miljøministre efter det første møde, som fandt sted i marts 2008 i Bruxelles; understreger endvidere, at det er de fattigste og især de oprindelige folk, som først bliver ramt af de negative følger af klimaforandringerne og den globale opvarmning; håber ligeledes, at investeringsfaciliteten for Latinamerika vil kunne bidrage til bl.a. at støtte projekter med sigte på at bekæmpe følgerne af klimaforandringerne og fremme den kollektive trafik i nærområder, elbiler, Yasuní ITT-projektet i Ecuador osv.;

På det økonomiske område og på handelsområdet inden for det biregionale strategiske partnerskab

21. gentager sit forslag om, at der i to faser etableres et globalt interregionalt partnerskab, der omfatter et eurolatinamerikansk område, med udgangspunkt i en model, som både er forenelig med WTO og regionalismen;

22. støtter ubetinget, at forhandlingerne om en associeringsaftale mellem EU og Mercosur genoptages med henblik på afslutningen af den første fase - med det udgangspunkt, at en associeringsaftale som denne, der har overordentlig stor betydning, og som omfatter 700 millioner mennesker, vil være den mest ambitiøse biregionale aftale i verden, hvis den indgås i den nærmeste fremtid - og at forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og Centralamerika afsluttes inden topmødet i Madrid, at aftalen om politisk dialog og samarbejde fra 2003 med Det Andinske Fællesskab desuden revideres, og at de eksisterende associeringsaftaler med Mexico og Chile udbygges; bemærker, at forhandlingerne om flerpartsaftalen på handelsområdet mellem EU og landene i Det Andinske Fællesskab er blevet afsluttet på tilfredsstillende vis; vil bestræbe sig for med behørig akkuratess at gennemføre den parlamentariske ratificeringsprocedure om disse aftaler for at sikre, at de får positive følger for alle aspekter af gensidig interesse;

23. minder om, at forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og Centralamerika blev indledt på grundlag af en region-til-region-strategi, og understreger, at de bør afsluttes på samme måde for at sikre, at intet land bliver ladet i stikken;

Onsdag, den 5. maj 2010

24. anmoder om, at der med henblik på afslutningen af anden fase og for at nå frem til en global interregional associeringsaftale omkring 2015 ydes retlig og institutionel støtte og sikres fuldstændig geografisk dækning vedrørende de forskellige aspekter af det biregionale strategiske partnerskab, og at der indføres fælles generelle bestemmelser og regler for at lette udøvelsen af de forskellige frihedsrettigheder, således at der etableres det bredest mulige partnerskab gennem en uddybning af både integrationsaftalerne med Latinamerika og EU's partnerskabsproces med de forskellige lande og regionale grupper;

På det sociale område inden for det biregionale strategiske partnerskab

25. henstiller for at sikre en koordineret tilgang, at der foretages en samordning af de to regioners synspunkter om, hvordan millenniumudviklingsmålene skal nås forud for FN's samling på højt plan, som vil finde sted i september 2010, navnlig hvad angår bekæmpelse af fattigdom, sikring af en stabil beskæftigelse af høj kvalitet og inddragelse af marginaliserede grupper i samfundet, især de oprindelige folk, børn, kvinder og handicappede;

26. mener, at millenniumudviklingsmålene er blandt de vigtigste mål, der skal nås inden 2015, og at de skal nås ved især at rette investeringerne mod de fattigste lande og de mest sårbare befolkninger, og opfordrer begge regioner til at indtage en fælles holdning forud for mødet på højt plan, der afholdes i september 2010;

27. nærer tillid til, at en seriøs og grundig dialog om emnerne videnskab, teknologi og innovation kan fremskynde etableringen af et euro-latinamerikansk område for innovation og viden, idet den aftale om innovation, der er indgået med Chile, kunne tjene som eksempel;

28. fastslår på ny, at uddannelse og investering i menneskelig kapital udgør grundlaget for den sociale samhørighed og den samfundsøkonomiske udvikling, og slår til lyd for, at der gøres en ihærdig indsats for og afsættes tilstrækkelige midler til at bekæmpe analfabetisme, som fortsat er stærkt udbredt i visse lande i regionen, navnlig blandt piger og kvinder, og opfordrer ligeledes til, at der sikres adgang til offentlig og gratis skoleuddannelse på grundskole- og gymnasieniveau, idet adgangen hertil på indeværende tidspunkt er begrænset som følge af, at visse lande mangler de nødvendige ressourcer på deres budgetter; støtter i denne forbindelse det projekt, som er udarbejdet af Organisationen af Iberoamerikanske Stater om »Uddannelsesmål for 2021: den uddannelse, som vi ønsker for den generation, der kan fejre tohundredårsdagen for mange latinamerikanske staters uafhængighed«;

29. konstaterer, at Latinamerika, hvis der ikke sker en betydelig ændring i det socioøkonomiske miljø, ikke vil kunne få fuld adgang til videnssamfundet, som har den største strategiske betydning for udviklingen;

30. glæder sig over initiativerne til fremme og udveksling af viden og bedste praksis på det retslige område, såsom den nylige etablering af et center for juridisk forskning, udvikling og innovation for Latinamerika; hilser nedsættelsen af 100-mandsgruppen velkommen og mener, at sådanne initiativer kan være et særdeles nyttigt redskab til at understøtte den indsats, som Kommissionen gør for at iværksætte det biregionale strategiske partnerskab;

31. foreslår de latinamerikanske lande, som befinder sig i en konfliktsituation i forhold til et naboland, eller hvor der er mulighed for en sådan konflikt, det være sig på grund af uenighed om grænser eller andre spørgsmål, at gøre alt for at forelægge disse konflikter for de domstole, der er oprettet som led i de forskellige integrationsprocesser, eller for domstole, der beskæftiger sig med latinamerikanske anliggender, og at undgå, at disse konflikter bringes for domstole uden for deres kontinent;

32. glæder sig over de bestræbelser, der er udfoldet på området med ligestilling af mænd og kvinder, og anmoder om, at disse intensiveres; henstiller, at der udarbejdes samarbejdspolitikker mellem EU og Latinamerika, som fremmer og styrker kvinders retsstilling, lige adgang til uddannelse og arbejde samt deres menneskerettigheder og sociale rettigheder, og opfordrer regeringerne og de berørte samarbejdsorganisationer til at støtte sådanne initiativer med tilstrækkelige menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer;

33. anmoder om, at de relevante institutioner som led i det strategiske partnerskab yder finansiel og teknisk støtte til politikker til forebyggelse af og beskyttelse mod vold over for kvinder;

Onsdag, den 5. maj 2010

34. glæder sig over den dom, som Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol afsagde for nylig i Campo Algodonero-sagen om kvindemord i Mexico, og som skaber præcedens for hele regionen; opfordrer regeringerne i Den Europæiske Union, Latinamerika og Caribien til at anvende denne dom som rettesnor for deres fremtidige arbejde og til at sikre, at deres kraftige fordømmelse af vold mod kvinder følges op af tilstrækkeligt finansierede programmer for beskyttelse, forebyggelse og genoprettende retfærdighed; slår endvidere til lyd for et stærkt engagement inden for bekæmpelse af kønsrelateret vold generelt, tilstrækkelige investeringer i reproduktiv sundhed og i programmer, hvis mål er at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd, seksualundervisning og adgang til forskellige former for familieplanlægning i overensstemmelse med ICPD's handlingsprogram (1994);

35. glæder sig over den indsats for social samhørighed, som Kommissionen, IBD, FN's udviklingsprogram (UNDP), Den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Vestindien (ECLAC), Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken har ydet i de seneste år, og henstiller, at programmerne Eurosocal, URB-AL og EUroCLIMA forlænges og intensiveres, og at der fremover sikres en ordentlig gennemførelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder med henblik på at fremme lige muligheder for de mere end 60 mio. borgerne med en eller anden form for handicap, der løber en stor risiko for at blive socialt udstødt i den latinamerikanske region;

36. bekræfter endnu en gang, at det er vigtigt at udveksle erfaringer om spørgsmål af fælles interesse, såsom social samhørighed, for at kunne bekæmpe fattigdom og mindske manglen på ligestilling; støtter i den forbindelse EU-LAC-forummet om social samhørighed, der holdt møde på ministerplan den 8.-10. februar 2010 i Lima, hvor man behandlede spørgsmålet »Fremme af anstændigt arbejde for unge: hvorledes kan man tilskynde til social samhørighed«, og glæder sig over sluterklæringen fra Bahía, der blev vedtaget på det fjerde internationale møde i EUROsociAL-netværket den 25. juni 2009;

37. glæder sig over det kommende EU-LAC-møde mellem ministre og højtstående personer, der er ansvarlige på det sociale sikringsområde, og som afholdes den 13.-14. maj 2010 i Alcalá de Henares (nær Madrid), hvor man skal behandle koordineringen af de sociale sikringsordninger, og støtter ligeledes arbejdet i den Iberoamerikanske Organisation for Social Sikring (OISS), som fremmer økonomisk og social velfærd gennem koordinering og udveksling af erfaringer om social sikring, samt slår til lyd for, at såvel mødet på ministerplan som OISS forelægger kreative forslag med henblik på at sikre de berørte befolkninger maksimal social dækning;

38. understreger, at den regionale integration, som mange latinamerikanske regeringer stræber efter, og som Den Europæiske Union forsøger at fremme, står over for alvorlige hindringer i form af manglende infrastrukturer, ringe interregional handel og beskedent kendskab i de enkelte lande til de forskellige politiske, sociale og økonomiske aktører i de øvrige lande;

39. påpeger igen, at en strategi baseret på konkrete integrationsfremmende foranstaltninger (der f.eks. omfatter veje, jernbaner, olie- og gasledninger, samarbejde inden for vedvarende energi og fremme af interregional handel) og foranstaltninger til informering af offentligheden om de forskellige aktører i regionen vil sætte skub i integrationen og styrke fællesskabsfølelsen i regionen;

40. understreger, at der for at forhindre en stagnation i væksten i regionen og en blokering af den bæredygtige udvikling er behov for en samordnet strategi inden for energi-, vand- og kommunikationssektoren;

41. henstiller til, at de latinamerikanske regeringer i håbet om, at EU vil yde størst mulig støtte til løsning af denne enorme opgave, og i erkendelse af den vanskelige sociale situation i et relativt stabilt økonomisk klima, iværksætter stabile og konsekvente politikker, der omfatter investering i offentlige arbejder, styrkelse af det indre marked, støtte til små og mellemstore virksomheder, udvidelse af kreditmulighederne, øgede investeringer i sundhed og uddannelse, intensiv bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed og kønsrelateret forskelsbehandling på arbejdsmarkedet;

42. minder i den forbindelse om, at det, selv om det ikke er let at opnå passende finansiering for at kunne gennemføre ovennævnte mål, er nødvendigt at indføre et retfærdigt, upartisk og moderne beskatningssystem til bekæmpelse af skattesvig og også tage militærudgifterne op til fornyet behandling;

43. opfordrer indtrængende EU og de latinamerikanske lande med oprindelige folk til via et stærkere samarbejde at iværksætte effektive planer til bekæmpelse af sult, underudvikling, analfabetisme og kroniske sygdomme;

Onsdag, den 5. maj 2010

44. mener, at målet for partnerskabet EU/LAC, som er social samhørighed, kun kan nås, hvis der opbygges et højt udviklingsniveau og opnås en retfærdig indkomst- og velstandsfordeling, og at dette mål kræver, at der træffes konkrete foranstaltninger til udryddelse af fattigdom i overensstemmelse med millenniumudviklingsmålene og til styrkelse af retssystemet i landene i LAC;

45. understreger, at fødevarer sikkerhed og tilstrækkelig kapacitet til at oplagre fødevarer spiller en vigtig rolle for LAC-landene, hvis disse skal kunne imødegå fremtidige udfordringer i forbindelse med fødevarerforsyningen;

46. opfordrer EU til at forpligte EU-baserede transnationale selskaber til i LAC-landene som minimumsnorm at anvende de økologiske og sociale normer, der er fastlagt i internationale aftaler, som f.eks. Den Internationale Arbejdsorganisations dagsorden for anstændigt arbejde, og til ikke at omgå disse normer;

Mekanismer for opfyldelse af de endelige mål for det strategiske partnerskab

Institutionelle mekanismer

47. henstiller, at der fortsat afholdes toårige topmøder, men understreger, at forbindelserne med Latinamerika ikke bør begrænses til et toårigt sigt, men at de bør udbygges via en langsigtet vision;

48. foreslår, at der iværksættes en biregional politisk dialog med nye tresidede strategier i forbindelse med emner, områder og fælles interesser, der omfatter EU-LAC-Asien, EU-LAC-Afrika og EU-LAC-USA, med henblik på etablering af et euro-atlantisk område, der omfatter USA, Latinamerika og EU;

49. gentager sit forslag om oprettelse af en Europa-Latinamerika-Caribien-fond, hvis vigtigste formål skal være at forberede topmøderne, følge op på afgørelser og politiske retningslinjer, som vedtages på disse møder, og fungere som et forum for dialog og koordinering i perioderne mellem topmøderne for alle politiske, økonomiske, institutionelle og akademiske aktører samt civilsamfundsorganer, som arbejder for en styrkelse af de euro-latinamerikanske forbindelser, herunder EuroLat-forsamlingen;

50. foreslår, at denne fond får en organisationsstruktur svarende til strukturen i Anna Lindh-fonden, der har en formand og et rådgivende organ, som forelægger henstillinger om fondens strategiske retningslinjer for dennes bestyrelse, direktør og nationale netværk, og videresender disse til alle relevante niveauer;

51. understreger, at fonden kun skal have et begrænset budget, som dog skal være tilstrækkeligt til at varetage opgaverne, og som skal finansieres med bidrag fra de deltagende EU-medlemsstater og latinamerikanske stater, EU's budget og de egne midler, som fonden selv genererer, eller som stilles til rådighed for fonden af offentlige sponsorer med tilknytning til det euro-latinamerikanske område;

52. foreslår, at der under fondens tilsyn og koordinering oprettes følgende: et observationsorgan for migration for det euro-latinamerikanske område, der er ansvarlig for en fortsat og detaljeret overvågning af alle aspekter af migrationsstrømmene i dette område; et biregionalt center for konfliktforebyggelse, der er ansvarlig for at identificere kilder til potentielle voldelige og væbnede konflikter, inden de opstår, og fastlægge de bedste metoder til at forebygge dem og forhindre en eventuel eskalering, og et biregionalt center for katastrofebyggelse, især på baggrund af den tragiske situation, der indtraf i Haiti efter det ødelæggende jordskælv den 12. januar 2010 og i Chile som følge af jordskælvet og tsunamien den 27. februar 2010, som skal fastlægge fælles strategier og planer for et nød- og alarmberedskab, der tager sigte på at mindske den gensidige sårbarhed over for naturkatastrofer som følge af klimaforandringer eller teknologiske forandringer;

Onsdag, den 5. maj 2010

53. understreger, at de igangværende forhandlinger om subregionale partnerskabsaftaler bør afsluttes, og beklager, at nogle af disse aftaler for øjeblikket er blokeret af forskellige årsager; advarer imidlertid om, at der, hvor der er tale om uovervindelige meningsforskelle, bør tilstræbes alternative løsninger, uden at det overordnede strategiske sigte tabes af syne, for ikke at isolere de lande, som ønsker at intensivere deres politiske, kommercielle og sociale forbindelser med EU;

54. bekræfter EU's støtte til de regionale integrationsprocesser og den »blok-til-blok«-forhandlingsstrategi baseret på associeringsaftaler, som EU har fulgt over for f.eks. Centralamerika; anerkender imidlertid, at de lande, som er parate til at intensivere deres forbindelser med EU, ikke bør lide skade hverken som følge af interne problemer i de regionale integrationsprocesser, således som det f.eks. er tilfældet med Det Andinske Fællesskab, eller som følge af suveræne afgørelser truffet af de involverede parter i disse processer, hvor legitime sådanne afgørelser end måtte være;

Finansielle mekanismer

55. støtter investeringsfaciliteten for Latinamerika, som Kommissionen har stillet forslag om som et håndgribeligt udtryk for EU's engagement i konsolideringen af den regionale integration og netværksforbindelserne i Latinamerika, og håber, at den vil bidrage til diversificeringen i de lande og sektorer, der nyder godt af de europæiske investeringer; bemærker, at der frem til 2013 er afsat en bevilling på 100 mio. EUR til dette formål på EU-budgettet, uafhængigt af andre eventuelle supplerende bidrag og anden støtte fra medlemsstaterne;

56. glæder sig over undertegnelsen i november 2009 af en fælles hensigtserklæring mellem EIB og Den Interamerikanske Udviklingsbank og støtter EIB's finansieringsindsats i forbindelse med projekter i Latinamerika men gør samtidig opmærksom på, at EIB for at kunne opfylde sine mål har behov for flere midler og bidrag fra både EU og dens medlemsstater;

57. fremhæver betydningen af EU's forskellige finansielle instrumenter, men fastslår, at det er nødvendigt at gå væk fra en rent bistandsmæssig tilgang til udviklingssamarbejdet med Latinamerika, således at midlerne fra instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde især finder anvendelse i de fattigste lande og til fordel for de mest udsatte grupper, og over til at etablere nye samarbejdsformer med de nye vækstlande og mellemindkomstlandene i Latinamerika via instrumentet for industrialiserede lande (IPI+); opfordrer med henblik herpå indtrængende til, at kriterierne og principperne i artikel 32 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder inkorporeres i EU's politiske samarbejde med denne region for dermed at fremme og sætte skub i aktive politikker med sigte på en reel social integrering af disse personer;

58. understreger, at det er vigtigt og ønskeligt at arbejde hen imod en harmonisering inden for regulering af og tilsyn med de forskellige latinamerikanske finanssystemer for at bygge bro og i det omfang, det er muligt, skabe konvergens i forhold til det europæiske system, hvilket har givet konkrete resultater med hensyn til udviklingen af avancerede modeller for overvågning af grænseoverskridende organer;

*

* *

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen samt regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og samtlige lande i Latinamerika og Caribien, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, Det Latinamerikanske Parlament, Det Centralamerikanske Parlament, Det Andinske Parlament og Mercosur-Parlamentet.

Onsdag, den 5. maj 2010

Topmøde EU-Canada

P7_TA(2010)0142

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om det forestående topmøde mellem EU og Canada den 5. maj 2010

(2011/C 81 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forhandlingerne om en omfattende økonomisk handelsaftale, som blev indledt på topmødet mellem EU og Canada den 6. maj 2009 i Prag,
- der henviser til sin beslutning af 9. februar 2010 om en revideret rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen for den næste valgperiode,
- der henviser til det succesrige 32. interparlamentariske møde i Delegationen for Forbindelserne med Canada i november 2009 i Bruxelles,
- der henviser godkendelsesproceduren som fastlagt i artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Canada er en af EU's ældste og nærmeste samarbejdspartnere med formelle forbindelser, der går tilbage til 1959,
- B. der henviser til, at de igangværende forhandlinger om en omfattende økonomisk handelsaftale vil kunne styrke forbindelserne mellem EU og Canada,
- C. der henviser til, at der i marts 2010 endnu ikke var foretaget nogen konsekvensanalyse af de sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger af en omfattende økonomisk handelsaftale,
- D. der henviser til, at Canada i 2010 har formandskabet for G8-gruppen og er vært ved næste G20-topmøde,
- E. der henviser til, at det forestående topmøde mellem EU og Canada i Bruxelles den 5. maj 2010 ventes at fokusere på en styrkelse af de i forvejen tætte politiske forbindelser mellem de to partnere ved navnlig at behandle fælles udfordringer som: forhandlingerne om en omfattende økonomisk handelsaftale, udenrigs- og sikkerhedspolitiske udfordringer, især Afghanistan/Pakistan, en fælles vej frem i forhold til Iran, nuklear ikke-spredning, Haiti og opfølgning af donorkonferencen i New York, udviklingssamarbejde, en koordineret reaktion på den finansielle og økonomiske krise, klimaændringer og energi, og fremskridt i WTO's Doharunde,
- F. der henviser til, at EU og Canada har fælles værdier og føler en stærk forpligtelse til at arbejde multilateralt med større udfordringer,

Onsdag, den 5. maj 2010

1. bifalder Kommissionens udtalelser, ifølge hvilke fremskridt i forhandlingerne om en omfattende økonomisk handelsaftale er af afgørende betydning for de økonomiske forbindelser mellem EU og Canada; mener derfor, at topmødet mellem EU og Canada i Bruxelles den 5. maj 2010 giver en udmærket mulighed for at fremskynde disse forhandlinger;
2. bemærker, at den canadiske økonomi, og især banksektoren, har været meget robust under den økonomiske krise; er indstillet på at arbejde tæt sammen med Canada inden for rammerne af G20 for at opnå en koordineret global tilgang til finanspolitisk stimulering og konsolidering, i hvilken forbindelse spørgsmålet om indførelse af en bankafgift eller en transaktionsafgift på globalt plan vil være et af de prioriterede emner på det næste G20-topmøde i Toronto;
3. bemærker, at både Canada og EU føler en stærk forpligtelse til at indlede en koordineret, sammenhængende og omfattende strategi for at tilgodese Haitis behov på helt kort sigt og på længere sigt og opbygge et nyt Haiti, der opfylder de legitime ønsker, Haitis befolkning længe har næret for deres land, mens det samtidig sikres, at genopbygningsprocessen forbliver under national haitiansk kontrol;
4. glæder sig over, at det af den seneste åbningstale i det canadiske parlament fremgår, at Canadas regering har til hensigt at åbne den canadiske telekommunikationssektor for konkurrence udefra;
5. noterer sig, at der er planer om at iværksætte en større reform af Canadas fiskeriforvaltningssystem, der også omfatter Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav; er skuffet over den canadiske regerings holdning på den seneste konference mellem de kontraherende parter i CITES i spørgsmålet om udvidelse af konventionens bilag I til også at omfatte almindelig tun;
6. gentager sin bekymring over, at Canada fortsat har visumpligt for borgere fra Den Tjekkiske Republik, Rumænien og Bulgarien, og henstiller, at visumplikten ophæves snarest muligt; bemærker, at den canadiske regering har indført visumpligt for tjekkiske statsborgere på grund af tilstrømning af romaer til Canada, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger, hvad angår romaernes situation i Europa; bifalder i denne henseende åbningen af et visumkontor i den canadiske ambassade i Prag og etableringen af en ekspertgruppe om dette spørgsmål og håber, at den bebudede omfattende gennemgang af det canadiske flygtningesystem kan føre til, at visumplikten ophæves;
7. understreger, at EU og Canada har givet tilsagn om at opbygge en kulstoffattig global økonomi, der er sikker og bæredygtig, og samtidig styrke evnen til at tilpasse sig virkningerne af klimaændringerne; understreger vigtigheden af at fortsætte drøftelserne om miljøspørgsmål inden for rammerne af miljødialogen på højt plan mellem EU og Canada, herunder miljømæssigt, energimæssigt og maritimt samarbejde i Arktis og udsigten til, at der indledes internationale forhandlinger til vedtagelse af en international traktat om beskyttelse af Arktis; glæder sig over Canadas tilsagn i den seneste åbningstale om at investere i rene energiteknologier, sikre landet en plads som en magtfaktor inden for ren energi og være en leder inden for grøn jobskabelse;
8. udtrykker bekymring over virkningerne af udvindingen af oliesand for det globale miljø som følge af det høje niveau af CO₂-emissioner under produktionsprocessen og over den trussel, der er forbundet hermed for den lokale biodiversitet;
9. minder Rådet og Kommissionen om, at Europa-Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal godkende internationale aftaler og straks og fuldt ud inddrages i alle faser af internationale forhandlinger, og ser frem til en snarlig tilkendegivelse fra Kommissionen om, hvordan den agter at gøre dette; erindrer i denne forbindelse om, at de problemer, det har påpeget vedrørende PNR-aftalen mellem EU og Canada, skal finde en passende og fælles løsning, før Parlamentet kan forelægge sin godkendelse;
10. håber, at Canada til fulde vil støtte EU's anmodning om at gøre ACTA-forhandlingerne offentligt tilgængelig, som ønsket i beslutningen af 10. marts 2010, og lade forhandlingerne blive ført af en international organisation med WIPO som den mest hensigtsmæssige;

Onsdag, den 5. maj 2010

11. lykønsker Vancouvers organisationskomité med den succesrige afholdelse af De Olympiske Vinterlege og De Paralympiske Lege i 2010;
12. bemærker, at forbindelserne mellem EU og Canada udelukkende omfatter føderale kompetence-områder, men glæder sig over, at provinserne og territorierne deltager i forhandlingerne om den omfattende økonomiske handelsaftale og visse andre aspekter af forbindelserne mellem EU og Canada;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's roterende formandskab, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Canadas regering.

SWIFT

P7_TA(2010)0143

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om en aftale om at give det amerikanske finansministerium oplysninger om finansielle betalingsdata for at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering af terrorisme

(2011/C 81 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EUF-traktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til aftalen om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater ⁽¹⁾,
- der henviser til henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om en aftale om at give det amerikanske finansministerium oplysninger om finansielle betalingsdata for at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering af terrorisme ⁽²⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2010 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (05305/1/2010 REV 1 - C7-0004/2010 - 2009/0190(NLE)) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. EUF-traktatens artikel 218, stk. 6, litra a), sammenholdt med artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), (C7-0004/2010),
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om den planlagte internationale aftale om at stille oplysninger om finansielle transaktioner til rådighed for det amerikanske finansministerium med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering heraf ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 181 af 19.7.2003, s. 34.

⁽²⁾ SEK(2010)0315 final.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0029.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0016.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2009)0703 og 05305/1/2010 REV 1),
 - der henviser til ordlyden af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (16110/2009),
 - der henviser til udtalelse af 12. april 2010 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (begrænset adgang),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det glædede sig over aftalen om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater og Washington-erklæringen som vedtaget af EU/USA-ministertrojkaen for retslige og indre anliggender den 28. oktober 2009 om styrkelse af det transatlantiske samarbejde på området frihed, sikkerhed og retfærdighed under overholdelse af menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder,
- B. der henviser til, at det lægger stor vægt på behovet for transatlantisk samarbejde,
- C. der henviser til, at Rådet den 30. november 2009 undertegnede en interimsaftale om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata til brug for det amerikanske program til sporing af finansiering af terrorisme (Terrorist Finance Tracking Program (TFTP)), der skulle finde foreløbig anvendelse fra den 1. februar 2010 og udløbe senest den 31. oktober 2010,
- D. der henviser til, at det i henhold til Lissabontraktaten var nødvendigt med Europa-Parlamentets godkendelse af den formelle indgåelse af denne interimsaftale,
- E. der henviser til, at det den 11. februar 2010 besluttede at nægte at godkende indgåelsen af aftalen om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata,
- F. der henviser til, at det anmodede Kommissionen om omgående at forelægge henstillinger for Rådet med henblik på en langsigtet aftale med USA om forebyggelse af finansiering af terrorisme,
- G. der henviser til, at det gentog, at en ny aftale på dette område skal være i overensstemmelse med de nye retlige rammer, der er indført i medfør af Lissabontraktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som nu er bindende,
- H. der henviser til, at det gentog de anmodninger, der er fremsat i beslutningen af 17. september 2009, navnlig i punkt 7-13,
- I. der henviser til, at Kommissionen den 24. marts 2010 vedtog den nye TFTP-henstilling og forhandlingsdirektiverne,
- J. der henviser til, at Rådet forventes at træffe afgørelse om vedtagelse af forhandlingsdirektiverne den 22. april 2010,
- K. der henviser til, at forhandlingsdirektiverne afspejler vigtige elementer indeholdt i de relevante beslutninger fra Europa-Parlamentet om dette emne,

Onsdag, den 5. maj 2010

1. glæder sig over den nye samarbejdsånd, som Kommissionen og Rådet udviser, og disses vilje til at inddrage Parlamentet under hensyntagen til deres i traktaten indeholdte forpligtelse til straks at underrette Parlamentet fuldt ud om alle faser i proceduren; gentager, at det forholder sig åbent over for en aftale, der kan hjælpe både Europa og USA til at styrke deres terrorbekæmpelse i borgernes interesse, uden at dette undergraver retsstatsprincipperne;
2. fæster lid til, at det engagement, den konstruktive samarbejdsånd og den redelighed, som den amerikanske regerings repræsentanter udviste i perioden op til Parlamentets afstemning den 11. februar 2010 og efterfølgende, vil fortsætte fremover;
3. minder om, at det er fast besluttet på at bekæmpe terrorisme, og at det er overbevist om, at rammerne for det transatlantiske samarbejde om terrorbekæmpelse bør udvikles yderligere og forbedres; mener samtidig, at europæiske lovkrav til rimelig, forholdsmæssig og lovlig behandling af personoplysninger er af afgørende betydning og altid skal overholdes;
4. gentager, at EU's bestemmelser om sporing af aktiviteter vedrørende finansiering af terrorisme er baseret på indberetning af mistænkelige eller irregulære transaktioner foretaget af de enkelte økonomiske operatører;
5. understreger, at EU stadig mangler at fastlægge de grundlæggende principper for, hvordan den overordnet set skal samarbejde med USA om terrorbekæmpelse, og hvordan leverandører af oplysninger om betalingsdata kan anmodes om at bidrage til denne bekæmpelse eller mere generelt, hvordan oplysninger indsamlet i kommercielt øjemed kan finde anvendelse i forbindelse med retshåndhævelse;
6. gentager sin understregning af begrænsningen af formålet med aftalen for at sikre, at enhver udveksling af oplysninger er nøje begrænset til det, der er påkrævet med henblik på terrorbekæmpelse, og at dette gøres på grundlag af en fælles definition af, hvad der betragtes som terrorvirksomhed;
7. understreger, at proportionalitets- og nødvendighedsprincippet er af afgørende betydning for den planlagte aftale, og påpeger, at problemet med, at leverandører af oplysninger om betalingsdata ikke er i stand til at undersøge oplysningernes indhold (af tekniske og/eller forvaltningsmæssige årsager), hvilket fører til, at data overføres i store mængder, ikke efterfølgende kan løses med tilsyns- og kontrolmekanismer, eftersom databeskyttelseslovgivningens grundlæggende principper allerede er blevet overtrådt;
8. gentager sin holdning om, at overførsel af bulkdata afviger fra de bærende principper i EU's lovgivning og praksis, og anmoder Kommissionen og Rådet om at tage dette emne op på fyldestgørende vis i forhandlingerne, idet de ikke må glemme, at TFTP for nuværende er således indrettet, at det ikke giver mulighed for målrettet dataudveksling; mener, at eventuelle løsninger skal indeholde en begrænsning af anvendelsesområdet for overførte data og opførelse af de former for data, som de udpegede leverandører kan filtrere og udtrække, i en fortegnelse, samt hvilke former for data, der kan overføres;
9. mener, at aftalen om gensidig retshjælp ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for anmodninger om udlevering af data til TFTP, navnlig fordi den ikke omfatter bankoverførsler mellem tredjelande, og fordi det under alle omstændigheder ville gøre en forudgående identificering af en særlig bank påkrævet, hvorimod TFTP er baseret på målrettede undersøgelser af pengeoverførsler; mener, at kommende forhandlinger bør fokusere på at finde en løsning, der gør disse to forenelige;
10. har den holdning, at der skal udpeges en offentlig juridisk myndighed i EU med ansvar for at modtage anmodninger fra det amerikanske finansministerium, når der foreligger et mandat; påpeger, at det er yderst vigtigt, at denne myndigheds karakter og ordningerne for retslig kontrol er klart defineret;

Onsdag, den 5. maj 2010

11. opfordrer derfor indtrængende Rådet og Kommissionen til at undersøge, hvordan der kan indføres en gennemsigtig og juridisk forsvarlig procedure for godkendelse af overførsel og udtrækning af relevante data samt for udførelse og kontrol af dataudvekslinger; understreger, at sådanne skridt skal tages under fuld overholdelse af nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet, retsstatsprincippet og kravene til grundlæggende rettigheder i henhold til EU-lovgivningen ved at give den europæiske myndighed en rolle, der gør det muligt at gennemføre den relevante europæiske lovgivning fuldt ud;

12. fastholder, i tilfælde af at ovennævnte ordning ikke er mulig på kort sigt, at der skal anvendes en tostrengt metode, der sonderer mellem de skrappe garantier, der skal være i den planlagte aftale mellem EU og USA, på den ene side og de grundlæggende langsigtede politiske beslutninger, som EU skal behandle, på den anden; understreger endnu en gang, at en aftale mellem EU og USA, hvad gennemførelse og kontrol angår, skal indeholde skrappe garantier, som skal overvåges af en passende myndighed udpeget af EU, med hensyn til de amerikanske myndigheders rutinemæssige udtrækning af, adgang til og anvendelse af alle data, der overføres til dem i henhold til denne aftale;

13. påpeger i den forbindelse, at den fremgangsmåde, som vil give det højeste garantiniveau, vil være at tillade, at udtrækningen af data finder sted på EU's område i EU-installationer eller installationer, der er fælles for EU og USA, og anmoder Kommissionen og Rådet om på samme tid at undersøge:

- hvordan der kan nås frem til en løsning på mellemlang sigt, hvor en EU-retsmyndighed har bemyndigelse til på medlemsstaternes vegne at overvåge udtrækningen af data efter en parlamentarisk midtvejs-evaluering af aftalen,
- hvordan det i mellemtiden kan sikres, at personale udvalgt af EU - fra EU's institutioner eller organer, herunder f.eks. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse - eller fælles undersøgelseshold fra EU og USA, der har høj sikkerhedsclearing, deltager i tilsynet med udtrækningen af data i USA sammen med SWIFT-personalet;

14. understreger, at en aftale mellem EU og USA, uanset hvilken gennemførelsesmekanisme, der vælges, skal være tidsbegrænset og danne grundlag for en klar forpligtelse fra Rådet og Kommissionen om at træffe alle de nødvendige foranstaltninger til udarbejdelse af en varig, juridisk forsvarlig europæisk løsning på spørgsmålet om udtrækning af data, der er anmodet om, på europæisk jord; mener, at aftalen også skal danne grundlag for, at Kommissionen kan gennemføre evalueringer og kontroller af garantierne på bestemte tidspunkter i forbindelse med gennemførelsen;

15. opfordrer til, at aftalen omgående ophæves, hvis alle krav ikke opfyldes;

16. påpeger, at sand gensidighed ville betyde, at de amerikanske myndigheder gav tilladelse til, at EU-myndigheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kunne modtage og anvende oplysninger om finansielle transaktioner og andre data i forbindelse hermed, der lagres på servere i USA, på samme vilkår som dem, der gælder for de amerikanske myndigheder;

17. anmoder om, at alle relevante oplysninger og dokumenter, herunder de tilgrundliggende efterretningsoplysninger, gøres tilgængelige for drøftelser i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med de gældende regler om fortrolighed for at påvise behovet for ordningen i forhold til allerede eksisterende instrumenter; anmoder Kommissionen om ydermere regelmæssigt at aflægge beretning om, hvorvidt aftalen fungerer, og oplyse Parlamentet fuldt ud om enhver form for kontrolmekanisme, der skal etableres under denne aftale;

18. anmoder om at få stillet fuldstændige og detaljerede oplysninger til rådighed om europæiske og amerikanske borgers præcise rettigheder (f.eks. om adgang, berigtigelse, sletning, kompensation og klagemuligheder) og om, hvorvidt den planlagte aftale sikrer borgernes rettigheder på et ikke-diskriminerende grundlag, uanset hvilken nationalitet en person, hvis data behandles i medfør af aftalen, måtte have, og anmoder Kommissionen om at forelægge Parlamentet en oversigt over de respektive rettigheder;

19. udtrykker sin bekymring over, at markedsstillingen for navnlig én leverandør af oplysninger om betalingsdata er blevet og fortsat vil blive kompromitteret, hvis denne forsæt fremhæves;

Onsdag, den 5. maj 2010

20. understreger, at den planlagte aftale skal sikre, at personoplysninger, der udtrækkes fra TFTP-databasen opbevares på grundlag af et stramt fortolket nødvendighedsprincip og i en periode, der ikke er længere end, hvad der er nødvendigt for den specifikke undersøgelse eller retsforfølgelse, der gjorde, at det var nødvendigt at få adgang til dem i henhold til TFTP;

21. påpeger, at begrebet «ikke-udtrukne data» ikke er indlysende og derfor skal præciseres; opfordrer til, at der fastsættes en maksimal opbevaringsperiode, der bør være så kort som mulig og under alle omstændigheder ikke længere end fem år;

22. understreger betydningen af, at videregivelse af data til tredjelande afvises, hvis der ikke gives en præcis begrundelse for en anmodning, og af at der kun videregives terroristspor til tredjelande under overholdelse af strenge betingelser og afgivelse af passende garantier, inklusive en vurdering af, om beskyttelsesniveauet er tilstrækkeligt;

23. gentager, at en bindende international aftale mellem EU og USA om beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse forbliver af stor betydning i forbindelse med udveksling af oplysninger med henblik på retshåndhævelse;

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til den amerikanske Kongres og regering.

Passagerliste (PNR)

P7_TA(2010)0144

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om iværksættelse af forhandlinger om aftaler om passagerlisteoplysninger (PNR-aftaler) med USA, Australien og Canada

(2011/C 81 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 16 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8, og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, særlig artikel 6, 8 og 13,
- der henviser til den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed, som garanteret ved artikel 12 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om PNR-spørgsmålet i dialogen mellem EU og USA, særlig beslutning af 13. marts 2003 om videregivelse af personoplysninger fra luftfartsselskaber i forbindelse med transatlantiske flyvninger ⁽¹⁾, af 9. oktober 2003 om videregivelse af personoplysninger fra luftfartsselskaber i forbindelse med transatlantiske flyvninger: status for forhandlingerne med USA ⁽²⁾ og af 31. marts 2004 om udkastet til Kommissionens beslutning om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i fortegnelsen over reservationsnumre (PNR), der videregives til told- og grænsekontrolmyndighederne i USA ⁽³⁾, samt til sin henstilling af 7. september 2006 til Rådet om forhandlingerne om en aftale med Amerikas Forenede Stater om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge og bekæmpe terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, herunder organiseret kriminalitet ⁽⁴⁾, sin beslutning af 14. februar 2007 om SWIFT, PNR-ordningen og den transatlantiske dialog om disse spørgsmål ⁽⁵⁾ og sin beslutning af 12. juli 2007 om PNR-aftalen med USA ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT C 61 E af 10.3.2004, s. 381.

⁽²⁾ EUT C 81 E af 31.3.2004, s. 105.

⁽³⁾ EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 665.

⁽⁴⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 250.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 349.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0347.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til sin henstilling af 22. oktober 2008 til Rådet om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Australien om luftfartsselskabers behandling og overførsel af passagerliste (PNR)-oplysninger med oprindelse i Den Europæiske Union til det australske toldvæsen ⁽¹⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2005 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om behandling af forhåndsinformation om passagerer (API - Advanced Passenger Information) og passagerlisteoplysninger (PNR - Passenger Name Record) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2008 om forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af passagerlister (PNR-oplysninger) med henblik på retshåndhævelse ⁽³⁾,
- der henviser til Domstolens dom af 30. maj 2006 i de forenede sager C-317/04 og C-318/04,
- der henviser til skrivelse af 27. juni 2007 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse til Rådets daværende formand, Schäuble, om den nye PNR-aftale med USA,
- der henviser til udtalelse om den kommende PNR-aftale fra den i henhold til artikel 29 i databeskyttelsesdirektivet nedsatte Gruppe vedrørende Beskyttelse af Personer i Forbindelse med Behandling af Personoplysninger,
- der henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste,
- der henviser til direktiv 2004/82/EF om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (API-direktivet) ⁽⁴⁾,
- der henviser til den fælles evaluering fra 2005 af aftalen mellem EU og USA,
- der henviser til den fælles evaluering fra 2010 af aftalen mellem EU og USA,
- der henviser til aftalen mellem EU og Canada fra 2009,
- der henviser til anmodning om godkendelse af indgåelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om flyselskabers behandling og overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til United States Department of Homeland Security (DHS) ⁽⁵⁾ og af indgåelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Australien om luftfartsselskabers behandling og overførsel af passagerliste(PNR)-oplysninger med oprindelse i EU til det australske toldvæsen ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste - Stockholmprogrammet ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0512.

⁽²⁾ EFT C 157 E af 6.7.2006, s. 464.

⁽³⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24.

⁽⁵⁾ Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om flyselskabers behandling og overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til United States Department of Homeland Security (DHS) (PNR-aftale 2007) (KOM(2009)0702).

⁽⁶⁾ Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Australien om flyselskabers behandling og overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med oprindelse i EU til de australske toldmyndigheder (KOM(2009)0701).

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0090.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om den planlagte internationale aftale om at stille oplysninger om finansielle transaktioner til rådighed for det amerikanske finansministerium med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering heraf ⁽¹⁾,
 - der henviser til EU's og USA's fælles erklæring om luftfartssikkerhed, der blev fremsat den 21. januar 2010 i Toledo,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2.
- A. der henviser til, at Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab trådte i kraft den 1. december 2009,
- B. der henviser til, at Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal anmodes om at godkende EU's aftaler med USA og Australien om overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på indgåelse af disse aftaler,
- C. der henviser til, at aftalen mellem EU og Canada om overførsel af PNR-oplysninger ikke længere er gyldig, eftersom gyldigheden af afgørelsen om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed udløb i september 2009, og at overførslen af PNR-oplysninger siden denne dato har fundet sted på basis af unilaterale løfter fra Canada til medlemsstaterne,
- D. der henviser til, at andre lande allerede anmoder om overførsel af PNR-oplysninger eller har bebudet deres hensigt om at fremsætte sådanne anmodninger i nær fremtid,
- E. der henviser til, at Rådet har anmodet Kommissionen om at forelægge et forslag om indførelse af en PNR-ordning i EU, hvilket sidstnævnte gjorde den 17. november 2007,
- F. der henviser til, at databeskyttelse, selvbestemmelsesret med hensyn til oplysninger, personlige rettigheder og ret til privatlivets fred i vor digitale tidsalder er blevet værdier, der spiller en stadig større rolle og derfor må beskyttes særlig omhyggeligt,
- G. der henviser til, at større sikkerhed og forbedret bekæmpelse af kriminalitet i en verden, der i høj grad er kendetegnet ved mobilitet, må gå hånd i hånd med en mere effektiv, målrettet og hurtigere udveksling af oplysninger inden for Europas rammer og på globalt plan,
1. erindrer om, at det er fast besluttet på at bekæmpe terrorisme samt organiseret og grænseoverskridende kriminalitet, og at det samtidig er fuldt overbevist om nødvendigheden af at beskytte de borgerlige frihedsrettigheder og de grundlæggende rettigheder samtidig med, at der sikres den største respekt for privatlivets fred, selvbestemmelse med hensyn til oplysninger og databeskyttelse; understreger atter, at nødvendighed og proportionalitet er centrale principper, uden hvilke kampen mod terrorisme aldrig vil blive effektiv;
2. understreger, at Den Europæiske Union er baseret på retsstatsprincippet, og at alle overførsler af personoplysninger fra EU og EU's medlemsstater til tredjelande til sikkerhedsformål bør baseres på internationale aftaler med status af retsakter for at tilvejebringe den nødvendige beskyttelse af EU-borgerne, respektere processuelle garantier og retten til forsvar og overholde medlemsstaternes og EU's databeskyttelseslovgivning;
3. anmoder Kommissionen om i overensstemmelse med artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at forelægge Parlamentet alle relevante oplysninger og baggrundsdokumenter, navnlig de specifikke oplysninger, som Parlamentet anmodede om i sin ovennævnte beslutning om en PNR-ordning i EU;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0016.

Onsdag, den 5. maj 2010

4. beslutter at udsætte afstemningen om anmodningen om godkendelse af aftalerne med USA og Australien, indtil det har undersøgt mulighederne for ordninger for anvendelsen af PNR-oplysninger, som er i tråd med EU-retten og tager hensyn til de bekymringer, som Parlamentet har givet udtryk for i sine tidligere beslutninger om PNR-oplysninger;
5. mener, at der inden vedtagelsen af ethvert nyt lovgivningsmæssigt instrument først skal foretages en vurdering af konsekvenserne for privatlivets fred og en proportionalitetstest til påvisning af, at eksisterende lovgivningsmæssige instrumenter ikke er tilstrækkelige; kræver navnlig, at der foretages en analyse af:
- anvendelsen af API-oplysninger inden for EU og i tredjelande som et muligt mindre påtrængende middel til indsamling og brug af passageroplysninger
 - oplysninger indsamlet af USA og Australien inden for rammerne af deres respektive systemer for elektronisk rejsetilladelse, og
 - PNR-oplysninger, som måtte være tilgængelige fra kilder, der ikke er omfattet af internationale aftaler, f.eks. computerreservationssystemer baseret uden for EU; opfordrer Kommissionen til at høre alle berørte parter, herunder flyselskaber;
6. mener, at enhver ny aftale skal indeholde bestemmelser om passende mekanismer for uafhængig revision, retsligt tilsyn og demokratisk kontrol;
7. kræver en konsekvent tilgang til anvendelsen af PNR-oplysninger til retshåndhævelses- og sikkerhedsformål med fastlæggelse af ét enkelt sæt principper, der skal tjene som grundlag for aftaler med tredjelande; opfordrer Kommissionen til senest i midten af juli 2010 at forelægge et forslag til en sådan fælles model og et udkast til mandat til forhandlinger med tredjelande;
8. anmoder Kommissionen om så hurtigt som muligt at indhente en detaljeret udtalelse fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder om vilkårene for de grundlæggende rettigheder i en ny PNR-aftale;
9. mener, at modellen bør opfylde følgende mindstekrav:
- a) PNR-oplysninger må kun anvendes til retshåndhævelses- og sikkerhedsformål i tilfælde af alvorlig organiseret og grænseoverskridende kriminalitet eller terrorisme af grænseoverskridende karakter på basis af de retlige definitioner, der er fastlagt i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme⁽¹⁾ og i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre⁽²⁾
 - b) anvendelsen af PNR-oplysninger til retshåndhævelses- og sikkerhedsformål skal ske under overholdelse af europæiske databeskyttelsesnormer, navnlig med hensyn til formålsbegrænsning, proportionalitet, adgang til retlig prøvelse samt begrænsning af den mængde oplysninger, der skal indsamles, og af lagringsperiodernes længde
 - c) PNR-oplysninger må under ingen omstændigheder anvendes til dataminering eller opstilling af profiler; der må aldrig træffes nogen afgørelse om rejseforbud eller om indledning af efterforskning eller retsforfølgelse alene på grundlag af resultater fra en sådan automatisk søgning eller browsing i databaser; anvendelsen af oplysninger skal begrænses til specifikke forbrydelser eller trusler, og der skal træffes afgørelse i hvert enkelt tilfælde
 - d) for så vidt angår overførsel af EU-borgeres PNR-oplysninger til tredjelande skal betingelserne for sådanne overførsler fastlægges i en bindende international aftale, der skaber retssikkerhed og sikrer ligebehandling for EU-borgere og EU-virksomheder

⁽¹⁾ EUT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

Onsdag, den 5. maj 2010

- e) modtagerlandets videre overførsel af data til tredjelande skal ske under overholdelse af EU-normer for databeskyttelse, idet en sådan overholdelse skal fastslås ved en specifik konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau; dette gælder i lige høj grad enhver mulig videre overførsel af oplysninger fra modtagerlandet til tredjelande
 - f) PNR-oplysninger må kun gives på grundlag af »push«-metoden
 - g) resultaterne skal omgående meddeles de relevante myndigheder på EU-plan og i medlemsstaterne;
10. understreger betydningen af retssikkerhed for EU's borgere og luftfartsselskaber samt behovet for harmoniserede normer for sidstnævnte;
11. anmoder Kommissionen og formandskabet om at sikre, at Parlamentet gives fuld adgang til forhandlingsdokumenter og -retningslinjer på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at nationale parlamenter gives adgang efter anmodning;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, De Forenede Staters regering og den amerikanske kongres' to kamre, Australiens regering og det australske parlaments to kamre samt Canada og det canadiske parlaments to kamre.

Forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift

P7_TA(2010)0145

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om et generelt forbud mod anvendelse af cyanidteknologi i minedrift inden for EU

(2011/C 81 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forsigtighedsprincippet, der er fastsat i Rioerklæringen om miljø og udvikling og i konventionen om den biologiske mangfoldighed, der blev vedtaget i Rio de Janeiro i juni 1992,
- der henviser til miljømålene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien, der tillader anvendelse af cyanid i minedrift og fastlægger øvre grænser for cyanidniveauerne,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso II) om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, hvori det er anført, at»(...) visse oplagrings- og forædlingsaktiviteter i forbindelse med minedrift (...) kan forårsage alvorlige skader«,

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar, ifølge hvilket medlemsstaterne kan tillade, at en operatør ikke afholder omkostningerne ved miljøskader, såfremt visse betingelser påviseligt er blevet opfyldt,
 - der henviser til 18-måneders-programmet for det spanske, det belgiske og det ungarske formandskab og dets prioriteter inden for vandpolitik og biodiversitet,
 - der henviser til, at Den Tjekkiske Republik gennem en ændring af sin lov om minedrift nr. 44/1988 i 2000 indførte et generelt forbud mod cyanidteknologi, og at den ungarske minedriftslov nr. 48/1993 i 2009 blev ændret, således at der blev nedlagt forbud mod cyanidbaserede minedriftsteknologier i hele Ungarn, ligesom brugen af cyanid og lud i tysk minedrift blev forbudt ved dekret i 2002,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at FN har udråbt 2010 til internationalt år for biodiversitet og opfordret verden til at tage skridt til at sikre mangfoldigheden af liv på kloden,
- B. der henviser til, at cyanid er et meget giftigt kemikalie, der anvendes i minedrift til udvinding af guld og i vandrammedirektivets bilag VIII angives som en hovedkilde til forurening, som kan have katastrofale og varige konsekvenser for menneskers sundhed og miljøet, og dermed for biodiversiteten,
- C. der henviser til, at miljøministrene i Tjekkiet, Ungarn, Polen og Slovakiet på det 14. møde for Visegrad-landenes miljøministre den 25. maj 2007 i Prag (Den Tjekkiske Republik) vedtog en fælles holdning om bæredygtig minedrift, hvori de gav udtryk for deres bekymring over de farlige teknologier, der anvendes og påtænkes anvendt i forbindelse med minedrift forskellige steder i regionen, og som vil medføre betydelige miljømæssige risici med potentielle grænseoverskridende følger,
- D. der henviser til, at inden for rammerne af Sofiakonventionen om beskyttelse og bæredygtig benyttelse af Donau er parterne blevet enige om, at udover de prioriterede farlige stoffer i vandrammedirektivet, er det relevant at kvalificere cyanid som et farligt stof,
- E. der henviser til, at der de seneste 25 år på verdensplan er indtruffet mere end 30 større ulykker med cyanidudslip, den værste for ti år siden, da mere end 100 000 kubikmeter cyanidholdigt vand blev udledt fra et guldminebassin til Tisza-Donau-flodsystemet og forårsagede den tids største miljøkatastrofe i Centraleuropa, og til, at der reelt ikke er nogen garanti for, at det ikke vil gentage sig, især i betragtning af de tiltagende ekstreme vejrforhold, bl.a. voldsom og hyppig nedbør, hvilket forudses i den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer,
- F. der henviser til, at EU-medlemsstaterne fortsat står over for nye storstilede projekter om guldminedrift i åbne brud, hvor der bruges cyanidteknologier i tætbefolkede områder, hvilket skaber yderligere potentielle risici for miljøet og menneskers sundhed,
- G. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til vandrammedirektivet er forpligtede til at opnå og bevare »god tilstand« for vandressourcerne og at forhindre, at de forurenes med farlige stoffer; der henviser til, at god tilstand også kan afhænge af vandkvaliteten i flodbækkener beliggende i nabolande, hvor der anvendes cyanidteknologi i minedrift,

Onsdag, den 5. maj 2010

- H. der henviser til, at de grænseoverskridende følger af cyanidulykker, især hvor større flodbækkener og grundvandsmagasiner forurenes, understreger nødvendigheden af en EU-tilgang til den alvorlige trussel, som cyanid i minedrift udgør for miljøet,
- I. der henviser til, at der stadig savnes forsigtighedsregler og passende finansielle garantier, og at gennemførelsen af den eksisterende lovgivning om cyanid i minedrift også afhænger af de kompetente myndigheds dygtighed i den enkelte medlemsstat, og det er således kun et spørgsmål om tid, før menneskelig forsømmelighed forårsager en ulykke,
- J. der henviser til, at direktivet om minedriftsaffald ikke er blevet gennemført i fuld udstrækning i nogle medlemsstaters nationale ret,
- K. der henviser til, at minedrift med cyanid kun skaber få arbejdspladser og kun for perioder af 6-8 år, men samtidig udgør en risiko for omfattende grænseoverskridende økologisk skade, der sædvanligvis ikke dækkes af de ansvarlige mineselskaber, idet disse som regel forsvinder eller går konkurs, men må dækkes af staten, dvs. skatteyderne,
- L. der henviser til, at selskaberne ikke har flerårige forsikringsordninger, der kan dække omkostningerne i tilfælde af, at der opstår en ulykke eller en driftsfejl i fremtiden,
- M. der henviser til, at der skal udvindes et ton lavlødigt malm for at producere to gram guld, hvilket efterlader enorme mængder af mineaffald omkring minerne, samtidig med at 25-50 % af guldet i sidste ende forbliver i affaldsbunkerne; der henviser til, at stortilede projekter for guldminedrift, hvor der bruges cyanidteknologier, anvender adskillige millioner kilo cyanid årligt, og at alene transport og oplagring heraf kan have potentielt katastrofale konsekvenser, hvis der begås fejl,
- N. der henviser til, at der rent faktisk findes alternativer til de cyanidbaserede minedriftsteknologier,
- O. der henviser til, at der er stærk offentlig modstand mod de igangværende cyanidbaserede mineprojekter i hele Europa, herunder ikke blot blandt individuelle borgere, lokalsamfund og ngo'er, men også blandt statslige organisationer, regeringer og politikere,
1. mener, at efterlevelse af EU's mål i vandrammedirektivet, dvs. opnåelse af en god kemisk tilstand for vandressourcerne og beskyttelse af vandressourcerne og den biologiske mangfoldighed, kun kan muliggøres ved at forbyde cyanidteknologier i minedrift;
 2. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til et fuldstændigt forbud mod anvendelse af cyanid i minedriften i EU inden udgangen af 2011, da dette er den eneste sikre metode til at beskytte vores vandressourcer og økosystemer mod forurening med cyanid fra minedrift, og til samtidig at foretage en almindelig konsekvensanalyse;
 3. noterer sig de relevante initiativer, der tages i EU- og FN-regi, og tilskynder stærkt til udvikling og anvendelse af sikrere - navnlig cyanidfrie - alternativer inden for minedrift;
 4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til helt at undlade at støtte cyanidbaserede mineprojekter inden for EU, såvel direkte som indirekte, indtil det altomfattende forbud træder i kraft, og til at undlade at støtte sådanne projekter i tredjelande;
 5. opfordrer Kommissionen til at fremme industriel omstilling i de områder, hvor cyanidbaseret minedrift er blevet forbudt, gennem hensigtsmæssig finansiel støtte til alternative, grønne industriformer, vedvarende energi og turisme;

Onsdag, den 5. maj 2010

6. opfordrer Kommissionen til at foreslå en ændring af den eksisterende lovgivning om forvaltning af affald fra udvindingsindustrierne med indførelse af krav om, at alle mineselskaber skal have en forsikring, der dækker skader og alle omkostninger til udbedring af skader som følge af ulykker eller driftsfejl, således at de oprindelige økologiske og kemiske forhold på et udvindingssted kan genoprettes;

7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Kampen mod brystkræft i Den Europæiske Union

P7_TA(2010)0146

Europa-Parlamentets erklæring af 5. maj 2010 om kampen mod brystkræft i Den Europæiske Union

(2011/C 81 E/14)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123,

A. der henviser til, at 331 392 kvinder i Den Europæiske Union diagnosticeres med brystkræft hvert år,

B. der henviser til, at brystkræft er den hyppigste dødsårsag blandt kvinder i alderen 35-59 år, og at 89 674 kvinder dør af brystkræft i EU hvert år,

C. der henviser til, at mammografi kan nedskære antallet af dødsfald på grund af brystkræft med op til 35 % hos kvinder mellem 50 og 69 år,

1. opfordrer medlemsstaterne til at indføre landsdækkende brystundersøgelser i overensstemmelse med EU's retningslinjer;

2. opfordrer Kommissionen til at forelægge en situationsrapport om gennemførelsen af mammografiundersøgelser i samtlige EU-lande hvert andet år;

3. opfordrer Kommissionen til at støtte undersøgelser med henblik på at finde ud af, om screening er nyttig for kvinder over 69 år og under 50 år;

4. opfordrer medlemsstaterne til at oprette tværfaglige specialiserede brystenheder i overensstemmelse med EU-retningslinjerne inden 2016 og opfordrer Kommissionen til at forelægge en regelmæssig situationsrapport;

5. opfordrer Kommissionen til at forelægge ajourførte pålidelige statistikker om brystkræft og støtte udviklingen af nationale kræftregistre;

6. opfordrer Kommissionen til at udvikle en certificeringsprotokol for specialiserede brystenheder i overensstemmelse med EU's retningslinjer senest i 2011 og give tilstrækkelig støtte hertil;

7. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til medlemsstaternes parlamenter.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 5.5.2010 (P7_PV(2010)05-05(ANN1)).

Torsdag, den 6. maj 2010

Revision af traktaterne - Overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet *

P7_TA(2010)0148

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om udkast til protokol om ændring af protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning for resten af valgperioden 2009-2014: Europa-Parlamentets udtalelse (EU-traktatens artikel 48, stk. 3) (17196/2009 – C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE))

(2011/C 81 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 18. december 2009 fra formanden for Det Europæiske Råd til formanden for Europa-Parlamentet om ændring af protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser (17196/2009),
- der henviser til artikel 48, stk. 3, første afsnit, i traktaten om den Europæiske Union, der danner grundlag for Det Europæiske Råds høring af Parlamentet (C7-0001/2010),
- der henviser til protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Lissabon-traktaten,
- der henviser til EU-traktatens artikel 14, stk. 2 og 3,
- der henviser til akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til sin beslutning af 11. oktober 2007 om Europa-Parlamentets sammensætning ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 11.-12. december 2008 samt den 18.-19. juni 2009 og den 10.-11. december 2009,
- der henviser til forretningsordenens artikel 11, stk. 4, og artikel 74a,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0115/2010),
- A. der henviser til, at det af artikel 14, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, som affattet ved Lissabontraktaten, fremgår, at Det Europæiske Råd med enstemmighed på Europa-Parlamentets initiativ og med dets godkendelse vedtager en afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning,
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden og i medfør af protokol nr. 36, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten, den 11. oktober 2007 ved sin ovennævnte beslutning på grundlag af betænkning af Lamassoure-Severin forelagde et udkast til Det Europæiske Råds afgørelse om fordelingen af pladser i Parlamentet,

⁽¹⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 132.

Torsdag, den 6. maj 2010

- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd på tidspunktet for underskrivelsen af Lissabontraktaten ikke havde vedtaget nogen formel afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning, men havde givet sin tilslutning til forslaget i den ovennævnte beslutning efter at have ændret det samlede antal medlemmer af Europa-Parlamentet til 751 i stedet for de oprindeligt fastsatte 750,
- D. der henviser til, at den således indgåede aftale i Det Europæiske Råd indebar, at det samlede antal medlemmer steg med 15 i forhold til Nicetraktaten (fra 736 til 751), idet der blev fordelt 18 ekstra pladser mellem 12 medlemsstater, mens Tyskland fik tre pladser mindre i medfør af den øvre grænse, der er fastsat i EU-traktaten,
- E. der henviser til, at valget til Europa-Parlamentet i 2009 blev afholdt efter Nicetraktatens bestemmelser, da Lissabontraktaten endnu ikke var trådt i kraft, hvorfor Europa-Parlamentet i dag har 736 medlemmer,
- F. der henviser til, at det, efter at Lissabontraktaten endelig trådte i kraft den 1. december 2009, er berettiget, at de 18 ekstra medlemmer fra de 12 berørte medlemsstater snarest muligt kan deltage i Parlamentets møder, og at de pågældende stater kan udøve den repræsentation, der tilkommer dem,
- G. der henviser til, at det i medfør af artikel 5 i akten fra 1976 ikke er muligt at afbryde et medlems mandat under valgperioden og således reducere det nuværende antal tyske medlemmer af Europa-Parlamentet med tre,
- H. der henviser til, at det store flertal af medlemsstaterne allerede har udpeget deres ekstra medlemmer af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med deres respektive valgsystemer og konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. juni 2009,
- I. der henviser til, at de 18 ekstra medlemmers tiltræden under valgperioden 2009-2014 således bringer det samlede antal medlemmer af Europa-Parlamentet op på 754, og at denne overskridelse af det i Lissabontraktaten fastsatte antal på 751 nødvendiggør en ændring af primærretten,
- J. der henviser til, at det allerede i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11.- 12. december 2008 blev fastslået, at der skulle træffes overgangsforanstaltninger for at gøre det muligt for de ekstra parlamentsmedlemmer at tiltræde i indeværende valgperiode, og at man i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. juni 2009 fastsatte betingelserne for den midlertidige forhøjelse af antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet,
- K. der henviser til, at Europa-Parlamentet den 25. november 2009 ændrede sin forretningsorden, således at de ekstra medlemmer bliver observatører, indtil de foranstaltninger, der skal give dem mulighed for at tiltræde som fulgyldige medlemmer, træder i kraft,
- L. der henviser til, at en af de vigtigste konstitutionelle fornyelser i Lissabontraktaten er indsættelsen af et konvent som en central del af den almindelige procedure for revision af traktaterne,
1. mener, at den af Det Europæiske Råd krævede ændring af protokol nr. 36 følger direkte af de nye bestemmelser i Lissabontraktaten og derfor er en overgangsløsning, der vil gøre det muligt for alle de medlemsstater, der får ekstra pladser, at udpege de pågældende medlemmer; er enig i, at der skal vælges yderligere 18 medlemmer af Europa-Parlamentet for den resterende del af valgperioden 2009-2014; insisterer imidlertid på, at alle 18 skal indtage deres pladser i Parlamentet på samme tidspunkt for ikke at forrykke forholdet mellem nationaliteterne i Parlamentet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til så hurtigt som muligt at afslutte deres valgprocedurer på en pragmatisk måde;

Torsdag, den 6. maj 2010

2. beklager, at Rådet ikke rettidigt har vedtaget de foranstaltninger, der ville have gjort det muligt for de ekstra medlemmer at tiltræde straks efter Lissabontraktatens ikrafttræden, og at en af de løsninger, der opereres med i den krævede ændring, ikke er i overensstemmelse med ånden i akten fra 1976, hvorefter medlemmerne af Europa-Parlamentet skal vælges direkte og ikke indirekte gennem et valg i et nationalt parlament;
3. giver ikke desto mindre sin tilslutning til, at der indkaldes en regeringskonference, idet det lægges til grund, at den udelukkende skal dreje sig om vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning i resten af valgperioden 2009-2014, at disse overgangsforanstaltninger er af ekstraordinær karakter, da de er forbundet med de særlige omstændigheder ved ratificeringen af Lissabontraktaten, og at de under ingen omstændigheder må kunne danne præcedens;
4. erindrer om, at de ekstra medlemmer i tidsrummet mellem godkendelsen af ændringen af protokol nr. 36 og protokollens ikrafttræden vil have mulighed for at deltage i Europa-Parlamentets møder som observatører i medfør af forretningsordenens artikel 11, stk. 4;
5. erindrer om, at Det Europæiske Råd under alle omstændigheder vil skulle vedtage en afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning i god tid før udgangen af indeværende valgperiode, og at Parlamentet vil tage initiativ hertil i medfør af EU-traktatens artikel 14, stk. 2;
6. meddeler Det Europæiske Råd, at det i løbet af kort tid agter at udarbejde forslag med henblik på fastsættelse af de bestemmelser, der er nødvendige for, at dets medlemmer kan vælges ved almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde eller efter principper, der er fælles for alle medlemsstater, og at Parlamentet vil iværksætte en sådan valgreform i henhold til artikel 48, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 223 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; kræver endvidere, at der indkaldes et konvent, hvis opgave skal være at gennemføre reformen af Europa-Parlamentet, til at forberede revisionen af traktaterne;
7. opfordrer de nationale parlamenter til at opretholde Den Europæiske Unions primærlovgivning, der har eksisteret længe, og hvor medlemmer af Europa-Parlamentet vælges ved direkte almindelige, frie og hemmelige valg;
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Kirgisistan

P7_TA(2010)0149

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om situationen i Kirgisistan

(2011/C 81 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Kirgisistan og Centralasien, navnlig beslutningen af 12. maj 2005,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien,
- der henviser til erklæringen af 7.-8. april 2010 fra næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om situationen i Kirgisistan,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (udenrigsanliggender) af 26. april 2010,

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til EU's erklæring af 22. april 2010 på mødet i OSCE's Permanente Råd om situationen i Kirgisistan,
 - der henviser til EU's strategi for et nyt partnerskab med Centralasien, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 21.-22. juni 2007,
 - der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Kirgisistan, som trådte i kraft i 1999,
 - der henviser til Det Europæiske Fællesskabs regionale strategidokument om bistand til Centralasien for 2007-2013,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at det er både i Centralasiens befolknings og Den Europæiske Unions interesse, at der sker fremskridt i retning af stabilitet og et højere niveau for demokratisk og menneskelig udvikling, menneskers sikkerhed og bæredygtig vækst i hele området,
- B. der henviser til, at Kirgisistan er medlem af OSCE og som sådant forpligtet til at overholde de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettighederne og retsstatsprincippet samt til at leve op til OSCE's demokratiske standarder,
- C. der henviser til, at Kurmanbek Bakijev, som for første gang blev præsident i 2005 efter den såkaldte tulipanrevolution, blev genvalgt sidste år til endnu en præsidentperiode ved et valg, som ifølge uafhængige observatører var skæmmet af omfattende svindel; der henviser til, at Bakijevs styre efter en række indledende demokratiske tiltag har udviklet sig i autoritær og undertrykkende retning,
- D. der henviser til, at de kirgisiske tropper den 7. april 2010 intervererede ved brug af kugler, tåregas og chokgranater mod en mængde protesterende personer, der var samlet foran præsidentbygningen i Bisjkek, og derefter stormede regeringsbygninger for at demonstrere mod kraftige prisstigninger på elektricitet og varme med 80 omkomne og mere end 500 sårede til følge,
- E. der henviser til, at præsident Bakijev blev tvunget til at flygte fra hovedstaden, og at hans embede blev overtaget af en midlertidig regering ledet af oppositionslederen Roza Otunbajeva, som udstedte et dekret om magtovertagelsen og en befaling om overholdelse af den kirgisiske forfatning og opløste parlamentet, der henviser til, at Bakijev, efter at have forsøgt at fastsætte betingelserne for sin tilbagetræden en uge efter opstanden, har forladt landet og er rejst til Kasakhstan i henhold til en aftale, som er indgået med Rusland, USA og Kasakhstan,
- F. der henviser til, at Kirgisistan vækker særlig interesse i USA og Rusland på grund af sin strategiske beliggenhed tæt på Afghanistan og Ferganadalen, som udgør det geografiske, politiske og økonomiske midtpunkt i Centralasien; der henviser til, at transitcentret i Manas, der drives af det amerikanske militær, spiller en central rolle i det nordlige distributionsnet for forsyninger til NATO-tropperne i Afghanistan, og at Rusland også har en vigtig militærbase i Kirgisistan,
- G. der henviser til, at forholdet mellem EU og Centralasien er af afgørende betydning som følge af de fælles udfordringer med hensyn til energi, kampen mod klimaændringer, kontrol med narkotikahandel og kampen mod terrorisme,

Torsdag, den 6. maj 2010

- H. der henviser til, at den geopolitiske konkurrence i regionen har et betydeligt destruktivt potentiale, men samtidig i høj grad indebærer overlapning af interesser i relation til Afghanistan og den voksende islamiske radikaliserings, hvilket giver mulighed for at reducere denne konkurrence og skabe enighed om, at der er behov for bedre styreformer,
- I. der henviser til, at EU er nødt til altid at stå ved sin forpligtelse til at integrere menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet i alle aftaler med tredjelande og til at fremme demokratiske reformer gennem konsekvente politikker, der øger EU's troværdighed som regional aktør,
- J. der henviser til, at EU's tilstedeværelse i Kirgisistan, hovedsagelig som bistandsdonor, er betydelig og sætter EU i en god position til at påtage sig en større rolle til støtte for landet,
- K. der henviser til, at Kommissionen og Rådet er i færd med at revidere strategien for Centralasien og at udarbejde en rapport, der vil blive forelagt på Det Europæiske Råds møde i juni,
1. udtrykker sin dybeste bekymring over situationen i Kirgisistan og tilkendegiver sin medfølelse med familierne til alle ofre for de tragiske begivenheder;
2. opfordrer alle parter til at standse volden, vise tilbageholdenhed og gøre sig alle bestræbelser på at indlede en ægte dialog med henblik på at skabe stabilitet og tilvejebringe betingelserne for en fredelig tilbagevenden til en demokratisk og forfatningsmæssig samfundsorden;
3. understreger, at sammenhængende og stabile forfatningsmæssige rammer ud fra et institutionelt perspektiv er af afgørende betydning for at forebygge fremtidig social uro og sikre det kirgisiske folk en fredelig fremtid; hilser ud fra dette synspunkt den midlertidige regerings samarbejde med Venedigkommissionen velkomment;
4. bemærker de første skridt, som den midlertidige regering har taget for at genoprette demokratiet, navnlig for så vidt angår planerne om at udarbejde en ny forfatning og se nærmere på Bakijevs revision, der koncentrerer vidtgående beføjelser hos præsidenten;
5. bifalder i denne forbindelse den midlertidige regerings erklæring om, at der vil blive afholdt folkeafstemning om den nye forfatning den 27. juni 2010 og nyt parlamentsvalg den 10. oktober 2010 for at styrke demokratiet og den politiske ansvarlighed; opfordrer den midlertidige regering til at overholde Kirgisistans internationale forpligtelser og sikre frie og retfærdige valg;
6. fremhæver betydningen af et aktivt samarbejde med den midlertidige regering med henblik på at undersøge og udnytte mulighederne for at fremme god regeringsførelse, retssystemets uafhængighed og andre af EU's politiske mål, der er fastlagt i strategien for Centralasien, samt for at lette de internationale finansielle institutioners inddragelse og virksomhed;
7. opfordrer til en international undersøgelse af begivenhederne under ledelse af FN med henblik på at fastslå ansvar og mangler og yde bistand til de kirgisiske retsmyndigheder og opfordrer i denne forbindelse indtrængende den midlertidige regering til at anmode om bistand fra OHCHR for at sikre, at undersøgelserne af begivenhederne den 6.-7. april 2010 er grundige, upartiske og troværdige;

Torsdag, den 6. maj 2010

8. påpeger, at tulipanrevolutionen i 2005 havde skabt store forventninger i det kirgisiske samfund om demokratiske reformer, der aldrig blev til noget; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udvise konsekvens og gennemslagskraft og bruge denne mulighed til at bistå Kirgisistans midlertidige regering og i samarbejde med alle aktører og det kirgisiske civilsamfund hjælpe myndighederne i deres forsøg på at skabe demokratiske reformer og forbedre menneskers livskvalitet gennem national udvikling og styrkelse af borgernes indflydelse;
9. bemærker, at den betydelige mangel på ressourcer i Kirgisistan og landets sårbarhed gør det stærkt afhængigt af støtte udefra; bemærker endvidere, at der i de omkringliggende lande i høj grad mangler eksempler på demokratiske, velfungerende styreformer og en positiv social udvikling; understreger i denne forbindelse, at den internationale bistand vil være af afgørende betydning;
10. henleder opmærksomheden på den indbyrdes påvirkning mellem udviklingen i Kirgisistan og udviklingen på regional og internationalt plan; er overbevist om, at Ruslands, USA's og andre stormagters interesser i vidt omfang overlapper hinanden, særlig i relation til Afghanistan og den voksende islamiske radikaliserings i området, herunder i Kirgisistan; mener, at denne omstændighed burde gøre det muligt at begrænse den geopolitiske konkurrence og i stedet søge efter synergier; mener, at en succes på dette område yderligere ville indvirke positivt på de internationale forbindelser og den internationale sikkerhed;
11. opfordrer Kommissionens næstformands/Unionens højtstående repræsentants særlige repræsentant for Centralasien til nøje at følge situationen, yde bistand og fremme genoptagelsen af dialogen mellem alle dele af det kirgisiske samfund;
12. opfordrer Kommissionen og Rådet til omgående at undersøge, om betingelserne for iværksættelse af et internationalt koordineret stort nyt bistandsprogram for Kirgisistan er til stede eller kan skabes, ikke mindst i betragtning af hvor stor vægt den midlertidige kirgisiske regering tilsyneladende lægger på demokratisering og god regeringsførelse; mener, at EU, hvis det skønnes, at der er tilstrækkelige positive betingelser til stede, bør gå forrest med hensyn til at arrangere en international donorkonference for Kirgisistan;
13. opfordrer til udstrakt anvendelse af stabilitetsinstrumentet; understreger behovet for at bistå Kirgisistan med at løse sine sociale og økonomiske problemer; anmoder Kommissionen om at udarbejde forslag om omfordeling af midler under instrumentet for udviklingssamarbejdet for at sikre, at EU's svar – såvel på kort som på mellemlang sigt – i forhold til den nye situation i Kirgisistan bliver af passende størrelse; understreger, at der bør lægges særlig vægt på løsning af problemer inden for uddannelse, sundhed og vandforsyning;
14. fastholder, at Den Europæiske Unions bistand skal være forenelig med indsatsen for bekæmpelse af korruption, øgede uddannelsesmuligheder og med en politik for forbedrede levevilkår for at skabe gunstige betingelser for beskyttelse mod udvikling af ekstremisme;
15. opfordrer Kommissionen til under hensyntagen til den aktuelle situation at undersøge, om det er nødvendigt at sende humanitær nødhjælp;
16. ser frem til gennemgangen af de fremskridt, der er gjort med at gennemføre EU-strategien for området, og opfordrer til, at der gøres en indsats for at gøre den mere troværdig, konkret og sammenhængende;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den midlertidige regering i Kirgisistan, De Forenede Nationers generalsekretær, OSCE's generalsekretær og Europarådets generalsekretær.
-

Torsdag, den 6. maj 2010

Standardisering af elektriske køretøjer

P7_TA(2010)0150

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om elkøretøjer

(2011/C 81 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's genopretningsplan, særlig »grøn bil«-initiativet, fra november 2008,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, der fastsætter en minimumstærskel på 10 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner,
- der henviser til handlingsplanen om mobilitet i byerne af 30. september 2009,
- der henviser til det Rådets uformelle møde, der blev afholdt i San Sebastian den 9. februar 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020 – en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« af 3. marts 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en europæisk strategi for rene og energieffektive køretøjer af 27. april 2010,
- der henviser til spørgsmålene af 16. februar 2010 til Rådet og Kommissionen om elbiler (O-0019/2010 – B7-0016/2010, O-0020/2010 – B7-0015/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at udfordringerne med klimaændringer, CO₂-emissioner og andre forurenende stoffer samt de svingende brændstofpriser har ført til teknologisk udvikling af batterier og energilagringssystemer og til en større bevidsthed om disse spørgsmål, der alle har skabt et gunstigt klima for udviklingen af elkøretøjer i hele verden,
- B. der henviser til, at elkøretøjer er en vigtig innovation med et højt markedspotentiale, særlig i det lange løb, og der henviser til, at evnen til at træde hurtigt ind på dette marked med produkter af høj kvalitet og en generel grad af standardisering vil være afgørende for, hvem der i fremtiden bliver førende på markedet,
- C. der henviser til, at elkøretøjer bidrager til Europa 2020-prioriteterne vedrørende udvikling af en økonomi baseret på viden og innovation og fremme af en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi,
- D. der henviser til, at EU's konkurrenceministre på Rådets uformelle møde, der blev afholdt i San Sebastian den 9. februar 2010, enedes med Kommissionen om nødvendigheden af, at EU følger en fælles strategi for elkøretøjer,

Torsdag, den 6. maj 2010

- E. der henviser til, at der er flere politiske grunde til at innovere fremdriftssystemer (elektriske eller hybrider), herunder navnlig:
- i) reduktion af CO₂- og forurenende emissioner,
 - ii) reduktion af lydgener,
 - iii) forbedring af energieffektiviteten og potentiel anvendelse af vedvarende energikilder,
 - iv) knaphed og svingende økonomiske omkostninger ved fossile energikilder,
 - v) fremme af innovation baseret på teknologisk lederskab, som kan give den europæiske industri mulighed for at blive genoprettet i forhold til den nuværende økonomiske situation og sikre dens generelle industrielle konkurrenceevne i fremtiden,
- F. der henviser til, at elkøretøjer og plug-in-hybrider takket være det gennemsnitlige energimix i EU med henblik på produktion af eksisterende elektrisk energi i Europa er en stor mulighed i den bredere strategi for at bremse CO₂-emissioner, og der henviser til, at overgangen til en effektiv energi og et bæredygtigt transportsystem skal være en prioritet for EU, hvis vi ønsker at nå målet om et væsentligt lavere kulstofindhold i transportsystemet senest i 2050,
- G. der henviser til, at der er en række udfordringer, der skal løses for at støtte en vellykket introduktion af elkøretøjer på markedet, herunder navnlig:
- i) de høje omkostninger forbundet med elkøretøjer, der for det meste skyldes omkostningerne ved batterier
 - ii) behovet for yderligere forskning og udvikling for at forbedre elkøretøjernes egenskaber og reducere deres omkostninger
 - iii) kundernes accept med hensyn til omkostninger, rækkevidde og genopladningstid
 - iv) en passende genopladningsinfrastruktur
 - v) europæisk og global standardisering, f.eks. af grænseflader mellem køretøjer og genopladningsinfrastruktur
 - vi) vugge til grav-emissioner fra elkøretøjer,
- H. der henviser til, at der er et bekræftet potentiale i elkøretøjer i form af lagerkapacitet, der giver mulighed for forbedringer i anvendelsen af vedvarende energikilder i lyset af fordele ved de intelligente net,
- I. der henviser til, at meddelelsen om rene køretøjer kort nævner industriens behov for nye færdigheder i forbindelse med overgangen fra konventionelle køretøjer til elkøretøjer, mens den ikke kommer ind på konsekvenserne af denne overgang for beskæftigelsen, og der henviser til, at en koordineret tilgang vil være nødvendig for at imødegå de udfordringer, som bilindustriens arbejdsstyrke står overfor,
- J. der henviser til, at der allerede er flere lande og regioner, der er begyndt at indføre opladningsinfrastrukturer for elkøretøjer,

Torsdag, den 6. maj 2010

- K. der henviser til, at EU's medlemsstater er begyndt at indføre nationale støtteprogrammer for elkøretøjer med henblik på deres optagelse på fællesmarkedet,
- L. der henviser til, at industrien og forskningen i konkurrerende lande har modtaget betydelig støtte, og der henviser til, at dette eksempel bør følges i EU,
- M. der henviser til, at revisionen af EU's politik for infrastrukturinvesteringer i 2010 giver en glimrende mulighed for at bevæge sig i retning infrastrukturinvesteringer i renere, avancerede teknologier, bl.a. intelligente net,
- N. der henviser til, at det store antal byer og byområder med høj befolkningstæthed i Europa giver gunstige betingelser for en hurtig iværksættelse af elkøretøjer, hvilket giver europæiske producenter mulighed for hurtigt at indtage en førende position på markedet,
- O. der henviser til, at produktionen af elkøretøjer kan bidrage til økonomisk genopretning og sikre langsigtet bæredygtighed for den europæiske bilindustri baseret på lavemissionskøretøjer,
1. bemærker det spanske formandskabs prioritering af udvikling af elkøretøjer i forbindelse med kampen mod klimaforandringer, og støtter Rådets (konkurrenceevne) beslutning om at opfordre Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan for rene og energieffektive køretøjer, herunder forbedringen af intelligente net, og glæder sig over Kommissionens meddelelse om en europæisk strategi for rene og energieffektive køretøjer af 27. april 2010;
 2. Opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge de nødvendige betingelser for eksistensen af et fælles marked for elkøretøjer og samtidig sikre en effektiv koordinering af politikker på EU-plan med henblik på at undgå de negative sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvenser af overgangen til et transportsystem med et lavere kulstofindhold og for endvidere at undgå tilstedeværelsen af uforenelige støtteordninger og standarder, der ikke er interoperable;
 3. understreger, at udviklingen af elkøretøjer bør være afbalanceret og udtænkt inden for rammerne af en fremtidig politik for bæredygtig mobilitet, hvor bl.a. reduktion af ulykker, arealanvendelse, færre trafikpropper, det samlede energiforbrug, CO₂-emissioner, støj og gasemissioner er afgørende, og understreger samtidig, at udviklingen af elektrisk mobilitet bør omfatte e-biler, e-cykler, sporvogne, tog osv.;
 4. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe fælles foranstaltninger vedrørende:
 - i. international – så vidt muligt – eller i det mindste europæisk standardisering af infrastrukturer og opladningsteknologier, herunder intelligente net, åbne kommunikationsstandarder og on-board-måleteknologi og interoperabilitet; disse indebærer anvendelse af nye teknologier i udviklingen af de nødvendige interoperable infrastrukturer i Europa for grænseoverskridende elektrisk mobilitet
 - ii. støtte til forskning og innovation med et prioriteret fokus på forbedring af batteri- og motorteknologi
 - iii. forbedring af elnet ved at indføre intelligente net og en bæredygtig produktionskapacitet med lav kulstofintensitet, navnlig gennem vedvarende energikilder

Torsdag, den 6. maj 2010

- iv. støtte til initiativer, der sikrer eksistensen af et fælles marked og udvikler regler for typegodkendelse på området energieffektive rene biler og frem for alt på trafiksikkerhedsområdet
 - v. koordinering af nationale støtteforanstaltninger og incitamenter til elkøretøjer
 - vi. fremme af foranstaltninger til at sikre konkurrenceevnen for den energieffektive rene bilindustri
 - vii. stærke bestemmelser om forebyggende foranstaltninger for så vidt angår sociale og beskæftigelsesmæssige spørgsmål;
5. opfordrer Kommissionen til at give en udførlig beregning af de samlede CO₂-emissioner fra elkøretøjer, idet der tages hensyn til de forventede ændringer i produktionen af elektricitet og lagringskapacitet frem til 2050;
6. understreger, at elkøretøjer repræsenterer et teknologisk gennembrud, der kræver integreret innovation og teknologiudviklingsstrategier gennem passende finansiering og fremme af forskning og udvikling samt innovation på en stadigt stigende række væsentlige områder som f.eks. batterier og infrastruktur (herunder integration med elnet); glæder sig i denne forbindelse over de miljøinnovative foranstaltninger, der er til rådighed for fabrikanten, men er bekymret over vanskelighederne i forbindelse med deres gennemførelse;
7. minder om Rådets (konkurrenceevne) konklusion af 1. marts 2010, hvori der henvises til det kommende forslag fra Kommissionen om en erhvervsorienteret europæisk forsknings- og innovationsplan, der vil supplere de nationale innovationsstrategier, herunder fremme af værktøjer og initiativer med et stærkt potentiale såsom lead markets og prækommercielle offentlige indkøb og bedre adgang til finansiering, især for SMV'er, gennem bedre mobilisering af risikokapitalinstrumenter;
8. anmoder EU-institutionerne og medlemsstaterne om gradvis at erstatte deres offentlige tjenesters flåde af køretøjer med forbrændingsmotor med elkøretøjer og derved stimulere efterspørgslen gennem offentlige indkøb; opfordrer EU-institutionerne til at etablere infrastrukturen, så snart standarderne er på plads;
9. minder om, at »grøn bil«-initiativet inden for rammerne af genopretningsplanen støtter udviklingen af nye og bæredygtige former for vejtransport, hvor elkøretøjer er blevet identificeret som et prioriteret;
10. støtter Kommissionens planer om senest i 2011 at fastsætte en europæisk standard for genopladning af elkøretøjer, som vil garantere interoperabilitet og infrastrukturernes sikkerhed, og forsvaret af fastsættelsen af tekniske standarder for opladningssystemer, herunder forskellige køretøjskategorier; opfordrer Kommissionen til at tilstræbe globale standarder, hvor det er muligt, og sikre, at opladningsstandarden tilskynder til moderne teknologier såsom intelligent opladning og åbne kommunikationsstandarder og er i overensstemmelse med mandater vedrørende intelligente målingsarkitekturer;
11. er overbevist om, at standardisering vil give mulighed for en enkel og ligetil godkendelsesproces og bidrage til at fremskynde markedsintroduktion og udbredelse af kulstoffattige køretøjer i EU, hvilket vil forbedre konkurrenceevnen i EU's mobilindustri gennem en reduktion af udviklingsomkostningerne for producenter og et lavere kulstofindhold i vejtransporten;
12. understreger, at standardisering af elkøretøjer, infrastrukturer og opladningsmetoder ikke bør hindre yderligere innovation, navnlig inden for elektrisk mobilitet eller konventionelle motorer;

Torsdag, den 6. maj 2010

13. opfordrer til harmoniserede krav for godkendelse af elkøretøjer med særlige krav til sundhed og sikkerhed for både arbejdstagere og slutbrugere, og til, at kravene indgår i rammerne for EU's typegodkendelse af køretøjer ved at give mandat til UNECE-regulativ 100; støtter kraftigt Kommissionens forslag om en revision af kollisionssikkerhedskravene for elkøretøjer og den opmærksomhed, det giver spørgsmålet om elkøretøjers sikkerhed for bløde trafikanter;

14. glæder sig over Kommissionens forslag om inden udgangen af 2010 at fremlægge koordinerede retningslinjer for incitamenter til køb af elkøretøjer; opfordrer endvidere Kommissionen og Rådet til at sørge for en passende pakke af incitamenter til gennemførelse af et omfattende opladningsnetværk med harmoniserede elkøretøjsmodeller;

15. understreger, at offentlige støttepakker til virksomheder skal være knyttet til et klart sæt af sociale, teknologiske, økonomiske og miljømæssige effektivitetskriterier, og opfordrer Kommissionen til at foretage en effektiv efterfølgende evaluering af en sådan finansiel støtte;

16. opfordrer Kommissionen til at give en europæisk sektoropdelt struktur mulighed for at forvalte den sociale overgang i forbindelse med i en kulstoffattig mobilitetspolitik og til at koordinere foregribende foranstaltninger for at sikre en bæredygtig genopretning i bilindustrien og mindske eventuelle sociale konsekvenser; kræver, at der tages effektive skridt til at foregribe ændringer i bilsektoren og forsyningskæden i samarbejde med alle interessenter, bl.a. gennem relancering af CARS 21-plattformen med en specifik arbejdsgruppe om sociale spørgsmål;

17. opfordrer medlemsstaterne til at sikre fuld udnyttelse af globaliseringsfonden og andre strukturfonde såsom Den Europæiske Socialfond for at give incitamenter til omskoling og målrettede uddannelsesinitiativer, og opfordrer til yderligere omlægning af sektorspecifikke uddannelsesstrukturer med henblik på at opfylde de nye kvalifikationsbehov som følge af denne teknologi;

18. glæder sig over Kommissionens planer om at etablere et europæisk udvalg for sektorspecifikke kvalifikationer med det formål at skabe et netværk af medlemsstaternes nationale observationsorganer;

19. forsvaret oprettelsen af en fælles informationsplatform og koordinationsindsats blandt europæiske aktører, projekter og initiativer og oprettelsen af et internationalt observationsorgan (på globalt niveau) for elektrisk mobilitet med fokus på forretningsmodeller, køretøjs- og opladnings- teknologier og integration med intelligente elnet, der samler de mest relevante interessenter, industrielle og /eller politiske initiativer;

20. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle den nødvendige langsigtede finanspolitik til fremme af energieffektive rene køretøjer, og anmoder Kommissionen om at fastsætte en langsigtet fælles vision om spørgsmål som f.eks. CO₂-relaterede politikker, foregribende strukturelle ændringer, der skyldes overgangen fra konventionelle brændstoffer til elektricitet, og fremme af anvendelsen af vedvarende energi;

21. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og den elektriske mobilindustri til at overveje elkøretøjers ressourcemæssige, energimæssige og miljømæssige balance i hele deres livscyklus, fra produktion til bortskaffelse, herunder genanvendelse og genbrug af batterier;

22. henleder opmærksomheden på tilgængeligheden af de nødvendige råmaterialer til produktion af batterier og komponenter, hvilket rejser spørgsmålet om øgede produktionsomkostninger og EU's afhængighed; opfordrer industrien til at bestræbe sig på at gøre bedre brug af de disponible midler, og opfordrer Kommissionen til at finansiere anvendt forskning under de nuværende og fremtidige rammeprogrammer for de råvarer, der anvendes til elektriske batterier, og opfordrer til at tilskynde til at danne et bedre netværk mellem EU's geologiske undersøgelser og fremme færdigheder og teknologier inden for denne sektor, hvilket vil styrke søgningen efter nye råstofforekomster;

Torsdag, den 6. maj 2010

23. støtter Kommissionens forslag om at iværksætte informationskampagner for forbrugere om fordelene, mulighederne og de praktiske aspekter ved elkøretøjer;

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, arbejdsmarkedets parter og industrien.

Gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer

P7_TA(2010)0151

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om forordningen om gruppefritagelse for motorkøretøjer

(2011/C 81 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union samt artikel 101, stk. 1 og 3, artikel 103, stk. 1, og artikel 105, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter benævnt EUF-traktaten),
- der henviser til Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler og samordnet praksis ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis ⁽³⁾ (generel forordning om gruppefritagelse fra vertikale aftaler, herefter benævnt »gældende generel forordning om gruppefritagelse«),
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen ⁽⁴⁾ (forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer, herefter benævnt »gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽⁵⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽⁶⁾,
- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (ny generel forordning om gruppefritagelse fra vertikale aftaler, herefter benævnt »ny generel forordning«), som blev offentliggjort til høring den 28. juli 2009 på Kommissionens websted,

⁽¹⁾ EFT 36 af 6.3.1965, s. 533.

⁽²⁾ EFT L 382 af 31.12.1986, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 336 af 29.12.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om anvendelse af traktatens artikel 101, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen (ny forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer, herefter benævnt »ny forordning om gruppefritagelse«), som blev offentliggjort til høring den 21. december 2009 på Kommissionens websted,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for vertikale begrænsninger ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forklarende tryksag om salg og service i forbindelse med motorkøretøjer i Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 81, stk. 3 ⁽²⁾,
- der henviser til udkast til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for vertikale begrænsninger, som blev offentliggjort til høring den 28. juli 2009 på Kommissionens websted,
- der henviser til udkast til Kommissionens meddelelse om supplerende retningslinjer for vertikale begrænsninger i aftaler om salg og reparation af motorkøretøjer og distribution af reservedele til motorkøretøjer, som blev offentliggjort til høring den 21. december 2009 på Kommissionens websted,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 »Tænk småt først«. En »Small Business Act« for Europa (KOM(2008)0394),
- der henviser til Kommissionens evalueringsrapport om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1400/2002 om salg og service i forbindelse med motorkøretøjer og arbejdsdokumenterne hertil, som blev offentliggjort i maj 2009 på Kommissionens websted (herefter benævnt »evalueringsrapport«),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. juli 2009 om den fremtidige konkurrenceretlige ramme for motorkøretøjsbranchen (KOM(2009)0388) og arbejdsdokumenterne hertil,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. marts 2010 om Kommissionens meddelelse: Den fremtidige konkurrenceretlige ramme for motorkøretøjsbranchen (INT/507 - CESE 444/2010),
- der henviser til de forskellige interesserede parter bidrag, som blev tilsendt Kommissionen i perioden med offentlige høringer og offentliggjort på Kommissionens websted, samt de holdninger, som de interesserede parter gav udtryk for på det fælles møde i ECON- og IMCO-Udvalget den 19. oktober 2009 og ECON-Udvalgets workshop den 12. april 2010, som begge omhandlede forordningen om gruppefritagelse for motorkøretøjer,
- der henviser til sin beslutning af 30. maj 2002 om udkast til Kommissionens forordning om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsindustrien (2002/2046(INI) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT C 291 af 13.10.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 101 af 27.4.2004, s. 97.

⁽³⁾ EUT C 187 E af 7.8.2003, s. 149.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2008 om CARS 21: En konkurrencevenlig lovramme for automobiler (2007/2120(INI)) ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om fremtiden for automobilindustrien ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om beretning om konkurrencepolitikken 2008 (2009/2173(INI)) ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at distributionsaftaler på EU-niveau reguleres gennem to adskilte retlige rammer, nemlig et direktiv om samordning af medlemsstaternes lovgivning vedrørende handelsagenturaftaler (direktiv 86/653/EØF, det såkaldte handelsagenturdirektiv) på den ene side og to gruppefritagelsesforordninger inden for konkurrenceret for så vidt angår vertikale aftaler om distribution på den anden (den gældende generelle forordning om gruppefritagelse og den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer),
- B. der henviser til, at Kommissionen i 1999 i den gældende generelle forordning om gruppefritagelse definerede en kategori af vertikale aftaler, som efter dens opfattelse normalt opfylder de i EUF-traktatens artikel 101, stk. 3, fastsatte betingelser for fritagelse fra forbuddet om konkurrencebegrænsende klausuler og metoder,
- C. der henviser til, at motorkøretøjsbranchen har været genstand for en særlig konkurrenceretlig ramme siden i midten af 80'erne,
- D. der henviser til, at Kommissionen i 2002 mente, at motorkøretøjsbranchen ikke burde være omfattet af ordningen under den gældende generelle forordning om gruppefritagelse, idet der stadig var behov for særlige bestemmelser til at behandle de særlige konkurrenceproblemer, som den havde påpeget i denne branche, navnlig en oligopolistisk situation på det europæiske bilmarked; der henviser til, at Kommissionen på daværende tidspunkt mente, at konkurrencen mellem bilproducenterne var lav,
- E. der henviser til, at Kommissionen derfor vedtog at indføre mere skærpede regler for denne sektor i den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer, navnlig særlige markedsandelstærskler og yderligere alvorlige begrænsninger og betingelser,
- F. der henviser til, at anvendelsesområdet for den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer omfatter tre forskellige produktmarkeder: a) nye motorkøretøjer (primært marked), b) reservedele til motorkøretøjer (eftermarked) og c) reparations- og vedligeholdelsesydelser (eftermarked); der henviser til, at motorkøretøjer omfatter både personbiler og erhvervskøretøjer,
- G. der henviser til, at både den gældende generelle forordning om gruppefritagelse og den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer udløber den 31. maj 2010; der henviser til, at Kommissionen har iværksat proceduren for revision af begge forordninger og deres ledsagende retningslinjer,
- H. der henviser til, at Kommissionen nu mener, at markederne for salg af nye motorkøretøjer er særdeles konkurrenceprægede, og at koncentrationsniveauerne har været faldende; der henviser til, at Kommissionen også mener, at adgangsbarriererne er lave i dette marked, og at der har været en hurtig vækst i nytillkomne aktører fra det østlige Asien som følge af en aggressiv prisfastsættelse,
- I. der henviser til, at Kommissionen som følge heraf bemærker, at detailpriserne for personbiler har været faldende; der henviser til, at Kommissionen derimod bemærker, at konkurrencen på reparations- og vedligeholdelsesmarkedet stadig er meget begrænset, og at priserne er meget høje for visse typer af reservedele,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0007.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0186.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0050.

Torsdag, den 6. maj 2010

- J. der henviser til, at Kommissionen foreslår, at der ikke længere er behov en særlig gruppefritagelse for køb og salg af nye motorkøretøjer (primært marked), og at den nye generelle forordning om gruppefritagelse vil blive anvendt på det primære marked efter en forlængelse på tre år; der henviser til, at den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer indtil den 31. maj 2013 fortsat vil finde anvendelse på det primære marked,
- K. der henviser til, at Kommissionen også foreslår at vedtage særlige retningslinjer for fortolkning og anvendelse for motorkøretøjsbranchen både for det primære marked og eftermarkedet,
- L. der henviser til, at Kommissionen for eftermarkedet (reservedele til motorkøretøjer, reparations- og vedligeholdelsesydelser) foreslår indførelse af en særlig gruppefritagelsesforordning, den nye gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer,
- M. der henviser til, at det er uomtvisteligt, at hovedparten af virksomhederne inden for handel med motorkøretøjer og reparationsydelser har givet udtryk for deres alvorlige bekymringer med hensyn til en midlertidig suspension eller en kortvarig forlængelse af den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer, idet den vil føre til yderligere skævvridning af magtbalancen mellem producenterne og resten af værdikæden i motorkøretøjsbranchen og kun vil være til fordel for en mindre del af store køretøjsproducenter,
- N. der henviser til, at adskillige repræsentanter for reservedelsmarkedet samt service- og reparationsbranchen har givet udtryk for deres støtte til et nyt regelsæt for eftermarkedet som et væsentligt fremskridt sammenlignet med den gældende forordning om gruppefritagelse,
- O. der henviser til, at det primære marked og eftersalgsmarkedet ikke gensidigt udelukker hinanden, og at mange uafhængige forhandleres kommercielle rentabilitet afhænger af deres fleksibilitet til både at sælge og reparere køretøjer,
- P. der henviser til, at EU for øjeblikket er stillet over en ekstraordinær finansiel og økonomisk krise samt høje arbejdsløshedsprocenter; der henviser til, at EU bør fremme en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, som har til formål at mindske fattigdom; der henviser til, at Europas automobilindustri er en vigtig sektor i den europæiske økonomi, idet den bidrager til beskæftigelse, innovation og hele økonomiens konkurrenceevne; der henviser til, at denne sektor har været særdeles hårdt ramt af den nuværende krise og er blevet støttet med statslige indgreb i adskillige medlemsstater,
- Q. der henviser til, at flermærkebestemmelser finder anvendelse på salg og distribution under samme tag, i adskilte udstillingslokaler på det samme område eller i separate bygninger,
1. glæder sig over, at Kommissionen har iværksat flere offentlige høringer om revision af både den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer og den gældende generelle forordning om gruppefritagelse, og værdsætter, at Kommissionen har sendt Parlamentet evalueringsrapporten om anvendelsen af den gældende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer;
 2. opmuntrer Kommissionen til i en åben og gennemsigtig ånd at arbejde proaktivt sammen med Parlamentet samt til at informere og fremsende lovgivningsmæssige, lovforberedende og ikke-lovgivningsmæssige dokumenter til Parlamentet på et tidligt tidspunkt, hvilket kommissær Almunia forsikrede om under sin høring som indstillet medlem af Kommissionen;
 3. understreger, at en sådan fremgangsmåde ville give plads til grundige drøftelser mellem parlamentsmedlemmerne og øge kommissionsafgørelsens demokratiske legitimitet;
 4. opfordrer Kommissionen til klart at præcisere, om den for at sikre gennemsigtig udarbejdelse af den endelige forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer og den endelige generelle forordning om gruppefritagelse har til hensigt at indarbejde nogle af de interesserede parter bidrag i den endelige forordning, og i givet fald hvilke;

Torsdag, den 6. maj 2010

5. understreger, at det er nødvendigt at opstille generelle betingelser med henblik på at gøre EU's motorkøretøjsindustri, herunder både motorkøretøjs- og reservedelsproducenter, bæredygtige og sætte den i stand til at forblive økonomisk effektiv og på forkant med den teknologiske, miljømæssige og sociale innovation; understreger betydningen af at finde frem til en balance mellem konkurrencekrav og intellektuel ejendom både på det indre marked og i forhold til tredjelande;
6. er af den opfattelse, at den nye forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer bør betragtes som en del af en samlet tilgang til lovgivning på motorkøretøjsområdet;
7. minder om betydningen af retssikkerhed; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en fortegnelse over ofte stillede spørgsmål eller en forklarende tryksag for mere detaljeret at forklare markedsdeltagerne om den nye lovgivningsmæssige ramme;
8. påpeger, at forholdet mellem producenterne på den ene side og forhandlerne, tjenesteydere og andre relevante økonomiske aktører i motorkøretøjsbranchens forsyningskæde på den anden skal undersøges grundigt under hensyntagen til deres uensartede økonomiske magt som handelspartnere;
9. understreger, at der er behov for at sikre, at små og mellemstore aktører i motorkøretøjsbranchens forsyningskæde deltager på gunstige vilkår; understreger betydningen af at vedtage en solid lovgivningsmæssig ramme, der effektivt kan forebygge enhver form for misbrug af dominerende stillinger og sikre, at der ikke sker en stigning i SMV'ers afhængighed af store producenter; minder om den betydning, som SMV'er har som udbydere af arbejdspladser, navnlig i økonomiske krisetider, og som garanter for nærhed, hvilket svarer til befolkningens ønsker, selv i tyndt befolkede områder;
10. kan ikke tilslutte sig, at der fjernes visse i den nuværende forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer fastlagte betingelser, der skal være opfyldt, for at en aftale kan fritages, nemlig kontraktuelle bestemmelser om flermærkeforhandling, opsigelse, varighed, bilæggelse af uoverensstemmelser, tvister og virksomhedsoverdragelser inden for nettet; minder navnlig om, at behovet for forenkling af betingelserne for virksomhedsoverdragelser er del af det første princip i Small Business Act; henleder opmærksomheden på den risiko for forbrugernes valgmuligheder og forhandlerens uafhængighed i forhold til producenterne, der ligger i krav om mærkeeksklusivitet; frygter, at disse klausuler kan falde ind under de forskellige nationale kontraktlovgivninger;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at distributørerne, herunder fra motorkøretøjsbranchen, nyder godt af samme aftalemæssig beskyttelse i hele EU som selvstændige handelsagenter; mener, at en sådan ensartethed kan opnås ved at ændre direktiv 86/653/EØF og delvis udvide dets anvendelsesområde til at omfatte alle distributionsaftaler;
12. understreger, at det navnlig i økonomiske krisetider er vigtigt at give mulighed for konkrete kommercielle alternativer til ejerskab, såsom leasing, for at tilfredsstille borgernes mobilitetsbehov; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at sikre, at den nye forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer og den nye generelle forordning om gruppefritagelse fastsætter de nødvendige betingelser, såsom definitionen af endelig bruger, for at give mulighed for, at sådanne kommercielle alternativer kan udvikles og bidrage til en sund konkurrence på markedet for motorkøretøjer;
13. kan ikke tilslutte sig en ikke-bindende adfærdskodeks, der fastsætter gensidige forpligtelser for franchise-forhandlere og deres leverandører, og som ikke vil udgøre en effektiv beskyttelse af forhandlerens interesser over for producenterne; mener, at en adfærdskodeks bør ledsages af en egentlig håndhævelsesmekanisme, nemlig adgang til en passende voldgiftsprocedure;

Torsdag, den 6. maj 2010

14. frygter, at Kommissionens målsætning om fortsat at fremme effektiv konkurrence på eftermarkedet for motorkøretøjer ved at behandle forbrugernes valgmuligheder og reel adgang for uafhængige markedsoperatører ikke kan opfyldes med denne reform; er enig med Kommissionen i, at konkurrencebetingelser på eftermarkedet for motorkøretøjer også har direkte konsekvenser for borgernes sikkerhed;

15. opfordrer Kommissionen til at bevare tærsklen på 30 % med hensyn til kravet om at købe reservedele for at bevare autoriserede reparatørs frihed til at købe reservedele fra andre kilder end motorkøretøjsproducenten og dermed undgå en tilbagevenden til nærmest tvungen levering, som vil forhøje prisen på reservedele og gøre indhug i andre reservedelsleverandørers aktivitet;

16. understreger, at de europæiske forbrugere og andre slutbrugere ikke bør møde nogen form for forhindring for købet af en bil til konkurrencedygtige priser, selv i store mængder og uafhængig af det distributionssystem, som leverandøren har valgt, og være i stand til selv at vælge, hvor og hvordan de får udført reparationer og vedligeholdelse;

17. minder i denne forbindelse om Parlamentets gentagne opfordringer til grønnere køretøjer og formanden for Kommissionens udtalelser om en grønnere økonomi; mener, at flermærkeforhandling samt let adgang til reparations- og vedligeholdelsesydelser bidrager til at nå målet om køretøjer med lavere emission, idet det er let at sammenligne køretøjer i forbindelse med bilkøb og køb af tilstrækkelig driftsikre køretøjer; gentager sin anmodning om en undersøgelse af effektiviteten af statsstøtte til motorkøretøjsbranchen med henblik på en såkaldt grøn konjunkturoppgang;

18. er bekymret over, at Kommissionens forslag til retningslinjer for motorkøretøjsbranchen ikke er tilstrækkelig præcise hvad angår sikring af, at tekniske oplysninger stilles til rådighed for uafhængige forhandlere i samme omfattende format som det, der er fastsat i forordning (EF) nr. 715/2007 og forordning (EF) nr. 595/2009; opfordrer endvidere Kommissionen til at opdatere definitionen af tekniske oplysninger på grundlag af de teknologiske fremskridt og sikre fortsat adgang til opdaterede ydelser og oplysninger om dele i umiddelbart tilgængelig elektronisk form;

19. opfordrer Kommissionen til at lade de nye eftermarkedsbestemmelser finde anvendelse fra den 1. juni 2010 uafhængig af eventuelle løsninger, der skal vedtages vedrørende salg af nye køretøjer;

20. opfordrer Kommissionen til at imødegå nye former for konkurrencestridige foranstaltninger, der binder kunderne, såsom enhver form for eftersalgsservice, der gøres afhængig af udelukkende at foretage reparationer og vedligeholdelse af et køretøj inden for mærkets eget net;

21. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at overvåge, hvordan den nye lovgivningsmæssige ramme for motorkøretøjsbranchen fungerer; opfordrer navnlig indtrængende Kommissionen til at gennemføre en grundig nyvurdering af konkurrencebetingelserne på det primære marked for motorkøretøjer inden forlængelsens udløb og i den forbindelse fokusere på betydningen af visse kontraktklausuler, såsom flermærkeforhandling, virksomhedsoverdragelser og grænsen for reservedele, samt på bestemmelserne i den foreslåede adfærdscodeks; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at lade alle lovgivningsmæssige muligheder stå åbne og træffe passende foranstaltninger, herunder en ny forlængelse af dele af forordningen om gruppefritagelse for motorkøretøjer eller revision af den generelle forordning om gruppefritagelse, hvis det viser sig, at konkurrencebetingelserne på navnlig det primære marked er blevet forværret i væsentlig grad;

22. understreger, at Kommissionen bør underrette Parlamentet om alle ændringer af den nye lovgivningsmæssige ramme, som den måtte påtænke at vedtage som følge af dens overvågning af markedet, og at Parlamentet bør høres i god tid, inden en sådan afgørelse træffes;

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag, den 6. maj 2010

Meddelelse fra Kommissionen: Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft

P7_TA(2010)0152

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Kommissionens meddelelse: »Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft« (2009/2103(INI))

(2011/C 81 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft« (KOM(2009)0291),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1350/2007/EF af 23. oktober 2007 om oprettelse af andet EF-handlingsprogram for sundhed (2008-2013) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om hvidbogen »Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013« ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om nedbringelse af forekomsten af kræft vedtaget den 10. juni 2008 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets henstilling 2003/878/EF af 2. december 2003 om kræftscreening ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin erklæring af 11. oktober 2007 om behovet for en omfattende strategi for bekæmpelse af kræft ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2006 om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juni 2003 om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 646/96/EF af 29. marts 1996 en handlingsplan for kræftbekæmpelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996 til 2000) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 301 af 20.11.2007, s. 3.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0477.⁽³⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Rådet for Den Europæiske Union, Rådets konklusioner om nedbringelse af forekomsten af kræft, 2876. samling i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik), Luxembourg, den 10. juni 2008.⁽⁵⁾ EUT L 327 af 16.12.2003, s. 34.⁽⁶⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 160.⁽⁷⁾ EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 11.⁽⁸⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 273.⁽⁹⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 611.⁽¹⁰⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til Rådets afgørelse 2004/513/EF af 2. juni 2004 om indgåelse af WHO's rammekonvention om bekæmpelse af tobaksrygning ⁽¹⁾,
 - der henviser til den europæiske kodeks for bekæmpelse af kræft: tredje udgave,
 - der henviser til World Cancer Report 2008 fra Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC),
 - der henviser til sin erklæring om hepatitis C ⁽²⁾,
 - der henviser til arbejdet i og konklusionerne fra den tværpolitiske interessegruppe »MEPs Against Cancer (MAC)«,
 - der henviser til artikel 184 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0121/2010),
- A. der henviser til kræft er i epidemisk vækst i hele verden på trods af de lægevidenskabelige fremskridt,
- B. der henviser til, at visse lande har haft held til at reducere antallet af kræfttilfælde takket være rygeforbudspolitikker, forbedret sekundær forebyggelse og behandling af visse former for kræft ⁽⁴⁾,
- C. der henviser til, at kræft ifølge Verdenssundhedsorganisationen er en af de vigtigste dødsårsager internationalt og tegnede sig for ca. 13 % af alle dødsfald i 2004,
- D. der påpeger, at kræft var den næstmest almindelige dødsårsag i 2006, hvor den var årsag til to ud af ti dødsfald blandt kvinder og tre ud af ti dødsfald blandt mænd, og at ca. 3,2 millioner EU-borgere hvert år får konstateret kræft; der henviser til, at de fleste dødsfald skyldes lungekræft, tarmkræft og brystkræft,
- E. der henviser til, at én ud af tre europæere ifølge skøn fra Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC) får konstateret kræft i løbet af sit liv, og at én ud af fire europæere dør af denne sygdom,
- F. der henviser til, at 3 millioner europæere ifølge prognoserne vil udvikle kræft i 2010, og næsten 2 millioner forventes at dø af denne sygdom, medens prognoserne for 2020 tyder på, at 3,4 millioner europæere vil udvikle kræft, og at over 2,1 millioner vil dø af sygdommen,
- G. der henviser til, at de hyppigste kræfttyper er forskellige for kvinder og mænd, idet kvinder hovedsagelig rammes af bryst-, livmoderhals-, livmoder-, æggeleder-, æggestok- og vaginalkræft, men også ofte af mave- og tarmkræft; der ligeledes henviser til, at hyppigheden af brystkræft er stigende blandt kvinder i mange europæiske lande, idet den også rammer yngre kvinder, og 275 000 kvinder får brystkræft i EU hvert år,

⁽¹⁾ EUT L 213 af 15.6.2004, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 247.

⁽³⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Jemal A, Ward E, Thun M (2010) Declining Death Rates Reflect Progress against Cancer. PLoS ONE vol. 5, nr. 3: s. e9584. doi:10.1371/journal.pone.0009584.

Torsdag, den 6. maj 2010

- H. der henviser til, at kampen mod kræft bør betragtes som en væsentlig del af sundhedsstrategien,
- I. der henviser til, at ca. 30 % af kræfttilfældene kan forebygges, og virkningerne reduceres, ved tidlig påvisning og behandling, medens effektiviteten af nationale screening-programmer for kvinder varierer og afhænger af dækningen af den kvindelige befolkning samt adgangen til og kvaliteten af mammo-grafi, behandling og andre faktorer,
- J. der henviser til, at børnekræft, som er den hyppigste sygdomsrelaterede dødsårsag blandt unge, har gode behandlingsmuligheder og en overlevelseshastighed på 80 %,
- K. der henviser til, at forebyggelse omfatter både den primære forebyggelse af selve forekomsten af kræft og den sekundære forebyggelse via screening og tidlig påvisning,
- L. der henviser til, at en effektiv primær forebyggelse i høj grad kan bidrage til at forbedre den generelle sundhedstilstand gennem befolkningsbaserede tiltag og foranstaltninger til fremme af sund livsstil,
- M. der henviser til, at forebyggelse omfatter både den primære forebyggelse af forekomsten af kræft, som kan opnås ved at reducere befolkningens udsættelse for kræftrelaterede forurenende stoffer i miljøet, og den sekundære forebyggelse via screening og tidlig påvisning,
- N. der henviser til, at hyppigheden af livmoderhalskræft (den næstmest almindelige type kræft hos kvinder efter brystkræft) kan forebygges ved en passende behandling som f.eks. profylaktiske vacciner mod kræftfremkaldende virusser,
- O. der henviser til, at kræft forårsages af mange faktorer på forskellige stadier, og at der derfor er behov for et paradigmeskift inden for kræftforebyggelse, således at der i lige så høj grad fokuseres på de genetiske og livsstilsrelaterede faktorer som på de erhvervs- og miljørelaterede faktorer, og at det sker på en måde, som afspejler det faktiske samspil mellem de forskellige faktorer frem for at fokusere på isolerede årsager,
- P. der henviser til, at miljøbetingede faktorer ikke kun omfatter tobaksforurenet luft og stråling, herunder overeksponering for UV-stråling, men også udsættelse for kemiske forurenende stoffer i fødevarer, luft, jord og vand, bl.a. på grund af industriprocesser, landbrugsmetoder eller indholdet af sådanne stoffer i f.eks. byggematerialer og forbrugsvarer,
- Q. der henviser til, at sygdommen primært er en følge af, at mennesker udsættes for kræftfremkaldende stoffer i det, de indånder, spiser og drikker eller kommer i kontakt med i deres personlige eller arbejdsmæssige miljø, og at vaner såsom tobaksforbrug samt kost- og motionsvaner - tillige med arbejds- og miljømæssige forhold - spiller en stor rolle i udviklingen af kræft,
- R. der henviser til, at mindst 10 % af de årlige kræftrelaterede dødsfald ifølge WHO direkte skyldes udsættelse for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen; der påpeger, at dette kunne undgås, hvis de kræftfremkaldende stoffer blev erstattet af mindre skadelige stoffer,
- S. der påpeger, at den hastige stigningstakt for nogle kræftformer som f.eks. testikelkræft og lymfekræft (non-Hodgkins) samt det faktum, at antallet af børnekræfttilfælde i Europa ifølge WHO er steget med 1 % om året i de seneste 20 år, viser, at der må være miljøbetingede faktorer på færde,
- T. der henviser til, at en effektiv sekundær forebyggelse med sigte på tidlig påvisning af sygdommen også kan yde et vigtigt bidrag til forbedring af såvel sygdomsforebyggelsen som sundhedstilstanden, og at det er blevet skønnet, at man ved at screene alle kvinder for livmoderhalskræft vil kunne nedbringe antallet af tabte leveår med over 94 %, og at man for hver 152 celleprøver (celleskrab), der foretages, kan vinde et leveår,

Torsdag, den 6. maj 2010

- U. der henviser til, at hormonforstyrrende kemiske stoffer kan have stor betydning for udvikling af kræft, f.eks. brystkræft og testikelkræft, og derfor kræver særlige tiltag,
- V. der påpeger, at bæredygtigheden af EU's sundhedssystemer på lang sigt står over for store udfordringer, hvoraf den vigtigste er den indvirkning, befolkningens aldring vil have på arbejdsstyrkebehovene og på de samlede sundhedsudgifter; hertil kommer, at nye teknologier, selv om de giver væsentlige fordele, kræver tilstrækkeligt kvalificeret personale og muligvis øgede udgifter,
- W. der henviser til, at forekomsten af bestemte kræftformer, som f.eks. livmoderhalskræft, er væsentligt højere blandt kvinder i visse migrantgrupper, og at det derfor er nødvendigt at sikre, at der forefindes programmer til forebyggelse og tidlig påvisning for netop disse højrisikogrupper,
- X. der henviser til, at befolkningens aldring er en af årsagerne til væksten i kræftbyrden i EU, at stigningen i forekomsten af kræft vil lægge yderligere pres på de offentlige finanser og på produktiviteten i den private sektor, og at en forbedring i sundhedsindikatorerne for kræft derfor også vil bidrage til at forbedre de langsigtede økonomiske indikatorer,
- Y. der henviser til, at udbredelsen af kræft hænger sammen med forhøjet levealder og med alderdom, og at stigningen i befolkningens levealder således vil udmønte i en tilsvarende stigning i forekomsten af kræft; denne tendens vil primært manifestere sig blandt ældre kvinder, eftersom kvinder stadig har højere forventet levealder end mænd, og det er derfor nødvendigt at sikre, at der står programmer for forebyggelse og tidlig påvisning af sygdommen til rådighed for ikke blot midaldrende, men også ældre kvinder, herunder de allerældste,
- Z. der henviser til, at EU og medlemsstaterne i henhold til Lissabontraktaten har delt kompetence hvad angår fælles problemer på folkesundhedsområdet, herunder beskyttelsen af den fysiske og mentale sundhed,
- AA. der henviser til, at kræftdødeligheden er højere i de nye medlemsstater end i EU-15,
- AB. der henviser til, at WHO skønner, at mindst en tredjedel af alle kræfttilfælde kan undgås, og at forebyggelse på lang sigt er den mest omkostningseffektive strategi for kræftkontrol, samt at det vurderes, at kræft kan forebygges ved at ændre eller undgå de største risikofaktorer som f.eks. rygning, overvægt, lavt indtag af frugt og grøntsager, fysisk inaktivitet og alkoholindtag, smitstoffer og udsættelse for visse kemiske stoffer og ioniserende stråling,
- AC. der påpeger, at dårlig ernæring, fysisk inaktivitet, fedme, tobak og alkohol er risikofaktorer, der deles med andre kroniske lidelser som f.eks. kredsløbssygdomme, type 2-diabetes og luftvejssygdomme, og at programmerne for forebyggelse af kræft derfor bør gennemføres som led i et overordnet program for forebyggelse af kroniske sygdomme,
- AD. der henviser til, at eksperter så tidligt som i 1987 udviklede den europæiske kodeks mod kræft som et evidensbaseret instrument til håndtering af forebyggelse,
- AE. der henviser til, at de overraskende og uacceptabelt store kvalitetsforskelle med hensyn til kræftbehandlingsfaciliteter, screeningprogrammer, evidensbaserede retningslinjer for bedste praksis, strålebehandlingsfaciliteter og adgang til lægemidler mod kræft er nogle af årsagerne til de store forskelle i chancen for at opnå fem års overlevelse, der gælder for de fleste kræftformer i Europa,

Torsdag, den 6. maj 2010

- AF. der henviser til, at der stadig er udbredt ulighed på sundhedsområdet i EU, og at dårligt stillede befolkningsgrupper med begrænset adgang til ressourcer, information og servicefaciliteter i højere grad er udsat for sundhedsrisici end socioøkonomisk bedre stillede,
- AG. der henviser til, at kræfttilfældene kan reduceres og kontrolleres ved at indføre evidensbaserede strategier for tidlig påvisning og behandling af kræftpatienter,
- AH. der henviser, at rygning skønnes at være årsag til 25 % af alle kræftdødsfald i EU; der henviser til, at rygning er årsag til mellem 80 % og 90 % af alle lungekræftdødsfald på verdensplan, og at stadig flere unge piger begynder at ryge, med en deraf følgende risiko for en fremtidig stigning i lungekræft hos kvinder,
- AI. der henviser til, at hyppigheden af leverkræft er mere end fordoblet i de seneste 20 år, og at der i 2006 var 50 300 nye kræfttilfælde i EU-27 og 45 771 kræftdødsfald, og at 75 % til 85 % af tilfældene af primær leverkræft ud over overvægt og alkoholindtag kan henføres til kronisk viral hepatitis (B eller C),
- AJ. der henviser til, at det er veldokumenteret, at livsstilen, herunder kostvanerne, har betydning for dannelsen af tumorer, og at opretholdelse af en god ernæringstilstand derfor bidrager til kræftpatienters overlevelseschancer (i det mindste for visse typer af tumorer) og livskvalitet,
- AK. der henviser til, at visse kræftformer kan forebygges, og helbredstilstanden generelt forbedres ved at anlægge en sundere livsstil, samt at kræfttilfælde kan helbredes, eller udsigterne til helbredelse væsentligt forbedres, hvis de opdages på et tidligt stadie,
- AL. der henviser til, at kræft hænger snævert sammen med social og økonomisk status, således at kræfttrikoen er højest i de lavest uddannede grupper, hvortil kommer, at patienter i de laveste socialklasser konsekvent har ringere overlevelseshastigheder end patienter i højere samfundslag,
- AM. der henviser til, at et korrekt udformet og administreret nationalt kræftkontrolprogram kan sænke kræfthyppigheden og -dødeligheden, i visse tilfælde med over 70 %, og forbedre kræftpatienternes liv, uanset hvor små budgetmidler et land råder over,
- AN. der henviser til, at der er store uligheder mellem medlemsstaterne for så vidt angår udviklingen, gennemførelsen og kvaliteten af kræftbekæmpelsesplaner,
- AO. der henviser til, at man via gennemførelse på landsplan af effektive befolkningsbaserede screeningprogrammer - i overensstemmelse med europæiske retningslinjer, hvor sådanne eksisterer - kan opnå en væsentlig forbedring af kvaliteten af og befolkningens adgang til screening, diagnosticering og behandling på kræftområdet og derigennem også en forbedret kontrol med kræften,
- AP. der henviser til, at der i øjeblikket er betydelige kvalitative forskelle i EU med hensyn til kræftscreening, tidlig påvisning og opfølgning; der henviser til, at forskellene især vedrører anvendelsen af procedurer for tidlig påvisning, som kan bidrage til en omkostningseffektiv og målbar reduktion af sygdommens virkninger,
- AQ. der henviser til, at nationale kræftregistre i alle medlemsstater er en forudsætning for at kunne tilvejebringe sammenlignelige kræftdata,

Torsdag, den 6. maj 2010

- AR. der påpeger, at effektiviteten af den fælles indsats kan forstærkes gennem et interinstitutionelt samarbejde,
- AS. der henviser til, at onkologi ikke er anerkendt som medicinsk speciale i alle medlemsstater, og at der er behov for vedvarende uddannelse af læger,
- AT. der henviser til, at den frie bevægelighed for personer, herunder arbejdstagere, er sikret i EU-retten, og at etableringsfriheden principielt bidrager til at sikre, at sundhedspersoner kan tage derhen, hvor der er størst brug for dem, hvilket kommer patienterne direkte til gode, samtidig med at man undgår de mange vanskeligheder, der er forbundet med at transportere patienter hen over landegrænser,
- AU. der henviser til, at fysisk sundhed er snævert forbundet med mental sundhed, og at denne sammenhæng for ofte overses i plejen af kræftpatienter og andre tjenestebrugere,
- AV. der henviser til, at kræftens komplekse karakter kræver en bedre kommunikation mellem de mange forskellige faggrupper i sundhedssektoren, der er beskæftiget med behandling af kræftpatienter, og at man ved hjælp af psykosocial og mental sundhedspleje kan forbedre kræftpatienters forventede levealder og livskvalitet,
- AW. der henviser til, at kræftpatienter for øjeblikket har ulige adgang til medicinsk information og har stærkt behov for at få mere information i alle faser af deres sygdom,
1. bifalder Kommissionens forslag om etablering af et europæisk partnerskab for indsatsen mod kræft for perioden 2009-2013, der skal støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at bekæmpe kræft ved at skabe en ramme for kortlægning og deling af viden, kapacitet og ekspertise inden for kræftforebyggelse og -kontrol og ved at inddrage de relevante aktører i hele Den Europæiske Union i en fælles indsats;
 2. finder, at en styrket indsats mod kræft på EU-plan giver mulighed for at fastsætte en ramme for en fælles indsats på nationalt, regionalt og lokalt plan, og at det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft bør supplere og videreudvikle det arbejde, der for øjeblikket udføres af EU's institutioner på sundhedsområdet, og forsøge at danne partnerskaber med andre tjenester og sektorer for at sikre en overordnet tilgang til forebyggelse og behandling af kræft;
 3. erkender, at sundhedsanliggender i henhold til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde primært henhører under medlemsstaterne, men fremhæver, at det er vigtigt at udarbejde en køreplan for Fællesskabet, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe fælles foranstaltninger og iværksætte en overordnet tilgang ved at medtage sundhedsanliggender i politikområder som uddannelse, miljø, forskning og socialpolitik;
 4. understreger, at der for at opnå et repræsentativt og effektivt partnerskab bør etableres et tættere samarbejde med de berørte parter, med deltagelse af civilsamfundet samt arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer på internationalt, europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan; understreger, at det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft bør samle de interessenter, der har en reel interesse i at forbedre sundhedsresultaterne, idet et sådant forums mulighed for at bidrage til udviklingen og udbredelsen af retningslinjer for bedste praksis ikke må undervurderes; understreger ligeledes, at partnerskabet bør etablere kommunikationskanaler med andre fora, f.eks. det europæiske forum for sundhedspolitik, for at sikre, at indsatsen mod kræft tager behørigt hensyn til andre problemer, som f.eks. sundhedsmæssige uligheder, sundhedsdeterminanter og sundhedspersonernes rolle, som alle har en klar indvirkning på prævalensen og behandlingen af kræft;

Torsdag, den 6. maj 2010

5. opfordrer Kommissionen og Rådet til at samarbejde med Europa-Parlamentet i et velkoordineret interinstitutionelt partnerskab med henblik på at mindske kræftbyrden under anvendelse af den lovhjæmmel, som Lissabontraktaten giver til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af den offentlige sundhed og forebyggelse af sygdomme; opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage hensyn til de forskellige formelle og uformelle strukturer, der findes for konsultationer med medlemmerne af Europa-Parlamentet;
6. opfordrer Kommissionen til at præcisere karakteren af og finansieringsmulighederne for det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft;
7. understreger, at en overordnet tilgang til kræft og tværfaglige team kan sikre en mere effektiv behandling af kræftpatienter, og at en integreret kræftbehandling, der tager behørigt hensyn til den psykosociale og mentale trivsel og støtte, udgør en væsentlig del af behandlingen, som også bør fremmes;
8. understreger, at der skal træffes særlige foranstaltninger med hensyn til sjældne og mindre almindelige former for kræft med det formål at fremskynde diagnosticering og at stille større ekspertise til rådighed i ekspertisecentre;
9. påpeger, at Lissabontraktaten giver Europa-Parlamentet og Rådet mulighed for, under anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, at vedtage tilskyndelsesforanstaltninger med henblik på beskyttelse og forbedring af folkesundheden;
10. mener, at partnerskabets succes vil afhænge af en optimal udnyttelse af de disponible midler, eftersom der ikke vil blive bevilget yderligere midler inden udløbet af den nuværende finansieringsramme (i 2013);
11. opfordrer medlemsstaterne til så hurtigt som muligt at etablere integrerede kræftplaner, da sådanne er en forudsætning for at kunne opfylde partnerskabets ambitiøse langsigtede mål om at nedbringe kræftbyrden med 15 % inden 2020;
12. opfordrer Kommissionen til at bygge på undersøgelser fra kræftpartnerskabet med hensyn til planerne for kræftkontrol og fremlægge et forslag til Rådets henstilling om planer for kræftkontrol; og opfordrer Kommissionen til på årsbasis at føre uafhængigt tilsyn med gennemførelsen af og fremskridtene med den henstilling, der vedtages;
13. understreger, at forebyggelse er den mest omkostningseffektive metode, eftersom en tredjedel af alle kræfttilfælde kan forhindres, og opfordrer indtrængende til, at der på systematisk og strategisk vis investeres flere ressourcer i både primær og sekundær forebyggelse; understreger betydningen af at opretholde investeringerne i sundhed, især gennem en forebyggende indsats, og finder, at Kommissionen og Rådet i denne henseende bør overveje yderligere foranstaltninger til sikring af et sundhedsforbedrende miljø, bl.a. på områderne tobak, ernæring og alkohol, samt bestemmelser til forbedring af mulighederne for fysisk aktivitet;
14. opfordrer partnerskabet til at sikre, at alle foranstaltninger i grupperne »Sundhedsfremme- og forebyggelse« og i »Forskning« indeholder et element om miljøbetingede faktorer, som ikke kun må defineres som tobaksforurenet luft og stråling, herunder overeksponering for UV-stråling, men også som farlige kemikalier, som befolkningen udsættes for indendørs og udendørs, herunder hormonforstyrrende stoffer;
15. mener, at nøglen til forebyggelse ligger i tackling af kræftens risikofaktorer, og opfordrer medlemsstaterne til at behandle dette som en prioritet;

Torsdag, den 6. maj 2010

16. påpeger, at der er et stigende behov for at fokusere på livskvaliteten for et stigende antal kroniske kræftpatienter, hvis sygdom ikke kan helbredes, men muligvis stabiliseres i en årrække;
17. understreger, at indsatsen for at udligne skævhederne i kræftbyrden bør omfatte en målrettet fremme af sundheds-, oplysnings- og forebyggelsesprogrammer samt indsamling af data fra befolkningsbaserede nationale kræftregistre og sammenlignelige, fuldstændige og nøjagtige registerdata om kræft;
18. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstater med høj kræftdødelighed til at reformere deres nationale kræftregistre for at fremskaffe de nødvendige data, således at politikkerne kan gøres mere målrettede på et mere velinformeret grundlag;
19. finder det stærkt påkrævet, at man som led i kræftpartnerskabet og i fremtidige EU-initiativer såsom en revideret udgave af Rådets henstilling om kræftscreening, ud over den generelle sundhedsfremme og indsatsen mod overvægt og alkoholindtag fokuserer på forebyggelse af og kontrol med sygdomme, som kan udvikle sig til kræft, for eksempel primær og sekundær forebyggelse samt om nødvendigt behandling af viral hepatitis;
20. understreger screeningens rolle som et af de vigtigste instrumenter i kampen mod kræft; opfordrer medlemsstaterne til at investere i kræftscreeningsprogrammer, og mener, at disse initiativer er mest effektive, når de stilles til rådighed for det størst mulige antal mennesker, og det sker regelmæssigt;
21. understreger, at der bør udvides en integreret (grundlæggende og klinisk) forskning i anvendelsen af ernæring til forebyggelse af kræft/behandlingen af fejlnæring, der kædes sammen med kræft, sammen med validerede og bredt accepterede retningslinjer for ernæringsmæssig støtte til kræftpatienter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at tilvejebringe midler til udvikling og validering af integreret forskning (grundlæggende og klinisk) i anvendelsen af ernæring til forebyggelse af kræft og behandling af fejlnæring i forbindelse med kræft samt til udvikling af almindeligt accepterede retningslinjer for ernæringsmæssig støtte til kræftpatienter for social- og sundhedsarbejdere i hele EU og opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til gennemførelse af sådanne retningslinjer;
22. understreger, at det er nødvendigt at revidere den europæiske kodeks mod kræft og promovere den på bredere og mere målrettet facon i EU-27, og at der bør gøres en særlig indsats over for nye medlemsstater inden for rammerne af det europæiske kræftpartnerskab;
23. opfordrer medlemsstaterne til at etablere en lovbestemt pligt til at bekendtgøre kræfttilfælde ved hjælp af en standardiseret EU-terminologi med det formål at gøre det muligt at bedømme forebyggelsen, screeningen, behandlingsprogrammerne, overlevelsesseraterne og dataenes sammenlignelighed fra én medlemsstat til en anden og på basis heraf udarbejde information rettet mod den brede offentlighed;
24. understreger, at kræfttilfældene kan reduceres og kontrolleres ved at indføre evidensbaserede strategier for tidlig påvisning og behandling af kræftpatienter, herunder i form af passende information, der kan øge kendskabet til fordelene ved screening hos dem, der kan drage nytte heraf; tilskynder i den forbindelse medlemsstaterne til at undersøge, hvorvidt screening for brystkræft af kvinder under 50 og over 69 år tjener et brugbart formål, og anmoder Kommissionen om at indsamle og analysere disse oplysninger;
25. understreger det presserende behov for at vedtage kvalitetsstandarder for behandlingen af kræft hos børn, der skal indføres og anvendes i hele EU-27;
26. opfordrer medlemsstaterne til at øge indsatsen for at gøre opmærksom på kønsspecifikke kræftsygdomme for at øge niveauet for forebyggelse og tilskynde til screening for disse sygdomme;

Torsdag, den 6. maj 2010

27. opfordrer Kommissionen til at yde støtte til videreudvikling af blod- og urinbaserede tests (biomarkørtests) inden for det syvende rammeprogram for forskning, idet der tages hensyn til, at disse tidlige diagnosticeringsprocedurer er lovende redskaber i afsløringen af forskellige typer af kræft (prostatakræft, tyktarmskræft, kræft i æggestokke, nyrer og blære);
28. mener, at de midler fra det syvende forskningsrammeprogram, der er afsat til kræftbekæmpelse, bør udnyttes mere effektivt, f.eks. gennem bedre koordination mellem de forskellige kræftforskningscentre i EU;
29. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udfylde sin støttefunktion ved at iværksætte fælles forskningsaktioner;
30. anmoder om en optrapning af støtten til forskning i forebyggelse af kræft, herunder forskning i virkningerne af skadelige kemikalier og miljøforurening, ernæring, livsstil, genetiske faktorer og samspillet mellem disse, og opfordrer til, at sammenhængen mellem kræft og potentielle risikofaktorer såsom tobak, alkohol og forekomsten af farmaceutiske og syntetiske hormoner i miljøet undersøges;
31. konstaterer, at den tjekkiske regering endnu ikke har ratificeret WHO's tobakskonvention, som trådte i kraft i februar 2005, og tilskynder den derfor til at gøre dette;
32. opfordrer til, at man i forbindelse med bioovervågning er særligt opmærksom på de vigtigste kilder til udsættelse for kræftfremkaldende stoffer, herunder især trafikken, udledningerne fra industrien, luftkvaliteten i store byer og udstrømningerne og overfladevandet i nærheden af affaldsbortskaffelsessteder;
33. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der træffes hurtigere foranstaltninger i henhold til EF-strategien for hormonforstyrrende stoffer;
34. understreger, at forskningsresultater bør omsættes til konkret handling så hurtigt som muligt, og at igangværende forskning ikke bør anvendes til at forsinke foranstaltninger mod faktorer, der vides eller formodes at forårsage eller fremme forekomsten af kræft;
35. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at vedtage politikker, der støtter de principper, der er omfattet af WHO's globale strategi for kost, fysisk aktivitet og sundhed, som blev lanceret i 2004;
36. mener, at der er brug for mere forskning vedrørende forbindelsen mellem kræft og køn såvel som specifik, men ikke fragmenteret forskning i arbejdsmiljøets betydning for kræft;
37. opfordrer Kommissionen til på enhver mulig måde at fremme princippet om forebyggelse, hvad angår såvel lægelig praksis som sundere livsstil, og at tilskynde medlemsstaterne til at investere flere af deres ressourcer i forebyggelse, herunder såvel primær forebyggelse (dvs. forebyggelse eller reduktion af faktorer, som forårsager eller fremmer forekomsten af kræft, såsom udsættelse for miljøforurenende stoffer) og sekundær forebyggelse i form af screening og tidlig påvisning;
38. understreger behovet for forskningsprogrammer i stort målestok til udvikling af ikke-kræftfremkaldende alternativer til skadelige stoffer, og understreger, at der bør tilskyndes til innovation, som kan føre til udfasning af alle de skadelige stoffer, der ophobes i det menneskelige legeme eller i miljøet og har kræftfremkaldende eller mutagene virkninger; understreger, at disse stoffer på lang sigt bør erstattes med andre markeder;

Torsdag, den 6. maj 2010

39. mener, at procedurer og teknikker for tidlig påvisning bør undersøges mere grundigt, før de anvendes i stor udstrækning, for at garantere, at brugen heraf er sikker og evidensbaseret, hvorfor det er nødvendigt, at disse undersøgelser fører til entydige og evidensbaserede anbefalinger og retningslinjer;

40. mener, at der på nuværende tidspunkt ikke er afsat tilstrækkelige midler til kræftbekæmpelse i EU til at sikre den nødvendige forskning og koordination og give EU-borgerne ordentlig oplysning om forebyggelse;

41. tilskynder Kommissionen til at afsætte midler til fremme af kræftforebyggelse i de finansielle overslag;

42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette et europæisk netværk for forebyggelse inden for rammerne af det europæiske kræftpartnerskab, som skal beskæftige sig med alle vigtige sundhedsfaktorer, som er relevante i forbindelse med kræft, herunder miljøbetingede faktorer;

43. opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte initiativer, som samler en lang række interessenter med det formål at forebygge kræft ved at reducere den erhvervs- og miljømæssige udsættelse for kræftfremkaldende stoffer og ved at tilskynde til en sundere livsstil, ikke mindst ved at fremhæve hovedrisikofaktorerne, som f.eks. tobak, alkohol, fedme, fejlnæring, mangel på motion og udsættelse for sol, idet der først og fremmest fokuseres på børn og teenagere;

44. påpeger behovet for at tackle de miljøbetingede sundhedsproblemer, som har indvirkning på udviklingen af særlige typer af kræft, i overensstemmelse med det, der er defineret i EU's handlingsplan for miljø og sundhed 2004-2010, nemlig gennem en vurdering af de efterfølgende nationale handlingsplaner for miljø og sundhed og gennem samarbejdet mellem medlemsstaterne om de resultater, der er opnået i løbet af processen, for at sikre, at de resultater, der opnås i de enkelte lande, kan hjælpe med til at forstærke EU's indsats på dette område;

45. understreger, at en optimal patientbehandling kræver en tværfaglig tilgang, at den medicinske onkolog spiller en central rolle i forholdet til patienten, og at der er behov for uddannelse samt klare kriterier og retningslinjer, der kan sikre, at de læger, der bruger stoffer til behandling af kræft, har de bedst mulige kvalifikationer;

46. opfordrer Kommissionen og partnerskabet til at revidere Rådets henstilling om kræftscreening i lyset af den nyeste videnskabelige udvikling for at bane vejen for fremtidige europæiske akkrediterings- og certificeringsprogrammer på området for kræftscreening, diagnosticering og behandling, som skal udarbejdes på grundlag af EU's retningslinjer for kvalitets sikring, idet der tages hensyn til, at disse programmer også kunne tjene som eksempel for andre sundhedsområder;

47. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme informationskampagner om kræftscreening over for såvel den brede offentlighed som alle sundhedspersoner og udveksling af bedste praksis vedrørende anvendelse af foranstaltninger for forebyggelse og tidlig påvisning som f.eks. omkostningseffektiv indførelse af testning for human papillomavirus (HPV) som led i screeningen for livmoderhalskræft og HPV-vaccination med henblik på at beskytte unge kvinder mod livmoderhalskræft, og anmoder det europæiske kræftpartnerskab om at undersøge behovet for at ajourføre Rådets henstilling om kræftscreening med henblik på at inddrage den nyeste viden om effektiv screening af mænd for prostatakræft;

48. anmoder Kommissionen om at udvide mandatet for det nuværende Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) til også at omfatte ikke-smitsomme sygdomme, og bruge centret som hovedkvarter for kræftforskningen i EU, hvor alle data, som allerede er indsamlet i de enkelte medlemsstater, kan samles og analyseres for at give forskere og læger kendskab til bedste praksis og øget viden om sygdommen;

Torsdag, den 6. maj 2010

49. udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om et europæisk partnerskab for handling mod kræft for tidsrummet 2009-2013 og forslaget om at reducere kræftbyrden ved at indføre screening af 100 % af befolkningen for bryst-, livmoderhals- og tarmkræft senest i 2013 og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre retningslinjerne;
50. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et charter for beskyttelse af kræftpatienters og kronisk syges rettigheder på arbejdspladsen med henblik på at kræve, at virksomhederne gør det muligt for patienterne at forblive i ansættelsen under behandlingen og vende tilbage til arbejdsmarkedet, når den er afsluttet;
51. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og Det Europæiske Kemikalieagentur til at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier og opdatere listen over særligt problematiske stoffer, herunder kræftfremkaldende stoffer;
52. opfordrer Kommissionen til, inden for partnerskabet at tilskynde til og støtte initiativer, der forsøger at forhindre import af varer, der indeholder kræftfremkaldende kemikalier, og at træffe foranstaltninger for hele EU med henblik på en skærpet kontrol for at påvise en eventuel forekomst af sådanne kemikalier, herunder pesticider, i fødevarer;
53. bemærker, at kvaliteten af den palliative behandling af terminale kræftpatienter varierer fra medlemsstat til medlemsstat og kan drage fordel af en udveksling af god praksis, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og tilskynde til palliativ behandling samt at fastlægge retningslinjer herfor;
54. understreger, at der bør gøres en øget indsats inden for programmer for psykosocial og erhvervs-mæssig rehabilitering af kræftpatienter, omfattende en bred vifte af aktiviteter med sigte på information, rådgivning, vejledning om mulige ændringer i livsstil og adfærd, psykologisk støtte og socialrådgivning; understreger betydningen af at føre tilsyn med og vurdere den mentale sundhedstilstand hos mennesker med kræft;
55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at bioovervågningsundersøgelserne i hele EU får den støtte, der er nødvendig for at kontrollere alle kræftfremkaldende stoffer med det formål at vurdere effektiviteten af denne politik;
56. finder, at partnerskabet bør sikre en effektiv integration af de allerede eksisterende initiativer inden for koordinering af kræftforskningen og fremme offentlig-private partnerskaber yderligere for at stimulere forskning og screening, navnlig hvad angår medicinsk billediagnostik;
57. betragter den foreslåede struktur som mangelfuld, fordi der ikke findes nogen klar definition af specifikke indsatsmål, f.eks. for så vidt angår den måde, hvorpå alle medlemsstaternes planer skal integreres i den fælles indsats mod kræft inden 2013; anmoder Kommissionen om at korrigere denne mangel på fokus;
58. anmoder om, at der afsættes flere midler til regionalpolitiske programmer og programmer under Den Europæiske Socialfond til undervisning og oplysning af borgerne om beskyttelse mod og forebyggelse af kræft;
59. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fællesskabslovgivningen indeholder incitamenter for både erhvervslivet og forskerne til at fremme en kontinuerlig forskning og udvikle nye evidensbaserede lægemidler og behandlingsformer inden for kræftbekæmpelse og -kontrol;

Torsdag, den 6. maj 2010

60. understreger betydningen af en revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/20/EF af 4. april 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om anvendelse af god klinisk praksis ved gennemførelse af kliniske forsøg med lægemidler til human brug ⁽¹⁾ (direktivet om kliniske forsøg) med henblik på at tilskynde til større bestræbelser på kræftforskningsområdet, idet der navnlig fokuseres på screening, herunder tidlig påvisning, uden dog at negligere virkningen af de udgifter, dette vil indebære for den ikke-kommercielle forskningssektor, og at forbedre den tilgængelige information til patienterne og offentligheden i almindelighed om igangværende kliniske forsøg, eller forsøg, der er afsluttet med held;

61. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-lovgivningen indeholder incitamenter for forskere og industrien til at udvikle ernæringsmæssige og andre tilgange baseret på naturprodukter til kræftforebyggelse, som er underbygget af nutrigenomisk og epigenetisk forskning;

62. understreger endvidere, at der snarest bør indføres et fællesskabspatent såvel som et internationalt patent;

63. opfordrer Kommissionen til gennem netværk af sundhedspersoner at sikre formidling af bedste praksis inden for behandling og pleje med henblik på at sikre, at borgerne har adgang til den bedst mulige behandling;

64. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle og styrke initiativer, der kan støtte personer, som direkte eller indirekte er berørt af kræft, navnlig gennem iværksættelse og udvikling af den psykosociale omsorg og støtte for overlevende kræftpatienter i hele EU;

65. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at bruge alle nødvendige midler for at udarbejde retningslinjer for en fælles definition af invaliditet, som dækker personer, der lider af kroniske sygdomme eller kræft, og i mellemtiden sikre, at de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, straks træffer de nødvendige foranstaltninger til at medtage personer i ovennævnte kategorier i deres nationale definitioner af invaliditet;

66. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en lige adgang til kræftmedicin, herunder behandlinger for sjældne og mindre almindelige former for kræft, for patienter med behov herfor i alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe specifikke og koordinerede foranstaltninger for at reducere ulighederne i adgangen til behandling og pleje af kræftpatienter, herunder til de nye »målrettede« kræftlægemidler, som for nylig er kommet på markedet;

67. forventer, at medlemsstaterne vil udforme en bedre informationspolitik om betydningen af screening for bryst-, livmoderhals- og tarmkræft med henblik på at øge accepten og deltagelsesfrekvensen hos alle målgrupper i befolkningen, med særlig vægt på inddragelsen af mindretal og socioøkonomisk dårligt stillede grupper;

68. påpeger, at de mål, som er fastsat for kræftpartnerskabet, er langsigtede, og opfordrer derfor EU-institutionerne til at sikre kræftpartnerskabets bæredygtighed og gennemførlighed over en tiårig periode i et fremtidigt EU-sundhedsbudget; opfordrer Kommissionen til at vurdere, overvåge og på årsbasis indberette om udviklingen og effektiviteten i gennemførelsen af henstillingerne fra det europæiske partnerskab;

69. mener, at en passende gennemførelse af eksisterende lovgivning med hensyn til stoffer, der forårsager eller fremmer forekomsten af kræft, er af overordentlig stor betydning i bekæmpelsen af kræft; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre fuld gennemførelse af den relevante sundhedslovgivning for arbejdstagere og på hurtig og målrettet vis at etablere en omfattende kandidatliste over særligt problematiske stoffer som et springbræt til hurtige beslutninger om CMR-stoffer i forbindelse med udstedelsen af godkendelser under REACH;

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 1.5.2001, s. 34.

Torsdag, den 6. maj 2010

Udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi

P7_TA(2010)0153

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi (2009/2228(INI))

(2011/C 81 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2009 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi (KOM(2009)0111) og til den efterfølgende henstilling af 9. oktober 2009 (K(2009)7604),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Investering i dag med sigte på morgendagens Europa« (KOM(2009)0036),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11. og 12. december 2008, navnlig til de klima- og energimål, der er fastsat heri,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en europæisk økonomisk genopretningsplan (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Øget energieffektivitet ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi« (KOM(2008)0241),
- der henviser til den politiske aftale mellem Parlamentet og Rådet om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (KOM(2008)0780),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Handlingsplan for udbygning af intelligente transportsystemer i Europa« (KOM(2008)0886),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet« (KOM(2006)0545),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0120/2010),
- A. der henviser til, at tiltag til reduktion af konsekvenserne af klimaændringerne kræver vedtagelse af særlige foranstaltninger med henblik på nedbringelse af energiforbruget og drivhusgasemissionerne, navnlig via en indsats til fremme af energieffektivitet og vedvarende energiformer,
- B. der henviser til, at de ambitiøse klima- og energimål, som Unionen har fastsat for 2020, kun kan opfyldes med et mix af foranstaltninger rettet mod energibesparelser og energieffektivitet og andre relevante foranstaltninger, navnlig inden for forskning og innovation, og ved fortsat at fastsætte ambitiøse mål for energiydelsen for sektorer og produkter, der ikke er regulerede under emissionshandels-systemet,

Torsdag, den 6. maj 2010

- C. der henviser til, at besparelserne ikke opnås hurtigt nok til at nå 2020-målet, og at de eksisterende foranstaltninger vedrørende udnyttelsen af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) ikke matcher omfanget af de udfordringer, der er i forbindelse med at opnå et bæredygtigt kulstoffattigt energisystem,
- D. der henviser til, at ikt-sektoren tegner sig for mere end 8 % af elforbruget og 2 % af kulstofemissionerne i Europa (1,75 % fra anvendelsen af ikt-varer og -tjenester og 0,25 % fra fremstillingen af disse) og har et hastigt voksende CO₂-fodaftryk,
- E. der henviser til, at ikt-sektoren omfatter næsten 7 % af arbejdsstyrken og mere end 6 % af BNP, og henviser til, at der, eftersom der er alvorlig risiko for, at EU mister sin førerposition inden for digital teknologi, er behov for umiddelbart at øge innovationen i denne sektor både til gavn for vores klima og for at skabe grønne job i fremtiden,
- F. der henviser til, at ikt har et enormt uudnyttet potentiale for energibesparelse og kan bidrage til forbedring af energieffektiviteten i kraft af dens mange forskellige anvendelsesmuligheder, og til, at disse anvendelsesmuligheder indtil nu har været udnyttet i utilstrækkelig grad,
- G. der henviser til, at ikt kan yde et betydeligt bidrag til EU-økonomiens energieffektivitet, navnlig inden for bygnings- og transportsektoren, men også i samfundet som helhed, gennem forbedret energiproduktion og -distribution, på vejen mod målet om at spare 20 % energi inden 2020,
- H. der henviser til, at vedvarende energikilder kan udnyttes effektivt til at opfylde ikt's behov for elektricitet; der henviser til, at ikt-baserede systemer kan nedbringe energiforbruget i bygninger med op til 17 % og kulstofemissioner fra transport med op til 27 %,
- I. der henviser til, at fagforeninger og erhvervsorganisationer, navnlig inden for transport-, fremstillings- og bygningssektoren, spiller en afgørende rolle i forbindelse med reduktion af energiforbruget og derfor også burde fremme anvendelse af ikt,
- J. der henviser til, at ikt er en teknologi, der giver mulighed for reduktion af drivhusgasemissioner via elforsyningsnet (intelligente net), intelligente bygninger, intelligente hjem og intelligent måling, miljøeffektiv transport og dematerialisering samt miljøeffektive industriprocesser og organisatorisk bæredygtighed,
- K. der henviser til, at motordrevne industrisystemer står for 65 % af den samlede elektricitet, der bruges til industriaktiviteter, og der henviser til, at mere udbredt brug af intelligente maskiner kunne medføre en reduktion på 0,97 Gt i CO₂-emissioner inden 2020,
- L. der henviser til, at måling og overvågning af effektiviteten i energiforbruget forudsætter kompatible metoder og redskaber; der henviser til, at installationen af intelligente målere kan reducere energiforbruget med op til 10 %, fremme mere udbredt brug af decentraliseret produktion (mikroproduktion) og reducere tab i lavkapacitetsnet, hvorved udbredelsen af vedvarende energiformer fremmes,
- M. der henviser til, at disse teknologier er direkte forbundet med udrulningen og udviklingen af bredbånd i Europa,
- N. der henviser til, at de foranstaltninger, som indtil nu er truffet i forbindelse med den europæiske forsknings- og innovationspolitik, samt udvekslingen af oplysninger og god praksis bør integreres for at sikre den bedst mulige virkning, og henviser til, at EU's F&U- og strukturfonde såvel som medlemsstaternes aktioner og EIB's finansmekanismer skal koordineres bedre med henblik på at skabe synergier,

Torsdag, den 6. maj 2010

- O. der henviser til, at ansvaret og beføjelserne med hensyn til visse dele af den fysiske planlægning, energiforsyningen, forvaltningen af offentlige bygninger og offentlig trafik påhviler de nationale, regionale og lokale myndigheder,
- P. der henviser til, at det er vigtigt at øge forbrugernes bevidsthed om nye teknologier og de potentielle økonomiske og energibesparelsesmæssige fordele, der er forbundet hermed, og forbedre forbrugernes muligheder for selv at styre deres energiforbrug,
- Q. der henviser til, at for indeværende spildes 15-20 % af de penge, der anvendes til drift af datacentre, på strømforsyning og køling,
- R. der henviser til de miljømæssige fordele, som ikt giver, i kraft af at forskellige sektors tjenester gøres tilgængelige på internettet,
- S. der henviser til den rolle, som energieffektivitet kan spille i imødegåelsen af den stigende bekymring for energisikkerhed i hele Den Europæiske Union,
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse og den efterfølgende henstilling og tilslutter sig de overordnede linjer heri;
 2. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til sikring af beskyttelsen af personoplysninger i forbindelse med intelligent måling;
 3. anmoder derfor Kommissionen om inden udgangen af 2010 at forelægge en række henstillinger med henblik på at sikre gennemførelsen af intelligent måling i henhold til den tidsplan, der er fastsat i den tredje energimarkedspakke, og fastsættelsen af et sæt af minimumsfunktionaliteter for intelligent måling med henblik på at give forbrugerne bedre muligheder for at forvalte deres energiforbrug, rette energikurven ud samt fremme indførelsen af nye energitjenester og et innovativt, harmoniseret og interoperabelt europæisk intelligent net, der inddrager alle de former for bedste praksis, som anvendes i nogle medlemsstater, navnlig hvad angår forvaltningen af bidirektionelle el- og informationsstrømme i realtid; mener, at definitionen af minimumsfunktionaliteter skal tage behørigt hensyn til det arbejde, der udføres af de europæiske standardiseringsorganisationer CEN, CENELEC og ETSI i forbindelse med definering af »yderligere funktionalitet« i medfør af mandat 441 om standardisering af intelligente målere;
 4. anfører, at der forventes betydelige teknologiske fremskridt og organisatoriske innovationer med stærk forbindelse til ikt med henblik på at opnå energibesparelspotentiale i de kommende årtier;
 5. mener, at ikt er uundværlig, hvis økonomisk vækst skal afkobles fra drivhusgasemissioner ved hjælp af tre grundstrategier for afbødning af klimaforandringer: en reduktion i energiforbrug, en stigning i energieffektivitet og integration af vedvarende energiformer;
 6. bemærker, at vedtagelsen af en fælles metode til måling af energiforbruget og kulstofemissionerne og en sammenlignelig metodologisk ramme for beregning af omkostningsoptimale niveauer for minimumskrav til energimæssig ydeevne i bygningssektoren er den eneste måde, hvorpå der kan sikres korrekt sammenligning af de oplysninger, der er fremkommet i de forskellige medlemsstater, og forbedring af energieffektiviteten; fremhæver endvidere behovet for en hurtig standardisering af ikt som et minimumskrav for interoperabilitet; mener, at standardiseringen ud over målefunktioner også bør omfatte adgang til kontrakt-oplysninger og oplysninger om forbrug, kommunikation med operatørernes centrale systemer over elnettet samt fjerntilslutning og fjernafbrydelse af forsyningen;
 7. fremhæver, at ikt-standardisering indgår i de almindelige standardiseringsaktiviteter og bidrager til politiske mål om forbedring af den europæiske industris konkurrenceevne, der er beskrevet i Lissabonstrategien; understøtter gennemførelsen af ikt-standardiseringsprogrammet for 2009 inden for de prioriterede områder, der er identificeret: e-sundhed, e-inklusion, intelligent transport, ikt for miljøet, e-business, e-færdigheder, e-læring, beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred samt netværks- og informations-sikkerhed;

Torsdag, den 6. maj 2010

8. mener, at hvis itk kan bidrage til at spare energi, idet den muliggør uafbrudt dataovervågning med henblik på optimering af det offentlige og private energiforbrug og forbedring af energieffektiviteten inden for mange sektorer, burde itk-sektoren – med tanke på sit eget eksponentielt voksende energiforbrug – foregå med et godt eksempel ved at påtage sig at skære ned på sit eget forbrug med en meget stor margin; opfordrer Kommissionen til fra nu af at overveje, hvordan itk kan bidrage til en effektiv økonomi, hvad ressourceforbrug angår;

9. understreger, at Europa bør være på forkant med udviklingen af kulstoffattige itk-anvendelser; mener, det er væsentligt at fremme forskning af topkvalitet i itk og fremme offentlige og private investeringer i samarbejdsbaseret højrisikobetonet itk-forskning og -innovation;

10. mener, at itk kan spille en vigtig rolle i måling og kvantificering af de globale virkninger af klimaændringerne og i evaluering af klimabeskyttelsesforanstaltninger og derved bidrage til finjustering af klimapolitikken;

11. fremhæver, at itk-sektorens forpligtelse til at skære i eget energiforbrug først og fremmest bør gælde for datacentre;

12. understreger betydningen af itk-sektorens eget energiforbrug og opfordrer indtrængende sektoren til at gennemføre Kommissionens henstilling (K(2009)7604) så snart som muligt og som minimum inden for tidsfristerne anført i henstillingen;

13. mener, at elnet for at realisere energibesparelspotentialet i de næste årtier kunne omdannes til intelligente systemer med fleksible, styrede elektricitetsstrømme understøttet af avanceret informationsteknologi;

14. bemærker, at itk kan anvendes i husholdninger og inden for bygnings-, transport-, logistik- og industrisektoren på en række forskellige måder til forbedring af energieffektiviteten og energiforvaltningen; bemærker, at disse anvendelser har en indvirkning på, bl.a. eldistribution, belysning, opvarmning, køling og luftkonditionering, og de muligheder, som itk giver med hensyn til måling, overvågning og automatisering; fastholder, at intelligente målere, effektiv belysning, cloud computing og distribueret software kan ændre forbrugsmønstret, hvad angår udnyttelsen af energikilder;

15. bemærker, at itk kan tilføre forvaltningen inden for områderne byplanlægning og byinfrastruktur innovative løsninger til nedbringelse af kulstofemissioner;

16. indtager det synspunkt, at brugen af itk kan spille en nøglerolle ved forbedring af energieffektivitet, navnlig i forbindelse med forvaltning og drift af byområder; mener, at projektet om intelligente byer er et eksempel på itk's potentiale med henblik på reduktion af energiforbruget og tilskynder andre byer til at forbedre deres resultater og gøre brug af god praksis;

17. understreger, at tættere samarbejde mellem offentlige myndigheder og offentlige tjenesteudbydere ved indførelsen af intelligent måling ville kunne nedbringe omkostningerne og betyde bedre tjenester for forbrugerne;

18. fremhæver betydningen af at involvere offentlige forsyninger, byråd og kommunale myndigheder i beslutningstagningsprocessen med henblik på at introducere praktiske foranstaltninger udformet til at nedbringe energiforbruget og forbedre energieffektiviteten; fremhæver betydningen af itk i denne henseende;

19. understreger, at alle energiforbrugende sektorer bør bidrage mest muligt til forbedring af energieffektiviteten; bemærker, at opfyldelsen af det overordnede energisparemål på europæisk plan afhænger af de samlede besparelser på alle de lavere niveauer;

Torsdag, den 6. maj 2010

20. understreger, at ikt-sektoren også skal stræbe efter at forbedre energieffektiviteten og mere udbredt brug af kulstofneutral energiforsyning gennem udvikling af udstyr, kommunikationsnet og transmissions-systemer; mener, at Kommissionen samtidig skal være fleksibel i forbindelse med tilpasning af lovgivningen vedrørende den tekniske udvikling af sektoren;
21. fremhæver, at måle- og styreteknologier og den tilhørende software er afgørende for industrisektorens udnyttelse af potentielle ressourcebesparelser;
22. beklager de ringe fremskridt i udnyttelsen af det potentiale, der ligger i energieffektivitet og energibesparelser, med sigte på at nedbringe drivhusgasemissionerne; opfordrer Kommissionen til i fuldt omfang at tage hensyn til besparelspotentialet ved ikt i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽¹⁾;
23. understreger ikt's betydelige indvirkning på energieffektiviteten, hvilket ligeledes blev fremhævet ved behandlingen af dette spørgsmål i 2007, da ikt blev udpeget som et særligt tema under Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽²⁾;
24. mener, at en styrkelse af den europæiske økonomi bør prioriteres gennem investeringer i nye teknologier og navnlig gennem udviklingen af bredbånd i de forskellige medlemsstater som et middel til økonomisk vækst, der giver endnu flere EU-borgere og -virksomheder adgang til nye systemer og anvendelsesmuligheder, og til opfyldelsen af de mål for energieffektivitet, som EU har fastsat for 2020; mener desuden, at den ikt-udvikling, der vedrører overgangen til en kulstoffattig økonomi, vil bidrage til at nedbringe afhængigheden af energiforsyningen samt overvinde de høje omkostninger til råmaterialer;
25. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle den nødvendige infrastruktur for at lette EU-borgeres adgang til bredbåndsinternet med henblik på at sikre lige adgang til onlinetjenester, hvilket kan mindske behovet for at rejse;
26. opfordrer til udvikling og indførelse af onlinetjenester (e-banktjenester, e-handel, e-forvaltning, e-læring, e-sundhed) og fjernarbejde med henblik på at forbedre kvaliteten af tjenesterne til borgerne og samtidig reducere kulstofemissionerne; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle disse tjenester, der foruden at være tidsbesparende også nedbringer behovet for rejser;
27. understreger betydningen af logistik i forbindelse med rationaliseringen af transport og reduktionen af kulstofemissioner; anerkender behovet for at øge offentlige og private investeringer i ikt-værktøjer med henblik på at udvikle intelligente energiinfrastrukturer for transport og navnlig gennemføre e-fragt og intelligente transportsystemer (ITS);
28. mener, at brugen af ITS anvendt på vejtransport og forbundet med andre transportformer kan bidrage til at reducere trafiktætheden og dennes skadelige påvirkning af miljøet; mener, at anvendelsen af ikt ved passagertransport og adgangen til nye teknologier og minimumsinformation om veje og deres interaktion med dæk og vejrforhold samt skærme installeret i køretøjet vil gøre det muligt at rejse og transportere gods mere effektivt, hurtigere og sikrere;
29. understreger betydningen af ikt ved planlægningen af en ny europæisk transportpolitik; opfordrer til, at alle sådanne planer fra Kommissionen også inkluderer ikt-løsninger til regulering af trafikstrømme, øger intermodaliteten i transportsektoren og optimerer balancen mellem forskellige transportformer;

⁽¹⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag, den 6. maj 2010

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge de nødvendige anvendelsesmuligheder til udvikling af en teknologisk infrastruktur, der gør det muligt at nedbringe mængden af vejtransport og fremme intermodalitet;

31. understreger, at man for at opnå energibesparelser i transportsektoren kunne undgå rejser ved at afholde virtuelle møder, og at intelligente transportsystemer vil muliggøre et højeffektivt transportsystem;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at øge sine bestræbelser på at lade it finde anvendelse inden for transport, navnlig brugen af overvågnings- og måleinstrumenter; mener, det er væsentligt, at resultaterne af målingerne tages i betragtning i trafikstyring i realtid og udviklingen og finjusteringen af byer og regioners transportnet;

33. opfordrer Kommissionen til at fremme udbredelsen af intelligente motorer til støtte for de vigtigste sektorer og berørte fælles teknologiplatforme;

34. understreger behovet for en fælles strategi for udviklingen og produktionen af elbiler; opfordrer desuden indtrængende Kommissionen til at prioritere intelligente biler såvel som F&U-pilotprojekter for V2V- og V2R-udstyr, som kan åbne nye erhvervs muligheder for europæiske it-virksomheder;

35. anbefaler, at i sammenhæng med arbejdet i Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi bør initiativer til udvikling af it til bæredygtige intelligente byer prioriteres, da mere end 80 % af EU's borgere bor i byer, som står over for de største udfordringer, der nu møder de europæiske samfund inden for bæredygtig udvikling, mobilitet, kommunikation, sundhed, sikkerhed, velfærd og så videre;

36. understreger, at Kommissionens kommende forslag om definition af en ny digital dagsorden for Europa bør sigte mod at integrere it i en kulstoffattig økonomi; opfordrer til udnyttelse af it med henblik på at muliggøre målrettede reduktioner i CO₂-emissioner, der skal nås i visse nøglesektorer inden 2020, og opfordrer til fremme af ansvarligt energiforbrug, navnlig via installeringen af intelligente målere; påpeger også, at der bør opstilles konkrete mål for it-sektorens fodaftryk for 2015;

37. bemærker, at en vigtig hindring for udbredt brug af it i industrien og offentlige tjenester ligger i det utilstrækkelige uddannelsesniveau på dette område;

38. henstiller til, at revisionsklausulen i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne respekteres, og anbefaler, at anvendelsesområdet udvides til at omfatte mindre bygninger; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre dette direktiv; henstiller endvidere, at it inddrages i gennemførelsesforanstaltningerne for energieffektivitet; opmuntrer medlemsstaterne til at gøre certifikater for offentlige bygningers energimæssige ydeevne offentligt tilgængelige og lette at sammenligne;

39. fastholder, at udbredelsen af intelligente anvendelsesmuligheder via kommerciel udnyttelse af det fælles teknologinitiativ Artemis bør ske hurtigst muligt;

40. fastholder, at en mere udbredt anvendelse af it vil stimulere den økonomiske vækst i EU, skabe nye faglærte job og styrke markedet for nye energieffektive teknologier og skabe grønne job; mener, at der er behov for betydelige investeringer i såvel F&U som anvendelsen af eksisterende teknologier; opfordrer medlemsstaterne til at stille incitamenter til rådighed for både offentlige og private energieffektive investeringer; gentager i den henseende medlemsstaternes og Kommissionens ansvar som offentlige indkøbere;

Torsdag, den 6. maj 2010

41. understreger den betydning, private investeringer spiller i at nå de investeringsniveauer, der er behov for, og mener derfor, at EU bør sikre et gunstigt marked og en lovgivningsmæssig ramme, der kan anspore erhvervslivet til at følge en ambitiøs strategi for energieffektivitet; mener, at markederne under disse betingelser vil nå de mål, der er opstillet for dem; opfordrer derfor Kommissionen til at opstille konkrete, ambitiøse mål i overensstemmelse med potentialet i de forskellige former for ikt, der er beskrevet i dens meddelelse (KOM(2009)0111);

42. opfordrer medlemsstaterne til at investere i uddannelse i energieffektivitet, som bør begynde i skolen, og tilskynder til udvikling af uddannelseskurser i innovativ energieffektivitet muliggjort af ikt via et bredt netværk af folkeskoler og gymnasier;

43. mener, at intelligent måling og ikt-projekter generelt kræver brede informationskampagner, der kan forklare borgerne, hvilke fordele der er forbundet dermed; understreger, at oplysning af befolkningen om behovet for og fordelene ved intelligent måling er afgørende for at undgå misfortolkninger og manglende folkelig opbakning; fastholder derfor, at intelligent måling skal fremmes så hurtigt som muligt, så forbrugere kan sættes i stand til at styre deres forbrug så effektivt som muligt med henblik på optimering af energifremstillingen, -leveringen og -forbruget samt elnettene; fremhæver i denne forbindelse, at måling, overvågning og automatisering af forbrug vil være en fast bestanddel af optimeret elnetarkitektur, som på den ene side har til formål at sikre energieffektivitet og på den anden har til formål at inddrage vedvarende energiformer, styring af energilagring og opladning af fremtidens elbiler; fremhæver dog, at selvom intelligent måling er en afgørende fase i processen, så er det kun det første skridt mod udviklingen af intelligente net;

44. fremhæver, at det i forbindelse med den vigtige indflydelse, ikt har på den økonomiske udvikling af EU's byer og regioner, er vitalt at høre officielle repræsentanter for lokale og regionale samfund, hvor EU-programmer yder støtte til udarbejdelse af prioriterede aktionsområder af betydning for disse samfund;

45. understreger, at det er påkrævet med intelligente elnet på medlemsstats- og EU-plan for fuldt ud at udnytte fordelene ved intelligent måling, og opfordrer derfor Kommissionen til at overveje europadækkende investeringsprogrammer; opfordrer medlemsstaterne til at fremme og lette anvendelsen af intelligent måling hos forbrugere i erhvervs- og boligejendomme; anfører, at indførelsen af intelligent måling kun er ét nødvendigt element i opbygningen af et integreret intelligent europæisk elnet; tilskynder medlemsstaterne og Kommissionen til at presse på med anvendelsen af ikt-løsninger til dette formål;

46. understreger behovet for at overvåge ikt-udviklingens indvirkning på visse aspekter af bæredygtig udvikling, navnlig med hensyn til miljømæssige og sociale spørgsmål, herunder trusler mod miljøet og folkesundheden, der er forbundet med anvendelsen af ældre udstyr, og de sociale forskelle, der følger af digital udstødelse;

47. roser de medlemsstater, der allerede har indført intelligent måling, og opfordrer indtrængende de andre medlemsstater til så hurtigt som muligt at gøre fremskridt på dette område; opfordrer Kommissionen til at medfinansiere det størst mulige antal større projekter ved at anvende de eksisterende finansielle og forskningsmæssige instrumenter til dette formål;

48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme effektive ikt-løsninger, der kan opgraderes og udvides via offentlige udbud;

49. opfordrer Kommissionen til at etablere en europæisk webportal indeholdende bedste praksis for brugen af ikt til forbedring af energieffektivitet, hvilket kunne forsyne forbrugere og offentlige myndigheder med nyttig information; opfordrer til afholdelse af en europadækkende mediekampagne, der sigter mod at undervise offentligheden i energibesparende praksis vedrørende anvendelse af elektriske apparater;

Torsdag, den 6. maj 2010

50. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de mindre udviklede områder i Unionen i forbindelse med ikt-planlægning og sikre midler med det formål at medfinansiere implementeringen af intelligente målere og andre ikt-projekter i disse regioner for at sikre deres deltagelse og forhindre, at de udelukkes fra fælles europæiske investeringsprojekter;

51. glæder sig over oprettelsen af en taskforce for intelligente elnet i Kommissionen og anbefaler, at denne tager behørigt hensyn til alle interessenters udtalelser; anmoder Kommissionen om jævnligt at fremlægge fremskridtsrapporter om taskforcens arbejde for Parlamentet;

52. opfordrer Kommissionen til på grundlag af taskforcens arbejde at udarbejde en meddelelse om intelligent måling, hvori

- a) hindringerne for udbredt anvendelse af intelligent måling identificeres,
- b) der udtrykkes glæde over den praktiske vejledning, som Kommissionen har udarbejdet sammen med Regionsudvalget om, hvordan lokale og regionale myndigheder kan udnytte ikt i deres energieffektivitets- og miljøplaner, og mener, at denne anvendelse vil øge erhvervsmulighederne på lokalt og regionalt plan,
- c) der foreslås en procedure for udarbejdelse, så hurtigt som muligt, af fælles minimumsfunktionsspecifikationer for intelligent forbrugsmåling,
- d) der fastlægges en køreplan for udarbejdelsen af specifikationer og standarder for udviklingen af intelligente elektroniske forbrugerapparater, der er kompatible med intelligente målesystemer,
- e) der fastlægges en køreplan, som opstiller intelligente (specifikke, målbare, relevante, realistiske og tidsbaserede) målsætninger og mål for udbredelsen af disse systemer i medlemsstaterne og
- f) der fastsættes et system til indsamling af eksempler på bedste praksis på dette område;

53. mener, at det er afgørende, at medlemsstaterne inden udgangen af 2010 når til enighed om fælles minimumsfunktionsspecifikationer for intelligent forbrugsmåling, som tilskynder til decentraliseret fremstilling og energieffektivitet med henblik på at give forbrugerne omfattende og relevante oplysninger, der sætter dem i stand til at overvåge deres energiforbrug til enhver tid og tilpasse det til egne behov, hvorved de sættes i stand til at forvalte det mere effektivt;

54. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en kortfattet handlingsplan for nedsættelse af energiforbruget ved hjælp af ikt i EU-institutionernes bygninger med henblik på at foregå medlemsstaterne og de europæiske borgere med et godt eksempel;

55. opfordrer Kommissionen til senest ved udgangen af 2010 at foreslå en tidsplan med ambitiøse og bindende ikt-drevne mål for energibesparelser for alle ikt-sektorer og medlemsstater med henblik på at opfylde målene for reduktion af kulstofemissioner;

56. mener, at der, når der træffes beslutninger om retlige instrumenter og fælles foranstaltninger på europæisk plan, bør rettes særlig opmærksomhed mod de ekstra omkostninger for Europas borgere, som dette kunne medføre, samt byrderne for den europæiske industri hvad angår produktions- og administrationsomkostninger;

57. opfordrer Kommissionen til at foreslå et finansielt instrument som del af EU-finansieringen for at tilskynde SMV'er til at udvikle egne bæredygtige kulstoffattige teknologier;

Torsdag, den 6. maj 2010

58. opfordrer Kommissionen til at tilpasse EU-budgettet for at fremskynde udviklingen og udbredelsen af omkostningseffektive kulstoffattige teknologier, der navnlig sigter mod at opfylde de finansielle behov for gennemførelse af den strategiske energiteknologiske plan;

59. glæder sig over indgåelsen af den såkaldte borgmesteraftale som forum for udveksling af god praksis og eksempel til efterfølgelse for byer, som opstiller ambitiøse mål for sig selv med henblik på at forbedre deres energieffektivitet; lykønsker i denne forbindelse de byer og sammenslutninger, som udvikler god praksis med hensyn til brug af ikt rettet mod at gøre byerne mere energieffektive, og tilskynder til udbredelsen af sådanne praksisser;

60. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte uddannelse af og informationskampagner for brugere, så det sikres, at alle muligheder for energibesparelser i ikt realiseres;

61. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med relevante internationale partnere at fremme udviklingen af fælles internationale standarder for virksomheders indberetning af kulstofemissioner med henblik på at sætte dem i stand til at måle egne emissioner på sammenlignelig og effektiv vis;

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udvikling af off-site-forarbejdning på grund af de enorme muligheder, som denne teknologi rummer i forhold til at bidrage til energieffektivitet og reducere det affald, som normalt forbindes med regelmæssig opgradering af ikt;

63. håber, at der vil blive taget skridt til at udnytte ikt's potentiale til reduktion af spild i fødevarerproduktionens logistikkæde, navnlig via koordineret aktion inden for den fælles landbrugspolitik og det syvende rammeprogram;

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Kommissionens hvidbog »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag«

P7_TA(2010)0154

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Kommissionens hvidbog: »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (2009/2152(INI))

(2011/C 81 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens hvidbog: »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2009)0147),
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om Kommissionens grønne bog: »Tilpasning til klimaændringerne - hvad kan der gøres på EU-plan⁽¹⁾«,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009: »2050: Fremtiden begynder i dag - henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer«⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 41.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0042.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til sin beslutning af 16. september 2009 om skovbrande i sommeren 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om EU's strategi for klimakonferencen i København (COP 15) ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om resultatet af klimakonferencen i København (COP 15) ⁽³⁾,
 - der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), den dertil hørende Kyotoprotokol og til resultaterne af den 15. konference mellem parterne i UNFCCC i København ⁽⁴⁾,
 - der henviser til direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Fiskeriudvalget (A7-0057/2010),
- A. der henviser til, at global opvarmning og klimaændringer er anerkendt som yderst alvorlige trusler,
- B. der henviser til, at virkningerne af klimaændringerne vil få betydelige miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser,
- C. der påpeger, at selv hvis det lykkes verden at begrænse og reducere drivhusgasemissionerne, vil det stadig kræve en stor indsats at tilpasse sig til de virkninger, som ikke kan undgås,
- D. der henviser til, at målet om at begrænse den globale opvarmning til + 2 °C stadig vil indebære et opvarmningsscenario for Europa præget af ekstreme regionale klimaændringer, og at de tilsagn, som på nuværende tidspunkt er indgivet til UNFCCC, vil medføre en opvarmning på 3,5- 4 °C, hvis de føres ud i livet,
- E. der henviser til, at klimaændringerne vil berøre de europæiske regioner på forskellige måder, med forskellige styrke og inden for forskellige tidsrammer,
- F. der henviser til, at tilpasning - som påpeget i Kommissionens hvidbog - vil kræve, at EU's medlemsstater udviser solidaritet med de ugunstigt stillede regioner og de regioner, der er hårdest ramt af klimaændringer,
- G. der henviser til, at det sydlige Europa og Middelhavsområdet er to særligt sårbare områder i Europa, som i forvejen kæmper med vandmangel, tørke og skovbrande, og at den seneste forskning tyder på, at der i tiden frem til 2080 kan forventes et fald på op til 25 % i høstudbyttet i det sydlige Europa ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0013.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0019.

⁽⁴⁾ UNFCCC Draft decision -/CP.15, Copenhagen Accord, FCCC/CP/2009/L.7.

⁽⁵⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.

⁽⁶⁾ Det Fælles Forskningscenter – Institut for Teknologiske Fremtidsstudier: »Impacts of climate change in agriculture in Europe. PESETA-Agriculture study«, EUR 24 107 EN, 2009.

Torsdag, den 6. maj 2010

- H. der henviser til, at dødeligheden blandt personer med luftvejsproblemer ifølge European Respiratory Society stiger med 6 %, hver gang temperaturen stiger med én grad Celsius over en bestemt, by-specifik tærskelværdi,
- I. der fremhæver vigtigheden af hvidbogens afsnit om »Den eksterne dimension og det igangværende arbejde under UNFCCC« og nødvendigheden af, at EU taler med én stemme for at kunne genvinde sin ledende rolle i kampen mod klimaændringer og bidrage til skabelsen af et nyt »klimadiplomati«, som det kræves i Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2010 på resultatet af konferencen i København,
- J. der henviser til, at klimaændringernes indvirkning på økonomien, samfundet og miljøet i bredere forstand særligt vil blive mærket indirekte gennem nedbrydningen af de økosystemtjenester, som er af grundlæggende betydning for menneskers trivsel, og at beskyttelsen af økosystemerne derfor bør være udgangspunktet for en EU-tilpasningsstrategi,
- K. der henviser til, at de stigende gennemsnitstemperaturer medfører en faldende efterspørgsel efter olie og gas til opvarmning, men at der samtidig bliver flere dage, hvor køling er nødvendig, hvilket kan øge efterspørgslen efter elektricitet,
- L. der henviser til, at eksisterende europæisk lovgivning, som direkte vedrører miljøspørgsmål, bør udgøre et sammenhængende grundlag for en forbedring af EU's evne til at takle virkningerne af klimaændringerne,
- M. der påpeger, at de foranstaltninger, der træffes på europæisk plan, bør fastsætte og opfylde de højeste miljøstandarder på både kort og lang sigt (herunder tilpasning til klimaændringerne),
1. hilser ovennævnte hvidbog velkommen;
 2. er enig i målsætningen for EU's foreslåede tilpasningsindsats, dvs. at forbedre EU's modstandsdygtighed over for virkningerne af klimaændringerne;
 3. glæder sig navnlig over, at hvidbogen lægger vægt på at øge alle økosystemers modstandsdygtighed som et væsentligt element i forsvaret mod virkningerne af klimaændringerne; understreger endvidere, at de naturlige økosystemer er Jordens største kulstofdræn, idet de binder 50 % af den samlede årlige udledning af drivhusgasser og bidrager til både modvirkning og tilpasning;
 4. fremhæver vigtigheden af at indføre nationale tilpasningsplaner baseret på en fælles europæisk ramme, som kan gøre det muligt for medlemsstaterne at planlægge og informere om deres tilpasningsindsats; mener, at sådanne planer bør omfatte risikokort over infrastrukturer og anlæg, der kan udgøre en risiko for miljøet eller folkesundheden i tilfælde af ekstreme vejrforhold; opfordrer til, at disse oplysninger stilles til rådighed for offentligheden og de øvrige medlemsstater;
 5. understreger betydningen af at integrere tilpasningsaspektet i alle EU's politikker, navnlig den fælles landbrugs- og fiskeripolitik og samhørighedspolitikken samt i lovgivningen om VVM-vurderinger, byggetilladelser og byggestandarder (samt betydningen af at sikre sammenhængen mellem foranstaltningerne ved hjælp af en horisontal, tværsektoriel tilgang baseret på økosystemers modstandsdygtighed);
 6. understreger, at de hovedindsatsområder, der er identificeret i hvidbogen, bør prioriteres yderligere i henhold til den tidsramme, inden for hvilken forskellige virkninger forventes at indtræde i Europa, for at kunne placere de disponible ressourcer mere effektivt;

Torsdag, den 6. maj 2010

Udvikling af vidensgrundlaget

7. deler Kommissionens synspunkt om, at der er behov for mere viden om virkningerne af klimaændringerne, således at forskningens resultater kan formidles bredest muligt, og der kan udvikles passende tilpasningsforanstaltninger;

8. opfordrer Kommissionen til at udvikle et vidensgrundlag om virkningerne af klimaændringer, ikke blot med sigte på Den Europæiske Union, men også med henblik på at videregive denne viden til udviklingslande og nye vækstlande, så de kan bruge den til at udforme deres egne svar på klimaændringsproblematikken og gøre effektiv brug af finansieringsmidler til klimabeskyttelsesforanstaltninger;

9. understreger, at forskningsindsatsen bør styrkes inden for rammerne af det nuværende syvende rammeprogram og fremtidige rammeprogrammer for forskning, med henblik på at afhjælpe eksisterende mangler i vores viden om risici (i forbindelse med såvel tidligere som sandsynlige fremtidige vejrelaterede katastrofer) og andre relevante faktorer såsom socioøkonomisk udvikling (nuværende og fremtidig geografisk fordeling af særligt udsatte værdier) på konkrete steder og tidspunkter, og at udvikle modaliteter og teknikker for vurdering af omkostninger og fordele ved foranstaltninger til tilpasning til virkningerne af klimaændringerne og deres respektive bidrag til en nedbringelse af eksponeringen eller sårbarheden over for klimarisici, og at der bør lægges særlig vægt på gennemførelse af forskning og finansiering af den teknologiske udvikling i lande med store tilpasningsomkostninger;

10. mener, at der så hurtigt som muligt bør udarbejdes sårbarhedsindikatorer i lyset af de meget forskellige klimascenarier inden for Fællesskabet, og understreger behovet for yderligere forskning i passende modellering på nationalt, regionalt og lokalt plan samt behovet for at definere tilpasningskapaciteten på hele EU's område; opfordrer derfor indtrængende Det Europæiske Miljøagentur til at udarbejde rapporter, der analyserer de risici, som klimaændringerne indebærer for Europas mest sårbare regioner, samt identificerer behov, begrænsninger, tidsrammer, muligheder, politiske niveauer og valgmuligheder for tilpasning med henblik på at uddrage politiske retningslinjer for tilpasningspraksis og hjælpe regionale og lokale interessenter med at udvikle holdbare tilpasningsstrategier;

11. minder dog om, at usikkerheden omkring konsekvenserne af klimaændringerne er en væsentlig del af problemet, og at beslutningerne på dette område undertiden vil skulle tages uden at vente på, at der opnås sikker videnskabelig viden, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet;

12. mener, at det er nødvendigt at øremærke midler til klimaforskning, der kan udføres mere effektivt på europæisk plan og vil udgøre et solidt grundlag for udformningen af politikker for tilpasning til klimaændringerne;

13. tilskynder Kommissionen til at sikre, at der bliver let adgang til detaljerede data (herunder metadata, der beskriver datasættenes metodologi) for alle offentlige og private interessenter; mener, at klimaændringsdata bør betragtes som et offentligt gode og dermed i overensstemmelse med artikel 14 i Inspire-direktivet stilles til rådighed for offentligheden, enten gratis eller mod et vederlag, der dækker udgifter til vedligeholdelse af datasættene og de tilsvarende datatjenester;

14. understreger nødvendigheden af at udvikle et netværk af lokale og regionale initiativer for tilpasning til klimaændringer og udveksle erfaringer på europæisk plan; påpeger, at der gennem videreformidling af bedste praksis-løsninger kan skabes en merværdi for EU's strategi;

15. understreger betydningen af kollaborative forskningsmetoder som dem, der ydes støtte til i programmet »Videnskab i Samfundet« under EU's 7. rammeprogram for forskning, og som fremmer den fælles vidensopbygning i samarbejde med lokalsamfund og lokale myndigheder med henblik på at fastlægge de bedste tilpasningsstrategier på regionalt og lokalt niveau og sikre en bedre formidling af viden;

Torsdag, den 6. maj 2010

16. udtrykker tilfredshed med hvidbogens forslag om, at der fastlægges en ordning om udveksling af oplysninger; håber, at denne vil være trådt i kraft senest i 2011, og at modeller og prognoseredskeer også vil være blevet udviklet til den tid;

17. mener, at Kommissionen bør sikre sig, at clearingcentret udformes som en portal, der også indeholder andre eksisterende systemer som f.eks. det fælles miljøinformationssystem og den globale miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES), og at det tilfører merværdi ved at forberede EU, medlemsstaterne og de private interessenter på planlægningen, finansieringen og gennemførelsen af egentlige tilpasningsplaner;

18. understreger satellitbaserede tjenesters betydning, navnlig for redningsaktioner i forbindelse med naturkatastrofer; opfordrer alle implicerede parter til hurtigst muligt at gøre GMES-systemet fuldt ud operationelt;

Integrering af tilpasningskrav i EU's sektorpolitikker

Overordnet princip

19. understreger behovet for at vedtage en tværsektoriel tilgang baseret på økosystemers modstandsdygtighed, levesteder, beskyttelse af biodiversitet og økosystemtjenester og for at sikre synergi og sammenhæng mellem de foranstaltninger, der skal træffes som led i alle relevante sektorspecifikke politikker;

Vand

20. er særlig bekymret for vand, der er en af vor klodes primære ressourcer, eftersom klimaændringer vil få betydelig indvirkning på mængden og kvaliteten af vand, navnlig af drikkevand;

21. understreger, at EU skal forvalte sine vandressourcer mere effektivt gennem en bæredygtig tostrengt strategi - udnyttelse af ressourcens potentiale kombineret med aktiv reduktion af efterspørgsel og spild i befolkningen - og socioøkonomiske aktiviteter;

22. pæger betydningen af, at tilpasningskravene integreres fuldt ud i vandområdeplanerne i tråd med de retningslinjer, der blev udarbejdet den 30. november 2009;

23. understreger betydningen af at sikre den aktive implementering af vandrammedirektivet (2000/60/EF) ⁽¹⁾ og effektiviteten af forvaltningsplanerne for vandløbsoplande, især i forbindelse med vandløbsoplande i grænseområder og i regioner, hvor presset på vandområderne vil nå et kritisk niveau, og/eller hvor hyppigheden af oversvømmelser er stigende;

24. understreger betydningen af at gennemføre oversvømmelsesdirektivet, der indfører en omfattende mekanisme til vurdering og styring af den øgede risiko for oversvømmelser som følge af klimaændringer og til udvikling af metoder for tilpasningen, samt de bidrag, som modstandsdygtige miljøer og økosystemer kan yde til at kontrollere og minimere virkningerne af oversvømmelser;

Land- og skovbrug

25. understreger behovet for at øge landbrugsøkosystemernes modstandsdygtighed gennem en mere bæredygtig anvendelse af naturressourcer, navnlig vand og jord, ved aktivt at modvirke ikke-bæredygtige metoder og plantering af afgrødetyper, der ikke egner sig på grund af deres vandforbrug, samt ved at gøre større brug af biodiversiteten inden for og mellem arter i forbindelse med frø og dyracer;

⁽¹⁾ EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Torsdag, den 6. maj 2010

26. mener, at den fælles landbrugspolitik har en vigtig rolle at spille med hensyn til at bidrage til tilpasningen, og at der er behov for at udvikle en mere økosystembaseret tilgang til landbruget, der beskytter og forbedrer bevaringen af biodiversiteten og andre økosystemtjenester, herunder bevaringen af jordbunden, kvaliteten af vandløbsvand og den økologiske sammenhæng mellem landskaber, samt at indførelsen af bæredygtige landbrugsmetoder vil være en stor gevinst for jordbundsbevaringen, vandforvaltningen, bevaringen af biodiversiteten og økosystemernes modstandsdygtighed;

27. understreger nødvendigheden af, at EU's foranstaltninger til beskyttelse af skovene også omfatter tilpasning, eftersom skovenes økosystemer vil blive stærkt påvirket af klimaændringerne, ligesom der vil være større risiko for brande;

28. glæder sig over Kommissionens forslag om en ajourføring af EU's skovbrugsstrategi; opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at iværksætte en debat om beskyttelse af skovene;

29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre agroskovbrugsforanstaltninger med henblik på skovrejsning i Middelhavslandene som en omkostningseffektiv metode til at sikre leveringen af grundlæggende økosystemtjenester;

30. udtrykker sin bekymring over, at Europa i de seneste år har været ramt af brande, der har ødelagt mere end 400 000 ha skov om året, og som er forårsaget af den fremadskridende afvandring fra land-distrikterne og opgivelse af deres traditionelle aktiviteter, utilstrækkelig vedligeholdelse af skove, eksistensen af store skovstrækninger, der udelukkende består af én træart, beplantning med uegnede træarter, mangelen på en egentlig præventiv politik og alt for milde straffe for forsætlig påsættelse af brande, kombineret med en utilstrækkelig håndhævelse af lovbestemmelser om byggeforbud og genplantning med skov; bemærker, at brande i denne størrelsesorden, især i Sydeuropa, gør det umuligt for skovene at regenerere sig, og at dette har alvorlige miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser; bemærker også, at de usædvanlige vejrforhold i 2007 forøgede omfanget af fænomenet med megabrande, hvilket sandsynligvis vil gentage sig oftere i de kommende år; bemærker endelig, at den globale opvarmning vil stige i mindst 30 år endnu, og at dette primært risikerer at påvirke specifikke områder, som er særligt sårbare over for klimaændringer;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sit forslag til en EU-handlingsplan for tilpasning til klimaændringer at prioritere forebyggelse og bekæmpelse af tørke og skovbrande, med særlig vægt på det sydlige Europa, som Europa-Parlamentet foreslog i sin beslutning om skovbrande i sommeren 2009;

32. opfordrer Kommissionen til at komme med anbefalinger til, hvorledes nationale civilbeskyttelsesordninger kan tilpasses, således at de bliver bedre til at håndtere følgerne af klimaændringer; opfordrer især Kommissionen til at tage skridt til at udvide EU's taktiske reserve til slukning af skovbrande for så vidt angår ressourcer og kapacitet;

33. henstiller, at Kommissionen udarbejder forskningsprogrammer med henblik på at undersøge skovenes reaktion på højere CO₂-niveauer, højere temperaturer og tørke;

34. henstiller, at Kommissionen udarbejder forskningsprogrammer, der sigter på at udvikle nye teknikker for skovforvaltning i berørte økosystemer i lyset af de nye omstændigheder, der er ved at blive skabt af klimaændringerne;

Fiskeri

35. mener, at alternative fiskeriforvaltningssystemer bør overvejes, og at kapaciteten i visse segmenter af den europæiske fiskerflåde bør reduceres med henblik på at indføre bæredygtige fiskeri- og akvakulturmøder;

36. opfordrer Kommissionen til at gennemføre undersøgelser med henblik på at vurdere problemerne med grønne alger og deres indvirkning på fiskerisektoren; opfordrer desuden til, at der gennemføres en undersøgelse af, hvordan ændringer i havstrømsforholdene som følge af den globale opvarmning indvirker på visse marine arters bevægelsesmønstre;

Torsdag, den 6. maj 2010

37. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at henstillingerne om integreret kystzoneforvaltning bliver opdateret, styrket og gennemført inden for rammerne af den integrerede havpolitik, således at alle sektorpolitikker, der vedrører havet og oceanerne, samles;

38. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at tilpasningsforanstaltninger baseret på økosystemernes modstandsdygtighed integreres i Fællesskabets holdning i internationale forhandlinger om fiskeri og havmiljø, og navnlig i fiskeripartnerskabsaftaler og RFFO'er;

39. opfordrer Kommissionen til at deltage aktivt i skabelsen af en »blå kulstoffond« (»blue carbon fund«) inden for rammerne af UNFCCC; understreger, at en sådan fond bør undersøge finansierings- og koordineringsmekanismer til beskyttelse og forvaltning af kystøkosystemer og marine økosystemer og kulstofbindingen i havene som del af en global strategi for maritim planlægning;

Jord

40. mener, at ikke blot har jordbunden en væsentlig indvirkning på klimaændringerne, disse klimaændringer kan i sig selv resultere i en alvorlig forringelse eller nedbrydning af jordbunden;

41. erkender, at jordbundsforringelser primært har lokale og regionale årsager og virkninger, og at nærhedsprincippet derfor bør finde anvendelse; opfordrer de medlemsstater, der ikke har nogen lovgivning om jordbundsbeskyttelse, til at påtage sig deres ansvar;

Kyst- og øområder

42. mener, at kyst- og øområder bør være berettigede til prioriterede tilpasningsforanstaltninger, fordi de er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringerne og er tæt befolkede, ligesom de økonomiske risici i disse områder er meget store;

Sundheds- og socialpolitikker

43. understreger, at politikkerne for tilpasning til klimaændringer bør sigte på at blive en drivende kraft for bæredygtig vækst; understreger endvidere, at disse politikker også kan og skal have evnen til at skabe job og værne om den sociale retfærdighed og dermed bidrage til højere beskæftigelse og bidrage til at bekæmpe fattigdom og social ulighed;

44. understreger nødvendigheden af at tage hensyn til tilpasningspolitikernes sociale og beskæftigelsesmæssige dimension inden for rammerne af EU's genopretningsstrategi;

45. bemærker, at ambitiøse tilpasningsplaner vil bidrage til skabelsen af grønne arbejdspladser i Europa, hvilket vil hjælpe os i retning af en CO₂-fri økonomi, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at opnå en mere bæredygtig økonomisk vækst overalt i Europa;

46. understreger nødvendigheden af, at de fattigste lokalsamfund og samfundsgrupper får tilstrækkelig støtte i forbindelse med de store udgifter til tilpasningsforanstaltninger;

Torsdag, den 6. maj 2010

47. glæder sig over Kommissionens forslag om at udvikle retningslinjer og overvågningsmekanismer vedrørende klimaændringernes sundhedsvirkninger inden 2011; understreger den tiltagende risiko for spredning af vektorbårne sygdomme, de alvorlige konsekvenser for luftvejssygdomme og behovet for at oplyse de europæiske borgere om de effektive forebyggende foranstaltninger, der anbefales af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme;

48. bemærker, at klimaændringernes sundhedsvirkninger sandsynligvis i højeste grad rammer de dårligst stillede samfund, de fattigste befolkninger og de mest sårbare grupper, herunder børn, ældre og personer, som i forvejen er syge; anser det for afgørende, at tilpasningsforanstaltningerne overvejes på grundlag af sundhedsmæssige uligheder, og at foranstaltningerne tilskynder til at tage initiativer, der fremmer sundhedsmæssige sidegevinster;

49. understreger nødvendigheden af at styrke de eksisterende ordninger for overvågning af og kontrol med dyresygdomme;

50. anerkender den rolle, som sundhedssektoren spiller for tilpasning; opfordrer EU til at støtte foranstaltninger til at reducere sektorens CO₂-fodaft tryk og sikre tilstrækkelig finansiering til tilpasningsforanstaltninger i sundhedssektoren;

Infrastruktur

51. understreger behovet for at sikre, at der i eksisterende lovgivning om industrielle godkendelser og miljøkonsekvensvurderinger er krav om, at enhver planlagt infrastruktur eller godkendt industriel aktivitet tager fuldt hensyn til de varslede fremtidige klimabetingelser og deraf følgende risici, idet de samtidig skal bevare en vis tilpasningsevne; påpeger, at det i mange tilfælde vil være mere hensigtsmæssigt at undlade at udvikle sårbare områder end at opbygge forsvarsmekanismer mod negative klimavirkninger;

52. understreger behovet for at sikre, at miljøkonsekvensvurderinger, når det er relevant, tager forskellige sandsynlige tilpasningsscenarier i betragtning, i det omfang disse scenarier er videnskabeligt underbyggede;

53. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udvikle metoder til »klimasikring« af infrastrukturprojekter, herunder en cost-benefit-analyse og mulige alternativer;

54. foreslår, at Kommissionen blandt de mulige emner, den agter at undersøge i forbindelse med klimaindvi kningsvurderingen af offentlige og private investeringer, overvejer måder, hvorpå der kan tilskyndes til hensigtsmæssig fysisk planlægning (inklusive kortlægning af fareområder og risici);

55. opfordrer Kommissionen til at gå videre med planerne om at indarbejde klimavirkninger i byggestandarder (som f.eks. eurokodekser) med henblik på at øge modstandsdygtigheden af bygninger, der ligger i risikoområder;

56. mener, at man ud fra et mikroklimatisk synspunkt bør undgå bygge- og anlægsvirksomhed, som forhindrer vand i at løbe væk i tæt befolkede områder og byer;

Transport

57. beklager, at hvidbogen undlader at beskæftige sig med transportsektoren, selv om denne tegner sig for 27 % af de samlede drivhusgasemissioner og derfor har brug for effektive tilpasningsforanstaltninger;

58. understreger nødvendigheden af, at transportsektoren integreres i EU's klimastrategi, og opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forelægge et forslag til en europæisk klima- og transportpakke;

Torsdag, den 6. maj 2010

59. finder det vigtigt, at der ydes støtte til en overgang til andre transportformer som en af metoderne til at reducere transportsektorens CO₂-emissioner;
60. understreger, at alle transportformer gradvis skal internalisere deres eksterne tilpasningsomkostninger;
61. er af den opfattelse, at der stadig ikke er tilstrækkelig viden om eller sikre prognoser for de økonomiske, sociale og finansielle konsekvenser af de nødvendige tilpasningsforanstaltninger i transportsektoren, herunder virkningerne af en omstrukturering af sektoren (bl.a. som følge af en overgang til andre transportformer); opfordrer Kommissionen til at definere sårbarhedsindikatorer og metoder til udveksling af bedste praksis inden for de forskellige transportformer (vej-, bane-, luft- og søtransport);
62. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udarbejde en effektiv politik for bytrafikken, som kan gøre det muligt at nedbringe trafikophobningen og forureningen i store byområder via udvikling af offentlig transport, samordnet modalitet og anvendelse af intelligente transportsystemer;
63. understreger desuden, at hvis en moderne og bæredygtig transportpolitik skal fremmes, må der i EU's næste finansielle programmeringsperiode 2014-2020 stilles passende økonomisk støtte til rådighed for prioriterede TEN-projekter vedrørende jernbaner, søfart og indre vandveje;
64. understreger nødvendigheden af at fortsætte lovgivningsprocessen omkring Eurovignet-direktivet for at fremme internaliseringen af eksterne omkostninger på grundlag af »forureneren betaler«-princippet, således at der skabes lige konkurrencevilkår mellem forskellige transportformer;

Energi

65. understreger, at klimaændringer har stor betydning for energiforsyningen og -efterspørgslen i EU's medlemsstater;
66. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en tilbundsående analyse af fremtidige energiscenarier, som tager højde for klimaændringernes indvirkning på infrastruktur og på energiefterspørgslen;
67. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om potentialet for el-produktion ved hjælp af vedvarende energikilder og fossile brændsler vil ændre sig som følge af klimaændringerne, og henleder navnlig opmærksomheden på begrænsningerne for køling af kraftvarmeværker og konsekvenserne heraf;
68. bemærker vedrørende reaktorkøling de særlige risici, som sikkerheden i nukleare anlæg udsættes for under hedeølger, et problem der potentielt kan have væsentlige negative miljømæssige virkninger på omkringliggende vandområder samt konsekvenser for forsyningsikkerheden;
69. bemærker, at ekstreme vejrforhold såsom oversvømmelser og storme kan ødelægge kraftværker, elmaster, koblingsstationer og elskabe eller gøre dem midlertidigt ubrugelige; finder, at der derfor er brug for forskelligartede og robuste elnet, der kan honorere det øgede behov for netfleksibilitet, hvorfor det er nødvendigt at forstærke både de lokale net og de internationale højspændingsnet;
70. understreger, at energianvendelsen i bygninger vil ændre sig som følge af klimaændringerne, og at den største udfordring i denne forbindelse består i at løse problemet med overophedning af bygninger; mener, at naturlig og mekanisk køling, energimæssig ydeevne og velgennemtænkt fysisk planlægning bør spille en væsentlig rolle i denne henseende;

Torsdag, den 6. maj 2010

71. er af den opfattelse, at regionerne ved at anvende intelligente energipolitikker, der aktivt fremmer vedvarende energikilder, decentraliseret energiforsyning og energieffektivitet i deres områder, ikke blot kan bidrage til at modvirke klimaændringerne, men også åbne op for nye økonomiske muligheder og perspektiver for deres borgere;

72. understreger, at foranstaltninger vedrørende energiforsyning og adgang til energi skal fastsættes på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne, og at EU bør bidrage til et globalt politisk kursskifte i retning af øget energieffektivitet og fremme af kulstoffattige, herunder vedvarende energikilder;

73. opfordrer medlemsstaterne til inden den 30. juni 2010 at forelægge ambitiøse, omfattende og realistiske nationale handlingsplaner i overensstemmelse med de modeller og parametre, som EU har fastsat, og betoner, at de enkelte medlemsstaters behov for energi fra vedvarende energikilder primært skal dækkes af indenlandsk produktion, mens mekanismen til statistisk overførsel af energi fra vedvarende energikilder mellem medlemsstater kun må bruges, når dette vurderes at være særligt berettiget;

74. understreger, at supplerende foranstaltninger til fremme af fællesskabsstrategien, som tager sigte på at øge energieffektiviteten med 20 % inden 2020, skal have førsteprioritet; mener også, at det i forbindelse med vurderingen af de eksisterende handlingsplaner for energieffektivitet er hensigtsmæssigt at overveje muligheden for at gøre dette mål juridisk bindende på EU-plan;

Biodiversitet

75. opfordrer i betragtning af, at NATURA 2000 udgør den centrale søjle i EU's politiske bestræbelser på at bevare økosystemer under ændrede klimaforhold, til en aktiv forvaltning af NATURA 2000-områder og andre relevante landskaber, med passende finansiering fra EU og medlemsstaterne og baseret på et tæt samarbejde med og konsultationer af lokalsamfund, og understreger endvidere behovet for retningslinjer for sikring af konnektiviteten mellem naturområderne; understreger, at der som anført i Kommissionens konsekvensanalyse (SEK(2008)2887), der er knyttet som bilag til Kommissionens meddelelse, »En EU-strategi for invasive arter«, stadig langt fra er tilstrækkelig viden om omfanget af og introduktionsvejene for invasive arter, om deres indvirkning på økosystemerne samt om klimaændringernes virkninger på biologiske invasioner;

76. understreger, at landbaserede såvel som marine økosystemers modstandsdygtighed til syvende og sidst afhænger af, at den biologiske diversitet bevares;

77. fremhæver, at den eksisterende EU-lovgivning, såsom vandrammedirektivet ⁽¹⁾ og havstrategirammedirektivet ⁽²⁾, kan bidrage til at fremme økosystemernes modstandsdygtighed i Europa under forudsætning af, at der indarbejdes en økosystembaseret tilgang i forvaltningsplanerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give gennemførelsen af disse politikker højeste prioritet;

78. understreger betydningen af at undersøge fænomenet med invasion af fremmede arter i europæiske økosystemer (f.eks. tropiske marine arter i Middelhavet) og af at udvikle passende politikker til at imødegå dette;

Bymiljøer

79. understreger, at næsten 75 % af Europas befolkning bor i byområder, og at klimaændringer er endnu en faktor, der påvirker livskvaliteten i byerne; opfordrer indtrængende Det Europæiske Miljøagentur til at undersøge den forventede indvirkning af klimaændringerne på byområdernes mikroklimaer (f.eks. varmeø-effekten);

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1), senest ændret ved direktiv 2008/32/EF (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 60).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

Torsdag, den 6. maj 2010

Indvandring

80. understreger, at klimaændringer sandsynligvis vil forårsage miljørelateret migration i stor målestok fra regioner, som allerede danner udgangspunkt for migrationsstrømme til Europa (Afrika, Mellemøsten, det sydlige og sydøstlige Asien);

81. understreger, at der bør tages højde for miljørelateret migration i forbindelse med den langsigtede planlægning af bistandspolitikken, således at der i tide kan træffes forebyggende foranstaltninger og en hurtig humanitær indsats i oprindelseslandene;

Kulturarv

82. understreger betydningen af at udvikle tilpasningsforanstaltninger, der tager hensyn til alle aspekter af den europæiske kulturarv;

Struktur og styring

83. understreger behovet for, at lokale og regionale myndigheder anerkendes som centrale aktører i bekæmpelsen af de skadelige virkninger af klimaændringerne;

84. understreger betydningen af et passende interventionsniveau, tværsektoriel integration og konsolidering af miljøets modstandsdygtighed med henblik på at sikre, at de gennemførte foranstaltninger fungerer så effektivt som muligt;

85. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til en koordineret tilgang i forbindelse med tilpasningen for at sikre territorial samhørighed i EU;

86. mener, at der i denne forbindelse bør træffes foranstaltninger, der gør det muligt at forene en økonomisk innovativ og holdbar indsats med naturbeskyttelse og dermed minimere konflikter mellem økologiske og økonomiske interesser om udnyttelsen;

87. opfordrer indtrængende Kommissionen til at reagere på forslaget om at indføre obligatoriske nationale og regionale tilpasningsstrategier;

88. opfordrer Kommissionen til at udvikle en omfattende strategi for forsikringsbranchens rolle med hensyn til risikoerkendelse og -deling;

89. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle de nødvendige offentlig-private partnerskaber med henblik på at få skabt en langsigtet, stærk og effektiv ramme for modvirkning af klimarisici (som dækker alle aspekter fra risikoerkendelse til risikodeling og genopretning) under stærkt lederskab og inddragelse af de offentlige myndigheder;

90. er af den opfattelse, at de i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte områder i den yderste periferi på grund af deres særlige situation og beliggenhed i subtropiske klimazoner er sårbare over for virkningerne af klimaændringerne og derfor bør have Kommissionens særlige opmærksomhed; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en konsekvensanalyse og en specifik handlingsplan for disse områder og til at støtte udvekslingen af oplysninger og bedste praksis mellem de regionale og lokale myndigheder i disse områder og i omkringliggende tredjelande;

91. opfordrer Kommissionen til i fuldt omfang at udøve de nye rettigheder, Lissabontraktatens artikel 260 giver den, med henblik på at varetage sin opgave som vogter af traktaterne;

Torsdag, den 6. maj 2010

Finansiering

92. understreger, at EU's budget ikke for nuværende afspejler EU's politiske prioriteringer, for så vidt angår tilpasning til klimaændringer;

93. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med revisionen af den nuværende flerårige finansielle ramme at sætte fokus på kapaciteten i EU's budget til at håndtere klimaændringer; understreger, at den næste flerårige finansielle ramme burde give klimaændringer – og navnlig tilpasningsforanstaltninger – en høj prioritet og sikre, at de nødvendige midler er til rådighed;

94. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med evalueringen af EU-budgettet og med henblik på at sikre, at dette tager højde for virkningerne af klimaændringer, at komme med forslag til en procedure for klimasikring;

95. opfordrer til, at spørgsmålet om klimaændringer fremover prioriteres, navnlig ved integration af tilpasningsstrategien i EU's politikker;

96. anser det for strengt nødvendigt, at en vurdering af indvirkningerne på klimaændringerne indgår i proceduren for godkendelse af forslag til projekter, som finansieres med EU-midler og vedrører energi-effektivitet, affaldsforvaltning og infrastrukturudvikling;

97. understreger, at målene for beskyttelse af klimaet og miljøet bør integreres i konvergens- og vækst-målene for EU's samhørighedspolitik, uden at de traditionelle strukturpolitiske målsætninger dog derved må tilsidesættes;

98. opfordrer indtrængende Kommissionen til, i tråd med EU's strategi for bæredygtig udvikling ⁽¹⁾ og snarest muligt, at forelægge en køreplan for en sektoropdelt reform af støtteordninger, der har væsentlige negative konsekvenser for miljøet, med henblik på gradvist at afskaffe dem; understreger endvidere, at økonomiske ressourcer, som stilles til rådighed via denne reform, bør rettes mod tilpasningsbestræbelser og »grønne« arbejdspladser;

99. understreger, at de midler, der stilles til rådighed i forbindelse med de forskellige økonomiske genopretningsplaner, også bør rettes mod tilpasningsinvesteringer og under alle omstændigheder bør være klimasikrede;

100. understreger princippet om forebyggelse i forbindelse med tilpasning til klimaændringerne; opfordrer Kommissionen til at udarbejde tilgange, der kan sikre, at udgifter, som skyldes manglende tilpasningsforanstaltninger, ikke sendes videre til befolkningen som helhed;

101. støtter Kommissionens indtrængende opfordring til Rådet om at genoptage processen med at revidere Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der vil gøre det muligt at foretage en mere effektiv, fleksibel og rettidig afhjælpning af skader forvoldt af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer;

102. understreger, at en væsentlig del af udbyttet for kvoteauktioner inden for rammerne af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, herunder bortauktionering inden for luftfart og søtransport, bør øremærkes til at gøre det muligt for medlemsstaterne og udviklingslandene at tilpasse sig klimaændringer; finder, at sådanne bestemmelser også bør anvendes til at støtte bæredygtige transportformer i Europa såsom jernbanetransport; opfordrer til, at de midler, der allerede er øremærket fra EU's kvotehandelssystem til solidaritet og vækst inden for Fællesskabet (udbyttet fra bortauktionering af 10 % af den samlede mængde kvoter) fordeles ligeligt til hhv. tilpasnings- og modvirkningsforanstaltninger blandt medlemsstater med lave indkomster;

⁽¹⁾ Rådsdokument 10917/06 »Revision af EU-strategien for bæredygtig udvikling«.

Torsdag, den 6. maj 2010

103. opfordrer til, at midler hidrørende fra EU's kvotehandelssystem og andre fællesskabskilder bevilges til at hjælpe medlemsstaterne med at tilpasse sig til klimaændringerne, idet der tages hensyn til hver enkelt medlemsstats eller regions sårbarhed over for klimaændringer;

104. anerkender de industrialiserede landes historiske ansvar for den aktuelle stigning i de globale temperaturer; gentager udsagnene i sin beslutning af 10. februar 2010, herunder at EU's tilsagn om at finansiere klimaindsatser i udviklingslandene bør gælde nye midler ud over de allerede indgåede forpligtelser om officiel udviklingsbistand og være uafhængigt af medlemsstaternes årlige budgetprocedurer;

Den eksterne dimension

105. gentager, at det er nødvendigt at indarbejde tilpasningsforanstaltninger i EU's eksterne politikker i overensstemmelse med punkt 8 i Københavnsaftalen;

106. understreger, at værdien af økosystemtjenester og modstandsdygtige økosystemer er endnu større i de mindst udviklede lande ⁽¹⁾; understreger, at der i alle internationale forhandlinger, inklusive handelsforhandlinger, bør tages behørig højde for klimatilpasningspolitikkerne og navnlig politikkerne vedrørende økosystemernes modstandsdygtighed over for klimaændringer;

107. er fast overbevist om nødvendigheden af, at Den Europæiske Union bevarer og udbygger sin førerrolle i den internationale kamp mod global opvarmning, og mener, at en eventuel forsinkelse med hensyn til at træffe sådanne foranstaltninger vil øge risikoen for negative miljømæssige, økonomiske og sociale indvirkninger og forårsage højere omkostninger;

108. understreger, at det europæiske handlingsgrundlag for tilpasning dårligt kan gennemføres effektivt, medmindre det indgår i en global sammenhængende og ambitiøs aftale (med juridisk bindende mål) om foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer, og mener, at EU skal føre an i disse bestræbelser;

109. opfordrer Kommissionen til at overveje at øge de offentlige midler til internationalt samarbejde i det kommende ottende rammeprogram (FP8) med både

- a) udviklede lande, for at øge spredningen af teknologier for vedvarende energi
- b) udviklingslande, for at støtte deres kamp mod klimaændringer, som påvirker de mest sårbare regioner i sådanne lande, og altid med skyldig hensyntagen til de enkelte regioners særlige forhold og ud fra kriteriet om social og økonomisk udvikling af de pågældende regioner i udviklingslande, som indgår i et internationalt samarbejde, og
- c) tredjelande, der grænser op til EU, hvor klimaændringernes virkninger svarer til dem, der er konstateret inden for EU;

Styringsgruppe for virkninger og tilpasning

110. støtter Kommissionens forslag om at nedsætte en styringsgruppe for virkninger og tilpasning; understreger, at det er vigtigt, at denne gruppe ud over statslige repræsentanter også inddrager regionale og lokale interessenter; anmoder Kommissionen om at sikre, at denne gruppe omfatter repræsentanter for Europa-Parlamentet som observatører samt private interessenter som eksperter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at styringsgruppen sætter særligt fokus på de mest alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser af klimaændringerne, som f.eks. en øget forekomst af vejrrelaterede dødsfald og vektoroverførte sygdomme;

⁽¹⁾ »Convenient Solutions to an Inconvenient Truth: Ecosystem based Approaches to Climate Change«, Verdensbankens Miljødepartement, 2009, og »The Natural Fix? The Role of Ecosystems in Climate Mitigation«, UNEP, 2009.

Torsdag, den 6. maj 2010

Situationsrapport fra Kommissionen

111. opfordrer Kommissionen til senest i 2012 at underrette Europa-Parlamentet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af ovennævnte hvidbog;

*

* *

112. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning 2008

P7_TA(2010)0155

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning for 2008 (2009/2167(INI))

(2011/C 81 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om tidligere årsberetninger fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- der henviser til Kommissionens beretning af 15. juli 2009 til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser — Bekæmpelse af svig — Årsberetning for 2008« (KOM(2009)0372) og bilagene dertil (SEK(2009)1002) og (SEK(2009)1003),
- der henviser til OLAF's aktivitetsrapport for 2008 ⁽¹⁾, til OLAF's anden rapport af 19. juni 2008 om gennemførelsen af Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder samt til de retningslinjer, der erstatter OLAF's vademecum,
- der henviser til aktivitetsrapport fra Overvågningsudvalget for OLAF for perioden juni 2008 til maj 2009 ⁽²⁾,
- der henviser til aktivitetsrapport fra Overvågningsudvalget for OLAF for perioden juni 2007 til maj 2008 ⁽³⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2008, med institutionernes svar ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2008/EN.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf

⁽³⁾ EUT C 295 af 18.11.2008, s.1.

⁽⁴⁾ EUT C 269 af 10.11.2009, s.1.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste - Stockholmprogrammet ⁽¹⁾, særligt afsnittet om økonomisk kriminalitet og korruption,
- der henviser til artikel 319, stk. 3, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabs almindelige budget ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0100/2010),

Generelle bemærkninger: omfanget af anmeldte uregelmæssigheder

1. bemærker, at den anslåede finansielle virkning af uregelmæssighederne, for så vidt de er blevet konstateret, er faldet fra 1 024 mio. EUR i 2007 til 783,2 mio. EUR i 2008, og faldet omfatter alle sektorer med undtagelse af direkte udgifter og førtiltrædelsesmidler. Det samlede beløb fordeler sig på følgende måde:

- egne indtægter: 351 mio. EUR (12,5 % mindre i forhold til 2007)
- landbrugsudgifter: 102,3 mio. EUR (34 % mindre i forhold til 2007)
- strukturforanstaltninger: 585,2 mio. EUR (27 % mindre i forhold til 2007)
- førtiltrædelsesmidler: 61 mio. EUR (90,6 % mere i forhold til 2007)
- direkte udgifter: 34,7 mio. EUR (5,15 % mere i forhold til 2007);

2. understreger nødvendigheden af at lade oplysninger om uregelmæssigheder indgå, som kan tydeliggøre, hvilken andel af de samlede midler, der er blevet stillet til rådighed for de forskellige udgiftsområder og medlemsstater, der er fejlbehæftede og omfattet af mistanker om svig;

3. understreger, at bekæmpelse af svig og korruption er en vigtig opgave for de europæiske institutioner og alle medlemsstater, som skal stille de nødvendige ressourcer til rådighed for at bekæmpe disse plager effektivt for at beskytte Unionens og skatteydernes finansielle interesser og for at bekæmpe organiseret kriminalitet, som i henhold til nationale indikatorer forøger sin evne til indgåelse af ulovlige aftaler inden for institutioner, navnlig gennem svig mod fællesskabsbudgettet;

4. beklager, at en stor andel af EU-midlerne fortsat udbetales uretmæssigt, og opfordrer Kommissionen til at træffe passende forholdsregler for at inddrive disse midler;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0090.

⁽²⁾ EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag, den 6. maj 2010

Egne indtægter

5. glæder sig over, at det anslåede beløb for uregelmæssigheder er formindsket med 12, 5 % i forhold til 2007; bemærker imidlertid, at det højeste antal uregelmæssigheder i lighed med tidligere år gælder tv-apparater og skærme, og anmoder derfor Kommissionen om at overvåge disse områder særlig omhyggeligt og træffe de nødvendige foranstaltninger til at inddrive eventuelle egne indtægter eller skyldige renter; anmoder desuden Kommissionen om, at finde en passende balance mellem fysisk kontrol på indførselstidspunktet og efterfølgende kontrol hos operatørerne; anmoder endvidere medlemsstaterne om at stille bedre statistiske oplysninger til rådighed i denne henseende;

6. mener, det er bydende nødvendigt at fastlægge et effektivt retligt instrument for at forbedre det administrative samarbejde rettet mod skadelig skattepraksis og gøre det muligt for det indre marked at fungere; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag til Rådets direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (KOM(2009)0029); understreger nødvendigheden af effektiv overvågning af tilfælde, hvor medlemsstaterne nægter at sende de oplysninger, der anmodes om, eller gennemføre en administrativ undersøgelse, samtidig med at Parlamentet systematisk får tilsendt fuldstændige og gennemskuelige oplysninger herom;

7. forholder sig positivt til Kommissionens forslag om omarbejdning af Rådets forordning om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (KOM(2009)0427); insisterer i denne forbindelse på betydningen af at udvide medlemsstaternes ansvarsområde begyndende med kvaliteten af de oplysninger, der tilføjes databaserne; anmoder Kommissionen om at undersøge disse oplysningers troværdighed og sikre korrekt opkrævning af hele det skyldige momsbeløb;

8. anmoder ligeledes Kommissionen om at komme med fyldestgørende oplysninger, der gør det muligt at undersøge forholdet mellem medlemsstaternes omkostninger i forbindelse med opkrævning af traditionelle egne indtægter og den andel, der tilbageholdes til dækning af omkostningerne ved opkrævningen af disse;

Landbrugsudgifter

9. glæder sig over, at det anslåede beløb for uregelmæssigheder er formindsket med 34 % i forhold til 2007; understreger, at det forholdsvis lave antal uregelmæssigheder hovedsageligt synes at skyldes den forhøjede tærskel for, hvornår sager skal indberettes (10 000 EUR), indført med Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 af 14. december 2006 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område ⁽¹⁾;

10. understreger betydningen af respekt for forpligtelsen til at indberette uregelmæssigheder og beklager de mangelfulde indberetninger fra Østrig, Sverige, Slovakiet og Ungarn;

11. anmoder Kommissionen om at træffe yderligere foranstaltninger til effektiv gennemførelse af forordning (EF) nr. 1975/2006 ⁽²⁾, som har til formål at sikre, at modtagerne overholder deres forpligtelser, gennem nye kontrolbestemmelser for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne;

12. er enig med Revisionsrettens erklæring i punkt 5.20 i ovennævnte årsberetning om, at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) kun kan udgøre et effektivt kontrolsystem til begrænsning af risikoen for uregelmæssige udgifter, hvis systemet gennemføres korrekt, og de data, der indføres, er nøjagtige og pålidelige; beklager de betydelige mangler, der er fundet i systemerne i Det Forenede Kongerige (Skotland), Bulgarien og Rumænien; opfordrer indtrængende Kommissionen til at skride ind med fast hånd, hvis disse problemer fortsætter;

⁽¹⁾ EUT L 355 af 15.12.2006, s. 56.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 af 7. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne, EUT L 368 af 23.12.2006, s. 74.

Torsdag, den 6. maj 2010

Strukturforanstaltninger

13. glæder sig over, at den af Kommissionen skønnede finansielle virkning af uregelmæssighederne er faldet med 27 % i forhold til 2007; konstaterer, at fejlforekomsten i forbindelse med lovlighed og formel rigtighed anslået af Revisionsretten i dennes revisionserklæring (kapitel om samhörighed) stadig ligger over 5 %; er bekymret over, at der i Italien, Polen, Det Forenede Kongerige og Spanien forefindes den højeste grad af uregelmæssighed; glæder sig samtidig over det gode samarbejde, nogle af disse medlemsstater har indledt med Kommissionen for at løse problemerne, og stoler på, at de andre stater vil samarbejde på lignende vis; minder om, at strukturforanstaltninger – som Revisionsretten har understreget – er det udgiftskapitel, der er underlagt de strengeste bestemmelser og mest komplekse administrative procedurer i Unionens budget, og at et højt antal økonomiske uregelmæssigheder, som Kommissionen har bemærket, ikke nødvendigvis indebærer, at der er tale om et højere antal fejl og tilfælde af svig end i andre lande, men at dette kan være resultatet af mere fintmaskede og strenge kontroller; minder desuden om, at Revisionsrettens beretning om gennemførelsen af budgettet for 2008 ikke tager højde for programmeringsperioden 2007-2013, i løbet af hvilken der er blevet indført nye forvaltnings- og kontrolsystemer for udgifterne; påpeger den forhøjede virkning af fejl i forbindelse med uberettigede udgifter og brud på reglerne for offentlige indkøb og mener derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen fastsætter præventive retningslinjer for medlemsstater og lokale myndigheder for at præcisere anvendelsen af reglerne og undgå, at forvaltningsmyndighederne erstatter udgifter, der er blevet afvist af Kommissionen som uberettigede, med nye uberettigede udgifter;

14. understreger, at forsinkelserne i forbindelse med godkendelsen af forvaltnings- og kontrolsystemerne for programmerne for 2007-2013 kan have gjort påvisningen af fejl i udgifterne til forskudsbetalinger mindre effektiv; mener desuden, at den deraf følgende sene iværksættelse af udgifterne til mellemliggende betalinger kan medføre et udgiftskapløb i forbindelse med fristerne for frigørelse af bevillinger; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at overveje en eventuel revision af reglerne for frigørelse med det formål at sikre en bedre udnyttelse af midlerne samt overholdelse af de kvantitative mål;

15. bifalder de forbedringer, som visse medlemsstater har opnået gennem en mere udbredt anvendelse af AFIS-systemet i forbindelse med harmoniseringen af deres systemer for indberetning af uregelmæssigheder; opfordrer dog i betragtning af de gode resultater, der hidtil er blevet opnået med de elektroniske indberetningssystemer, hvad angår kvaliteten af dataene og overholdelsen af indberetningsfristerne, de medlemsstater, der endnu ikke råder over sådanne systemer, til så hurtigt som muligt at indføre sådanne systemer;

16. appellerer til medlemsstaterne om at afgive mere fuldstændige og troværdige oplysninger til Kommissionen om de finansielle korrektioner vedrørende programmeringsperioden 2000-2006; anmoder desuden Kommissionen om at være ubøjelig i sine krav om fuldstændige oplysninger fra medlemsstaterne og om, at disse altid lader korrektionsmekanismerne for de operationelle programmer finde anvendelse;

17. glæder sig over, at Kommissionen i samarbejde med OLAF har iværksat en særlig fælles strategi til forebyggelse af svig i forbindelse med strukturfondene og understreger vigtigheden af et mere effektivt samarbejde med de regionale myndigheder og de kompetente nationale anklagemyndigheder;

Førtiltrædelsesmidler

18. beklager, at det anslåede beløb for uregelmæssigheder for EU-10 er steget med 8 %, og at det for EU-2 er steget med 152 %, mens inddrivelserne er faldet med 15,6 % i forhold til 2007; anmoder navnlig Bulgarien og Rumænien om at styrke deres administrative kapacitet til forvaltning af EU-midler, fjerne eksisterende og potentielle interessekonflikter i forbindelse med forvaltning af midlerne, forbedre overvågningen og gennemsigtigheden af procedurer vedrørende offentlige indkøb på centralt, regionalt og lokalt niveau samt om hurtigt at træffe de nødvendige forebyggende, korrigerende og/eller disciplinære foranstaltninger og oplyse Kommissionen herom; anerkender og udtaler sin støtte til de foranstaltninger, Bulgarien og Rumænien har truffet som svar på Kommissionens henstillinger med henblik på at forbedre standarderne i forbindelse med delt forvaltning og finansiell kontrol;

19. anmoder Kommissionen om at træffe passende foranstaltninger til at reducere risiciene i forbindelse med den ekstremt labile kontekst GD for Udvidelse arbejder i for at sikre en effektiv flerårig planlægning af de interne revisioner; anmoder desuden Kommissionen om at vedtage en særlig politik for efterfølgende kontroller inden for rammerne af den centrale forvaltning på grundlag af de indsamlede erfaringer i 2008 under hensyntagen til cost-benefit-forholdet;

Torsdag, den 6. maj 2010

20. understreger, at de strategiske mål for førtiltrædelsesmidler skal defineres yderligere som nævnt i Revisionsrettens særberetning om førtiltrædelsesmidler til Tyrkiet for at fremme en lettere vurdering af gennemførte projekter i forhold til de overordnede mål; mener, at målene og resultaterne skal kommunikeres på en gennemsigtig måde;

21. understreger, at Kommissionen bør fortsætte med initiativer til at forbedre projektudformningen og -gennemførelsen; understreger endvidere, at det er nødvendigt at forbedre mekanismen for rapportering om gennemførelse af projekter og levering af aktiviteter og resultater heraf; finder, at det bør sikres, at udfaldet af projekter (resultater og virkninger) indberettes ved slutningen af hvert projekt og med passende intervaller derefter for at tilvejebringe resultatoplysninger med henblik på den fremtidige planlægning;

Direkte udgifter

22. påpeger, at ekstern bistand er en sektor, der i stigende grad berøres af uregelmæssigheder og svig;

23. anmoder Kommissionen om at være opmærksom på problemet med dobbeltfinansiering af projekter;

24. understreger det faktum, at EU har bidraget med mere end 1 mia. EUR årligt til FN de seneste fem år; gentager derfor, at det er nødvendigt at styrke OLAF's mandat i en international kontekst, og at der er behov for at give OLAF alle de retsmidler, der er nødvendige, for at det kan varetage sine kontrolopgaver, hvilket øger de direkte udgifter; opfordrer Kommissionen til at ajourføre Europa-Parlamentet om dette emne;

Udvikling mod en integreret struktur for intern kontrol

25. glæder sig over, at Kommissionen med sin meddelelse »På vej mod en fælles forståelse af begrebet acceptabel fejlrisiko« (KOM(2008)0866) har leveret grundlaget for en debat om emnet og anmoder den om fortsat at stille oplysninger til rådighed herom; er enig i, at der kan fastlægges forskellige acceptable fejlratere for de enkelte sektorer under behørig hensyntagen til de forskellige karakteristika og forskrifter; opfordrer samtidig indtrængende Kommissionen til at overveje yderligere tiltag, der kan være nødvendige for en bedre finansforvaltning af EU's midler (f.eks. ved at forbedre kontrolsystemernes effektivitet og rette disse mod en bedre udnyttelse af midlerne);

26. finder det nødvendigt, at hver medlemsstats årlige oversigt til Kommissionen får et stærkere retsgrundlag, end det er tilfældet i øjeblikket (artikel 53b, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (finansforordningen)); anmoder i forbindelse med revisionen af finansforordningen derfor om, at disse oversigter giver en udtømmende kvalitativ analyse af resultaterne af hver enkelt medlemsstats kontrol; mener desuden, at det er af afgørende betydning, at Kommissionen fortsætter med at fremme såkaldte tillidsaftaler med medlemsstaterne for så vidt angår strukturfondene og samtidig får yderligere garantier fra de nationale kontrolsystemer ved at indgå i et tættere samarbejde med de uafhængige overordnede revisionsorganer;

Forøgelse af gennemsigtigheden og bekæmpelse af svig, korruption og økonomisk kriminalitet

27. konstaterer, at offentlige indkøb er det område, der er mest sårbart over for risikoen for dårlig forvaltning, svig og korruption, og at disse ulovlige fremgangsmåder forvrider markedet, forårsager forøgelser af priserne og de afgifter, forbrugerne betaler for varer og tjenesteydelser, og spreder mistillid til Den Europæiske Union; anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om nøje at overveje de nuværende regler for offentlige indkøb og udarbejde forslag til forbedringer; anerkender endvidere fremskridtene med hensyn til større gennemsigtighed vedrørende modtagerne af europæiske midler og anmoder Kommissionen om at udarbejde et system, der giver mulighed for at offentliggøre fortegnelser over modtagere på samme websted uafhængigt af den forvaltningsmyndighed, der er involveret, ledsaget af klare og sammenlignelige oplysninger fra alle medlemsstater på mindst et af Unionens arbejdssprog; anmoder desuden Kommissionen om at bestræbe sig på at sikre, at alle medlemsstater afgiver pålidelige og sammenhængende oplysninger om de modtagere af EU-midler, der skal omfattes af systemet for tidlig varsling og den centrale database om udelukkelse;

Torsdag, den 6. maj 2010

28. opfordrer Kommissionen til at påbegynde tidlige drøftelser og høringer med interesserede aktører, herunder civilsamfundet, om alle aspekter vedrørende oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed til bekæmpelse af kriminalitet, som påvirker EU's finansielle interesser, som fastsat i artikel 86 i TEUF, og til at intensivere alle nødvendige foranstaltninger i forbindelse med etableringen af denne myndighed;

29. opfordrer indtrængende rådsformandskabet til at give Kommissionen mandat til så hurtigt som muligt at forhandle og indgå aftaler om bekæmpelse af svig med Andorra, Monaco og San Marino samt til at forhandle om en ny, mere vidtrækkende aftale med Schweiz;

30. understreger, at den aktive beskyttelse af EU's finansielle interesser kræver, at bekæmpelsen af finansiell og økonomisk kriminalitet styrkes; opfordrer medlemsstaterne til helt at gennemføre de relevante EU-instrumenter, herunder konventionen om gensidig retshjælp og protokollen hertil om banktransaktioner, rammebeslutningen om afgørelser om konfiskation (2006/783/RIA) ⁽¹⁾ og rammebeslutningen om bødestrafte (2005/214/RIA) ⁽²⁾;

31. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag om gensidig anerkendelse af rettighedsfrankender, særligt med hensyn til poster på det finansielle område, som f.eks. udelukkelse af lovovertrædere, der har begået svig, fra posten som administrerende direktør;

32. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en konsekvensanalyse og et forslag om udvidelse af gældende EU-ret om fælles definitioner af lovovertrædelser inden for finansiell og økonomisk kriminalitet;

33. finder, at det er nødvendigt at stoppe skatteunddragelse og ulovlige aktiviteter, som sker via offshoreskattely, for at beskytte EU's finansielle interesser; opfordrer Kommissionen til at overveje at forbyde selskaber, som opererer gennem offshoreskattely, at indgå forretningsaftaler med selskaber, der har hjemsted i EU, hvis deres offshorehjemsted ensidigt forsinker godkendelsen af samarbejdsaftaler med EU;

34. bemærker, at 78 % af EU's borgere ifølge Eurobarometer 2009 er enige i, at korruption er et alvorligt problem i deres land; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bestræbe sig på at sikre tilstrækkelige midler til at udvirke, at midler fra EU's fonde ikke involveres i korruption, og at konfiskationen af kriminelle aktiver, som er involveret i svig, skatteunddragelse, hvidvaskning af penge og lignende lovovertrædelser, fremskyndes, og på at anvende klare og gennemsigtige regler i forbindelse med politisk udsatte personer, som defineret i det tredje direktiv om hvidvaskning af penge (direktiv 2005/60/EF) ⁽³⁾; anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at udarbejde indikatorer til kvantificering af de anstrengelser, der gøres i korruptionsbekæmpelsen, med særlig opmærksomhed rettet mod offentlige indkøb i overensstemmelse med Stockholmprogrammet; opfordrer til tættere samarbejde mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver, således at konfiskationen af midler bliver mere effektiv; anmoder Kommissionen om at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til fremme af god forvaltningsskik i skatteanliggender i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 10. februar 2010 herom ⁽⁴⁾, navnlig med hensyn til problemet vedrørende skattely;

OLAF's aktiviteter

35. anerkender og støtter OLAF's aktiviteter samt behovet for at garantere dets fulde operationelle uafhængighed i udførelsen af dets opgaver, som det finder uundværlige for beskyttelsen af EU's finansielle interesser og dermed for Unionens borgere samt vigtige for beskyttelsen af de europæiske institutioners omdømme; finder det derfor nødvendigt, at der udarbejdes en strategi for menneskelige ressourcer, der kan bevare det høje kvalitetsniveau blandt personalet;

⁽¹⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0020.

Torsdag, den 6. maj 2010

36. mener, at OLAF bør gøre større brug af Kommissionens Interne Revisionstjeneste, når der iværksættes undersøgelser, og ikke fortrinsvis benytte sig af tjenestemænds eller medlemsstaters indberetninger; mener, det er lige så vigtigt at overvåge, om og hvorledes OLAF's henstillinger tages op af Kommissionens Interne Revisionstjeneste; anmoder derfor OLAF om at stille statistiske oplysninger herom til rådighed i sine kommende årsberetninger;

37. mener, at OLAF's arbejde kan gøres endnu mere effektivt ved at sikre grundig og detaljeret planlægning af undersøgelserne gennem vedtagelsen af en ad hoc-procedureforordning, der kan fungere som bindende vejledning, fremme SMART-mål og RACER-indikatorer for selve undersøgelserne, forbedre samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og de nationale anklagemyndigheder allerede i undersøgelsesens første fase og indføre en minimumstærskel samt opfølgingsprocedurer i den indledende fase af OLAF's undersøgelser, der gør, at mindre sager behandles af andre tjenester, mens tilbagevendende mindre sager, som resulterer i store beløb fra uregelmæssigheder som følge af strukturproblemer, kan være af interesse for OLAF's undersøgelser; anmoder derfor OLAF om i sin kommende beretning at præsentere fremskridtene i denne henseende og angive, hvorledes der tages højde for disse i OLAF's kommende håndbog, der burde blive offentliggjort i løbet af kort tid;

38. opfordrer Kommissionen til aktivt at inddrage OLAF i forhandlingerne om alle samarbejdsaftaler, som omhandler bekæmpelse af svig og udveksling af oplysninger om skatteanliggender;

OLAF's samarbejde med Europol og Eurojust

39. bemærker med tilfredshed, at OLAF og Eurojust er blevet enige om konkrete tiltag for yderligere at forbedre koordinationen af og samarbejdet om bekæmpelse af økonomisk svig;

40. glæder sig over samarbejdet mellem OLAF og Europol; er bevidst om, at kombinationen af Europol's analytiske ressourcer og OLAF's operative erfaringer gør det muligt at tilbyde medlemsstaterne en effektiv ydelse og undgå dobbeltarbejde; anmoder OLAF om i sin kommende årsberetning at gøre rede for den praktiske effekt af Europol's vedtægtsændring fra den 1. januar 2010;

OLAF's samarbejde med medlemsstaterne

41. beklager, at bilag 1 til årsberetningen 2008 (SEK(2009)1002) om medlemsstaternes anvendelse af EF-traktatens artikel 280 i 2008 er mangelfuldt både hvad angår måden, hvorpå medlemsstaterne besvarer Kommissionens spørgeskema, og Kommissionens spørgsmål, som ikke fører til svar, der kan bedømmes, eller som let kan omgås af medlemsstaterne; anmoder derfor Kommissionen om at vurdere behovet for at ændre dette spørgeskema i samarbejde med medlemsstaternes administrationer, for at denne procedure kan blive mere effektiv og mere virksom;

42. anmoder OLAF om i sin kommende beretning at forelægge en detaljeret analyse af de strategier og foranstaltninger, som hver enkelt medlemsstat har iværksat i kampen mod svig og til forebyggelse og konstatering af uregelmæssigheder i anvendelsen af EU-midler, herunder uregelmæssigheder pga. korruption; finder, at der bør ofres særlig opmærksomhed på gennemførelsen af landbrugs- og strukturfondene; mener, at beretningen, inklusive de 27 landeprofiler, skal analysere den fremgangsmåde, der anvendes af retlige og efterforskende organer i hvert land, og kvantiteten og kvaliteten af gennemførte kontroller samt statistikker og motiveringer i de tilfælde, hvor de nationale myndigheder ikke har fulgt op på henvendelser fra OLAF; mener desuden, at beretningen skal udgøre et nyttigt vidgrundlag for bedre at definere strategien for OLAF, de prioriteringer, der skal følges i forbindelse med særlige undersøgelser og iværksættelse af skræddersyede initiativer, og for at forbedre samarbejdet med medlemsstaterne og OLAF og de lokale kontrolmyndigheders effektivitet;

43. understreger, at fællesskabslovgivningen kræver, at medlemsstaterne indberetter alle uregelmæssigheder senest to måneder efter slutningen af det kvartal, hvor en uregelmæssighed har været genstand for en indledende administrativ eller retlig undersøgelse, og/eller nye oplysninger om en indberettet uregelmæssighed bliver kendt; anmoder derfor medlemsstaterne om at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at mindske perioden mellem konstateringen og indberetningen af uregelmæssigheder mest muligt, bl.a. gennem en strømlining af de nationale administrative procedurer;

Torsdag, den 6. maj 2010

44. opfordrer Kommissionen til at genoptage proceduren vedrørende vedtagelsen af direktivet om straf-feretlig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser (2001/0115 (COD)), som har været blokeret af Rådet siden 2002, og af forordning om gensidig administrativ bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser (2004/0172 (COD)), som har været blokeret af Rådet siden 2005;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Domstolen, Revisionsretten, Overvågningsudvalget for OLAF og OLAF.

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) - årsberetning 2008

P7_TA(2010)0156

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) - årsberetning 2008 (2009/2166(INI))

(2011/C 81 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) årsberetning for 2008,
- der henviser til artikel 15, 126, 175, 208-209, 271 og 308-309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank,
- der henviser til artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om Revisionsrettens rolle,
- der henviser til sin beslutning af 23. april 2009 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2007 ⁽¹⁾,
- der henviser til brevvekslingen mellem Hans-Gert Pöttering, Europa-Parlamentets formand, og Philippe Maystadt efter Parlamentets beslutning af 23. april 2009,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om årsberetningerne for 2007 fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2008 om EIB's årsberetning 2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/1016/EF af 19. december 2006 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 255 af 26.9.2009, s. 98.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0185.

⁽³⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 14.

⁽⁴⁾ EUT L 414 af 30.12.2006, s. 95.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til Domstolens afgørelse af 6. november 2008 om det retlige grundlag for afgørelse 2006/1016/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til EIB's offentliggørelsespolitik ⁽²⁾ af 28. marts 2006,
- der henviser til EIB's forretningsplan for 2009-2011, som godkendtes af bestyrelsen den 16. december 2008,
- der henviser til Domstolens dom af 10. juli 2003 vedrørende OLAF's (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) undersøgelseskompetence i forhold til EIB ⁽³⁾,
- der henviser til trepartsaftalen mellem Revisionsretten, EIB og Kommissionen vedrørende Domstolens fremgangsmåder ved revision i medfør af EF-traktatens artikel 248, stk. 3 ⁽⁴⁾, som blev fornyet i juli 2007,
- der henviser til den fælles hensigtserklæring af 27. maj 2008 mellem Kommissionen og EIB om at fremme samordningen af EU's eksterne udlånspolitik,
- der henviser til den fælles hensigtserklæring af 9. juli 2008 mellem Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Investeringsbank om information om Bankens politikker, standarder og procedurer samt behandlingen af klager, heriblandt klager fra personer, der ikke er borgere og ikke har bopæl i Den Europæiske Union,
- der henviser til EIB's midtvejsrevision af sin politik over for offshorefinanscentre,
- der henviser til den årlige aktivitetsrapport for 2008 fra EIB's klagenævn,
- der henviser til den seneste beretning fra EIB til Parlamentet om gennemførelsen af Parlamentets henstillinger,
- der henviser til den årlige aktivitetsrapport for 2008 fra EIB's revisionsudvalg til Bankens styrelsesråd,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. oktober 2008 »Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2008)0706),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om EU 2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,

⁽¹⁾ Sag C-155/07, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, endnu ikke offentliggjort i Samlingen af Afgørelser.

⁽²⁾ EUT C 332 af 30.12.2006, s. 45.

⁽³⁾ Sag C-15/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Investeringsbank, Sml. 2003, s. I-7281.

⁽⁴⁾ Artikel 287, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0053.

Torsdag, den 6. maj 2010

- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0062/2010),
- A. der henviser til, at EIB blev oprettet ved Romtraktaten, og at dens vigtigste opgave er at bidrage til udviklingen af fællesmarkedet og til en reduktion af forskellene i udviklingen i de forskellige regioner ved anvendelse af kapitalmarkederne og Bankens egne midler,
- B. der henviser til, at der med EIB's finansieringstransaktioner fokuseres på seks prioriterede målsætninger: økonomisk og social sammenhørighed, forberedelse af videnøkonomien, udvikling af transeuropæiske transportnet og adgangsveje, støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), beskyttelse og forbedring af miljøet og forsyningsikkerhed for bæredygtig, konkurrencedygtig og sikker energi,
- C. der henviser til, at EIB's operationer uden for Den Europæiske Union primært iværksættes for at understøtte Den Europæiske Unions politikker med eksterne foranstaltninger,
- D. der henviser til, at EIB i overensstemmelse med Lissabonstrategien har besluttet at øge sin tegnede kapital med 67 mia. EUR, fra 165 mia. EUR til 232 mia. EUR, hvoraf medlemsstaterne har betalt 8,2 mia. EUR,
- E. der henviser til, at EIB i henhold til sine vedtægter efter ratifikationen af Lissabontraktaten kan tegne lån og garantier, som svarer til 250 % ikke alene af den tegnede kapital men også af reserver, ubundne midler og overskuddet af resultatopgørelsen,
- F. der henviser til, at finansieringsbehovet er øget som følge af den kreditstramning, der er forårsaget af den økonomiske og finansielle krise,
- G. der henviser til, at EIB lægger særlig stor vægt på SMV'er, bæredygtig, konkurrencedygtig og sikker energi, afbødning af klimaændringer og investeringer i EU's konvergensregioner, der er hårdt ramt af den nylige økonomiske afmatning,
- H. der henviser til, at målene i EU 2020-strategien ikke kan nås uden passende finansiering, og at Parlamentet i punkt 35 i sin beslutning om EU 2020 giver udtryk for, at »at Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling bør få en stærkere rolle med hensyn til at støtte investeringer i infrastruktur, grøn teknologi, innovation og SMV'er«,
- I. der henviser til, at omfanget af EIB's udlån er steget betydeligt i 2008, idet de indgåede låneaftaler androg 57,6 mia. EUR, mens det udbetalte løb udgjorde 48,6 mia., dvs. 10 mia. mere end forventet,
- J. der henviser til, at værdien af de undertegnede projekter er 20,5 % i forhold til 2007 og med 25,9 % i forhold til 2006; der henviser til, at 89,34 % af EIB's transaktioner i 2008 var koncentreret om projekter i EU's medlemsstater, hvilket udgør en stigning på 2,7 procentpoint i sammenligning med 2007 og 2,25 procentpoint i sammenligning med 2006,
- K. der henviser til, at værdien af de underskrevne kontrakter i 2007, som hovedsagelig vedrørte projekter i Central- og Østeuropa, voksede med 17 %, nemlig til 6 905 mio. i 2008, dvs. næsten det dobbelte af værdien i 2004,

Torsdag, den 6. maj 2010

- L. der henviser til, at EIB's udlånsaktiviteter i 2008 uden for EU var som følger (fordelt på geografisk område): Asien og Latinamerika, 469 mio. EUR; det sydlige Kaukasus og Rusland, 170 mio. EUR; Middelhavslandene, 1 290 mio. EUR; tiltrædelseslandene, 3 453 mio. EUR; AVS-landene, 561 mio. EUR og Sydafrika, 203 mio. EUR,

Bemærkninger til EIB's årsberetning 2008

1. lykønsker EIB med årsberetningen for 2008 og opfordrer EIB til at fortsætte sit arbejde med at udvikle Europas økonomi for at sikre vækst, jobskabelse og den interregionale og sociale samhørighed;

2. bemærker med tilfredshed EIB's hurtige reaktion på den globale økonomiske krise ved at selvfinansiere en forhøjelse af sin egenkapital og dermed forøge sin udlånskapacitet til støtte for den europæiske økonomiske genopretningsplan; opfordrer Banken til at fortsætte sine programmer til forvaltning af finanskrisen, især over for de medlemsstater, som er hårdt ramt af krisen, og til yderligere at forhøje sine udlån i de pågældende lande; forventer, at EIB-finansieringsmidlerne i 2009, der beløber sig til 75 000 mio. EUR, vil tilvejebringe investeringer i realøkonomien for et samlet beløb på ca. 225 000 mio. EUR.

3. bemærker, at nye kreditlinjer for de små og mellemstore virksomheder (SMV'er) med finansielle formidlere steg med 42,4 % til 8,1 mia. EUR i 2008, og at 4,7 mia. EUR af disse gennemførtes i løbet af det sidste kvartal; konstaterer, at 30 mia. EUR i tidsrummet 2008-2011 blev øremærket til lån til SMV'er;

Lissabontraktatens virkninger

4. hilser styrkelsen af revisionsudvalget velkommen, idet antallet af dets medlemmer er blevet forhøjet fra tre til seks, ligesom udvalget har fået til opgave at kontrollere, at Bankens aktiviteter er i overensstemmelse med bedste bankpraksis og at revidere dens regnskaber; betoner, at det må sikres, at revisionsudvalgets medlemmer har omfattende erfaring med banktilsyn; understreger imidlertid, at der ud over styrkelsen af revisionsudvalget bør træffes konkrete foranstaltninger til at sikre, at der indføres et egentligt banktilsyn for EIB;

5. anmoder EIB og medlemsstaterne om at overveje muligheden af, at Den Europæiske Union bliver aktionær i Banken ud over medlemsstaterne (idet EU i medfør af Lissabontraktaten har status som juridisk person), hvilket efter Parlamentets opfattelse vil resultere i et udvidet samarbejde mellem EIB og Kommissionen;

Banktilsyn

6. bemærker, at EIB i juli 2009 blev deltager i eurosistemets pengepolitiske transaktioner sammen med Den Europæiske Centralbank (ECB), hvilket indebærer bestemte krav om at rapportere til ECB gennem Luxembourg's centralbank, især vedrørende EIB's bestemmelser om likviditetsrisikostyring;

7. er imidlertid overbevist om, at der er behov for en europæisk tilsynsordning, hvor EIB er underkastet de samme forsigtighedsregler som kreditinstitutionerne samt et reelt tilsyn, således at der kan skaffes et overordnet indblik i kvaliteten af EIB's finansielle situation og sikres, at dens resultater måles med nøjagtighed, og at reglerne for god forretningskik overholdes;

Torsdag, den 6. maj 2010

8. støtter derfor forslaget om, at Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) bør ændres til en europæisk banktilsynsmyndighed (EBA) inden for rammerne af det europæiske finanstilsyn; henstiller, at de finansielle institutioner og grupper med aktiviteter i mere end en EU-medlemsstat, herunder EIB, skal være omfattet af EBA's beføjelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre alt, hvad der er muligt for, at det europæiske finanstilsynssystem kan indlede sit arbejde snarest muligt;

Budgetkontrol og forvaltning

9. glæder sig over, at Banken har været i stand til at fastholde sin meget høje kreditværdighed til trods for markedsvolatilitet og -usikkerhed; bifalder desuden, at Banken har hævet sit låneloft fra 55 mia. EUR til 60 mia. og kan tilvejebringe et beløb på 59,5 mia. EUR, hvilket udgør en væsentlig stigning (8,8 %) i sammenligning med 2007 (54,7 mia. EUR);

10. opfordrer EIB til at gøre alt, hvad der er muligt for at fastholde sin AAA-status, der er helt afgørende for at kunne sikre de bedste betingelser for udlånene;

Eksternt mandat og investeringsfacilitet

11. afventer midtvejsvurderingen af EIB's eksterne finansiering inden 30. april 2010 og Kommissionens forslag til en ny afgørelse, der erstatter afgørelse nr. 633/2009/EF; mener, at både midtvejsvurderingen og Kommissionens nye forslag bør tage hensyn til ikke alene henstillingerne fra styringskomitéen under ledelse af Michel Camdessus, men også de tidligere henstillinger fra Parlamentet; opfordrer især til større sammenhæng i EIB's eksterne mandat både med henblik på at sikre tilstrækkelige midler gennem hele mandatets gyldighedsperiode og deres fordeling på de geografiske områder;

12. understreger, at EIB's eksterne aktiviteter bør være i overensstemmelse med EU's politiske mål som fastsat i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; mener, at EIB som en bank, der styres af EU's politikker, bør finde en balance med hensyn til udlån mellem de forskellige regioner i EU's nabolande; mener, at det med hensyn til regioner, hvor EIB's aktiviteter kan overlappe med andre regionale eller internationale offentligt finansierede finansielle institutioner, kan være nødvendigt med en tydelig arbejdsfordeling; glæder sig i denne forbindelse over investeringsrammen for det vestlige Balkan; fastholder dog, at samarbejdsaftalen mellem Kommissionen, EIB og EBRD bør revideres, hvad angår finansieringsoperationer i EU's østlige nabolande, Rusland og Centralasien; glæder sig derfor over, at styringskomitéen omfattende flere sagkyndige tilslutter sig de henstillinger, Europa-Parlamentet vedtog i marts 2009, om bedre gensidig forståelse mellem EIB og EBRD.

13. minder om, at det i punkt 24 i sin beslutning af 22. april 2008 ⁽¹⁾ om decharge for gennemførelsen af budgettet for 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) for regnskabsåret 2006, foreslår, at EIB-repræsentanter under dechargeproceduren forelægger EIB's årsberetning direkte for Budgetkontroludvalget og redegør for gennemførelsen af investeringsfaciliteten; minder endvidere om, at EUF-midlerne er offentlige penge, som de europæiske skatteydere, og ikke finansmarkederne, stiller til rådighed;

14. beklager på ny, at EIB's årsberetning om investeringsfaciliteten hovedsagelig indeholder finansielle oplysninger og meget få – om overhovedet nogen – oplysninger om resultaterne af de forskellige programmer, der finansieres;

15. bemærker, at den forestående revision af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾ udgør en lejlighed til at indarbejde investeringsfacilitetens projekter og resultater i dechargeproceduren; opfordrer Kommissionen til at foreslå en mulig løsning med henblik på at nå dette mål, når den fremsætter sit forslag;

⁽¹⁾ EUT L 88 af 31.3.2009, s. 253.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Torsdag, den 6. maj 2010

Åbenhed og bekæmpelse af svig

16. bemærker med tilfredshed, at EIB i de seneste år har fulgt Parlamentets henstillinger og foretaget systematisk opfølgingsarbejde;

17. minder om, at EIB har forpligtet sig til at gennemføre formel revision af sin offentliggørelsespolitik hvert tredje år, og glæder sig over, at EIB i maj 2009 indledte en offentlig høring vedrørende sin klageinstanspolitik, offentliggørelsespolitik og sin politik for åbenhed; beklager, at offentliggørelsespolitikken ikke som fastsat blev gennemgået i 2009, og forventer, at EIB foretager en revision af disse tre områder snarest muligt;

18. anmoder om, at EIB præciserer betingelserne for manglende indberetning af oplysninger i sin kommende offentliggørelsespolitik med henblik på fastsættelse af strenge normer for åbenhed;

19. bemærker med tilfredshed, at de offentlige høringer i de senere år er blevet en fast bestanddel af EIB's politik for åbenhed; opfordrer ikke desto mindre EIB til at være mere opmærksom på interessenternes indsats ved at give dem dokumenter med letforståelig vejledning om deres eventuelle deltagelse i høringer eller evalueringer;

20. hilser det velkomment, at EIB, navnlig generalinspektøren, har gjort en større indsats for at udarbejde nye bestemmelser om beskyttelse af interne meddelere (»whistleblowers«), som offentliggjordes i april 2009, hvormed alle ansatte i EIB og enhver anden, der leverer tjenester til Banken, sikres fuld beskyttelse; henleder dog Bankens opmærksomhed på, at EIB ikke yder nogen beskyttelse mod repressalier mod eksterne kritikere, og opfordrer EIB til at undersøge mulighederne for at afhjælpe denne mangel;

21. støtter EIB's nultolerancepolitik over for svig og korruption, og anmoder Banken om i samarbejde med Kommissionen at fremskynde udarbejdelsen af en sort liste over svindlere og indførelsen af en ordning for administrativ udelukkelse af selskaber, der er fundet skyldige i korruption af EIB og andre multilaterale udviklingsbanker;

22. glæder sig over, at offentliggørelsespolitikken foreligger på samtlige EU-sprog, og opfordrer EIB til også at gøre »Adgang til miljøoplysninger«, »EIB's klageinstans« og »EIB's politik for åbenhed« tilgængelige på alle EU-sprog;

Politikken over for offshorefinanscentre

23. glæder sig over, at EIB har taget endnu et skridt ved at ændre sin politik over for offshorefinanscentre, således at den nu er mere vidtgående end det gældende forbud mod finansiering af investorer, som er hjemmehørende i et skattely;

24. bemærker med tilfredshed Bankens nye politik over for offshorefinanscentre, der nu er mere vidtgående end det gældende forbud mod finansiering af investorer, som er hjemmehørende i sortlistede offshorefinanscentre, navnlig den nye forpligtelse, som EIB har pålagt alle modparter, der er hjemmehørende i ikke-sortlistede, men løst regulerede, offshorefinanscentre, til at flytte til et land, der ikke er et offshorefinanscenter, inden der underskrives en kontrakt, hvilket i forbindelse med Bankens fremtidige udlån efter 31. marts 2010 sikrer, at ingen af EIB's lånere er hjemmehørende i løst regulerede offshorefinanscentre;

25. anmoder EIB om at undersøge, om denne ændrede politik over for offshorefinanscentre også omfatter de midler, der anvendes af EIB til at yde lån til projekter; mener, at EIB desuden bør sikre, at de indtægter, som genereres af disse midler, ikke kan flyttes til et skattely efter projekternes afslutning;

Torsdag, den 6. maj 2010

26. udtrykker bekymring over den manglende gennemsigtighed vedrørende den måde, hvorpå »globale lån« tildeles og overvåges med hensyn til skatteforvaltning; minder om, at EIB bør sikre, at modtagere af dens lån ikke benytter sig af skattely eller andre metoder som ulovlige interne afregningspriser, der kan medføre skatteunddragelse; opfordrer i denne henseende EIB til at anmode om, at finansielle formidlere offentliggør enhver anvendelse af de globale lån og rammelån, som de modtager, herunder en rapport om deres aktiviteter i de enkelte lande, de opererer i;

27. glæder sig over EIB-gruppens aktivitetsberetning og beretningen om virksomhedsansvar, hvori der redegøres for de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at nå bankens strategiske målsætninger, som supplerer og styrker EU'S politiske målsætninger;

Strategi og målsætninger

28. glæder sig over EIB's forretningsplan for 2009 til 2011, hvor Banken har foretaget en betydelig opjustering af sine operationelle mål i sammenligning med de retningslinjer, som var indeholdt i forretningsplanen 2008-2010;

29. understreger, at EIB tildeles en vigtig rolle med hensyn til at nå målene i EU 2020; anmoder derfor Banken om at sikre, at dens udlån bidrager til bestræbelserne på at opfylde de strategiske målsætninger;

30. bemærker, at økonomisk og social samhørighed og økonomisk konvergens, og navnlig konvergenssøjlen i EU's samhørighedspolitik, er et centralt mål for EIB;

31. påskønner det bidrag, som EIB har ydet til konvergensmålsætningen ved at yde lån for 21 mia. EUR, svarende til 41 % de samlede EIB-udlån i EU, til konvergensprojekter;

32. fremhæver den merværdi, som gennemførelsen af foranstaltninger i samarbejde med Kommissionen og bankens fremgangsmåde med at yde ekstra støtte og gearing til strukturfondsinterventioner, indebærer;

33. opfordrer til at udvide anvendelsen af EU-tilskud i kombination med EIB-finansieringsinstrumenter, især i samhørighedsregioner, hvor det er særligt vanskeligt at tilvejebringe egne midler, med henblik på at støtte samhørigheden og forebygge en yderligere forværring i de lande, der er hårdest ramt af krisen;

34. anmoder om, at EIB i fremtiden oplyser om detaljerne vedrørende større lån, der supplerer EFRU-bistand til regioner, som gennemfører teknologisk avancerede programmer eller programmer for vedvarende eller miljøvenlig energiforsyning;

35. fremhæver EIB's væsentlige rolle med hensyn til at støtte små og mellemstore virksomheder under finanskrisen, idet disse udgør op til 99 % af erhvervsvirksomhederne i EU og beskæftiger over 100 millioner mennesker og dermed udgør dynamoen i den europæiske økonomi;

36. anerkender den indbyggedes gearingseffekt, som indebærer, at de finansielle formidlere mindst skal genudlåne det dobbelte af EIB-lånet, og at initiativet om nye lån til SMV'er er en forbedring af de finansielle vilkår for disse virksomheder; anmoder endvidere EIB om i den næste årsberetning at oplyse flere detaljer om den effektive anvendelse af disse lån med henblik på at sikre, at nogle af de fordele, de finansielle formidlere har af EIB-finansieringen, på passende vis sendes videre til SMV'er, samt at oplyse om midlernes oprindelse;

37. bemærker i denne forbindelse, at 30 mio. EUR på anmodning fra EIB's aktionærer er blevet øremærket til lån til SMV'er i perioden 2008-2011, og at halvdelen af dette beløb er stillet til rådighed i 2008-2009; understreger betydningen af en høj grad af tilsyn for at sikre, at de finansielle partnere ikke akkumulerer EIB-kreditterne for at stabilisere deres egne balancer;

Torsdag, den 6. maj 2010

38. er opmærksom på, at den økonomiske krise endnu ikke er overstået, og at ledigheden fortsat stiger; opfordrer EIB til at praktisere en mere risikovillig politik for udlån til SMV'er uden at sætte sin AAA-status over styr; foreslår, at EIB tilpasser risikokapitalmandatet for 2006 for Den Europæiske Investeringsfond for bedre at tage højde for den aktuelle økonomiske uro og behovet for at forbedre SMV'ernes adgang til kapital til risikobetonede projekter; kræver, at EIB's deltagelse i Jasmine-programmet, som aktuelt udgør 20 mio. EUR, mindst fordobles;

39. minder om de henstillinger, som Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 25. marts 2009 om EIB's og Den Europæiske Udviklingsbanks årsberetninger for 2007 ⁽¹⁾, der i punkt 8 opfordrede EIB til »at forbedre tilsynet og gennemskueligheden vedrørende formen og slutmodtagerne af dens globallån til støtte for små og mellemstore virksomheder«; opfordrer EIB til yderligere at forbedre gennemskueligheden af sine lån via finansielle mellemlid og til at etablere entydige finansieringsbetingelser for finansielle mellemlid og kriterier for låneeffektivitet;

40. opfordrer EIB til at harmonisere sine lån til SMV'er med strukturfondsbevillinger til konvergensregioner og til at sikre ligelig støtte til forskellige typer SMV'er;

41. opfordrer indtrængende EIB til at føre tilsyn med arten og den endelige modtager af dens globale lån til støtte for SMV'er og til at fremme gennemsigtigheden heraf; foreslår, at der indføres en resultattavle for multiplikatoreffekten af EIB's udlånsvirksomhed;

42. opfordrer EIB til i sine årsberetninger at udarbejde en mere detaljeret og metodologisk ensartet analyse af gennemførelsen af de finansielle instrumenter, der supplerer strukturfondsinterventionerne; i denne forbindelse bør Banken forklare Parlamentet, hvordan finansieringsfaciliteten for risikodeling, som den har oprettet sammen med Kommissionen, fungerer. mener, at samspillet mellem denne facilitet og finansieringen under det syvende rammeprogram for forskning og strukturfondene er særlig relevant;

43. bemærker, at evalueringsfasen af JEREMIE-initiativet (Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises - fælleseuropæiske midler til virksomheder i mikro- til mellemstørrelse) ifølge EIB's årsberetning blev afsluttet i 2008; beklager, at rapporten ikke indeholder denne evaluering;

44. opfordrer EIB til i sin næste årsberetning at tilføje yderligere detaljer om de første resultater af de to politikker fra 2009: Jasmine-initiativet (»Joint Action to Support Microfinance Institutions in Europe«) og gennemførelsen af Mezzanine Facility for Growth;

45. anmoder EIB om at gøre alt, hvad der er muligt, for at forenkle de komplicerede og bureaukratiske bestemmelser, der findes i nogle projekter, uanset hvor de findes, for at gøre finansieringen af projekterne hurtigere og mere effektiv, især i betragtning af den globale krise;

46. understreger, at succes med de nye programmer for europæiske makroregioner afhænger af koordineringen af de aktiviteter, der gennemføres i forbindelse med alle politikker med territorial indvirkning, og af, hvorvidt der findes en langsigtet løsning på finansieringen af makroregioner; opfordrer derfor Banken til at overveje muligheden for EIB- og EIF-finansiering i dette øjemed i den næste finansielle programmeringsperiode, der begynder i 2014;

47. opfordrer EIB til at gøre alt, hvad der er muligt, for at undgå overlapning med Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) uden for EU; gentager sin henstilling fra punkt 28 i sin ovenfor omtalte beslutning af 25. marts 2009 om at opnå et mere struktureret samarbejde mellem EIB og EBRD i de lande, hvor begge organer er aktive;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0185.

Torsdag, den 6. maj 2010

Massegrusomheder i Jos, Nigeria

P7_TA(2010)0157

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om massegrusomheder i Jos, Nigeria

(2011/C 81 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighedskrænkelser i Nigeria,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som blev ratificeret af Nigeria den 29. oktober 1993,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder fra 1981, som blev ratificeret af Nigeria den 22. juni 1983,
 - der henviser til Forbundsrepublikken Nigerias forfatning, særlig bestemmelserne om beskyttelse af religionsfrihed i kapitel IV om retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4.
- A. der er chokeret over udbruddene af vold i januar og marts i år i og omkring Jos på skillevejen mellem Nigerias muslimske nordlige del og kristne sydlige del, hvorunder mange hundrede mennesker blev dræbt i religiøse og etniske sammenstød,
- B. der henviser til, at militæret spillede en central rolle ved at gribe ind og bringe situationen under kontrol, men at der samtidig er blevet rapporteret om udenretslige drab begået af militæret og også af politiet,
- C. der henviser til, at der regelmæssigt er forekommet konflikter mellem de forskellige befolkningsgrupper i Jos, og at der fandt større sammenstød sted i 2001, 2004 og 2008,
- D. der henviser til, at over 14 000 mennesker ifølge rapporter om menneskerettighederne er blevet dræbt i religiøse eller etniske sammenstød siden militærstyrets ophør i 1999,
- E. der henviser til, at en Røde Kors-medarbejder er blevet citeret for at have udtalt, at mindst to andre bebyggelser i nærheden også blev hjemsøgt i dette område tæt på, hvor flere hundrede mennesker døde under sekteriske sammenstød i januar,
- F. der henviser til, at Røde Kors beretter, at mindst 5 600 mennesker som følge af volden er flygtet fra området af frygt for deres liv,
- G. der henviser til, at problemerne i området omkring Jos skyldes manglende økonomisk udvikling, klimaændringernes uheldige følger og spændinger med rod i årtiers bitterhed mellem oprindelige befolkningsgrupper, især kristne og animister, der strides om kontrollen over den frugtbare landbrugsjord med migranter og bosættere fra den hausa-talende, muslimske nordlige del af Nigeria,

Torsdag, den 6. maj 2010

- H. der henviser til, at det ikke er muligt systematisk at placere muslimer og kristne i rollen som enten aggressorer eller ofre, eftersom de historisk set har været begge dele,
- I. der henviser til, at den nuværende mangel på stabilitet understreger den skrøbelige situation, som Afrikas folkerigeste nation befinder sig i nu, hvor landet nærmer sig valgkampen op til valget i 2011, og hvor der hersker usikkerhed omkring dets politiske ledelse på grund af præsident Yar'Aduas sygdom,
- J. der henviser til, at stabilitet og demokrati i Nigeria har stor betydning hinsides landets umiddelbare grænser på grund af dets førende rolle i regionen og i Afrika syd for Sahara (Nigeria er medlem af FN's Sikkerhedsråd og er en af verdens største olieproducenter, et ledende medlem af ECOWAS, en vigtig bidrager til fredsbevarende operationer og en stabiliserede magt i Vestafrika),
- K. der henviser til, at EU yder stor finansiel støtte til Nigeria, og til, at Kommissionen og Nigerias forbundsregering den 12. november 2009 undertegnede Nigeria-EU-landestrategipapiret og det nationale vejledende program for perioden 2008-2013, inden for hvis rammer EU vil finansiere projekter med henblik på bl.a. sikring af fred og sikkerhed og menneskerettigheder,
- L. der henviser til, at en fredelig løsning på konflikter i et olierigt land som Nigeria også forudsætter fair adgang til ressourcerne og omfordeling af indtægterne,
- M. der henviser til, at størstedelen af Nigerias 148 mio. indbyggere lever under fattigdomsgrænsen, selv om landet er verdens ottendestørste olieproducent,
- N. der henviser til, at EU ifølge artikel 8 i den ændrede Cotonou-aftale skal føre en regelmæssig politisk dialog med Nigeria om menneskerettigheder og demokratiske principper, herunder etnisk, religiøs og racemæssig forskelsbehandling,
1. fordømmer på det kraftigste den seneste tids vold og de tragiske tab af liv i og omkring Jos og udtrykker medfølelse med de efterladte og tilskadekomne;
 2. opfordrer alle parter til at udvise tilbageholdenhed og forsøge at finde fredelige metoder til at løse problemerne mellem religiøse og mellem etniske grupper i Nigeria;
 3. opfordrer den nigerianske forbundsregering til at efterforske årsagerne til de senest forekommende tilfælde af vold og sørge for, at gerningsmændene til voldshandlinger bliver retsforfulgt på retfærdig og gennemsigtig vis;
 4. opfordrer den nigerianske forbundsregering til straks at træffe konkrete foranstaltninger til fremme af dialog mellem forskellige etniske grupper og forskellige religiøse grupper og glæder sig over det initiativ, som den fungerende præsident, Goodluck Jonathan, har taget til at samle religiøse og lokale ledere;
 5. kræver, at der foretages en omfattende undersøgelse af de underliggende årsager til konflikten, herunder sociale, økonomiske og etniske spændinger, og at man sørger for at undgå brede og overforenklede forklaringer alene baseret på religion, som ikke vil skabe basis for en langsigtet og varig løsning på problemerne i denne region;
 6. opfordrer de nigerianske myndigheder til at ophæve visse nigerianske statsguvernørers seneste tiltag, hvor dødsdømte henrettes for at afhjælpe overfyldte fængsler, hvilket ville være en klar overtrædelse af menneskerettighederne; opfordrer statsguvernørerne til at udvise tilbageholdenhed og fortsætte de factomoratoriet; minder om, at brug af dødsstraf er i strid med Nigerias forpligtelser på internationalt plan;

Torsdag, den 6. maj 2010

7. opfordrer den nigerianske forbundsregering til at beskytte befolkningen ved at foretage regelmæssige patruljeringer i hele området og til at tage fat om de underliggende årsager til volden ved at sikre alle borgere lige rettigheder og søge at løse problemerne i forbindelse med kontrol over frugtbar landbrugsjord, adgang til ressourcer, arbejdsløshed, fattigdom og afbødning af klimaændringerne; kræver, at de borgere, der er blevet tvunget til at flygte på grund af massakrerne, får mulighed for at vende tilbage til deres hjem i sikkerhed;

8. opfordrer indtrængende EU til at fortsætte sin politiske dialog med Nigeria i overensstemmelse med artikel 8 i den ændrede Cotonou-aftale og til i den forbindelse at tage fat på spørgsmål vedrørende tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed således som forankret i universelle, regionale og nationale menneskerettighedsinstrumenter;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Nigerias forbundsregering, Den Afrikanske Unions institutioner, FN's generalsekretær, FN's Generalforsamling, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament (PAP).

Onsdag, den 5. maj 2010

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Anmodning om ophævelse af Miloslav Ransdorfs parlamentariske immunitet

P7_TA(2010)0093

Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 2010 om anmodning om ophævelse af Miloslav Ransdorfs immunitet (2009/2208(IMM))

(2011/C 81 E/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 16. september 2009 fra den kompetente myndighed i Den Tjekkiske Republik om ophævelse af Miloslav Ransdorfs immunitet, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 23. november 2009,
 - der har hørt Miloslav Ransdorf, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
 - der henviser til artikel 9 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964 og 10. juli 1986 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0107/2010),
- A. der henviser til, at Miloslav Ransdorf er medlem af Europa-Parlamentet,
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer under Parlamentets mødeperioder i henhold til artikel 9 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling, og til, at immuniteten ikke kan påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og ikke kan hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet,

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1964, s. 383, og sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391.

Onsdag, den 5. maj 2010

C. der henviser til, at intet medlem af Deputeretkammeret eller Senatet i henhold til den tjekkiske forfatnings artikel 27, stk. 4, kan retsforfølges uden samtykke fra det kammer, som vedkommende er medlem af, og at retsforfølgelse definitivt er udelukket, hvis det relevante kammer ikke giver sit samtykke,

1. vedtager at ophæve Miloslav Ransdorfs immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente myndigheder i Den Tjekkiske Republik.
-

Onsdag, den 5. maj 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (omarbejdning) *

P7_TA(2010)0091

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Rådets forordning om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (omarbejdning) (KOM(2009)0427 - C7-0165/2009 - 2009/0118(CNS))

(2011/C 81 E/26)

(Særlig lovgivningsprocedure – høring – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0427),
- der henviser til EF-traktatens artikel 93, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0165/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
- der henviser til skrivelse af 12. november 2009 fra Retsudvalget til Økonomi- og Valutaudvalget i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
- der henviser til forretningsordenens artikel 87 og artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0061/2010),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag, den 5. maj 2010

1. godkender Kommissionens forslag som ændret efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret nedenfor;
2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, til Kommissionen og til de nationale parlamenter.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2

Forslag til forordning
Betragtning 3 a (ny)

(3a) I sin beslutning af 2. september 2008 om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig ⁽¹⁾ gentog Europa-Parlamentet, at der var behov for en gennemgribende ændring af det nuværende momssystem, og det opfordrede derfor Kommissionen til at forelægge forslag til en harmonisering af procedurerne for registrering og sletning af registreringer af afgiftspligtige personer og til at give medlemsstaterne automatisk adgang til ikke-følsomme oplysninger om egne skatteydere, som andre medlemsstater lå inde med.

⁽¹⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 13.

Ændring 3

Forslag til forordning
Betragtning 3 b (ny)

(3b) Når der opnås en sådan automatiseret adgang til ikke-følsomme oplysninger, bør der sikres et passende beskyttelsesniveau, en begrænset lagringsperiode for de udvekslede oplysninger og en behørig ansvarlighed hos den institution eller det organ, der lagrer pågældende data, med henblik på at forhindre misbrug eller læk af data.

Ændring 4

Forslag til forordning
Betragtning 5 a (ny)

(5a) Europa-Parlamentet gav i sin beslutning af 4. december 2008 om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 8/2007 om det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift ⁽¹⁾ udtryk for, at det var overbevist om, at indførelsen af Eurofisc kun kan tilføre en merværdi, hvis det er obligatorisk for medlemsstater at deltage, så man undgår de samme vanskeligheder som i forbindelse med Det Europæiske Karruselnetværk (EUROCANET), og kun hvis Kommissionen deltager helt og fuldt i Eurofisc's aktiviteter og spiller en koordinerende rolle.

⁽¹⁾ EUT C 21 E af 28.1.2010, s. 3.

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5

Forslag til forordning
Betragtning 5 b (ny)

(5b) *Europa-Parlamentet slog i sin beslutning af 4. december 2008 også til lyd for indførelse af Eurofisc og understregede, at der var et overordentlig stort behov for at udveksle eksisterende national bedste praksis i bekæmpelsen af grænseoverskridende momssvig med henblik på både at indføre passende incitamenters til nødvendig omhu for medlemsstaterne i forbindelse med moms og belønning af ærlige skatteydere.*

Ændring 6

Forslag til forordning
Betragtning 14

(14) For at muliggøre en hurtigere behandling af anmodninger om oplysninger er det i betragtning af visse anmodningers repetitive karakter og den sproglige mangfoldighed i Fællesskabet vigtigt, at man udbreder brugen af standardformularer i forbindelse med udvekslingen af oplysninger.

(14) For at muliggøre en hurtigere behandling af anmodninger om oplysninger er det i betragtning af visse anmodningers repetitive karakter og den sproglige mangfoldighed i Fællesskabet vigtigt, at man udbreder **og fremmer** brugen af standardformularer i forbindelse med udvekslingen af oplysninger.

Ændring 7

Forslag til forordning
Betragtning 20

(20) Vilkaerne for medlemsstaternes udveksling af og automatiserede adgang til elektronisk lagrede data i hver medlemsstat bør fastlægges tydeligt.

(20) Vilkaerne for medlemsstaternes udveksling af og automatiserede adgang til elektronisk lagrede data i hver medlemsstat **og måderne for lagring af disse data** bør fastlægges klart.

Ændring 8

Forslag til forordning
Betragtning 29

(29) Den seneste praktiske erfaring med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1798/2003 i forbindelse med bekæmpelse af karruselsvig har vist, at indførelsen af en mekanisme med langt hurtigere udveksling af oplysninger, som omfatter betydeligt flere og mere målrettede oplysninger, i visse tilfælde er nødvendig for at bekæmpe svig effektivt, og derfor bør der i denne *forordningen* fastlægges en sådan mekanisme, som skal være tilstrækkelig fleksibel til, at den kan tilpasses nye former for svig. EUROCANET (»European Carrousel Network«), som blev iværksat på Belgiens initiativ og støttes af Kommissionen, er en illustration af denne form for samarbejde.

(29) Den seneste praktiske erfaring med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1798/2003 i forbindelse med bekæmpelse af karruselsvig har vist, at indførelsen af en mekanisme med langt hurtigere udveksling af oplysninger, som omfatter betydeligt flere og mere målrettede oplysninger, i visse tilfælde er nødvendig for at bekæmpe svig effektivt, og derfor bør der i denne *forordning* fastlægges en sådan mekanisme, som skal være tilstrækkelig fleksibel til, at den kan tilpasses nye former for svig. **Med henblik på at sikre, at denne mekanisme fungerer efter hensigten, bør der vedtages en EU-strategi.** EUROCANET, som blev iværksat på Belgiens initiativ og støttes af Kommissionen, er en illustration af denne form for samarbejde.

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9

Forslag til forordning
Betragtning 35

(35) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv. **Denne begrænsning er nødvendig og forholdsmæssig i betragtning af medlemsstaternes potentielle indtægtstab og disse oplysningers afgørende betydning for en effektiv bekæmpelse af svig.**

(35) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv, **og de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Ændring 10

Forslag til forordning
Betragtning 36 a (ny)

(36a) **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt –**

Ændring 12

Forslag til forordning
Artikel 1 a (ny)

Artikel 1a

Inden for rammerne af anvendelsen af denne forordning sikrer medlemsstaterne og Kommissionen overholdelsen af de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF, og de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001.

Ændring 13

Forslag til forordning
Artikel 15

Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler spontant de andre medlemsstaters kompetente myndigheder de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til, og som **kan** være nyttige for de andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler spontant de andre medlemsstaters kompetente myndigheder de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til, og som **er** nødvendige med henblik på at ansætte momsen korrekt, sikre den korrekte anvendelse af momslovgivningen, navnlig hvad angår transaktioner inden for Unionen, og bekæmpe momssvig.

Ændring 14

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 1 – afsnit 1 a (nyt)

De i litra b) omhandlede personer opfordres til at udtale sig om kvaliteten af de indsamlede data.

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 15

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 3

3. Listen og detaljerne i forbindelse med de data, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) **og d)**, og i stk. 2, *vedtages* efter proceduren i artikel 60, stk. 2.

3. *Uden at dette påfører den myndighed, der anmodes om bistand, en uforholdsmæssig administrativ byrde, vedtages* listen og detaljerne i forbindelse med de data, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c), d) **og e)**, og i stk. 2, efter proceduren i artikel 60, stk. 2.

Ændring 16

Forslag til forordning
Artikel 22 – stk. 1 – indledning

Hver medlemsstat giver de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder automatiseret adgang til de oplysninger, der findes i de i artikel 18 omhandlede databaser. Hvad angår de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), i nævnte artikel, skal der mindst være adgang til følgende detaljerede oplysninger:

Hver medlemsstat giver *med henblik på at sikre, at der ikke sker overtrædelse af momslovgivningen, og når den finder det nødvendigt for at kontrollere erhvervelse af varer inden for Unionen eller levering af tjenesteydelser, der er momspligtige på dens område*, de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder automatiseret adgang til de oplysninger, der findes i de i artikel 18 omhandlede databaser. Hvad angår de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), i nævnte artikel, skal der mindst være adgang til følgende detaljerede oplysninger:

Ændring 17

Forslag til forordning
Artikel 22 – stk. 2 a (nyt)

Indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), personoplysninger, begrænses den automatiserede adgang til disse baser til de i denne artikel omhandlede kategorier af oplysninger.

Ændring 18

Forslag til forordning
Artikel 34 – stk. 1 – indledning

1. Ved denne forordning indføres der en **fælles** struktur til bekæmpelse af momssvig og –unddragelse. Denne struktur skal navnlig tage sig af følgende opgaver:

1. Ved denne forordning indføres der en struktur **på EU-plan** til bekæmpelse af momssvig og –unddragelse. Denne struktur skal navnlig tage sig af følgende opgaver:

Ændring 19

Forslag til forordning
Artikel 34 – stk. 2

2. *Medlemsstaternes kompetente myndigheder fastlægger de efterforskningsområder, som den ved stk. 1 indførte struktur skal dække.*

2. Den i stk. 1 *omhandlede* struktur **på EU-plan består af embedsmænd udpeget af medlemsstaternes kompetente myndigheder.**

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 20

Forslag til forordning
Artikel 34 – stk. 3

3. For hvert efterforskningsområde udpeger medlemsstaternes kompetente myndigheder en eller flere medlemsstater, som i denne struktur skal overvåge og lede de opgaver, der er anført i stk. 1.

3. Den i stk. 1 omhandlede struktur på EU-plan fastlægger de efterforskningsområder, som dens virksomhed omfatter.

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 34 – stk. 3 a (nyt)

3a. For at effektivisere undersøgelserne af momssvig i EU udformes der en ordning, som skal tilskynde til inddrivelse af grænseoverskridende skattefordringer ved at fordele en rimelig andel af den opkrævede, ubetalte moms mellem den medlemsstat, der inddriver skattefordringerne, og den bistandsøgende medlemsstat.

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 35

Den i artikel 34 indførte struktur skal bestå af kompetente embedsmænd, som udpeges af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Kommissionen yder teknisk, administrativ og operationel støtte til denne struktur.

Kommissionen koordinerer, styrer og overvåger varetagelsen af opgaverne i artikel 34, stk. 1, og yder teknisk, administrativ og operationel støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 39

Den ved artikel 34 indførte struktur forelægger hvert år en aktivitetsoversigt for det i artikel 60 omhandlede udvalg.

Den ved artikel 34 indførte struktur forelægger hvert år en aktivitetsoversigt for **medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og** det i artikel 60 omhandlede udvalg.

Ændring 24

Forslag til forordning
Artikel 51 – stk. 1

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Medlemsstaterne gennemfører navnlig revisioner af dens funktion. Kommissionen samler medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion.

1. Medlemsstaterne, **Europa-Parlamentet** og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Medlemsstaterne gennemfører navnlig revisioner af dens funktion. Kommissionen samler medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion **og aflægger regelmæssigt beretning til medlemsstaterne og Europa-Parlamentet om resultaterne.**

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 25

Forslag til forordning

Artikel 51 – stk. 2

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle disponible oplysninger, der er af betydning for deres anvendelse af denne forordning.

2. Medlemsstaterne sender **Europa-Parlamentet og** Kommissionen alle disponible oplysninger, der er af betydning for deres anvendelse af denne forordning.

Ændring 26

Forslag til forordning

Artikel 51 – stk. 9

9. Kommissionen **kan stille** ekspertise, teknisk eller logistisk bistand, et kommunikationstiltag eller enhver anden form for operationel støtte til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at nå denne forordnings mål.

9. Kommissionen **stiller** ekspertise, teknisk eller logistisk bistand, et kommunikationstiltag eller enhver anden form for operationel støtte til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at nå denne forordnings mål.

Ændring 27

Forslag til forordning

Artikel 52 – stk. 2

2. Forudsat at det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismateriale for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med momslovgivningen, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande.

2. Forudsat at det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismateriale for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med momslovgivningen, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande **og med forbehold af direktiv 95/46/EF og dets gennemførelsesbestemmelser og forordning (EF) nr. 45/2001 og dens gennemførelsesbestemmelser.**

Ændring 28

Forslag til forordning

Artikel 57 – stk. 1 – afsnit 1

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives eller indsamles i medfør af denne forordning, herunder enhver oplysning, som en embedsmand har haft adgang til under de omstændigheder, der er fastlagt i kapitel VII, kapitel VIII og kapitel X, samt de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser. De må kun anvendes under de omstændigheder, der er fastlagt i denne forordning.

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives eller indsamles i medfør af denne forordning, herunder enhver oplysning, som en embedsmand har haft adgang til under de omstændigheder, der er fastlagt i kapitel VII, kapitel VIII og kapitel X, samt de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser. **Sådanne oplysninger er ligeledes beskyttet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001.** De må kun anvendes under de omstændigheder, der er fastlagt i nærværende forordning.

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 29

Forslag til forordning

Artikel 57 – stk. 5

5. Enhver form for lagring eller udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning er underlagt **gennemførelsesbestemmelserne til** direktiv 95/46/EF. Medlemsstaterne **begrænser** dog med henblik på den korrekte anvendelse af denne forordning rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

5. Enhver form for lagring eller udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning er underlagt direktiv 95/46/EF **og dets gennemførelsesbestemmelser og forordning (EF) nr. 45/2001 og dens gennemførelsesbestemmelser**. Medlemsstaterne **kan** dog **vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger, som** med henblik på den korrekte anvendelse af nærværende forordning **begrænser** rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

Ændring 30

Forslag til forordning

Artikel 57 – stk. 5 a (nyt)

5a. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer overholdelsen af de i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 fastlagte forpligtelser om åbenhed og information af de berørte parter, når der indhentes personoplysninger.

Ændring 31

Forslag til forordning

Artikel 59 – stk. 1 – litra c a (nyt)

ca) sikre, at kvaliteten af de udvekslede oplysninger er så høj som mulig og i givet fald opfylder den maksimale grad af åbenhed.

Ændring 32

Forslag til forordning

Artikel 59 – stk. 2 a (nyt)

2a. Medlemsstaterne underretter årligt Kommissionen om tilfælde, hvor andre medlemsstater har afvist at forsyne den bistandssøgende medlemsstat med oplysninger eller har forhindret denne i at foretage en administrativ undersøgelse, som der er indgivet behørig anmodning om. De bistandssøgte medlemsstater, underretter Kommissionen om årsagerne til, at de har afvist at videregive de ønskede oplysninger eller iværksætte undersøgelsen. Kommissionen vurderer de modtagne oplysninger og udarbejder de nødvendige henstillinger. Disse henstillinger forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring 33

Forslag til forordning

Artikel 60 – stk. 2 a (nyt)

2a. Når foranstaltningerne vedtaget efter proceduren i stk. 2 vedrører eller indebærer behandling af personoplysninger, høres Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Onsdag, den 5. maj 2010

Det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til bestemmelser vedrørende fakturering *

P7_TA(2010)0092

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til faktureringsregler (KOM(2009)0021 - C6-0078/2009 - 2009/0009(CNS))

(2011/C 81 E/27)

(Særlig lovgivningsprocedure – høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0021),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 93, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0078/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og til udtalelse fra Retsudvalget (A7-0065/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til direktiv – ændringsretsakt Betragtning 4

(4) Medlemsstaterne bør for at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt med at betale moms til den kompetente myndighed, før de har modtaget betaling fra deres kunder, **have mulighed for at** tillade, at momsen angives efter en kasseregnskabsordning, hvor leverandøren betaler moms til den kompetente myndighed, når han modtager betalingen for en leverance, og hvor han opnår fradragsret, når han betaler for leverancen. Det vil gøre det muligt for medlemsstaterne at indføre en valgfri kasseregnskabsordning, der ikke forringer likviditeten med hensyn til momsindtægter.

(4) Medlemsstaterne bør for at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt med at betale moms til den kompetente myndighed, før de har modtaget betaling fra deres kunder, tillade, at momsen angives efter en kasseregnskabsordning, hvor leverandøren betaler moms til den kompetente myndighed, når han modtager betalingen for en leverance, og hvor han opnår fradragsret, når han betaler for leverancen. Det vil gøre det muligt for medlemsstaterne at indføre en valgfri kasseregnskabsordning, der ikke forringer likviditeten med hensyn til momsindtægter.

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 7 a (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 91 – stk. 2 – afsnit 1 a (nyt)

7a) I artikel 91, stk. 2, indsættes følgende afsnit 1a:

»Uanset første afsnit accepterer medlemsstaterne den omregningskurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort den dag, hvor afgiften forfalder, eller, hvis der ikke er offentliggjort nogen omregningskurs den pågældende dag, den omregningskurs, der er offentliggjort dagen før afgiften forfalder. Hvis ingen af valutaerne er euro beregnes omregningskursen på grundlag af omregningskursen mellem disse valutaer og euroen.«

Ændring 3

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 8

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 167a – stk. 2 – indledning

2. Medlemsstaterne **kan indføre** en valgfri ordning, der medfører, at afgiftspligtige personer kan udskyde fradragsretten, indtil der er betalt moms til leverandøren, hvis følgende betingelser er opfyldt:

2. Medlemsstaterne **indfører** en valgfri ordning, der medfører, at afgiftspligtige personer kan udskyde fradragsretten, indtil der er betalt moms til leverandøren, hvis følgende betingelser er opfyldt:

Ændring 4

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 9 – litra c

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 178 – litra f

c) Litra f) affattes således:

»f) når han skal erlægge afgiften som kunde i tilfælde af anvendelse af artikel 194-197 og artikel 199, være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-6, og opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemsstat.«

udgår

Ændring 5

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 14

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 219a

1. Fakturaen udstedes i henhold til reglerne i den medlemsstat, **som har tildelt den afgiftspligtige person det momsregistreringsnummer, hvorunder han har foretaget leveringen.**

1. Fakturaen udstedes i henhold til reglerne i den medlemsstat, **hvor momsen skal betales.**

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

Hvis der ikke findes et sådant nummer, anvendes reglerne i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted **eller i øvrigt er momsregistreret**.

2. Når en kunde, der modtager varer eller ydelser, er etableret i en anden medlemsstat end den, hvorfra de er leveret, og kunden er betalingspligtig for momsen, udstedes fakturaen i henhold til reglerne i den medlemsstat, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder kunden har modtaget varerne eller ydelserne.

ÆNDRING

Skal momsen ikke betales i Unionen, anvendes reglerne i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Er den leverandør, der udsteder fakturaen for en afgiftspligtig levering af varer eller ydelser, ikke etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, og er den betalingspligtige person modtageren af varerne eller ydelserne, udstedes fakturaen i henhold til reglerne i den medlemsstat, hvor vare- eller tjenesteydelsesleverandøren er etableret eller har et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres.

Har leverandøren ikke et forretningssted i Unionen er udstedelsen af fakturaen ikke omfattet af reglerne i dette direktiv.

2. Når modtageren af varer eller ydelser udsteder en faktura (selvfakturering) og er betalingspligtig for momsen, udstedes fakturaen i henhold til reglerne i den medlemsstat, **hvor momsen skal betales**.

Ændring 6

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 16

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 220a – stk. 1 – litra a

a) hvis afgiftsgrundlaget for de leverede varer eller ydelser udgør mindre end **200 EUR**

a) hvis afgiftsgrundlaget for de leverede varer eller ydelser udgør mindre end **300 EUR**

Ændring 7

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 17

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 221

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en **forenklet** faktura for andre leveringer af varer eller ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 220, når disse varer eller ydelser leveres på medlemsstaternes respektive område.

1. Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en faktura i henhold til artikel 226 eller 226b for andre leveringer af varer eller ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 220, når disse varer eller ydelser leveres på medlemsstaternes respektive område.

2. Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for den i artikel 220 eller 220a fastsatte forpligtelse til at udstede en faktura for levering af varer eller ydelser, som de foretager på deres område, og som med eller uden ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms er fritaget i medfør af artikel 110 og 111, artikel 125, stk. 1, artikel 127, artikel 128, stk. 1, artikel 132, 135, 136, 375, 376 og 377, artikel 378, stk. 2, artikel 379, stk. 2, og artikel 380-390.

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 17

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 222

Der udstedes en faktura senest den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten indtræder.

Der udstedes en faktura senest den 15. i den **anden** måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten indtræder.

Ændring 9

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 19 – litra a

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 226 – nr. 4

4) kundens momsregistreringsnummer som omhandlet i artikel 214

4) kundens momsregistreringsnummer som omhandlet i artikel 214 **hvorunder kunden har modtaget en levering af varer eller ydelser, for hvilken kunden er betalingspligtig for momsen, eller en levering af varer som omhandlet i artikel 138**

Ændring 10

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 20

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 226b

Forenklede fakturaer, der udstedes i medfør af artikel 220a og 221, skal kun indeholde følgende oplysninger:

- a) fakturaens udstedelsesdato
- b) identifikation af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen
- c) identifikation af den type varer eller ydelser, der leveres, og deres værdi
- d) det momsbeløb, der skal betales eller krediteres, eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf.

1. Forenklede fakturaer, der udstedes i medfør af artikel 220a og 221, skal kun indeholde følgende oplysninger:

- a) fakturaens udstedelsesdato
- b) identifikation af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen, **med angivelse af denne persons momsregistreringsnummer**
- c) identifikation af den type varer eller ydelser, der leveres, og deres værdi
- d) **den momssats og** det momsbeløb, der skal betales eller krediteres, eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf

da) er den udstedte faktura et dokument eller en meddelelse, der ændrer en oprindelig faktura som omhandlet i artikel 219, den specifikke og utvetydige henvisning til den oprindelige faktura.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at forenklede fakturaer udstedt i overensstemmelse med artikel 220a og 221 indeholder følgende yderligere oplysninger for så vidt angår specifikke transaktioner eller kategorier af afgiftspligtige personer:

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

- a) identifikation af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen, ved angivelse af denne persons navn og adresse
- b) det fortløbende nummer, der bygger på en eller flere serier, og som identificerer den enkelte faktura
- c) identifikation af kunden ved angivelse af dennes moms-registreringsnummer samt navn og adresse
- d) er der tale om momsfrigivelse, eller er kunden betalings-pligtig for momsen, de i henhold til artikel 226 og 226a påkrævede oplysninger.

Ændring 11

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 22

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 230

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det momsbeløb, der skal betales eller krediteres, er angivet i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor leveringen af varerne eller ydelserne finder sted, baseret på *den valutakurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort den dag, hvor afgiften forfalder, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den forudgående offentliggørelsesdag.*

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det momsbeløb, der skal betales eller krediteres, er angivet i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor leveringen af varerne eller ydelserne finder sted, baseret på *en af de omregningskurser, der er nævnt i artikel 91.*

Ændring 12

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 25

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 233, 234, 235 og 237

25) Artikel 233, 234, 235 **og** 237 udgår.25) Artikel 233, 234 **og** 235 udgår.

Ændring 13

Forslag til direktiv – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 25 a (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 237

25a) Artikel 237 affattes således:

»Artikel 237

Medlemsstaterne fremsender senest den 31. december 2013 en evalueringsrapport om implementeringen af elektronisk fakturering. Disse rapporter skal navnlig indeholde en redegørelse for de tekniske vanskeligheder eller mangler, som de afgiftspligtige personer og skatteforvaltningen måtte være stødt på, herunder eventuelle svigagtige aktiviteter i relation til elektronisk fakturering som følge af, at kravet om, at elektroniske fakturaer skal forsynes med e-signatur eller sendes via EDI, er bortfaldet. Kommissionen fremsender senest den 1. juli 2014 en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med relevante forslag på grundlag af medlemsstaternes evalueringsrapporter.«

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 14**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 29**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 244 – stk. 3

Fakturaer opbevares efter reglerne i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra eller hvortil leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted eller i øvrigt er momsregistreret.

Fakturaer kan opbevares i den form, de havde, da de blev modtaget, uanset om de blev modtaget på papir eller elektronisk. En faktura på papir kan dog konverteres til elektronisk form. I øvrigt opbevares fakturaer efter reglerne i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra eller hvortil leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted eller i øvrigt er momsregistreret.

Ændring 15**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 32**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 247

Den afgiftspligtige person sørger for, at fakturaer opbevares i mindst **seks** år.

Den afgiftspligtige person sørger for, at fakturaer opbevares i mindst **fem** år. ***Denne artikel berører ikke de nationale bestemmelser, der på andre områder end momsområdet fastsætter forskellige obligatoriske opbevaringsfrister for bilag, herunder fakturaer.***

Ændring 16**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 34**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 248a

34) I afsnit XI, kapitel 3, afdeling 4, indsættes som **udgår**
artikel 248a:

»Artikel 248a

De medlemsstater, hvor afgiften skal betales, kan af kontrollensyn kræve, at visse fakturaer oversættes til deres officielle sprog.«

Onsdag, den 5. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 17**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 36 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Afsnit XIV – kapitel 4 a (ny)

36a) Følgende kapitel indsættes efter artikel 401:**»Kapitel 4a****E-administration****Artikel 401a**

Med henblik på aktivt at udvikle en effektiv og pålidelig e-administration på momsområdet evaluerer Kommissionen de eksisterende e-administrationsforanstaltninger og -instrumenter i medlemsstaterne og fremmer udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne på dette område. Desuden anvender Kommissionen fællesskabsprogrammet til at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked (Fiscalis 2013), jf. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1482/2007/EF (*) sammen med anden eksisterende EU-støtte, som f.eks. strukturfondene, til at yde teknisk assistance til de medlemsstater, der har mest behov for at forbedre deres e-administration gennem adgang til og anvendelse af større transeuropæiske informationsteknologiske systemer.

(*) EUT L 330 af 15.12.2007, s. 1.»

Transportabelt trykbærende udstyr *I**

P7_TA(2010)0122

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om transportabelt trykbærende udstyr (KOM(2009)0482 - C7-0161/2009 - 2009/0131(COD))

(2011/C 81 E/28)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0482),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 71, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0161/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 17. februar 2010,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0101/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. tager den erklæring, der er vedføjet denne lovgivningsmæssige beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2009)0131

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2010/35/EU).

BILAG**Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)**

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at dette direktivs bestemmelser ikke anfægter institutionernes fremtidige holdninger for så vidt angår gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller enkelte retsakter, som indeholder sådanne bestemmelser.

Onsdag, den 5. maj 2010

Luftfartssikkerhedsafgifter *I**

P7_TA(2010)0123

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftfartssikkerhedsafgifter (KOM(2009)0217 - C7-0038/2009 - 2009/0063(COD))

(2011/C 81 E/29)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0217),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0038/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og til artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 5. november 2009,
 - der henviser til høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0035/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Onsdag, den 5. maj 2010

P7_TC1-COD(2009)0063**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om luftfartssikkerhedsafgifter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Beskyttelsen af luftfartens sikkerhed (security) i europæiske lufthavne er principielt en statsopgave. ■ Det er nødvendigt at fastlægge en fælles ramme for regulering af de centrale aspekter af sikkerhedsafgifter og den måde, hvorpå afgifterne fastsættes, da der i mangel af en sådan ramme er risiko for, at grundlæggende krav i forholdet mellem **de organer, der fastsætter sådanne afgifter**, og lufthavnsbrugerne ikke opfyldes.
- (2) Opkrævning af afgifter i forbindelse med luftfarts- og groundhandlyingdelser er allerede behandlet i henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1794/2006 af 6. december 2006 om en fælles afgiftsordning for luftfartstjenester ⁽³⁾ og Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til groundhandlingmarkedet i Fællesskabets lufthavne ⁽⁴⁾.
- (3) Det har af afgørende betydning for lufthavnsbrugerne, at **det organ, der fastsætter eller anvender afgifterne**, jævnligt oplyser dem om, hvordan og på hvilket grundlag sikkerhedsafgifterne **inden for civil luftfart** beregnes. Disse oplysninger vil give **lufthavnsbrugerne** indsigt i, hvad det koster at beskytte sikkerheden, **således som det er anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart ⁽⁵⁾ og dens gennemførelsesbestemmelser**, og hvor produktive investeringerne i denne beskyttelse er, **og hvilke former for tilskud og støtte der tildes af myndighederne i sikkerhedsøjemed**. For at gøre det muligt for **det kompetente organ, der fastsætter eller anvender afgifterne**, at vurdere behovet for fremtidige investeringer korrekt bør der stilles krav om, at lufthavnsbrugere i god tid underretter **det kompetente organ** om relevante driftsprognoser, udviklingsplaner samt særlige behov og ønsker.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 18.5.2010, s. 142.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.5.2010.⁽³⁾ EUT L 341 af 7.12.2006, s. 3.⁽⁴⁾ EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36.⁽⁵⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.

Onsdag, den 5. maj 2010

- (4) Da der i Fællesskabet anvendes forskellige metoder til at **finansiere eller** fastlægge og opkræve de beløb, der skal betales til dækning af sikkerhedsmkostninger, er det nødvendigt at harmonisere grundlaget for opkrævning af afgifter til dækning af disse omkostninger i de lufthavne i Fællesskabet, hvor omkostninger ved at beskytte sikkerheden opkræves som sikkerhedsafgifter. I disse lufthavne bør afgiften afhænge af, hvad det koster at beskytte sikkerheden, idet der tages hensyn til eventuel offentlig **støtte til dækning** af disse omkostninger **med henblik på at undgå eventuel fortjeneste og at tilvejebringe passende og omkostningseffektive sikkerhedstjenester og -faciliteter i de pågældende lufthavne.**
- (5) Det er vigtigt at skabe åbenhed om **anvendelsen** af nationale sikkerhedsforanstaltninger, der er strengere end de fælles grundlæggende normer, der er fastsat i medfør af forordning (EF) nr. 300/2008.
- (6) I hver **af de medlemsstater, hvor der opkræves sikkerhedsafgifter i lufthavne**, bør en uafhængig tilsynsmyndighed sikre, at dette direktiv anvendes korrekt og effektivt. Denne myndighed bør råde over de nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre sine opgaver.
- (7) **Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende et fælles afgiftssystem, der skal dække et lufthavnsnet eller andre grupper af lufthavne, herunder de lufthavne, som trafikmæssigt dækker samme by eller bygrupper.**
- (8) **Beregningen af omkostningsrelaterede sikkerhedsafgifter bør ske på grundlag af objektive kriterier, f.eks. de kriterier, der er fastsat i de relevante dokumenter fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), og som omfatter anvendelse af antallet af passagerer, luftfartøjets maksimale vægt ved start eller en kombination af begge faktorer.**
- (9) Målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, idet sikkerhedsafgiftssystemerne ikke på nationalt plan kan fastlægges på en ensartet måde i hele Unionen, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastlægger fælles principper for opkrævning af sikkerhedsafgifter i Unionens lufthavne.
2. Dette direktiv finder anvendelse på alle lufthavne, der er beliggende i et område, hvor traktatens bestemmelser gælder, **og som er åbne for kommerciel lufttransport.**

Dette direktiv gælder ikke for afgifter, der opkræves som betaling for overflyvningstjenester samt tårn- og indflyvningskontroltjenester i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1794/2006, og heller ikke for afgifter, der opkræves som betaling for de groundhandlingsydelse, der er opført i bilaget til direktiv 96/67/EF.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »lufthavn«: et område, der er specielt indrettet til landing, start og manøvrering af luftfartøjer, herunder også eventuelle tilknyttede anlæg, der er nødvendige af hensyn til flytrafikken og service af luftfartøjer, bl.a. nødvendige anlæg til betjening af den erhvervsmæssige lufttrafik

Onsdag, den 5. maj 2010

- b) »lufthavnsdriftsorgan«: et organ, som, eventuelt i tilknytning til andre aktiviteter, har fået til opgave i henhold til nationale love eller bestemmelser at administrere og forvalte lufthavnsinfrastrukturen og at koordinere og kontrollere de aktiviteter, der udføres af de forskellige virksomheder, der opererer i de pågældende lufthavne
- c) »lufthavnsnet«: *en række lufthavne i en medlemsstat, som drives af samme lufthavnsdriftsorgan, der er udpeget som sådan af den kompetente nationale myndighed*
- d) »kompetent organ«: *et lufthavnsdriftsorgan eller et andet organ eller en anden myndighed, der er ansvarlig for anvendelse og/eller fastsættelse af luftfartssikkerhedsafgifternes niveau og struktur i Unionens lufthavne*
- e) »lufthavnsbruger«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for flytransport af passagerer, post og/eller fragt til eller fra den pågældende lufthavn
- f) »sikkerhedsafgift«: en afgift, der *opkræves af en enhed, lufthavn eller lufthavnsbruger på forskellig vis, og der specifikt har til formål at dække omkostningerne ved sikkerhedsforanstaltninger, der skal beskytte den civile luftfart mod ulovlige handlinger. Omkostningerne ved sikkerhedsforanstaltninger inden for den civile luftfart kan omfatte omkostninger, der hidrører fra garantien for anvendelsen af forordning (EF) nr. 300/2008, eller fra omkostninger i forbindelse med den ansvarlige myndigheds regulerings- eller tilsynsvirksomhed*
- g) »luftfartssikkerhed« (security): *kombinationen af foranstaltninger og menneskelige og materielle ressourcer, der har til formål at beskytte den civile luftfart mod ulovlige handlinger, som bringer den civile luftfartssikkerhed i fare.*

Artikel 3

Ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne sikrer, at sikkerhedsafgifterne ikke medfører forskelsbehandling af lufthavnsbrugere eller luftfartspassagerer.

Artikel 4

Lufthavnsnet

Medlemsstaterne kan tillade, at det kompetente organ i et lufthavnsnet indfører et fælles og gennemskueligt sikkerhedsafgiftssystem, der skal dække lufthavnsnettet.

Artikel 5

Fælles afgiftssystemer

Efter at have informeret Kommissionen og under overholdelse af EU-retten kan medlemsstaterne tillade, at det kompetente organ anvender et fælles og gennemskueligt afgiftssystem for lufthavne, der trafikmæssigt dækker samme by eller bygruppe, forudsat at hver enkelt lufthavn fuldt ud opfylder kravene om åbenhed i artikel 7.

Artikel 6

Samråd og klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at *det kompetente organ* har adgang til alle nødvendige oplysninger om omkostningerne ved at beskytte luftfartssikkerheden i lufthavnen.

Onsdag, den 5. maj 2010

2. Medlemsstaterne sikrer, at der **indføres** en obligatorisk procedure for regelmæssigt samråd mellem **det kompetente organ** og lufthavnsbrugerne **eller lufthavnsbrugernes repræsentanter eller sammenslutninger** om, hvordan sikkerhedsafgiftssystemet skal fungere, og om afgifternes størrelse. **Dette** samråd skal finde sted mindst én gang om året, **medmindre andet er aftalt under det seneste samråd. Når der er indgået en flerårig aftale mellem det kompetente organ og lufthavnsbrugerne, finder samrådene sted i henhold til denne aftale. Medlemsstaterne bevarer retten til at anmode om hyppigere samråd.**

3. **Det kompetente organ** forelægger lufthavnsbrugerne **eller lufthavnsbrugernes repræsentanter eller sammenslutninger** eventuelle forslag om at ændre sikkerhedsafgiftssystemet eller sikkerhedsafgifternes niveau, senest seks måneder før ændringen skal træde i kraft, sammen med en begrundelse for de påtænkte ændringer. **Det kompetente organ** holder samråd om de foreslåede ændringer med lufthavnsbrugerne og tager hensyn til disses synspunkter, før der træffes afgørelse om ændringerne.

4. **Det kompetente organ** skal offentliggøre sin afgørelse, senest to måneder før den træder i kraft. Opnås der ikke enighed om de foreslåede ændringer mellem **det kompetente organ** og lufthavnsbrugerne, skal **det kompetente organ** begrunde sin afgørelse over for brugerne.

5. Medlemsstaterne sikrer, at **begge parter i tilfælde af uenighed om en afgørelse om sikkerhedsafgifter, der er truffet af det kompetente organ, kan klage til den uafhængige tilsynsmyndighed, jf. artikel 10, som derpå undersøger begrundelserne for ændringen af systemet med sikkerhedsafgifter eller disses niveau.**

6. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende stk. 5 i forbindelse med ændringer af luftfartssikkerhedsafgifternes niveau eller struktur i de lufthavne, for hvilke:

- a) national lovgivning foreskriver en obligatorisk procedure, ifølge hvilken lufthavnssikkerhedsafgifter eller det maksimale niveau for lufthavnssikkerhedsafgifter skal fastsættes eller godkendes af den uafhængige tilsynsmyndighed, eller
- b) national lovgivning foreskriver en obligatorisk procedure, ifølge hvilken den uafhængige tilsynsmyndighed regelmæssigt eller efter anmodning fra interesserede parter undersøger spørgsmålet om, hvorvidt sådanne lufthavne er underlagt effektiv konkurrence. Hvis situationen på grundlag af en sådan undersøgelse berettiger hertil, bestemmer medlemsstaten, at luftfartssikkerhedsafgifterne eller det maksimale niveau for luftfartssikkerhedsafgifter skal fastlægges eller godkendes af den uafhængige tilsynsmyndighed. En sådan bestemmelse finder anvendelse, så længe det er nødvendigt, på grundlag af den uafhængige tilsynsmyndigheds undersøgelse.

De procedurer, betingelser og kriterier, som medlemsstaten anvender med henblik på at gennemføre dette stykke, skal være relevante, objektive, ikke-diskriminerende og gennemskuelige.

Artikel 7

Åbenhed

1. Medlemsstaterne sikrer, at **det kompetente organ** forelægger hver enkelt lufthavnsbruger **eller lufthavnsbrugernes repræsentanter eller sammenslutninger** oplysninger om, hvilke elementer der tjener som grundlag for fastsættelsen af **strukturen eller niveauet for** samtlige **sikkerhedsafgifter i hver enkelt lufthavn, hver gang de i artikel 6, stk. 2, anførte samråd skal holdes. Oplysningerne** skal som et minimum omfatte følgende:

- a) en opgørelse over de forskellige ydelser og infrastrukturanlæg, som stilles til rådighed til gengæld for den opkrævede lufthavnsafgift

Onsdag, den 5. maj 2010

- b) den metode, der anvendes til at beregne sikkerhedsafgifterne
 - c) *den overordnede omkostningsstruktur med hensyn til de faciliteter og ydelser, som sikkerhedsafgifterne vedrører*
 - d) indtægter *fra* sikkerhedsafgifter *og den samlede udgift til de tjenesteydelser, der finansieres hermed*
 - e) det samlede antal ansatte ved de ydelser, for hvilke der opkræves sikkerhedsafgifter
 - f) *enhver finansiering fra offentlige myndigheder af faciliteter og tjenesteydelser, som sikkerhedsafgifterne vedrører*
 - g) prognoser om niveauet for *sikkerhedsafgifter, under hensyntagen til de foreslåede investeringer, trafikudvikling og større sikkerhedstrusler.*
 - h) påtænkte investeringer, der kan tænkes at påvirke niveauet for sikkerhedsafgifterne i væsentlig grad.
2. Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsbrugerne forud for hvert samråd, jf. artikel 6, forelægger **det kompetente organ** oplysninger om navnlig følgende forhold:
- a) trafikprognoser
 - b) prognoser over sammensætningen og den forventede udnyttelse af deres luftfartøjsflåde
 - c) deres udviklingsplaner i den pågældende lufthavn
 - d) deres behov i den pågældende lufthavn
 - e) *størrelsen af sikkerhedsafgiften, der af lufthavnsbrugerne pålægges de passagerer, der rejser fra lufthavnen, og oplysninger om de elementer, der tjener som grundlag for fastsættelsen af disse afgifter i henhold til stk. 1, litra a)-h).*

3. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om størrelsen af sikkerhedsafgifter, der pålægges af den kompetente myndighed og lufthavnsbrugerne, er offentligt tilgængelige.

4. Med forbehold af national lovgivning anses de oplysninger, der forelægges i henhold til denne artikel, som fortrolige eller økonomisk følsomme og behandles i overensstemmelse hermed. I forbindelse med børsnoterede lufthavnsdriftsorganer overholdes især de børsretlige bestemmelser.

Artikel 8

Strengere foranstaltninger

1. *De yderligere udgifter til gennemførelse af* strengere foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 300/2008, *afholdes af medlemsstaterne.*

Onsdag, den 5. maj 2010

2. *Inden Kommissionen træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 300/2008, analyserer den, hvilke konsekvenser det vil få for sikkerhedsafgifternes niveau. Kommissionen hører den ekspertgruppe vedrørende luftfartssikkerhed, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 300/2008, om resultatet af denne konsekvensanalyse.*

Artikel 9

Sikkerhedsafgifternes omkostningsægthed

Sikkerhedsafgifter må udelukkende anvendes til dækning af sikkerhedsomkostninger. Disse omkostninger bestemmes i overensstemmelse med regnskabs- og evalueringsprincipper, som er almindeligt anerkendte i hver enkelt medlemsstat. ***De samlede indtægter fra sikkerhedsafgifter må ikke overstige lufthavnens, lufthavnsnettets eller gruppen af lufthavnes omkostninger til luftfartssikkerhed.***

Medlemsstaterne sikrer dog, at der tages særligt hensyn til:

- omkostningerne ved finansiering af de faciliteter og anlæg, der udelukkende tjener sikkerhedsformål, herunder en rimelig afskrivning af disse faciliteter og anlæg
- ***det nationale og/eller internationale sikkerhedstrusselniveau***
- udgifterne til sikkerhedspersonale og sikkerhedsforanstaltninger
- de tilskud og subsidier, der ydes af myndighederne til sikkerhedsformål.

De omkostninger, der bliver lagt til grund for beregningen af sikkerhedsafgifter, omfatter ikke omkostninger, der måtte være forbundet med mere generelle sikkerhedsfunktioner, som udføres af medlemsstaterne, såsom almindelig ordenshåndhævelse, indsamling af efterretningsoplysninger og nationale sikkerhedsforanstaltninger.

Artikel 10

Uafhængig tilsynsmyndighed

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter et uafhængigt organ som national, uafhængig tilsynsmyndighed, der skal sikre, at de foranstaltninger, der træffes for at efterkomme dette direktiv, anvendes korrekt. Det kan være det samme organ som det, medlemsstaten har givet i opdrag at sikre, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter ⁽¹⁾ anvendes korrekt.

2. ***Dette direktiv hindrer ikke, at den uafhængige nationale tilsynsmyndighed under dens eget tilsyn og fulde ansvar og under overholdelse af national lovgivning uddelegerer gennemførelsen af dette direktiv til andre uafhængige tilsynsmyndigheder, forudsat at gennemførelsen finder sted efter de samme normer.***

3. Medlemsstaterne garanterer, at den uafhængige tilsynsmyndighed er uafhængig, ved at sikre, at den er retligt adskilt fra og funktionelt uafhængig af ***de kompetente organer eller*** luftfartselskaberne. Medlemsstater, som bevarer ejerskab til eller kontrol over lufthavne, lufthavnsdriftsorganer eller luftfartsselskaber, sikrer også, at der er en fuldstændig og effektiv strukturel adskillelse mellem myndighedsopgaverne og de aktiviteter, der er knyttet til ejerskabet eller kontrollen. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige tilsynsmyndigheder udøver deres beføjelser på en upartisk og gennemskuelig måde.

⁽¹⁾ EUT L 70 af 14.3.2009, s. 11.

Onsdag, den 5. maj 2010

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på den uafhængige tilsynsmyndighed samt dens opgaver og ansvarsområder og anfører, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at stk. 3 overholdes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der med henblik på uenigheder om sikkerhedsafgifterne træffes foranstaltninger, for at:

- a) indføre en procedure for løsning af uenigheder mellem **det kompetente organ** og lufthavnsbrugerne
- b) fastsætte, på hvilke betingelser en uenighed kan indbringes for den uafhængige tilsynsmyndighed, og navnlig give denne beføjelse til at afvise klager, som den vurderer ikke er behørigt begrundet eller tilstrækkelig dokumenteret, og
- c) fastsætte de kriterier, som uenigheder vil blive vurderet ud fra med henblik på afgørelse.

Disse procedurer, betingelser og kriterier skal være ikke-diskriminerende, gennemskelige og objektive.

6. Den uafhængige tilsynsmyndighed offentliggør hvert år en beretning om sin virksomhed.

7. Når en medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale lovgivning anvender en forskriftsmæssig eller lovgivningsmæssig procedure med henblik på at fastsætte og vedtage sikkerhedsafgiftsstrukturen eller - niveauet på nationalt plan, varetager de nationale myndigheder, der er kompetente til at undersøge sikkerhedsafgifternes gyldighed, funktionen som uafhængig tilsynsmyndighed i henhold til stk. 1-6.

Artikel 11

Rapport og revision

1. Senest... ⁽¹⁾, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan det er blevet anvendt, i givet fald ledsaget af et passende forslag.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om anvendelsen af dette direktiv, navnlig om indsamling af oplysninger til den rapport, der er nævnt i stk. 1.

3. Senest... ⁽²⁾ forelægger Kommissionen en rapport om finansieringen af luftfartssikkerhed med en analyse af udviklingen i luftfartssikkerhedsomkostningerne og metoderne til finansiering af luftfartssikkerhed.

Artikel 12

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv **inden den...** ⁽³⁾. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT: Fire år efter dette direktivs ikrafttræden.

⁽²⁾ EUT: To år efter dette direktivs ikrafttræden.

⁽³⁾ EUT: To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Onsdag, den 5. maj 2010

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Med forbehold af artikel 11, stk. 2, er en medlemsstat, for så vidt som der ikke opkræves sikkerhedsafgifter i denne medlemsstats lufthavne, ikke forpligtet til at opfylde stk. 1 og 2.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning) *I**

P7_TA(2010)0124

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning) (KOM(2009)0391 - C7-0111/2009 - 2009/0110(COD))

(2011/C 81 E/30)

(Almindelig lovgivningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0391),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 156, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0111/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 172, stk. 1, i traktaten om EU's funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 4. november 2009,
- der henviser til høring af Regionsudvalget,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til skrivelse af 11. december 2009 fra Retsudvalget til Transport- og Turismeudvalget, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0030/2010),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager sin holdning som anført nedenfor under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2009)0110

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 661/2010/EU).

Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og visse bestemmelser vedrørende økonomisk forvaltning *I**

P7_TA(2010)0125

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og for så vidt angår visse bestemmelser vedrørende den økonomiske forvaltning (KOM(2009)0384 - C7-0003/2010 - 2009/0107(COD))

(2011/C 81 E/31)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0384),

Onsdag, den 5. maj 2010

- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 161, på grundlag af hvilken Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0003/2010),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 177 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 5. november 2009,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0055/2010),
1. godkender nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

—

P7_TC1-COD(2009)0107

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og for så vidt angår visse bestemmelser vedrørende den økonomiske forvaltning

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 539/2010).

—

Torsdag, den 6. maj 2010

Beslutning om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet ***

P7_TA(2010)0147

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet (17196/2009 – C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE))

(2011/C 81 E/32)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 18. december 2009 fra formanden for Det Europæiske Råd til Europa-Parlamentets formand om ændring af protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser (17196/2009),
- der henviser til Det Europæiske Råds anmodning om godkendelse, jf. artikel 48, stk. 3, afsnit 2, i EU-traktaten (C7-0002/2010),
- der henviser til protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Lissabon-traktaten,
- der henviser til artikel 14, stk. 3, i EU-traktaten,
- der henviser til akten af 20. september 1976 om valg af medlemmer af Europa-Parlamentet ved almindelige, direkte valg,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 11.-12. december 2008, den 18.-19. juni 2009 og den 10.-11. december 2009,
- der henviser til forretningsordenens artikel 74a og artikel 81, stk. 1,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0116/2010),
- A. der henviser til det konvent, der blev afholdt mellem den 22. februar 2002 og den 18. juli 2003, og som førte til udarbejdelse af udkastet til en traktat om en forfatning for Europa, hvis indhold for størstepartens vedkommende blev indarbejdet i Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009,
- B. der endvidere henviser til det konvent, der blev afholdt mellem den 17. december 1999 og den 2. oktober 2000 med henblik på udarbejdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- C. der henviser til, at de to konventer, der for første gang samlede repræsentanter for de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet, de nationale regeringer og Kommissionen for at samarbejde om at udvikle et fælles projekt for Den Europæiske Union, var et vigtigt skridt på vejen mod mere demokratiske og mere effektive beslutningsmekanismer på EU-plan,
- D. der imidlertid påpeger, at de to konventer blev indkaldt for at behandle vigtige spørgsmål vedrørende Den Europæiske Unions fremtid, nemlig reformen af EU's institutionelle opbygning og udarbejdelsen af en tekst, der fastlægger de grundlæggende principper og rettigheder, som udgør europæernes fælles grundlag,

Torsdag, den 6. maj 2010

- E. der henviser til Det Europæiske Råds høring af Europa-Parlamentet i henhold til EU-traktatens artikel 48, stk. 3, afsnit 1, om revision af protokol nr. 36, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten, for så vidt angår den del, der omhandler overgangsbestemmelser vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning,
 - F. der henviser til Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent og at vedtage ændringen af protokollen på en regeringskonference,
 - G. der med henvisning til præcedens ikke finder det nødvendigt at indkalde et konvent for at godkende en ændring, som er en overgangsbestemmelse af begrænset omfang, af EU-traktatens bestemmelser om Europa-Parlamentets sammensætning,
1. godkender, at Det Europæiske Råd ændrer protokol nr. 36 som led i en regeringskonference uden at indkalde et konvent;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 81 E/16	Kirgisistan Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om situationen i Kirgisistan	80
2011/C 81 E/17	Standardisering af elektriske køretøjer Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om elkøretøjer	84
2011/C 81 E/18	Gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om forordningen om gruppefritagelse for motorkøretøjer	89
2011/C 81 E/19	Meddelelse fra Kommissionen: Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Kommissionens meddelelse: »Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft« (2009/2103(INI))	95
2011/C 81 E/20	Udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi (2009/2228(INI))	107
2011/C 81 E/21	Kommissionens hvidbog »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Kommissionens hvidbog: »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (2009/2152(INI))	115
2011/C 81 E/22	Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning for 2008 (2009/2167(INI))	128
2011/C 81 E/23	Den Europæiske Investeringsbank (EIB) - årsberetning 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) - årsberetning 2008 (2009/2166(INI))	135
2011/C 81 E/24	Massegrusomheder i Jos, Nigeria Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om massegrusomheder i Jos, Nigeria	143

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Onsdag, den 5. maj 2010

2011/C 81 E/25	Anmodning om ophævelse af Miloslav Ransdorfs parlamentariske immunitet Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 2010 om anmodning om ophævelse af Miloslav Ransdorfs immunitet (2009/2208(IMM))	146
----------------	---	-----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet**Onsdag, den 5. maj 2010**

2011/C 81 E/26	Administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (omarbejdning) *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Rådets forordning om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (omarbejdning) (KOM(2009)0427 - C7-0165/2009 - 2009/0118(CNS))	148
2011/C 81 E/27	Det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til bestemmelser vedrørende fakturering *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til faktureringsregler (KOM(2009)0021 - C6-0078/2009 - 2009/0009(CNS))	156
2011/C 81 E/28	Transportabelt trykbærende udstyr ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om transportabelt trykbærende udstyr (KOM(2009)0482 - C7-0161/2009 - 2009/0131(COD))	162
	P7_TC1-COD(2009)0131	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF	163
	BILAG	163
2011/C 81 E/29	Luftfartssikkerhedsafgifter ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftfartssikkerhedsafgifter (KOM(2009)0217 - C7-0038/2009 - 2009/0063(COD))	164
	P7_TC1-COD(2009)0063	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om luftfartssikkerhedsafgifter	165
2011/C 81 E/30	Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning) ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning) (KOM(2009)0391 - C7-0111/2009 - 2009/0110(COD))	172
	P7_TC1-COD(2009)0110	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning)	173

2011/C 81 E/31

Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og visse bestemmelser vedrørende økonomisk forvaltning ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og for så vidt angår visse bestemmelser vedrørende den økonomiske forvaltning (KOM(2009)0384 - C7-0003/2010 - 2009/0107(COD)) 173

P7_TC1-COD(2009)0107

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og for så vidt angår visse bestemmelser vedrørende den økonomiske forvaltning 174

Torsdag, den 6. maj 2010

2011/C 81 E/32

Beslutning om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet ***

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2010 om Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet (17196/2009 - C7-0002/2010 - 2009/0814(NLE)) 175

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ||.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA